

சந்தானகுரவர் வரலாறு.

ஸ்ரீ கண்டபரமசிவன் திருக்கைலாசமலையினமிவே சுத்த மாயாசொருபமாகிய கல்லாலமர நிழலினகண்ணே சுத்தவித் தியாமயமாகிய மந்திரசிவகாசனத்தின்மேலே தக்ஷிணாமூர்த்தி யாய் எழுந்தருளியிருந்து, தம்முடைய மாணக்கராகிய திருநந்தி தேவருக்கு, சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள் ஒன்றாகிய ரௌர வாகமத்திலே பாவவிமோச்சனப்படலத்திலே சர்வாகமசாரமாய் விளங்காநின்ற பன்னிரண்டு சூத்திரத்தைச் சிவஞானபோதம் எனப் பெயர் தந்து உபதேசித்து, அசனபொருளையும் போதித் தருளினார். அதனைத் திருநந்திதேவர் சனநகுமாரமகாமுனிவ ருக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் சத்திபஞானதரிசனிகளுக்கு அரு ளிச்செய்ய, அவர் பரஞ்சோதிமகாமுனிவருக்கு அருளிச்செய்தார்.

பரஞ்சோதிமகாமுனிவர் கிருபாவசத்தினுலே திருக்கைலாச மலையினின்று நீங்கித் தமிழநாட்டிற்கு எழுந்தருளிவந்து, திருப் பெண்ணாகடத்திலே வேளாளகுலத்திலே ஸாஸித்தராய்த் * திருவவதாரஞ்செய்து திருவெண்ணையநல்லூரில் நன்மாமூரர் ஸ்ரீ... மூந்தருளியிருந்த இரணம்பிராயத்தையுடைய சுவேத... மாணகருச் சிவத்தைச் செயது, மெய்கண்டதேவர் என்னுந் திருநாமத்தைக் கொடுத்தது, அச்சிவஞானபோதத்தை உபதேசித்தருளினார்.

மெய்கண்டதேவர் அச்சிவஞானபோதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்புரை செய்து, தம்முடைய மாணகர்கள் நாறபத்தொன்பதினமர்களுக்கும் உபதேசித்தருளினார்.

* ஸாஸித்தராவா முற்பிறப்பிலே சரியை கிரியை யோகங் கள் செய்துநிழலாநதக்கண்ணாகி மீளப் பிறக்கும்பொழுது அநந் நானத்தோடு பிறந்து கிடாவ... ன்னுமேவர்.

அம்மாணக்கர்களுள்ளே தலை மாணக்கரும், திருத்துறை யூரிலே திருவவதாரஞ் செய்தருளிய ஆதிசைவரும், சகலாகம பண்டிதர் என்னுங் காரணப்பெயரை உடையவருமாகிய அருணர்திசுவாசாரியர், சிவஞானசித்தியார் இருபாவிருபது என்னும் சைவசித்தாந்தசாத்திரங்களைச் செய்து, அவைகளையும் சிவஞான போதத்தையும், திருப்பெண்ணாகடத்திலே பிராமணகுலத்திலே திருவவதாரஞ்செய்த மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியருக்கு உப தேசித்தருளினார்.

மெய்கண்டதேவர் மாணக்கர்களுள்ளே திருவதிகை மன வாசகங்கடந்தார் உண்மைவிளக்கம் என்னுஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை இயற்றியருளினார்.

மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த திருக்களஞ்சேரியில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, தில்லைவாழ்ந்தணர்களுள் ஒருவராகிய உமாபதிசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த கொற்றவன் குடியில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, வடமொழியிலே பௌட்க ராகமத்துக்கு வியாககியானத்தையும், தமிழிலே சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினுவெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சவிழிதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பிராகரணம் என்னுஞ் சைவசித்தாந்தசாத்திரங்களையும், கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டர் புராணசாரம், திருமுறை கண்டபுராணம், சேக்கிழார்புராணம், திருப்பதிக்கோவை, திருப்பதிக்கோவை என்னும பிரபந்தங்களையுஞ் செய்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியர் அருணமச்சிவாயதேசிகர் முதலிய மாணக்கர்களுக்கு உபதேசித்தருளினார். அன்றியும், சபாநாயகர் விடுத்தருளிய “அடியார்க் கெனியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றந - குடியாற் கெழுதியுகைச் சீட்டுப் - பழயின்மிசைப் - பெற்றான்

சாம்பாணுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து - முத்தி கொடுக்க முறை” என்னுந் திருமுகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, பெற்றான் சாம்பாணுக்கு உடனே முத்திகொடுத்தருளினார். பின்பு அப் பெற்றான்சாம்பாணுடைய மனைவியும் அரசன் முதலாயினோருங் காண அதனுண்மையை வெளிப்படுத்தி அவர்கள் ஐயத்தை ஒழித்தற்பொருட்டு முள்ளிச்செடிக்கு முத்திகொடுத்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியர் சங்கற்பநிராகரணஞ் செய்தருளிய காலம் சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௨௩௫.

சிதம்பரமான்மியத்தின் வழித்தாக அருளிச்செய்யப்பட்ட கோயிற் புராணம் அரங்கேற்றப்படாது பேடகத்துள் இருந்த பொழுது, சபாநாயகர் தில்லைவாழந்தணர்களுக்குச் சொப்பனத் திலே தோன்றி ‘நாம் கொற்றவன்குடி உமாபதியுடைய பேடகத் துள் இருக்கின்றோம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அத னைத் தில்லைவாழந்தணர்கள் உமாபதிசிவாசாரியருக்கு விண்ணப் பஞ்செய்ய, அவர் கோயிற் புராணத்தைச் சபாநாயகர்சந்நிதியில் அரங்கேற்றியருளினார்.

மெய்கண்டதேவர் பரிபூரணதகை அடைந்த தலம் திரு வெண்ணையநல்லூர்.

அருணந்திசிவாசாரியர் பரிபூரணதகை அடைந்த தலம் திருத்துறைப்பூர்.

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர் பரிபூரணதகை அடைந்த தலம் திருக்களாஞ்சேரி.

உமாபதிசிவாசாரியர் பரிபூரணதகை அடைந்த தலம் கொற் றவன்குடி.

சந்தானகுரவர் நால்வர் திருநகூத்திரம்.

சித்திரை யதத முமாபதி யாவணித திவகடனி
 லுத்திரஞ் சீர்கொண் மறைஞான சம்பநத ரோதுகன்னிச்
 சுததமெயப பூர மருணநதி மையப்பசிச சோதிதனில
 விததக மெயகண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

சருக்கவகராதி.

சருக்கம்.

பக்கம்.

இரணியவன் மச்சருக்கம்	கசஉ
திருவிழாச்சருக்கம்	உகநு
நடராசச்சருக்கம்	க௦௩
பதஞ்சலிச்சருக்கம்.	ச௩
பாயிரம்	உ
விமாக்கிரபாதச்சருக்கம்	உ௦

சிதம்பர தசதீர்த்தம்.

- க. சிவகங்கை—இது கணகசபைக்கு வடக்கே உள்ளது.
- உ. துய்யதீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடகிழக்கே உள்ள சமுத்திரத்திற பாசமறுத்த துறை.
- ங. புலிமடு—இது திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கே உள்ளது.
- ச. வியாக்கிரபாததீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே திருப்புலீச்சுரத்துக்கு எதிரே உள்ளது. இது இளமை நாயனாராலும் எனவும் பெயர் பெறும்.
- ரு. அனந்ததீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே திரு வனந்தேச்சுரத்துக்கு முன்னுள்ளது. *
- சு. நாகசேரி—இது திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு மேற்கே உள்ளது.
- எ. பிரமதீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடமேற்கே திருக்களாஞ்சேரியில் உள்ளது.
- அ. சீவப்பிரியை—இது திருக்கோயிலுக்கு வடக்கே பிரமசாமுண்டி கோயிலுக்கு முன்னே உள்ளது.
- கூ. திருப்பாற்கடல்—இது சிவப்பிரியைக்குத் தென்கிழக்கே உள்ளது.
- கௌ. பரமானந்தகூபம்—இது கணகசபைக்குக் கிழக்கே உள்ளது.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயிற் புராணம்

மூலமு முரையும்.

பொற்ப தப்பொது வார்புலி யூர்புகழ்
சொற்ப தப்பொரு ளாகுவ தூயவ
ரற்ப கற்றொழ வாழணி கோபுரக்
கற்ப கத்தனி யானை கழல்களே.

இதன்பொருள். பொற் பதப் பொது ஆர் புலியூர் புகழ்
சொற் பதப் பொருள் ஆகுவ - பொன்னுலாகிய ஒளியையுடைய
சபை பொருந்திய சிதம்பரத்தைப். புகழும் புராணத்துக்குப்
பதங்கடோறும் பொருளாய் நிகழ்வன—தூயவர் அற்பகல்
தொழ அணி கோபுரம் வாழ் கற்பகத் தனி யானை கழல்களே -
(சித்த) சுத்தியையுடைய அடியார்கள் இரவும் பகலும் வணங்க
அலங்கரிக்கப்பட்ட (மேலைக்) கோபுரத்தின்கண் எழுந்தருளி
யிருக்கும் கற்பகவிநாயகராகிய ஒப்பில்லாத யானைமுகக்கட
வுளுடைய திருவடிகளேயாம் என்றவாறு.

பதம் முன்னையது ஒளி, பின்னையது சொல். சொல்லென்
பது இங்கே புராணத்துக்கு ஆகுபெயராய் நின்றது.

பா யி ர ம்.

பூங்கமலத் தயனுமலர் புண்டரிகக் கண்ணனுந்
தாங்குபல புவனமுமேற் சகலமுமா யகலாத
வோங்குமொளி வெளியேதின் றுலகுதொழ நடமாடுந்
தேங்கமமும் பொழிற்றில்லைத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

இ - ள். பூங்கமலத்து அயனும் அலர் புண்டரிகக்கண்ண
னும் தாங்கு பல புவனமும் - பொலிவாகிய தாமரைமலரில்
இருக்கும் பிரமதேவராலும் அலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போலும்
கண்களையுடைய விட்டினுவாலும் தாங்கப்படுகின்ற பல புவ
னங்களும்—மேற்சகலமுமாய் - (அவற்றிற்கு) மேலாகிய எல்
லாப்புவனங்களுமாய்—அகலாத ஒங்கும் ஒளி - (அவற்றை) நீங்
காது நிறைந்து நிற்கின்ற உயர்ந்த ஒளியாகிய சிவம்—உலகு
தொழ - ஆன்மாக்கள் வணங்கும்பொருட்டி—வெளியே நின்ற
நடம் ஆடும் - திரோதானசத்தி நீங்க நின்ற திருநிருத்தஞ்செய்
தருளும்—தேம் கமமும் பொழில் தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலம்
போற்றி - மணங்கமழ்கின்ற சோலைகளினாலே சூழப்பட்ட தில்லை
யின்கணுள்ள திருச்சிற்றம்பலம் துதிக்கப்படுவது. எ - று.

சிற்றம்பலம் ஞானசபை. திரோதானம் மறைத்தல். போற்றி
யென்பதனுள் இகரஞ் செயப்படுபொருள்விசுதி, ஊருணியென்
பதனுட்போல. போற்றியென்பதனை வாழியவென்பது வாழி
யென வந்தாற்போல வந்த வியங்கோண்முற்றெனக்கொண்டு
காக்கவெனப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (க)

ஆரணங்கண் முடிந்தபதத் தானந்த வொளியுலகிற்
காரணங்கற் பனைகடந்த கருணைதிரு வருவாகிப்
பேரணங்கி னுடனும் பெரும்பற்றப் புலியூர்சேர்
சீரணங்கு மணிமாடத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

இ - ள். ஆரணங்கள் முடிந்த பதத்து ஆனந்த ஒளி - வேதங்கள் முடிந்த இடமாகிய உபநிடதங்களில் உணர்த்தப் படும் இன்பவொளியாகிய சிவம்—உலகில் காரணம் கற்பனை கடந்த கருணை திருவுருவாகி - உலகத்தின்கண்ணே (தனக்கு) உபாதானகாரணமும் நிமித்தகாரணமும் கடந்த திருவருளே திருமேனியாகக் கொண்டு—பேர் அணங்கிணுடன் ஆடும் பெரும் பற்றப்புலியூர் சேர் - பெருமையாகிய பராசத்தியோடு திருநிருத் தஞ் செய்தருளும் பெரும்பற்றப்புலியூரிலே பொருந்திய—சீர் அணங்கு மணி மாடத் திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி - அழகிய திவ் விய ரத்தினங்களாலாகிய மாடங்களினுலே சூழப்பட்ட திருச் சிற்றம்பலம் துதிக்கப்படுவது. எ - டு.

பதம் இடம். பெரும்பற்றப்புலியூர் தன்னைத் தரிசித்த ஆன் மாக்கட்குத் தன்னிடத்தே பெரும்பற்றை விளைக்கும் புலியூர்; அகரம் சாரியை. சிவம் திருநிருத்தஞ்செய்தருளந் திருச்சிற்றம் பலமெனக் கூட்டிக்.

(உ)

தற்பரமாய்ப் பரபதமாய்த் தாவினது பூதியதா
யற்புதமா யாரமுதா யானந்த நிலயவொளிப்
பொற்பினதாய்ப் பிறிவினதாய்ப் பொருளாகி யருளாகுஞ்
சிற்பரமா மம்பரமார் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

இ - ள். தற்பரமாய் - ஆன்மாவுக்கு மேலானதாய்—பரபத மாய் - மேலாகிய பொருளாய்—தாவு இல் அதுபூதியதாய் - குற்றமில்லாத அதுபவத்தா லறியப்படுவதாய்—அற்புதமாய் - ஆச்சரியத்தை விளைவிப்பதாய்—ஆர் அமுதாய் - அரிய அமிர்த மயமாய்—ஆனந்த நிலைய ஒளிப் பொற்பினதாய் - ஆனந்த நிருத் தப் பிரகாசத்தினது மிகுதியையுடையதாய்—பிறிவு இலதாய் - (சிவத்தோடு) நீக்கமில்லாததாய்—பொருளாகி-உண்மையாய்— அருளாகும் - சத்திருபமாயுள்ள—சீற்பரம் ஆம் அம்பரம் ஆம்

திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி - சிதம்பரமாகிய திருச்சிற்றம்பலந்
துதிக்கப்படுவது. எ - று.

தற்பரம் தனக்குப் பரமென விரியும். தன்னென்றது ஆன்
மாவை. பதம் பொருள். நிலயம் கூத்து. பொற்பு மிகுதி.
சிற்பரமா மம்பரம் - சித்தென்னுஞ்சொற்குப் பின்னதாகிய அம்
பரம்; எனவே, சிதம்பரம் என்றவாறாயிற்று. பரம் பின். சிதம்
பரம் ஞானாகாசம். (௩)

வைபகமின் புறநின்ற மருமலிபோற் பதம்போற்றி
வைபமரு நிலைபோற்றி கருணைமுக மலர்போற்றி
மெய்யிலகு மொளிபோற்றி விரவியனை யெடுத்தாண்ட
செய்யதிரு வடிபோற்றி திருச்சிற்றம் பலமபோற்றி.

இ - ள். வைபகம் இன்பு உற நின்ற மரு மலி பொற்பதம்
போற்றி - பூமியிலுள்ளோர் இன்பமடையும்பொருட்டு நின்றரு
ளிய மணநிறைந்த பொன்போலுந் திருவடி துதிக்கப்படுவது,—
கை அமரும் நிலை போற்றி - திருக்கரம் அமைத்தருளிய நிலை
துதிக்கப்படுவது,—கருணை முகமலர் போற்றி-காருண்ணியத்தை
யுடைய திருமுகமாகிய செந்தாமரைமலர் துதிக்கப்படுவது,—
மெய் இலகும் ஒளி போற்றி - திருமேனியில் விளங்கும் ஒளி
துதிக்கப்படுவது,—விரவி எனை எடுத்து ஆண்ட செய்ய திருவடி
போற்றி - (அநாதியே) கலந்து நின்று என்னை (ப்பிறவிக்கட
லின்) வீழாமல் எடுத்தாட்கொண்டருளிய சிவந்த திருவடி துதி
க்கப்படுவது,—திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி-திருச்சிற்றம்பலந் துதி
க்கப்படுவது. எ - று. (ச)

மன்றின்மணி விளக்கெனலா மருவுமுக நகைபோற்றி
யொன்றியமங் கலநாணி னொளிபோற்றி யுலகும்பா
சென்றுதொழ வருள்சுரக்குஞ் சிவகாம சுந்தரித
னின்றதிரு நிலைபோற்றி நிலவுதிரு வடிபோற்றி.

இ - ள். மன்றின் மணி விளக்கு எனல் ஆ மருவு முக நகை போற்றி-கனகசபையிலிட்ட இரத்தினதீபமென்னும்படி பொருந்திய திருமுகத்தினது ஒளி துதிக்கப்படுவது,—ஒன்றிய மங்கல நாணின் ஒளி போற்றி - (எக்காலமும்) பொருந்திய மங்கல சூத்திரத்தினது பிரகாசந் துதிக்கப்படுவது,—உலகு உம்பர் சென்று தொழ அருள் சுரக்கும் சிவகாமசுந்தரி தன் நின்ற திருநிலை போற்றி - பூவுலகத்தாரும் தேவுலகத்தாரும் போய் வணங்க (அவர்களுக்குக்) கருணையைப் பயக்குஞ் சிவகாமசுந்தரியம்மையாருடைய நின்றருளிய திருநிலை துதிக்கப்படுவது,—நிலவு திருவடி போற்றி - விளங்குகின்ற திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ - று.

எனலாக என்பது எனலா எனக் குறைந்து நின்றது. (௫)

தன்னோங்கு மலரடியுந் தளிரோங்கு சாகைகளு
மின்னோங்கு முகக்கொம்பும் விரவியகண் மலர்களுமாய்
மன்னோங்க நடமாடி மன்னோங்கு மதிர்குடபாற்
பொன்னோங்கன் முன்னோங்கும் பொற்பமார்கற்பகம்போற்றி.

இ - ள். தன் ஒங்கு மலர் அடியும் - தம்முடைய மேலாகிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளும் [தன்னுடைய பெருத்த அகன்ற அடியும்]—தளிர் ஒங்கு சாகைகளும் - (செவ்வொளியினாலே) தளிரினுஞ் சிறந்த திருக்கரங்களும் [தளிர் நிறைந்த பக்கக் கிளைகளும்] மின் ஒங்கு முகக்கொம்பும் - ஒளி சிறந்த முகத்திற்கொம்பும் [ஒளி மிகுத்த அடிப்பணிகளும்]—விரவிய கண் மலர்களுமாய் - பொருந்திய மூன்று திருக்கண்மலர்களுமாய் [கள் விரவிய மலர்களுமாய் - தேன் பொருந்திய பூக்களுமாய்]—மன் ஒங்க நடம் ஆடும் மன்று - பதியாகிய சிவம் (ஆன்மாக்கள் பாசத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி) ஒங்கும்பொருட்டித் திருநிருத்தஞ்செய்தருளுந் கனகசபையினுடைய—ஒங்கு குடபால் மதில்-உயர்ந்த மேலைத்திருமதிலிலே—பொன் ஒங்கல் முன் ஒங்கும்

பொற்பு அமர் கற்பகம் போற்றி - பொன்மலைபோலுந் திருக்
கோபுரத்தின் முன் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகு பொருந்திய கற்
பகவிநாயகர் துதிக்கப்படுவர். எ - று.

சாணை கைக்கும் மரக்கிளைக்கும் பெயர்.

(சு)

தேராட்டிக் கயங்காட்டுந் திரண்மாக்கட் டயமுட்டிப்
போராட்டிப் புறங்காட்டிப் போங்காட்டிற் புலால்கமழு
நீராட்டிச் சூர்மாட்டி நிகழ்நாட்டிற் புகழ்நாட்டும்
பேராட்டி சீராட்டும் பிள்ளையார் கழல்போற்றி.

இ - ள். தேர் - தேர்களையும்—ஆள் - காலாட்களையும்—
திக்கயம் காட்டும் திரள் மா - திக்குயானைகள்போலத் தம்மைத்
தோற்றுவதிக்குந் கூட்டமாகிய யானைகளையும்—கட்டி அயம் -
(சேணம்) கட்டப்பெற்ற குதிரைகளையும்—மூட்டி - கூட்டி—
போர் ஆட்டி - புத்தஞ்செய்து—புறம் காட்டிப் போம் காட்
டில் - புறகிட்டுப் போகும் காட்டிலே—புலால் கமழும் நீர்
ஆட்டி-புலவு கமழும் இரத்தநீராத் குளிப்பித்து—சூர் மாட்டி -
சூரபன்மனை மாள்வித்து—நிகழ் நாட்டில் புகழ் நாட்டும் -
விளங்காநின்ற உலகத்தின்கண்ணே (தமது) கிர்த்தியைத்
தாபித்தருளிய—பேராட்டி சீராட்டும் பிள்ளையார் கழல்
போற்றி - பெருமையையுடைய உமாதேவியார் சிறப்புச்செய்து
வளர்த்தருளிய இளையபிள்ளையாருடைய திருவடிகள் துதிக்கப்
படுவன. எ - று.

(எ)

திருஞான சம்பந்தர் செய்யதிரு வடிபோற்றி
யருணாவுக் கரசர்பிரா னலர்கமல பதம்போற்றி
கருமாள் வெமையாளுந் கண்ணுதலோன் வலிந்தாண்ட
பெருமாள்பூந் கழல்போற்றி பிறங்கியவன் பர்கள்போற்றி.

இ - ள். திருஞானசம்பந்தர் செய்ய திருவடி போற்றி -
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தினாயானுடைய சிவந்த திருவடிகள்

துதிக்கப்படுவன;—அருள் நாவுக்கரசர் பிரான் அலர் கமல பதம் போற்றி - கருணையையுடைய திருநாவுக்கரசநாயனருடைய அலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகள் துதிக்கப்படு வன;—கரு மாள எமை ஆளுந் கண்ணுதலோன் வலிந்த ஆண்ட பெருமாள் பூங் கழல் போற்றி - பிறவி கெடும் வண்ணம் எம்மை யாண்டருளிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் வலிய அடிமைக்கொண்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனருடைய பொலிவாகிய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன;—பிறங்கிய அன்பர்கள் போற்றி - உயர்ந்த மற்றைத் திருத்தொண்டர்களும் துதிக்கப்படுவர் கள். எ - று. (அ)

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கடலுண் டாசிலெழி மடித்தயர வஞ்செழுத்தா லதிர்த்தெழுந்து தேசமலி தரப்பொதுவார் சிவபோக மிகவினாவான் வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா முகில்போற்றி.

இ - ள். பேசு புகழ் வாதவூர்ப் பிறந்து - பேசப்படுங் கீர்த் தியையுடைய திருவாதவூரிலே திருவவதாரஞ்செய்து [வாயுமண் டலத்திற்றேன்றி]—பெருந்துறைக்கடல் உண்டு - திருப்பெருந் துறையில் ஆனந்தசமுத்திரத்தைப் பருகி [பெரிய துறைகளை யுடைய சமுத்திரத்தைப்பருகி]—ஆசு இல் எழில் தடித்த அயர - பாசமில்லாத ஆன்மப்பிரகாசம் மிகுத்துச் செல்ல [சூந் தரமில்லாத அழகையுடைய மின்னல் உண்டாக]—அஞ்சு எழுத் தால் அதிர்த்து எழுந்து - பஞ்சாக்கரோச்சாரணத்தினால் (வாச னையைத்)தள்ளி மேலிட்டு [அம் செழுத்தால் அதிர்த்து எழு ந்த - சலத்தினுடைய வளமையினுலே முழங்கி எழுந்து]— தேசம் மலிதரப் பொது ஆ சிவபோகம் மிக வினாவான்-ஞானப் பிரகாசமிகும்படி கனகசபையிலே நிறைந்த சிவானந்தம் மிக வினையும்பொருட்டு [தேசங்கள் மலியும்படி யாவருக்கும் பொது வாய்நிறைந்த நல்ல போகங்கள் மிக வினையும்பொருட்டு]—வாச கம் ஆம் மாணிக்க மழை பொழி மா முகில் போற்றி - திருவாச

கமாகிய மாணிக்கமழையைப் பொழிந்தருளிய (திருவாதவூரடிக ளாகிய) பெரிய மேகந் துதிக்கப்படுவது. எ - று. (க)

நாவிரவு மறையினராய் நாமிவரி லொருவரெனும்
தேவர்கடே வனசெல்வச் செல்வர்களாய்த் திகழ்வேள்வி
பாவுநெறி பலசெய்யும் பான்மையராய் மேன்மையரா
மூவுலகுந் தொழுமுவா யிரமுனிவ ரடிபோற்றி.

இ - ள். நா விரவு மறையினராய் - நாவிலே பொருந்திய
வேதத்தையுடையர்களாய்—நாம் இவரில் ஒருவர் எனும் தேவர்
கள் தேவு அன செல்வச் செல்வர்களாய் - நாம் இவர்களுள் ஒரு
வரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவதேவராகிய சிவபெருமா
ளைப்போன்ற செல்வத்துட் செல்வமாகிய ஞானத்தையுடையர்க
ளாய்—திகழ் வேள்வி பாவு நெறி பல செய்யும் பான்மை
யராய் - விளங்குகின்ற யாகங்களைப் பொருந்திய பலவிதமாகச்
செய்யுந் தகுதியையுடையர்களாய்—மேன்மையராய் - (யாவருக்
கும்) மேலானவர்களாயிருக்கின்ற—மூவுலகும் தொழும் மூவாயி
ரம் முனிவர் அடி போற்றி - மூன்றுலகத்தாரும் வணங்குந் தில்
லைமூவாயிரமுனிவர்களுடைய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன.
எ - று. (க0)

தந்தையென திகழ்ந்தபுகழ்ச் சண்டேசர் விறற்குமெய்ச்
சுந்தையரா யெல்லையிலாத் திருவேடத் தினராகி
யெந்தைபிரா னருள்வளர்க்கு மியல்பினராய் முயறவங்க
ளந்தமிலா வடிவவர்க டிருக்கூட்ட மவைபோற்றி.

இ - ள். தந்தை எனுது இகழ்ந்த புகழ்ச் சண்டேசர்
(போற்றி) - (சிவத்தரோகஞ்செய்த எச்சதத்தனைத் தமக்குப்)
பிதாவென்று நோக்காது தண்டித்த கீர்த்தியையுடைய சண்டே
சுரநாயனார் துதிக்கப்படுகிறார்;—விறல் தரும் மெய்ச் சுந்தைய
ராய் - ஞானவீரம் தக்க உண்மையாகிய சித்தத்தையுடையர்க

ளாய்—எல்லை இலாத்திருவேடத்தினராகி - எண்ணில்லாத திருவேடங்களை யுடையர்களாய்—எந்தை பிரான் அருள் வளர்க்கும் இயல்பினராய் - எமதுபிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே வளர்க்கப்படும் நற்குணங்களை யுடையர்களாய்—முயல் தவறிகள் அந்தம் இலா அடியவர்கள் திருக்கூட்டமவை போற்றி-முயலுந்தவங்களினாலே முடிவில்லாதவர்களாயுள்ள அடியார்களுடைய திருக்கூட்டங்கள் துதிக்கப்படுவன. எ - று.

எல்லையிலாத் திருவேடமென்றது சடை முண்டம் சிகை முதலியவற்றை. (௧௧)

ஒன்றியசீ ரிரவிகுல முவந்தருளி யுலகுய்யத்
துன்றுபுகழ்த் திருநீற்றுச் சோழனென முடிசூடி
மன்றினடந் தொழுதெல்லை வளர்கனக மபமாக்கி
வென்றி புனை அநபாயன் விளங்கியபூங் கழல்போற்றி.

இ - ள். சீர் ஒன்றிய இரவி குலம் உவந்தருளி - சிறப்புப் பொருந்திய சூரியவமிசத்திலே திருவவதாரஞ்செய்து—உலகு உய்யத் துன்று புகழ்த் திருநீற்றுச் சோழன் என முடிசூடி - ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டு மிகுந்த கீர்த்தியையுடைய திருநீற்றுச் சோழரென்று முடிதரித்து—மன்றில் நடம் தொழுது-கனகசபையின் கண்ணேசெய்யப்படுந் திருநிருத்தத்தை வணங்கி—எல்லை வளர் கனகமயம் ஆக்கி - (அச்சபையினது) திருவெல்லையை (ஒளி) வளரும் பொன்மயமாகச் செய்து—வென்றி புனை அநபாயன் விளங்கிய பூங்கழல் போற்றி-வென்றி பெற்ற அநபாய சோழநாயனாருடைய விளங்கிய பொலிவாகிய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ - று.

திருவம்பலமும் திருக்கோபுரமும் திருமண்டபங்களும் பொன்னால் வேயந்தமையால், எல்லைவளர் கனகமயமாக்கி என்றார். (௧௨)

மல்குபுகழ் நடராசன் வளர்கோயி லகலாது
பல்கிளைஞ ருடனுரிமைப் பணிசெய்யும் பரிவினராய்க்
கல்விகளின் மிகுமெல்லைக் கருத்தினராய் நிருத்தனருட்
செல்வமலி யசும்படிமைத் திறலினர்தம் பதம்போற்றி.

இ - ள். மல்கு புகழ் நடராசன் வளர் கோயில் அகலாது -
நிறைந்த கீர்த்தியையுடைய நடராசரது (சிவதருமம்) வளருந்
திருக்கோயிலைப் பிரியாது—பல் கிளைஞருடன் உரிமைப் பணி
செய்யும் பரிவினராய்—பலசுற்றத்தாரோடு (தங்கள் தங்களுக்கு)
உரிமையாகிய தொண்டுகளைச் செய்யும் அன்பையுடையர்க
ளாய்—கல்விகளின் மிகும் எல்லைக் கருத்தினராய் - கல்வி
களினுடைய மிக்க எல்லையிலே கருத்தையுடையர்களாய்—நிருத்
தன் அருட் செல்வம் மலி அகும்படிமைத் திறலினர்தம் பதம்
போற்றி - அந்நடராசருடைய திருவருட் செல்வம் நிறைந்த
ஞானவலியையுடைய திருவகம்படியார் பதினொருயிரவருடைய
திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ - று. (கங)

மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய் வானிரயத் துயர்க்குடலா
யெண்ணிலுட லொழியமுப விருந்தவத்தா லெழிற்றில்லைப்
புண்ணியமன் றினிலாடும் போதுசெய்பா நடங்காண
நண்ணுமுட லிதுவன்றோ நமக்குடலாய் நயந்தவுடல்.

இ - ள். மண்ணில் இருவினைக்கு உடலாய் - பூமியிலே
(புண்ணியமும் பாவமுமாகிய) இருகருமங்களுக்குஞ் சரீரங்க
ளாகியும்—வான் நிரயத் துயர்க்கு உடலாய் - சுவர்க்கத்திலும் நர
கத்திலும் சுகமும் துக்கமுமாகிய இருபலங்களுக்குஞ் சரீரங்க
ளாகியும்—எண் இல் உடல் ஒழிய - அளவில்லாத சரீரங்கள்
ஒழிய,—முயல் இருந்தவத்தால் - செய்யப்பட்ட பெரிய தவத்தி
னாலே—எழிற்றில்லைப் புண்ணிய மன்றினில் ஆடும் - அழகை
புடைய தில்லையினுள்ள சுத்தமாகிய கனகசபையின்கண்ணே

நடிக்கும்—போது செய்யா நடம் காண் நண்ணும் உடல் இது அன்றோ - காலந்தோறும் வேறுபடாது ஒருதன்மையதாகிய திருநிருத்தத்தைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுக் கிடைத்த இந்தச்சரீர மன்றோ—நமக்கு உடலாய நயந்த உடல் - நமக்குச் சரீரமாகி (நம்மளவில்) விரும்பியசரீரம். எ - று. (கச).

மறந்தாலு மினியிங்கு வாரோமென் நகல்பவர்போற்
சிறந்தாந நடமாடுந் திருவாளன் றிருவடி.கண்
முறந்தார்கள் பிறவாத விதிலென்ன பயன்வந்து
பிறந்தாலு பிறவாத பேரின்பம் பெறலாமல்.

இ - ள். இனி இங்கு மறந்தாலும் வாரோம் என்று அகல் பவர்போல் - இனி இவ்விடத்தே மறந்தாயினும், வரக்கடவே மல்லேமென்று (வேறுத்து) அகன்று போனவர்கள்போல— சிறந்த ஆர நடம் ஆடும் திருவாளன் திருவடி கண்டு இறந்தார் கள் - (அருள்) சிறந்து நிறையும்படி திருநிருத்தஞ்செய்தருளுஞ் செல்வராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்துச் (சிவபதத்திற்) சென்றவர்கள்—பிறவாத இதில் என்னபயன் - பிறவாதிருக்கும் இந்நெறியினால் யாது பயன்:—வந்து பிறந்தா லும் இறவாத பேரின்பம் பெறலாம் - (மீண்டு) வந்து (சிதம்பரத் திற்) பிறந்தாலும் ஒழியாத பேரின்பத்தைப் பெறலாம். எ - று.

ஆல் அசை. சிதம்பரத்திற்பிறந்த ஆன்மாக்கட்கும், தரிசித்த ஆன்மாக்கட்கும், இறந்த ஆன்மாக்கட்கும் முத்தி சித்திக்கும் என்பது இதனாற் கண்டுகொள்க. (கரு).

காதமருங்கொடுங்குழையான் கரத்தமருங்கொடுங்குழையான்
பாதமுற வளைந்திரவும் பகலுமுற வளைந்திரவும்
பேதமற வுடன்மீரும் பிணிபிறவி யுடன்மீரு
மோதலுறு மருந்தில்லை யொழியவொரு மருந்தில்லை.

இ - ள். காதா அமரும் கொடும் குழையான் - திருச்செவியிற் பொருந்திய வளைந்த சங்கக்குண்டலத்தையுடையவரும்—கரத்த மருங்கு ஒடுங்கு உழையான் - திருக்கரத்திலுள்ள இடையொடுங்கிய மான்கன்றிளையுடையவருமாகிய நடராசருடைய—பாதம் உற வளைந்து - திருவடியிலே (சென்னி) பொருந்த வணங்கி—இரவும் பகலும் உறவு அனைந்த இரவும் - இரவினும் பகலினும் அன்பிலே முழுகி (வேண்டும் வரங்களை) யாசியுங்கள்;—பேதம் அற உடன்று ஈரும் பிணி பிறவி உடன் தீரும் - வேற்றுமையற (நின்று உங்களை) வெகுண்டு அரியும் பிணியும் பிறவியும் உடனே நீங்கிவிடும்;—ஒதல் உறும் அருந்தில்லை ஒழிய - (வேதாகமங்களினாலே) சொல்லப்படும் அருமையாகிய சிதம்பரமொழிய—ஒரு மருந்து இல்லை - (பிறிது) ஒருமருந்தும் இல்லை, எ - று.

கோடுங்குழையானென்பது கொடுங்குழையான் எனக் குறுக்கக் கவிகாரம்பெற்று நின்றது. (கக)

பொன்றிகழ் பங்கயமூழ்கிப் புனிதனபங் கயமூழ்கிச், சென்றுதொழக் கருத்துடையார் சிலரொழியக் கருத்துடையா, ரொன்றுமுளத் திருக்கூத்தை யுருவொழிக்குந் திருக்கூத்தை, மன்றமரப் பணியீரேன் மருவுமாப் பணியீரே.

இ - ள். பொன் திகழ்பு அம் கயம் மூழ்கி-பொன் விளங்கு தலையுடைய அழகிய (சிவகங்கையென்னுந்) திருக்குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து—புனிதன பங்கயம் ஊழ்கி - சுத்தராகிய நடராசருடைய திருவடித்தாமரைகளைத் தியானித்து—சென்று தொழக் கருத்த உடையார் சிலர் ஒழிய - (கனகசபையிலே) போய் வணங்கக் கருத்துடையவர் சிலர் தவிர—கருத் துடையார் - (மற்றொருவரும்) பிறவியை நீக்கிக்கொள்ளமாட்டார்:—உளம் ஒன்று திருக்கு - ஆன்மாவைப் பொருந்திய ஆணவமலத்தையும்—ஊத்தை - ஊத்தையாகிய கருமமலத்தையும்—உரு -

உருவாகிய மாயாமலத்தையும்—ஒழிக்கும் திருக்கூத்தை - நீக்கியருளும் ஆனந்தத்திருநிருத்தத்தை—மன்று அமரப் பணியீரேல் - களகசபையிலே (சென்னி) பொருந்த வணங்காதிருப்பீர்களாயின்—மருவு மரப் பணியீர் - பொருந்திய மரப்பாவைக் கொப்பீர்கள். எ - று.

உள்கி என்பது ஊள்கியென நீட்டல்விகாரம் பெற்றது; முகர ளகரவொற்றுமைபற்றி அதனுள் ளகரம் முகரமாயிற்று.

பொருவிலரு ணெறிவாழ்க புரைநெறிகண் மிகவாழ்க வரைவிறிருத் தொண்டரணி வளர்கதிருத் தொண்டரணியருள்விரவக் கற்றோர்க்கு மடர்புலன்போக் கற்றோர்க்கு மருவுபுக லம்புலியூர் மாடமலி யம்புலியூர்.

இ - ள். பொருவு இல் அருள் நெறி வாழ்க - ஒப்பில்லாத திருவருளால் விளக்கப்படுஞ் சைவசமயம் வாழ்க;—புரைநெறிகள் மிக ஆழ்க - குற்றத்தையுடைய புறச்சமயங்கள் மிகக் கீழ்ப்படுக;—வரை வில் திருத்த ஒள் தரணி - (நவகண்டமாக்) வரைந்து வில்வடிவாகத் திருத்தப்பட்ட ஒள்ளிய பூமியின் கண்ணே—திருத்தொண்டர் அணி வளர்க - திருத்தொண்டர் வருப்புத் தழைக்க;—அருள் விரவக் கற்றோர்க்கும் - திருவருள் (தங்களிடத்தே) கலக்கும்படி (வேதாகமங்களைக்) கற்றவர்களுக்கும்—அடர் புலன் போக்கு அற்றோர்க்கும் - வருத்துகின்ற ஐம்புலன்வழியே செல்லுதலில்லாதவர்களுக்கும்—மருவு புகல் - பொருந்தும் புகலிடமாவது—அம் புலி ஊர் மாடம் மலி அம் புலியூர் - பிறை தவழ்கின்ற மாடங்கள் நிறைந்த அழகிய புலியூர். எ - று.

புறச்சமயங்களாவன உலோகாயதம், பௌத்தம், ஆருகதம், மீமாஞ்சகம், மாயாவாதம், பாஞ்சராத்திரம் என்பவைகளாம்.

இரும்பொத்துச் சிறிதிடமு மின்றெனக்கின் றருளாலே
சுரும்புற்ற நறையிதழித் தொடைமுடியோ னமரர்தொழக்
கரும்புற்ற வரவாடக் காரிகையி னுடனும்
பெரும்பற்றப் புலியூரா யிருந்ததுளம் பெரிதாயே.

இ - ள். எனக்கு உளம் - எனக்கு மனமானது—இரும்பு
ஒத்துச் சிறிது இடமும் இன்று - (இதற்கு முன்னே) உரத்த
இரும்பையொத்துச் சிறிதிடமுமின்றி இருந்தது;—அருளால் -
திருவருளினால்—இன்று - இந்தநாளிலே—சுரும்பு உற நறை
இதழித் தொடைமுடியோன் - வண்டிகள் பொருங்கிய தேனே
யுடைய கொன்றைமாலையை அணிந்த முடியையுடைய சிவபெரு
மான்—அமரர் தொழ - தேவர்கள் வணங்க—சுரும்புற்ற அரவு
ஆட - பெரிய புற்றின்கணுள்ள சருப்பம் ஆட—காரிகையினுடன்
ஆடும் பெரும்பற்றப்புலியூராய்ப் பெரிதாய் இருந்தது - உமா
தேவியாரோடு திருநிறுத்தஞ்செய்தருளும் பெரும்பற்றப்புலியூ
ராய் மிகவும் இருந்தது. எ - டு.

திருவருளினால் இந்தநாளிலே பெரும்பற்றப்புலியூராயிருந்
தது எனக்கூட்டுக. (கக)

தேசமலி பொதுஞானச் செவ்வொளியுந் திகழ்பதியா
மீசனது நடத்தொழிலு மிலங்குபல வுயிர்த்தொகையும்
பாசமும் கதுகழியப் பண்ணுதிரு வெண்ணீறு
மாசிறிரு வெழுத்தஞ்சு மநாதியிவை யாறாக.

இ - ள். தேசம் மலி பொது ஞானச் செவ்வொளியும் -
ஒளி நிறைந்த சபையினுள்ள ஞானச்செஞ்சோதியாகிய பதி
யும்,—திகழ் பதியாம் ஈசனது நடத்தொழிலும் - விளங்கா
நின்ற அப்பதியாகிய சிவபெருமானுடைய பஞ்சகிருத்திய நடன
மும்,—இலங்கு பல உயிர்த்தொகையும் - விளங்கிய பலவுயிர்க்
கூட்டமும்,—பாசமும் - (அவ்வுயர்களைப் பந்தித்த ஆணவ

முதலிய பஞ்ச) பாசமும்,—அங்கு அது கழியப் பண்ணு திரு வெண்ணீறும் - அவ்விடத்து அப்பாசத்தை நீங்கச்செய்யும் திரு வெண்ணீறும்,—ஆச இல் திருவெழுத்து அஞ்சம் - குற்றமில் லாத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமும்—இவை ஆறு அநாதி ஆக - ஆகிய இவையாறும் அநாதியாதலால். எ - று.

இது முதலிய மூன்று திருப்பாட்டும் ஒருதொடர். (௨௦)

கற்பங்க டொறுநடஞ்செய் கழலடைந்தோர் கணிப்பிலர்தஞ்
சிற்பங்க டரும்புகழுஞ் சென்றனவிச் செல்காலத்
தற்பங்கொ டிதிக்குமிறை யருடருமென் றனரென்றார்
சொற்பந்த முறுமனமே துணையாகத் தொடங்குதலும்.

இ - ள். கற்பங்கடொறும் நடம் செய் கழல் அடைந்தோர் கணிப்பு இலர் - கற்பங்கடோறும் ஆனந்தநிருத்திஞ்செய்தரு ளும் திருவடிபை அடைந்தவர்கள் அளவில்லாதவர்கள்,—தம் சிற்பங்கள் தரும் புகழும் சென்றன - அவர்களுடைய சிந்தித்தல் களின் பொருட்டு (அவ்வக்கற்பங்கடோறும்) செய்யப்பட்ட புர ணங்களும் இறந்துபோயின;—இச் செல்காலத்து அற்பம் கொள் துதிக்கும் இறை அருள் தரும் என்றனர் - இவ்வர்த்தமானகால மாகிய கலியுகத்திலே சிறிதாகப் பொருந்திய துதிக்கும் சிவ பெருமான் அருள்செய்வர் என்று (வேதாகமம் வல்லோர்) அரு ளிச்செய்தனர்—என்று ஆர் சொற்பந்தம் உறு மனமே துணை ஆகத் தொடங்குதலும் - என்று பொருந்திய சொல்லினாலே பந்திக்கப்பட்ட என்மனமே எனக்குத் துணையாக (நான் சிதம் பரமான்மியத்தைத் துதிசெய்யத்) தொடங்குதலும். எ - று.

சிற்பம் சிந்தித்தல். அவர்களுடைய சிந்தித்தல் - அவர் களைச் சிந்தித்தல். புகழ் ஆகுபெயர். (௨௧)

ஆராத மனமினிய வானந்த நடத்தளவுஞ்
சாராத தன்மையினுற் றகுமொழிக்குச் சொற்படுத்த

வாராதென் றறிந்தாலு மற்றதுகட் புலப்படலா
லோராத பேராசை பொருக்காலு முலவாதால்.

இ-ள். ஆராத மனம் இனிய ஆனந்த நடத்தளவும் சாராத தன்மையினால் - பூரண ஞானத்தைப் பொருந்தாத என்மனம் இனிமையாகிய ஆனந்தநிருத்தமளவாகச் செல்லாததன்மையினால்—தகும் மொழிக்குச் சொற் படுத்த வாராது என்று அறிந்தாலும் - (அவ்வானந்த நிருத்தமாகிய பொருளுககுத்) தக்க புராணத்துக்குச் சொற்செய்ய இயலாது என்று அறிந்தாலும்,—மற்றது கட்புலப்படலால் - அவ்வானந்தநிருத்தம் (பதஞ்சலி மகாமுனிவருக்கருளிய சங்கற்பத்தின்படி) என்கண்ணுக்குப் புலப்படுதலால்—ஓராத பேர் ஆசை ஒருக்காலும் உலவாது - ஆராய் வில்லாத பேராசையானது ஒருக்காலும் ஒழியாது (ஆதலால் யாது செய்வேன்.) எ - று.

ஆல் அசை. மொழி ஆகுபெயர்.

(உஉ)

காதரமார் தருமனமே கமலமல ரயனல்லை
சீதரமா யனுமல்லை சிவனுமனற் றிரளல்ல
னீதரமா வருளுடையை நிலைகலங்கே வினிமன்றி
லாதரமா துடனாடு மண்டனடங் கண்டனையால்.

இ - ள். காதரம் ஆர்தரு மனமே - அச்சம் நிறைந்த மனமே,—கமல மலர் அயன் அல்லை - நீ தாமரைமலரிவருக்கும் பிரமனுமல்லை,—சீ தர மாயனும் அல்லை - இலக்குமியைத் தரித் தவனாகிய விட்டுணுவும்ல்லை,—சிவனும் அனற்றிரளல்லன் - நடராசரும் (அவர்களாற் பறந்தும் இடந்துங் காணப்படாத) சோதி ருபியல்லர்,—நீ தரமா அருள் உடையை - நீ (அவ்விருவரினும்) மேலாக அருளையுடையை;—இனி நிலை கலங்கேல் - இனி நீ நிலைமை கலங்காதே;—மன்றில் ஆதர மாதான் ஆடும் அண்டன் நடம் கண்டனா - கனகசபையின்கண்ணே விருப்பத்தை

யுடைய உமாதேவியாரோடு நடிக்குஞ் சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தைத் தரிசித்தனை (ஆதலால்). எ - று.

ஆல் அசை. தரம் மேன்மை. தரமாக என்பது தரமா எனக்குறைந்து நின்றது. (உரு)

நாதனருள் பிரியாத நந்திதரச் சனற்குமரன்
வேதவியா தனுக்களிக்க மேன்மையெலா மீவன்விளங்கிச்
சூதமுனி தனக்குதவச் சோபான வகைதொகுத்த
மூதறிவா லவன்மொழிந்த புராணமவை மூவாறில்.

இ - ள். நாதன் அருள் பிரியாத நந்தி தர - ஸ்ரீகண்ட பரம சிவனுடைய திருவருளைப் பிரியாத திருநந்திதேவர் சொல்லியருள, —சனற்குமரன் வேதவியாதனுக்கு அளிக்க - (அது கேட்ட) சனற்குமாரமகாமுனிவர் வேதவியாதமகாமுனிவருக்குச் சொல்லியருள, —அவன் மேன்மை எலாம் விளங்கிச் சூத முனிதனக்கு உதவ - அவர் அம்மேன்மையெல்லாம் தெளிந்து சூதமகாமுனிவருக்குச் சொல்லியருள, —சோபானவகை தொகுத்த - (இவ்வாறே) பாரம்பரியமாகச் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்ட பொருள்களை —அவன் மூதறிவால் மொழிந்த புராணமவை மூவாறில் - அவர் (தமது) முதிர்ந்த அறிவினாலே விரித்துச் சொல்லியருளிய பதினெண்புராணங்களுள். எ - று.

இது முதலிய மூன்று திருப்பாட்டும் ஒருதொடர். (உச)

நலமலியுந் திருத்தில்லை நடராசன் புகழ்நவிலும்
பலகதியில் யானறிந்த படிபடியிற் பயிறுரிச்
செலவின்போ லெவ்வழியுந் செவ்வழியாச் சிறிதியங்கித்
தொலைவில் பெரும் பதியணையத் துணிந்தருளே துணையாக

இ - ள். நலம் மலியும் திருத்தில்லை நடராசன் புகழ் நவிலும் பல கதியில் - நன்மை நிறைந்த திருத்தில்லைவனத்து நிருத்த

ராசருடைய புகழைச் சொல்லும் பலவிதமார்க்கத்தில்—யான் அறிந்தபடி - நான் அறிந்துகொண்டபடி எப்படியெனின்;—படியில் பயில் தாரிச் செலவினர்போல் - பூமியில் நடந்த வழி நடத்தலையுடையவர்போல்—எவ்வழியும் செவ்வழியாச் சிறிது இயங்கி - எந்தவழியும் செவ்வையாகிய வழியாகச் சிறிது நடந்து—அருளே துணை ஆக - திருவருளே துணையாகக் கொண்டு—தொலைவு இல் பெரும் பதி அணையத் துணிந்து - அழிவில்லாத (முத்தியாகிய) பெரும்பதியை அடையத் துணிந்து எ - று. (உரு)

மங்கலமார் திருமன்றின் மன்னனடம் வளர்புலிக்கார் பங்கமில்சீ ருண்முனிக்கும் பதஞ்சலிக்கும் பணித்தருளிச் சிங்கவரு மன்றனக்குந் தெரிவித்துத் திருவருளா லங்கவரைப் பணிகொண்ட வடைவறிந்த படிபுகல்வாம்.

இ - ள். மங்கலம் ஆர் திருமன்றின் மன்னன் - மங்கலநி ஷறந்த அழகிய சபையினுள்ள நிருத்தராசர்—நடம் - தமது திரு நிருத்தத்தை—பங்கம் இல் சீர் அருள் வளர் புலிக்கால் முனிக்கும் பதஞ்சலிக்கும் பணித்தருளி - குற்றமில்லாத சிறப்பையுடைய அருள் வளரும் வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருக்கும் பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்குந் தரிசிப்பித்தருளி—சிங்கவருமன் றனக்கும் தெரிவித்து - சிங்கவருமருக்கும் புலப்படுத்தி—திருவருளால் அங்கு அவரைப் பணிகொண்ட அடைவு - காருண்ணியத் தினால் அங்கே அம்மூவரையும் சேவைகொண்டருளிய முறைமையை—அறிந்தபடி புகல்வாம் - நாம் அறிந்தபடி சொல்வாம். எ - று. (உ.சு)

சொல்லோடும் பொருளோடுந் துணிவுடையோர் சொற்றனரென், நெல்லோருங் கொளவெட்டு மிசண்டு மறி யாதோமும், வல்லோர்போ லொருபனுவன் மதித்தோமா னவை

‘பொறுக்க, நல்லோரை யிரந்தோமே நகையாமென்
றுறையாமால்.

இ - ள். சொல்லோடும் பொருளோடும் துணிவு உடை
யோர் சொற்றனர் என்று - சொல்லுடனும் பொருளுடனும் உறு
தியுடைய புலவர் சொன்னாரென்று—எல்லோரும் கொள -
(கேட்ட பெரியோர்) எல்லோரும்(வழுவற அகிமத்துப் பொருள்)
கொள்ளும்படிக்கு—எட்டும் இரண்டும் அறியாதோமும் - எட்டி
மிரண்டும் பத்தென்று அறியாத யாமும்—வல்லோர்போல் ஒரு
பணுவல் மதித்தோம் - (செய்யுளியற்ற) வல்லவர்போல் ஒருநூல்
சொல்லத் துணிந்தேம்;—நவை பொறுக்க நல்லோரை இரந்தோ
மேல் - செய்யுட்குற்றம் பொறுக்கப் பெரியோரை வேண்டிக்
கொண்டேமாயின்—நகை ஆம் என்று உரைபாம் - (கேட்டவருக்
குச்) சிரிப்புண்டாகுமென்று வேண்டிக் கொண்டேயில்லை. எ-று.

ஆல் இரண்டும் அசை.

(உ எ)

என்றுமருந் தவமுயல் வினிவேண்டா மியாவாக்கும்
பொன்றுமுடல் கன்றுமுனிப் பொற்கோயிற் புகழ்மாலை
சென்றுசெவிப் புலன்புகுமேற் றீவினைக ளவைதீர்க்கு
மன்றினருள் புரிவிக்குந் தெரிவிக்கு மலர்ப்பாதம்.

இ - ள். அருந் தவம் முயலல் யாவாக்கும் இனி என்றும்
வேண்டாம் - அருமையாகிய தவங்களைச் செய்தல் யாவருக்கும்
இன்றுமுதல் எக்காலமும் வேண்டிவதில்லை;—பொன்றும் உடல்
கன்று முன்-(நீர்க்குமிழிபோல்) இறக்குஞ்சரீரம் வார்த்தகமாவ
தற்கு முன்னே,—இப்பொற்கோயிற் புகழ்மாலை சென்று செவிப்
புலன் புகுமேல் - அழகிய இச்சிதம்பரமான்மியம் போய்க்
காதுக்கு விடயமாகப் புகுமாயின்,—தீவினைகளவை தீர்க்கும் -
தீமையாகிய இருவினைகளையும் ஒழிக்கும்,—மன்றின் அருள் புரி
விக்கும் - கனகசபையின்கண்ணே திருவருளைச் செய்விக்கும்,—

மலர்ப் பாதம் தெரிவிக்கும் - செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடி
யைத் தரிசிப்பிக்கும். எ - று. (உஅ)

பாயிர முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - உக.

வியர்க்கிரபாதச்சருக்கம்.

மன்னுமருந் தபோதனரின் மருவியமத் தியந்தினை
முன்னரிய திருமுனிபா லோங்குலகந் துயர்நீங்கப்
பன்னரிய சிவஞானம் பத்திதரும் பான்மைதகத்
தன்னிகரி றிருவருளா லவதரித்தா னொருதனயன்.

இ - ன். மன்னும அருந் தபோதனரின் மருவிய மத்தியந்
தினன் ஆம் உன்னரிய திரு முனிபால் - நிலைபெற்ற அரிய முனி
வர்களுள்ளே பொருந்திய மத்தியந்தினராஈய நிலைத்தற்கரிய
மகாமுனிவரிடத்திலே,—ஒங்கு உலகம் துயர்நீங்க - பெரிய சரு
வலோகத்தாரும் பிறவித்துன்பத்தினின் று நீங்கும் வண்ணம்,—
பன்னரிய சிவஞானம் பத்தி தரும் பான்மைதக - சொல்லுதற்
கரிய சிவஞானத்தையும் சிவபத்தியையும் விளைவிக்கும் பகுதி
மிக்கோங்கு,—தன் நிகர் இல் திருவருளால் ஒரு தனயன் அவத
ரித்தான் - தனக்கொப்பில்லாத திருவருளினால் ஒரு திருக்குமாரர்
திருவவதாரஞ்செய்தார். எ - று. (க).

தனிப்புதல்வன் றனையனைத்துத் தகவுச்சி மோந்துசடங்,
கனைத்துமடை வினிலியற்றி யருமறைநூ லவைகொடுத்து,
மனத்துணையார் திருநாம மருவுநெறி யுபதேசித், தினிச்
செயவேண் வெதென்கொ லெனமொழிந்தா னெழின்
முனிவன்.

இ - ள். எழில் முனிவன் - அழகையுடைய மத்தியந்தின மகாமுனிவர்—தனிப் புதல்வன்றனை அணைத்து - ஒப்பில்லாத குமாரரைத் தழுவிக்கொண்டு,—தக உச்சி மோந்து - தகுதியாக உச்சியை மோந்து,—சடங்கு அணைத்தும் அடைவினில் இயற்றி - (நாமகரணமுதல் உபநயனயிறுதியாகிய) கருமங்க ளெல்லாவற்றையும் முறையே செய்து,—அருமறை நூலவை கொடுத்து - அரிய வேதங்களையும் மற்றைநூல்களையும் கற்பித்து,—மனத் துணையாம் திருநாமம் மருவு நெறி உபதேசித்து— உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை (ச்சிவாகமத்திலே) பொருந்திய முறைப்படி உபதேசித்து,—இனிச் செயவேண்டு வது என் என மொழிந்தான் - (குமாரரை நோக்கி) இனி (நாம் உனக்குச்) செய்யவேண்டுவதாயிற்று என்று வினாவியருளினார். எ - று. கொல் அசைநிலை. (உ)

இந்தவகை சிவனருளா விரவியெதிர் மணியுமிழ வந்தவன லெனவிளங்கு மழமுனிவ னடிவணங்கித் தந்திரமுன் புகலுமருந் தவத்தொகையிற் றலையான வந்தமின்மா தவமடியேற் கருளுகென வுரைசெய்தான்.

இ - ள். இரவி எதிர் மணி உமிழ வந்த அனல் என - ஆதித் தன் சன்னிதியிலே சூரியகாந்தம் உமிழ உதித்த அக்கினிபோல— இந்த வகை சிவன் அருளால் விளங்கும் மழமுனிவன் - இந்தப் பிரகாரம் (ஆராரியரை அகிட்டித்த) சிவபெருமானது திருவரு ளினால் (ஞானம்) உதிக்கப்பெற்ற பாலமுனிவர்—அடி வணங்கி - (தமது தந்தையாருடைய) திருவடிகளை வணங்கி,—தந்திரம் முன் புகலும் அருந்தவத்தொகையில் - வேதாகமநூல்கள் ஆதி யிலேசொல்லிய அரிய தவக்கூட்டங்களுள்—தலையான அந்தம் இல் மா தவம் - மேலாகிய முடிவில்லாத பெரிய தவத்தை— அடியேற்கு அருளுக என உரை செய்தான் - அடியேற்கு அரு ளிச்செய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று.

அருளுக என்பதனீற்றகரர் தொக்கு நின்றது. (ங)

தவமெவையு முணர்ந்தமுனி தனயன்முக மிகநோக்கிப்
புவனமலி போகங்கள் பொருந்துமருந் தவம்புரிந்தாற்
சிவகதியு மிதுவன்று சிவார்ச்சனமார்ச் சனமாகிற்
பவமகலும் பரபோகம் பெறலாகு மெனப்பகர்தான்.

இ - ள். தவம் எவையும் உணர்ந்த முனி - தவங்களெல்லா
வற்றையும் அறிந்த மத்தியந்தினமுனிவர்—தனயன் முகம் மிக
நோக்கி-குமாரருடைய முகத்தை மிக (அருளோடு) பார்த்து,—
அருந்தவம் புரிந்தால் புவனம் மலி போகங்கள் பொருந்தும் -
அரிய தவங்களைப் பண்ணினால் (சுவர்க்கமுதலிய) புவனங்களிலே
நிறைந்த போகங்கள் கிடைக்கும்,—இது சிவகதியும் அன்று -
இது சிவலோகத்துக்கும் பேரம் வழியன்று;—சிவார்ச்சனம்
ஆர்ச்சனம் ஆகில் பவம் அகலும் - சிவபூசையைத் தேடிதல் உண்
டாயிற் பிறவி நீங்கும்,—பரபோகம் பெறலாகும் எனப் பகர்ந்
தான் - சிவபோகம் பெறலாம் என்று அருளிச்செய்தார். எ - று.

ஆர்ச்சனம் தேடிதல். (ச)

சொன்னமொழி கொண்டிறைவன்றோன்றிமகிழ்ந்துளதானம்
பன்னுகென மழமுனிக்குப் பார்முழுதும் பரப்பிரம
சன்னிதியன் நெனக்காண்ட நவக்குறைகா ணென்றாலு
மன்னிடமாய் நிகழுமிட முளதென்றான் மாமுனிவன்.

இ - ள். சொன்ன மொழி கொண்டு - (பாலமுனிவர் தமக்
குத் தந்தையார்) உபதேசித்த திருவாக்கை உட்கொண்டு,—
இறைவன் மகிழ்ந்து தோன்றி உள தானம் பன்னுக என - சிவ
பெருமான் (திருவுள) மகிழ்ந்து வெளிப்பட்டு எழுந்தருளியிருந்
தன்ன புண்ணியதலம் அருளிச்செய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்
செய்ய,—மழமுனிக்கு மா முனிவன் - அப்பாலமுனிவருக்கு மத்
தியந்தினமகாமுனிவர்—பார் முழுதும் பரப்பிரம சன்னிதி -

பூமிமுழுதஞ் சிவசன்னிதியேயாம்,—அன்று எனக் காண்டல் தவக்குறை காண் - அப்படியன்றென்று காண்பது (பண்ணப் பட்ட) தவங்களிற்குறையாமென்று அறிவாயாக;—என்றாலும் - (அங்நனமாகும்) எனினும்,—மன் இடமாய் நிகழும் இடம் உளது என்றான் - (சரீரமெங்கும் வியாபித்த ஆன்மாவுக்கு முக்கியத் தானமும் உண்டானாற்போல உலகமெங்கும் வியாபித்த) சிவ பெருமானுக்கு முக்கியத்தானமாய் விளங்கும் புண்ணியதலம் உண்டு என்று அருளிச்செய்தார். எ - று. (ரு)

பாருயிர்கட் குபகரித்துப் பாப்பினடுப் படுவதொரு மேருகிரி யும்புடைசூழ் வெற்புமவற் றிடைநாடு மாருயிர்கள் பயனருந்து மமருலகா மெனக்கழித்தான் சீருலவு நாறுவளர் செறுவெனலாஞ் செறிமையுற.

இ - ள். பார் உயிர்கட்கு உபகரித்த - உலகத்துள்ள ஆன் மாக்களுக்கு (ச்சலனம் வாராமல்) உபகரித்துக்கொண்டு—பரப் பின் நடுப் படுவது ஒரு மேருகிரியும் - பூமிக்கு நடுவே நிற்ப தாகிய ஒப்பில்லாத மகாமேருபருவதமும்—புடை சூழ் வெற் பும் - (அதனைப்) பக்கங்களிலே சூழ்ந்த (எட்டிக்) குலபருவதங் களும்—அவற்று இடை நாடும்—அவைகளினடுவேயுள்ள (எட்டிக்) கண்டங்களும்—ஆர் உயிர்கள் பயன் அருந்தும் அமருலகாம் எனக் கழித்தான் - நிறைந்த ஆன்மாக்கள் (பூமியிற்செய்த கரு மங்களுக்கிடாக அவற்றின்) பலத்தை அறுபவிக்குஞ் சுவர்க்கத் தைப்போலப் போகபூமிகளாமென்று (சிவபெருமான்) கழித் தார். எ - று.

அமருலகு அமருலகெனக் குறைந்து நின்றது. ஈற்றடி பின் வருந் திருப்பாட்டோடி கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும். (சு)

எத்தகைய போகங்க ளெவற்றினுக்குங் காரணமா வைத்தபடி யிடம்போதா வகைநெருங்கு மன்னுயிர்கண்

முத்திபெறத் திருவுள்ள முகிழ்த்தபெருங் கருணையினு
லத்தனுமித் தலநண்ணி யலகிவிடங் கைக்கொண்டான்.

இ - ள். சீர் உலவு நாம வளர் செறு எனலாம் செறிமை
உற - நன்மைபொருந்திய நாமுகள் (முனைத்து) வளர்கின்ற சிறு
வயல்போலுமென்று சொல்லுதற்குத் தக்க நெருக்கம் பொரு
ந்த—எத்தகைய போகங்கள் எவற்றினுக்கும் காரணமா வைத்த
படி - எவ்வகைப் பெருமையையுடைய போகங்களெல்லாவற்றிற்
குங் காரணமாக வைக்கப்பட்ட இநதக்கருமபூமியாகிய பரத
கண்டத்திலே—இடம் போதா வகை நெருங்கும் மன் உயிர்கள் -
இடம் போதாதபடியால் (ஒன்றோடொன்று) நெருங்கும் நிலை
பெற்ற ஆன்மாக்கள்—முத்திபெறத் திருவுள்ளம் முகிழ்த்த
பெருங்கருணையினால் - முத்தியடையும்பொருட்டித் திருவுள்ளத்
தில் அரும்பிய பெரிய திருவருளினால்—அத்தனும் இத்தலம்
நண்ணி அலகு இல் இடம் கைக்கொண்டான் - சிவபெருமானும்
இக்கருமபூமியைப் பொருந்தி எண்ணில்லாத புண்ணியதலங்க
ளைக் கைக்கொண்டருளினான். எ - று.

கருமம் பலவும் முனைக்கும் பரதகண்டம் நூற்றங்காலையும்,
அவை போகத்தைப் பயக்கும் மற்றைக்கண்டங்கண் முதலாயின
விளைபுலத்தைபு மொக்குமென்றதிக. (எ)

ஞாலத்தா யிரகோடி நற்றூன முளவவற்றி
னேலத்தா னலமார விடங்கொண்ட வெழிற்றில்லை
மூலத்தா னத்தொளியாய் முனைத்தெழுந்த சிவவிங்கக்
கோலத்தா னின்பூசை கொள்வானென் றுரைசெய்து.

இ - ள். ஞாலத்து ஆயிரகோடி நற்றூனம் உள - இந்தக்
கருமபூமியிலே ஆயிரகோடி புண்ணியதலங்களுண்டு;—அவற்
றின் - அவைகளுள்ளே—ஏல நலம் ஆரத் தான் இடம் கொண்ட
எழிற்றில்லை மூலத்தானத்து - மிகவும் நன்மை பொருந்தும்படி

தாம் இடமாகக் கொண்டருளிய அழகினையுடைய தில்லைவனத்
துள்ள மூலத்தானத்திலே—ஒளியாய் முனைத்து எழுந்த சிவ
லிங்கக் கோலத்தான் - சோதியாய் முனைத்தெழுந்த சிவலிங்க
ரூபியாகிய கடவுள்—நின் பூசை கொள்வான் என்று உரை
செய்து - உனது பூசையைக் கொண்டருள்வர் என்று திருவாய்
மலர்ந்து. எ - று. (அ)

திருநீறு நுதல்சேர்த்தித் திகழுச்சி தனைமோந்தெங்
கருநீறு படவுதித்த காளையென வணைத்துவிழி
தருநீர்மத் தியந்தினனாந் தந்தையைவந் தனைசெய்து
வெருநீர்மை யன்னையையு மடிபணிந்து விடைகொண்டான்.

இ - ள். திருநீறு நுதல் சேர்த்தி - விழுதியை நெற்றியிலே
சாத்தி—திகழ் உச்சிதனை மோந்து - விளங்குகின்ற உச்சியை
மோந்து—எம் கரு நீறு பட உதித்த காளே என அணைத்து - எம்
முடைய பிறவிக்குக் காரணமாகிய பாசம் நீராகும்படி அவ
தரித்த பிள்ளையே என்று தழுவிக்கொண்டு—விழி நீர் தரு மத்
தியந்தினன் ஆம் தந்தையை வந்தனை செய்து - (பிரிவாற்றாமை
யினாலே) கண்களினின்றும் நீரைப் பொழியாநின்ற மத்தியந்தின
முனிவராகிய தந்தையாரை வணக்கஞ்செய்து,—வெருநீர்மை
அன்னையையும் அடி பணிந்து விடைகொண்டான் - (பிள்ளை
பிரிகின்றானே என்று) அஞ்சந்தன்மையையுடைய மாதாவையுந்
திருவடியில் வணங்கி அநாமதிபெற்றார் பாலமுனிவர். எ-று. (க)

வேறு.

மண்டா னிடர்தீர் வகையா லருளால் வருவா னிருளார்
மகரா லயநீர், தண்டா ரகைபோற் றரளம் புரளத் தள்ளுந்
தடமா டியர்தில் லைவனத், தண்டா திபனா மமதே துணையா
வரியுந் கரியுந் திரியுந் சரியுந், கண்டா னுழையா வுயர்கா
னமுமுன் காணா தனகண் டெடந்தினனே.

இ - ள். மண் தான் இடர் தீர் வகையால் அருளால் வருவான் - பூலோகத்தார் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கும்படி திருவருளிணுலே (தெற்கு நோக்கி) வருவாராகிய பாலமுனிவர், — இருள் ஆர் மகராலய நீர் - கருமை நிறைந்த சமுத்திரசலம் — தண் தாரகை போல் தரளம் புரளத் தள்ளும் - குளிர்மையாகிய நஞ்சுத்திரங்களைப்போல முத்துக்களைப் புரளும்படி ஒதுக்கா நின்ற — தடம் மாயி உயர் தில்லை வனத்து - கரைகள் தன் பக்கங்களில் ஒங்கப்பெற்ற தில்லைவனத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் — அண்டாதிபன் நாமமதே துணையா - அண்டங்களைக் காப்பவராகிய சிவபெருமானது திருநாமமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமே வழித்துணையாக, — அரியும் கரியும் திரியும் சரியும் - சிங்கமும் யானையுந்திரிகின்ற வழியும் — கண் தான் னுழையா உயர் கானமும் - கண்ணுனது னுழையவொண்ணாத (இருள் செறிந்த) உயர்ந்த காடுமாகிய — முன் காணாதன கண்டு கடந்தனன் - முன்னே தாம்காணாதவைகளை யெல்லாங்கண்டு நீங்கினார். ஏ - னு.

மொழியும் மொழியும் பரிசொன் றிலதா முன்னுன் மறை யோ தழுதங் கியகான், வழியும் வழியும் மதுவார் புதுவீ வாசந் தகவீ சியவார் குவளைக், கழிபுங் கழியும் படிவந் தலர் பொற் கமலங் கண்மலங் களையுங் கயநீர், பொழியும் விழியும் மனமுங் குளிரப் புதுமா முனிகண் டபுகழ்ந் தனனே.

இ - ள். முன் நான்மறை - பழமையாகிய நான்குவேதங் களும் — மொழியும் ஒழியும் பரிசு ஒன்று இலதா - (தங்கள்) வாக்கு ஒழியுந்தன்மை சிறிதும் இல்லையாகும்படி — ஒதம் முழங்கிய கான் வழியும் - கடல் போல ஒலிக்கின்ற காட்டு மார்க்கமும் — வழியும் மது ஆர் புது வீ வாசம் தக வீசிய வார் குவளைக் கழியும் - ஒருசூகின்ற தேனைப் பருகும் புதிய வண்டிகளுக்கிடமாகிய மணம் பொருந்த வீசிய நீண்ட குவளைகளையுடைய கழியும் — கழியும் படி வந்து - நீங்கும்படி (நடந்து) வந்து, — அலர்

பொற் கமலங்கள் - அலர்ந்த பொற்றாமரைமலர்களையும்,—மலம் களையும் கயம் - பாசத்தைப் போக்குஞ் (சிவகங்கையாகிய) திருக் குளத்தையும்,—நீர் பொழியும் விழியும் மனமும் குளிர - நீர் பொழியாரின்ற கண்ணும் மனமுங்களிகூர,—புது மா முனி கண்டு புகழ்ந்தனன் - புதிய பெரிய பாலமுனிவர் கண்டு துதித் தார். எ - று.

இலதாக என்பது இலதா எனக்குறைந்து நின்றது. அத் தலத்தை முற்பிறப்பிலே தரிசித்திருந்தாற் பிறவி கூடாமையிற் புதுமாமுனி என்றார். (கக)

சீரார் தருபொய் கைவணங் கியதன் றென்பான் மிகுமன் பொடுசேர் சரியே, பேரா வகைசெல் லவொரா லநிழற் பிரியா தபிரா னெதிர்நேர் படமுற், பாரா ரவிமுந் துமெழுந் தும்வி ழிப் பயின்மா ரிபொழிந் துமழிந் துமொழிந், தாரா வமுதே யேனையா ஞுடையா யறிவே யெனவோ தினனா ரணமே.

இ - ள். சீர் ஆர்தரு மொய்கை வணங்கி - அழகு நிறைந்த் சிவகங்கையை வணங்கி,—அதன் தென்பால் சேர் சரியே - அதற் றுத் தெற்குப்புறமாகப் பொருந்தியவழியே—பேராவகை மீகும் அன்பொடு செல்ல - விலங்காமல் மிக்க அன்புடனே நடக்கும் போது,—ஒரால நிழற் பிரியாத பிரான் எதிர் நேர்பட - ஒரால மரநிழலின்கண்ணே பிரியாத சிவலிங்கப்பெருமான் தம்மெதிரே வெளிப்பட,—முன் பார் ஆர விழுந்தும் - திருமுன்னே பூயியிலே (எட்டுமூப்புந்) தோய வணங்கியும்,—எழுந்தும் - எழுந்திருந் தும்,—விழிப் பயில் மாரி பொழிந்தும் - கண்களினின்றும் பயிலாரின்ற (கண்ணீர்) மழையைப் பொழிந்தும்,—அழிந்தும் - (சம்மை) இழந்தும்,—ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமிர்தமே-- எனை ஆள் உடையாய் - தமியேனை அடிமையாக உடையவரே— அறிவே என மொழிந்த - ஞானமூர்த்தியே என்று சொல்லி— ஆரணம் ஓதினன் - வேதங்களை ஓதினார். எ - று. (கஉ)

முன்னாள் பதியா யினுமே தஞ்சை மூலப் பதியா ஞடை முக் கணனே, பொன்னார் தருபாய் கையுடைப் புனிதா பொடிசேர் வடிவே முடிவே யடியே, நென்னா தரவார் தருபு சைகொள்வா யினியாய் முனியா தெனவோ திமடுப், பன்னாண் மலர்கொய் ததின்முழ் கியருட் பாதங் களணைந் துபணிந் தனனே. -

இ - ள். முன் ஆள் பதி ஆயினும் - அநாதிகாலந்தொடங்கி (ஆன்மாக்களைப் பெறதமுத்தியிரண்டினும்) ஆண்டருளும் பதியேயாயினும்—மே தஞ்சை மூலப்பதி ஆள் உடை முக்கணனே—மேன்மை தக்க சிறப்பையுடைய மூலத்தானமாகிய இத்திருப் பதியை ஆளுதலையுடைய முக்கண்ணரே,—பொன் ஆர்தரு பொய்கை உடைப் புனிதா - பொற்றாமரை நிறைந்த சிவகங்கையையுடைய சுத்தரே,—பொடி சேர் வடிவே - விபூதி பொருந்திய திருமேனியையுடையவரே,—முடிவே - (எல்லாப் பொருளுக்கும்) முடிவே,—இனியாய் - (மெய்யடியார்களுக்கு) 'இனியவரே,—அடியேன் என் ஆதரவு ஆர்தரு பூசை முனியாது கொள்வாய் என ஒதி - அடியேனாகிய என்னுடைய விருப்ப நிறைந்த பூசையை வெறுக்காது கொண்டருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—மடி மூழ்கி - சிவகங்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணி,—அதில் பல் நாள் மலர் கொய்து அணைந்து - அதிப்பலவாகிய அன்றலர்ந்த பூக்களை எடுத்து வந்து,—அருட் பாதங்கள் பணிந்தனன் - சத்திருபமாகிய திருவடிகளை (ப்பூசித்து) வணங்கினார். எ - று. (கஉ)

தடமா மலர்கொண் டெவணங் கியருந் தாவா முனிதில்லை வனச் சரியே, குடா லணைவான் மணமா மலருங் குளமுங் கரையுந் தளமுங் குறுகித், திடமார் தருவே நிழலா வெழிலார் சிவலிங் கயிருத் தியருந் தியோடங், கிடமா கவிரண் டிடமும் பணிவுந் நிறையே துணையா கவிருந் தமர்நாள்.

இ - ள். தாவா அரு முனி - கெடுதலில்லாத பெரிய பால முனிவர்—தடம் மா மலர் கொண்டு வணங்கி - திருக்குளத்தி னுள்ள பெரிய பூக்களைக் கொண்டு பூசிதது,—தில்லை வனக்குட பால் சரியே அணைவான் - தில்லைவனத்திலே மேற்குப் பக்கத் திலே போகும் ஒரு வழியே செல்லுகையில்,—மணம் மா மல ரும் குளமும் கரையும் தளமும் குறுகி - மணத்தையுடைய பெரிய பூக்களையும் வாவினையும் கரையையும், வெளியிடத்தையு ம் அணுகி,—திடம் ஆர் தருவே நிழலா - வலி பொருந்திய மரமே நிழல் செய்வதாக—எழில் ஆர் சிவலிங்கம் இருத்தி - அழகு நிறைந்த ஒரு சிவலிங்கந்தாபிதது,—அருத்தியோடு அங்கு இடம் ஆக - ஆசையோடு அவ்விடமே (தமக்கு) இடமாக (ஒரு பர்ணசாலை உண்டாக்கி,)—இரண்டு இடமும் பணிவுற்று - (அவ் விடமும் திருமூலட்டானமுமாகிய) இரண்டிடத்தும் வணங்கிக் கொண்டு,—இறையே துணை ஆக இருந்து அமர் நான் - சிவ பெருமானே துணையாகப் பொருந்தி இருக்கு நாளிலே. எ - று.

பர்ணசாலை இலைகளாலும் புற்களாலும் வேயப்பட்ட குடிசை. பர்ணம் இலை. (கசு)

காலம் பெறநீ றணிமா முனிநீர் கமழ்குண் டிகைதண் டிகரண் டிகைபுட், சாலும் பலபோ துசமித் தொளிப்புற் சாகா திபலா சிலைதா மிகமே, னாலுஞ் சடையெட் டிமுடித் தொருநா ணண்ணித் திகழர்ச் சனைபண் ணடருப், பாலொன் றலராய் பொழுதே பழுதார் பலமா மலர்கண் டிபகர்ந் தயர் வான்.

இ - ள். காலம் பெற நீறு அணி மா முனி - பிராதக்காலம் பொருந்த விபூதி தரித்துச் சந்தியாவந்தனமுடித்த பெரிய பால முனிவர்,—நீர் கமழ் குண்டுகை - சலங்கமழ்கின்ற கமண்டல மும்—தண்டு - தண்டும்—கரண்டுகையுள் சாலும் பல போது - திருப்பூங்கூடையுள் நிறைந்த பழையுக்களும்—சமித்து - சமித்

துக்களும்—ஒளிர் புல் - விளங்குகின்ற (தருப்பை அறுகு முதலிய) புற்களும்—சாகாதி - சாகமுலபலங்களும்—பலாச இலைதாம் மிக - பலாசிலையும் மிகக் கொண்டிவந்து,—மேல் - (அதற்கு) மேலே—நாலும் சடை எட்டும் முடித்து - தாழ்ந்த சடையெட்டும் (உயரக்கட்டி) முடித்து,—ஒருநாள் நண்ணித்திகழ் அர்ச்சனை பண்ண - ஒரு நாளிலே (திருமுன்) சென்று விளங்காநின்ற பூசையைச் செய்தற்கு—பால் மரு ஒன்று அலர் ஆய் பொழுது - தம்மிடத்து மணம் பொருந்திய பூக்களை ஆராயும்பொழுது,—பழுது ஆர் பல மா மலர் கண்டு - குற்றமிகுத்த பல பெரும்பூக்களைக் கண்டு—பகர்வது அயர்வான் - (இங்ஙனஞ்) சொல்லிச் சோகிப்பாராயினார். எ - று. (கரு)

வண்டு தும்விடிந் தெனிலல் லெனிலோர் வழியுந் தெரியாதுமாங் கண்மிகக், கண்டு ரவளார்ந் துகாஞ் சாணங் காலும் பனியால் வழுவங் கழிதே, னுண்டு றுபடுத் தியசெம் மனல்வீ யொத்தே றுமரும் புனிரும் பலரைப், பண்டு ரொடெரித் தபரம் பொருளார் பழுதென் றனரென் றுபகர்ந் தயர்வான்.

இ - ள். விடிந்த எனில் வண்டு ஊதும் - (பூக்களை) விடிந்த பின் எடுக்கவெனின் வண்டிகள் ஊதும்,—அல் எனில் ஓர் வழியும் தெரியாது - இராத்திரியிலே எடுக்கவெனின் ஒருவழியும் தெரியாது;—மரங்கள் கண் மிகத் தூர வளர்ந்து கரம் சரணம் காலும் பனியால் வழுவும் - (கோடுகு முதலிய) மரங்களில் எடுக்கவெனிற கணுக்கள் மிக நீள வளர்ந்தபடியிலே கையுங் காலும் வழிகின்ற பனியினால் வழக்கும்;—பண்டு விரும்பலரை ஊரொடி எரித்த பரம்பொருளார் - ஆதிகாலத்திலே பகைவராகிய அசுரரை முப்புரத்தோடும் எரித்தருளிய சிவபெருமான்—கழி தேன் உண்டு ஊறு படுத்திய - (வண்டிகள்) மிகுந்த தேனை உண்டு ஊறுபடுத்திய பூவுகி—செம்மல் - பழம்பூவும்—நல் வீ

ஒத்து ஏதும் அரும்பு - நல்ல பூவோடு பொருந்தி ஏறிய அரும்பும்—பழுது என்றனர் என்று பகர்ந்து அயர்வான் - சூற்றமுடையனவென்று (சிவாகமத்தில்) அருளிச்செய்தார் (இதற்கு யாது செய்வேன்) என்று சொல்லித் துக்கமுறுவாராயினார். எ-று. ()

தண்ணூர் மதிசூ சடாமசூடத் தலைவா கடைவாழ் வுத விர்ப் பவனே, கண்ணூர் துதலோ யொருமான் மறிசேர் கரவா வரவா கருமூ லகரா, மண்ணூர் புகழ்தில் லைவனம் பிரியா மணியே யெனையா ளமகிழ்ந் தனையே, லெண்ணு தநினைந் தவைதந் தருண்மற் றின்பார் தருமன் பிலனென் றயர்வான்.

இ-ள். தண் ஆர் மதி சூடு சடாமசூடத் தலைவா - குளிர்மை பொருந்திய பிறையைத் தரித்த சடாமுடியையுடையனாகரே,-- கடை வாழ்வு தவிர்ப்பவனே - சீழாகிய (பிரபஞ்ச) வாழ்க்கையைத் தீர்ப்பவரே,—கண் ஆர் துதலோய் - கண் பொருந்திய நெற்றியையுடையவரே,—ஒரு மான் மறி சேர் கரவா - ஒரு, மான்மறி பொருந்திய கையைுடையவரே,—அரவா - பாம்பையணிந்தவரே,—கரு மூலகரா - பிறவிக்கு மூலமாகிய பாசத்தை அரிப்பவரே,—மண்ணூர் புகழ் தில்லை வனம் பிரியா மணியே - பூமியிலுள்ளார் துதிக்குந் தில்லைவனத்தை நீங்காத சிந்தா மணியே,—எனே ஆள மகிழ்ந்தனையேல் - தமிழேனே ஆட் கொள்ள விரும்பினீராயின்,—எண்ணுது நினைந்தவை தந்து அருள் - (அடியேனிடத்தே பத்திருளான வைராக்கியமில்லாமையைச்) சிந்தியாது அடியேன் நினைத்த வரங்களைத் தந்தருளும்;—மற்று இன்பு ஆர்தரும் அனபு இலன் என்று அயர்வான் - வேறொருசகத்தையும் அறுபவிக்கும் விருப்பமில்லேன் என்று தளர்வாராயினார். எ - று. (௧௭)

அன்பு நெருகப் பணிவா ரிலரே லருளா யெனும்வாய் மையறிந் தும்விடா, வென்பு சையுநே சமும்பா னுமுனக்

கெங்கே யெனநொர் தயர்வா னெதிரே, வன்பூ தமிகப் புடை
சூழ் விடைமேன் மதிசூழ் சடைவா னவர்கோன் வரநேர்,
முன்பூ தலமீ துபணிந் திருகண் முகமார் புனலா டினன்மா
முனியே.

இ - ள். அன்பு ஊழி உருகப் பணிவார் இலரேல் அருளாய்
எனும் வாய்மை அறிந்தும் - அன்பினாலே மனங்கரைய வணங்கு
வோர் இலராயின் அருள் செய்யீர் என்னும் உண்மையை அறிந்
தும்—விடா என் பூசையும் நேசமும் யானும் உனக்கு எங்கே
என நொந்து அயர்வான் எதிரே - விடாத என்னுடைய பூசை
யும் பொய்யன்பும் நானும் உமக்கு எங்கேயென்று நொந்து
சோகிப்பவராகிய பாலமுனிவரெதிரே,—மதி சூழ் சடைவான
வர்கோன் - பிறை பொருந்திய சடையையுடைய தேவதேவரா
கிய சிவபெருமான்—புடை வன்பூதம் மிகச் சூழ் விடைமேல்
வர - பக்கத்திலே வலிய பூதங்கள் மிகச்சூழும் இடபத்தின்
மேல் எழுந்தருளியவர,—நேர் முன் பூதலமீது பணிந்து - நேரே
திருமுன்பு பூமியிலே வணங்கி,—இரு கண் முகம் ஆர் புனல்
ஆடினன் மா முனி - இரண்டு கண்களினின்றும் முகம் வழியா
கச் சொரிந்து நிறைந்த நீரினாலே ஸ்நானஞ்செய்தார் பெரிய
பாலமுனிவர். எ - று. (கஅ)

ஆலந் தருவா னமுதா மொழியா லருமா முனியர்ச் சனை
யிச் சையினின், சீலந் திகழ்வாய் மைமகிழ்ந் தனநீ சிந்தித்
தவரம் பலசெப் பெனவென், காலுங் சரமும் புலியின் மலி
யக் கண்ணங் கவைதங் கவிரங் கிழுதந், கோலந் திகழ்பூ
சைகொளென் றுவரங் கொண்டா னவையெந் தைகொடுத்
தனனே.

இ - ள். ஆலம் தருவான் - ஆலமரநிழலின்கண் எழுந்தருளி
யிராகின்ற சிவபெருமான்,—அமுது ஆம் மொழியால் - அமிர்த
மயமாகிய திருவாக்கினால்,—அரு மா முனி - அரிய பெரிய

பாலமுனியே,—அர்ச்சனே இச்சையின் நின் சீலம் திகழ் வாய்மை மகிழ்ந்தனம்—(நமக்குச் செய்யாநின்ற) பூசையில்வைத்த ஆசையை யுடைய உனது நல்லொழுக்கம் விளங்கும் உண்மையைக் கண்டு நாம் மனமகிழ்ந்தோம்—நீ சிந்தித்த வரம் பல செப்பு என - நீ நினைத்த வரங்கள் பலவற்றைச் சொல்வாயாக என்று அருளிச் செய்ய,—(அது கேட்ட பாலமுனிவர்)—என்காலும் கரமும் புலியின் மலிய - அடியேனுடைய கால்களுந் கைகளும் புலிக் கால்களும் புலிக்கைகளும்போல (வலிய உகிர்ப்பற்றுடையன வாய்) இருக்கும்பொருட்டும்—அங்கு அவை கண் தங்க இரங்கி-அங்கே அவைகளிலே கண்கள் பொருந்தும்பொருட்டும் இரங்கி யருளி—முதற் கோலம் திகழ் பூசை கொள் என்று வரம் கொண் டான் - (புட்பவிதிப்படி செய்யப்படும்) முதன்மையாகிய அழகு விளங்குகின்ற பூசையைக் கொண்டருளும் என்று வரம் வேண்டி கொண்டார்;—எந்தை அவை கொடுத்தனன் - எமது பிதா வாகிய சிவபெருமான் அவ்வரங்களைக் கொடுத்தருளினார். எ-று.

வழுக்காமற் பற்றியேறுதற்கு நகங்களும், பார்த்த நடத் தற்கும் பூக்களைப் பழுது பார்த்தெடுத்தற்கும் கண்களும் வேண் டப்பட்டன.

(கக)

விண்ணு டருநா டருமே லவனே விரவா வாமுந் தருவா னெனநற், கண்ணு றுமரும் புபெரும் புனன்மெய்க் காலா றெனவா றருநா தன்மையான், மண்ணு ரவணங் கவணங் குடனே மறைவா னிறைவான் வழிமே வியபின், பண்ணு ரவியாக் கிரபா தனெனும் பாவார் பெயரோ தினபா ரிடமே.

இ - ள். விண்ணுடரும் நாடு அரு மேலவனே விரவா வர மும் தருவான் என - தேவர்களும் காண்டற்கரிய மேலோராகிய சிவபெருமானே (தமியேன்பொருட்டி இவ்விடத்து) எழுந்தருளி வந்து (வேண்டிய) வரங்களைபுந் தந்தருள்வார் என்று,—நற் கண் டோம் அரும்பு பெரும் புனல் - நன்மையாகிய ஆறுகளினின்

ஹம் பாயும் பெருநீர்—மெய்க் கால் ஆறு என ஆறு அரு காதன்
மையால் - சத்தியமாக ஆற்றுக்கால்போல ஒழியாமற் செல்லும்
பத்திமையால்—மண் ஆர வணங்க - பூமியிலே (எட்டுறுப்புந்)
தோய நமஸ்கரிக்க, —அணங்குடனே மறைவான் இறை வான்
வழி மேவியபின் - உமாதேவியாரோடு மறைவாராகிய சிவ
பெருமான் ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்றருளியபின்,—பண் ஆர -
இசைப்பாட்டுக்கள் நிறைய—பாரிடம் பா ஆர் வியாக்கிரபாதன்
எனும் பெயர் ஒதின - பூமியினுள்ளார்கள் (எங்கும்) பரவுதல்
பொருந்திய வியாக்கிரபாதர் என்னுந் திருநாமத்தைச் சொல்லி
னார். எ - று. (௨௦)

அறுகா லெழுகால் பிறகா மடுவுற் றமைபா நியதிச்
சமைவா தரிபா, மறைகா தலினு லறைவா னறவார் மந்தா
ரவரும் புசெருந் திருரா, நிறைபா திரிகோங் குயர்சண்
பகமே நீர்வாழ் மலர்வல் லிகொணீண் மலர்கொண், டிறையா
னடியே முறையால் வழிபட் டெண்ணார் தருகா லமிருந்
தனனே.

இ - ள். அறுகால் எழு கால் பிறகா மடு உற்று - வண்டிகள்
எழுங்காலம் பின்னாக (முன்னே) பெரங்கையை அடைந்த, —
அமைபா நியதிச் சமைவு ஆதரிபா - இன்றியமையாத நியதி
முடித்தலை விரும்பிச் செய்து, —மறை காதலினால் அறைவான் -
வேதங்களை அன்பினோடும் உச்சரித்துக்கொண்டு சென்று, —
நறவு ஆர் மந்தாரவரும்பு - மணநிறைந்த மந்தாரமுடையும்—
செருந்தி - செருந்திமலரும்—குரா - குராமலரும்—நிறை பாதிரி-
நிறைந்த பாதிரிமலரும்—கோங்கு - கோங்கமலரும்—உயர் சண்
பகம் - உயர்ந்த சண்பகமலருமாகிய கோட்டுப் பூக்களையும்—நீர்
வாழ் மலர் - நீரிலே பொருந்திய பூக்களையும்—வல்லி கொள்
நீன் மலர் கொண்டு—கொடியிலே பொருந்திய நீண்ட பூக்களை
யும் எடுத்துக்கொண்டிவந்து, —இறையான் அடியே முறையால்

வழிபட்டு - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச் சிவாகமவிதிப் படி பூசித்து, —எண் ஆர் தரு காலம் இருந்தனன் - எண்ணி றைந்த காலம் இருந்தார் பாலமுனிவர். எ-று. (௨௧)

நற்றந் தைபுலிச் சரணங் கரநீ ணையனங் கள்பரித் தமைகா ணையந், துற்றந் கெதிர்சென் றுவணங் கமகிழ்ந் தொளிர்மே னியின்வாய் மைபுலந் துடனே, பொற்றண் மலர்வா விபடிந் திறையைப் பூசித் தருண்மே வுபுலிச் சரமும், பற்றும் பெருமா னையும்ர்ச் சனைசெய் பாயில்வா ரவிருந் துபரிந் தொருநாள்.

இ - ள். நற்றந்தை - நல்ல பிதர்வாங்கிய மததியந்தினமுனி வர்,—புலிச் சரணம் கரம் நீள் நயனங்கள் பரித்தமை காண நயந்த - (தம்முடைய பிள்ளை) புலிக்காலையும் புலிக்கையையும் (அவைகளிலே) நீண்ட கண்களையும் பெற்றமையைக் காண விரும்பி,—உற்று-தில்லைவனத்தை அடைந்து,—மகிழ்ந்து அங்கு எதிர் சென்று வணங்க - (அக்குமாரர்) மனமகிழ்ந்து அங்கே தம் மெதிர் வந்து நமஸ்கரிக்க,—ஒளிர் மேனியின் வாய்மை உவந்து - (தாம் அவருடைய) விளங்காநின்ற திருமேனியின் மெய்மையைக் கண்டு மகிழ்ந்து,—உடனே தன் பொன் மலர் வாவி படிந்து - அப்பொழுதே குளிர்மையானவ பொற்றாமரைமலர் களையுடைய சிவகநகையிலே ஸ்நானஞ்செய்து,—இறையைப் பூசித்து - திருமூலத்தானமுடைய தம்பிரானாரைப் பூசித்து,— அருள் மேவு புலிச்சரமும் பற்றும் பெருமானையும் - கருணை தங் டிய திருப்புலிச்சரத்தைப் பொருந்திய சிவலிங்கப்பெருமானையும்—அர்ச்சனை செய் பாயில்வு ஆர - பூசைசெய்யும் பயிற்சி மிக—இருந்து - (அவ்வியாக்கிரபாத முனிவருடைய பர்ணசாலை யில்) இருந்து,—பரிந்த ஒருநாள் - (அவர்மேல்) அன்புகொண்டு ஒரு நாளிலே. எ - று. (௨௨)

நற்பான் மிகுதந் தையரும் புதல்வா நஞ்சந் ததியுயர்ந் திட
நண்ணினேயே, லிற்பா லினியா குதியா திமறித் திடுவா
னுடையா னெடுவா னடைவான், முற்பா லுனையா னென்னீ
பெறுமா முனியா துகொளென் றுவசிட் டமுனிக், கற்பார்
தருயின் னியைமன் னுமணக் கடனா லுடனா நெறிகண்
டனனே.

இ - ள். நற் பால் மிகு தந்தை - நல்ல குணத்தினான் மிக்க
பிதாவாகிய மத்தியந்தினமுனிவர்,—அரும் புதல்வா - (நான்
பெறுதற்கு) அரிய புதல்வனே,—நம் சந்ததி உய்ந்திட நண்ணி
னேயேல் - நமமுடைய சந்ததி தழைத்தோங்கப் பொருந்தினா
யாயின்,—இனி இற்பால் - இனி இல்லறத்தின்பகுதியை அடை
யக்கடவாய்,—ஆகுதி ஆதி டறித்து இடுவான் உடையான் நெடு
வான அடைவான் - (பிதார்பொருட்டி) ஓமம் பிண்டதானம்
தருப்பணமுதலியவைகளைக் கைம்மறித்துச் செய்வானாகிய புத்
திரனையுடையவனே பெரிய சுவர்க்கத்தை அடைவான்;—முற்
பால் உனையான் என நீ பெறுமா-முன்னே உரிமையாக உன்னை
நான பெற்றாற்போல (ஒரு புத்திரனை) நீ பெறும்படி—முனி
யாது கொள் என்று - (என்வாக்கைத்) தள்ளாது கொள்ளக்
கடவாய என்று சொல்லி (உடன்படுத்திக்கொண்டு),—வசிட்ட
முனிக் கறபு ஆர்தரு பின்னியை - வசிட்டமுன்வருடைய கறபு
மிக்க தங்கையை—மன்னும் மணக்கடனாள் - நிலைபெற்ற விவாக
விதிப்படி—உடன் ஆம் நெறிகண்டனன் - (அவ்வியாக்கிரபாத
முனியருக்கு மனைவியாகிக்) கூடியிருக்கும்படி செய்தார். எ-று.

பின்பக் கொடிமன் னுபமன் னியனைப் பெறவந் தவருந்
ததிகொண்டுபெயர்ந், தின்பச் சரபிப் பொழிபா னுகர்வித்
தெழிலா ளவளர்த் திடுநா ளிவர்தா, மன்பிற் புணரக்
கொணர்வித் துமகிழ்ந் தயிலென் றிடுமுன் பயிலும் படிசேர்,

புன்பற் கமர்பண் டமுமுண் டறிபால் போலுய்த் தனவும்
புகழா திகழ்வான்.

இ - ள். பின்பு அக்கொடி மன் உபமன்னியனைப் பெற -
பின்பு அந்தத்தேவியார் நிலைபெற்ற உபமன்னியபகவானைப்
பெற,—வந்த அருந்ததி கொண்டு பெயர்ந்த - (அங்கே) வந்த
அருந்ததியார் (அவரைத் தம்முடைய ஆச்சிரமத்துக்குக்)
கொண்டுபோய்,—இன்பச் சுரபிப் பொழி பால் னுகர்வித்த -
இன்பத்தைத் தரும் காமதேனுவினது பொழிந்த பாலைபூட்டி—
எழில் ஆர வளர்த்திடுநான் - அழகு மிக வளர்க்குநாளிலே,—
இவர் தாம் அன்பின் புணரக் கொணர்வித்த - (வியாக்கிரபாத
முனிவரும் தேவிபாருமாகிய) இவர்கள் புத்திரவாஞ்சையினாலே
அவரை (த் தங்கள் பர்ணசாலையிலே) பொருந்தக் கொண்டு
வரச்செய்து,—மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து—அயில் என்று இடி -
புசிப்பாயாக என்று கொடுத்த—முன் பயிலும் படி சேர் புன்
பறகு அமர் பண்டமும் - (இவர்கள்) முன்னே உண்டு பழகிய
தன்மை பொருந்திய சிறிய பல்லுக்கிசைந்த பதார்த்தங்களை
யும்—உண்டு அறி பால் போல் உய்த்தனவும் - (முன்னே தாம்)
உண்டறிந்த பால்போலச்சேர்த்த திரவியங்களையும்—புகழாது
இகழ்வான் - (அவ்வுபமன்னியபகவான்) புகியாது உயிழ்ந்து
போடுவாராயினார். எ - று.

முன்பயிலும்படி சேர் பண்டமென்றது சாகமூலபலங்களை.
உண்டறிபால்போலுய்த்தனவென்றது சலத்திற்கரைத்தமாவை.

மணமே தகுபால் பெறுமா றழமா மகனார் முனியாம்
வறியோ மறியோ, முணவே யினிதா மவைதா மிவர்கா
ணுடையா ரெனவாழ் வுடையா னெதிரே, துணர்மே லெழு
வெங் கணறங் கிடுகித் துஞ்சந் தொழிறஞ் செனனைஞ் சமு
தக், கணமே யிறையா னிறைபா லையுங் கடல்பெற் றது
கண் கெளித் திடுவான்.

இ - ள். மா மகனார் மணம் மேதகு பால் பெறு மாறு அழ-
பெருமையாகிய திருக்குமாரர் வாசனே மிக்க (காமதேனுவின)
பாலைப் பெறும்படி அழ, — முனி-வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்—
யாம் வறியோம் - நாங்கள் வறியோம்,—இனிது ஆம் உணவு
அறியோம் - இனிதாகிய உணவை அறியோம்;—அவை தாம்
உடையார் இவர் காண் என - அவைகளையுடையவர் இவரேகாண்
என்று—வாழ்வு உடையான் எதிரே-எல்லாச் செல்வமுமுடைய
சிவலிங்கப்பெருமான் சன்னிதியிலே வளர்த்திவிட,—தணர்
மேல் எழு வெங்கனல் தங்கி - (ஆதாரபதம்) தளங்களின்மேலே
சுவாலிங்கின்ற வெவ்விய உதராக்கினி பொருந்துதலினாலே—
நயித் தஞ்சம் தொழில் தஞ்சு என - அவயிருத்துகருமமே புக
லிடமென்று—நைஞ்சு அழுது - வருந்தி அழுது,—அக்கணமே
இறையால் அலையும் நிறை பாற் கடல் பெற்று - அக்கணத்திற்
முனே சிவபெருமானால் அலையாநின்ற நிறைந்த திருப்பாற்கடலைப்
பெற்று,—அது கண்டு களித்திடுவான் - அதனைப் பருகிச் சுவை
கண்டு களிகூர்வாராயினார். எ - று. தஞ்சம் தஞ்சு எனக்
குறைந்து நின்றது. (௨௫)

ஆளும் பெருமா னெதிரங் கொருநா எலர்பங் கயலா
தனமா யமரத், தாளொன் றுதலஞ் சகனந் தவிரச் சடரந்
தொடர்மார் பெதிர்தள் ளளிழத், தோளங் கைபொரக்
களமே னியிரச் சரிதந் தநிரைப் பிரிவந் தரநா, வாளொன்
றுவிழிக் கடைதுண் டம்விடா வண்ணந் தகுதிண் ணியமா
முனியே.

இ - ள். வண்ணம் தகு திண்ணிய மா முனி - குணமிக்க
வலிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்,—அங்கு ஆளும் பெருமான்
எதிர் - அங்கே (தம்மை) ஆண்டருளஞ் சிவலிங்கப்பெருமானு
டைய சன்னிதியிலே—ஒருநாள் - ஒருநாள்—அலர்பங்கயவாதன
மாய் அமர - ஆதனம் விரிந்த பதமாதனமாய்ப்பொருந்த,—

தாள் ஒன்று தலம் சகனம் தவிர - ஒருகால் பூமியையுஞ் சகனத்
தையும் பொருந்துதலொழிய, —சுடரம் தொடர் மார்பு எதிர்
தள்ள - வயிறு தொடர்ந்து மார்பை முன்னே தள்ள, —தோள்
விழ - இரண்டிதோள்களுந்தாழ, —அம் கை பொர - அழகிய
கைகள் (மடியித குறுக்காக ஒன்றன்மேல் ஒன்று) பொருந்த, —
களம் மேல் நியிர - கழுத்துமேலே நியிர, —சுரி தந்த நிரைப்
பிரிவு அந்தரம் நா - சுரிந்த பல்வரிசைகளின் பிரிவினிடையே
நாகுப் பொருந்த, —வாள் ஒன்று விழிக்கடை துண்டம் விடா -
ஒளி பொருந்திய கடைக்கண்களை நாசிதுனியிலே வைத்து. எ-று.

இடவுள்ளங்கை மீது வலப்புறங்கையை வைத்தல் வேண்டு
மென்றதிக. சகனம் கடியின் முற்பக்கம். தாள் அம் சகனம்
ஒன்றுதல் தவிர எனக்கொண்டு கால்கள் அழகிய சகனத்தைத்
தீண்டிதலொழிய எனப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (உசு)

சீரார் சிவயோ கமகம் புணரச் செறியின் புணரக் குறியின்
புறுமா, நேரார் தருதா ருவனத் திடையா நெண்ணு
யிரமா முனிவர்க் கிறைவ, நேரா தவர்தோ கமொழித்
தருளா லொருநா ணடமா டலுந் தனனென், றுரா
வுணர்வா லறிவுற் றயரா வந்தோ வெனநொந் தயர்கின்
றனனே.

இ - ள். சீர் ஆர் சிவயோகம் அகம் புணர - சிறப்பு மிக்க
சிவயோகம் மனத்திலே பொருந்த—செறி இன்பு உணர -
விளைந்த அதுபவஞானத்தினாலே பார்த்தவிடத்து—குறி இன்பு
உறும் ஆறு - சூடியமாகிய சிவத்தோடு கலந்து இன்பம் அதுப
விக்குநெறியிலே, —ஏர் ஆர்தரு தாருவனத்திடை—அழகுநிறைந்த
தேவதாருவனத்திலே—இறைவன் - சிவபெருமான்—ஓராதவர்
ஆறெண்ணுயிர மா முனிவர்க்கு - (தம்மை) அறியாதவர்களாகிய
நாற்பத்தெண்ணுயிர மகாமுனிவர்களுக்கு—மோகம் ஒழித்த -
மோகத்தைத் தவிர்த்த—ஒருநாள் அருளால் நடம் ஆடல் உகந்

தனன் என்று - ஒருநாள் அருளினாலே திருநிருத்தஞ்செய்தருளி
னார் என்று—ஆரா உணர்வால் அறிவுற்று - சிறிதறிவினாலே
கண்மி—அயரா - சோகித்து,—அந்தோ என நொந்து அயர்கின்
றனன் - ஐயோ என்று நொந்து தளர்கின்றவராயினார். எ-று. ()

நன்மே னிகொடெந் தைபிரான் வெளியே நடமா டியநா
டிடமா யிடநா, முன்னே யமரா வகைமா முனிவன் மூலப்
பதிசே ரமொழிந் தனனந், நன்னே ருறுதா ளருண முண
ரத் தருமோ மிகுமன் பகமோ விலதா, லென்னே பெருமா
னெருமா னுடன்வந் தென்கே பரதந் தருமென் றயர்வான்.

இ - ள். எந்தை பிரான் நல் மேனி கொடு வெளியே நடம்
ஆடிய நாடு - எம்முடைய பிதாவாகிய சிவபெருமான் நல்ல திரு
மேனிகொண்டு வெளியே நின்று திருநிருத்தஞ் செய்தருளிய
தேவதாரு வனமே—இடம் ஆயிட நாம் முன்னே அமராவகை -
(நமது சிவபூசைக்குத்) தானமாக நாம் முன்னே பொருந்தாத
படி—மா முனிவன் மூலப்பதி சேர மொழிந்தனன் - (தந்தையா
ராகிய) மத்தியநதினமகாமுனிவர் இந்தத் திருமூலத்தானத்தை
அடையும்வண்ணங் கற்பித்தருளினார்;—நல் தன் ஏர் உறு அருள்
தாள் - நன்மையாகிய அச்சிவபெருமானுடைய அழகு பொருந்
திய சத்திருபமாகிய திருவடி—நாம் உணரத் தருமோ - நாம்
அறியத்தருமோ!—அகமோ மிகும் அன்பு இலது - (நமது)
நெஞ்சத்தின்கண்ணே மிக்க அன்பில்லை;—என்னே - இஃ
தென்னே!—பெருமான் ஒரு மானுடன் எங்கே வந்து பரதம்
தரும் என்று அயர்வான் - சிவபெருமான் ஒப்பில்லாத உமாதேவி
யாரோடும் எப்படி எழுந்தருளிவந்து திருநிருத்தந் தரிசிப்பித்
தருளுவர் என்று சோகிப்பாராயினார். எ - று.

பின்பு தெளிந்து சிதம்பரதலந் திருநிருத்தத்தைத் தரும்
என்று துணிகின்றார். (உஅ)

அத்தன் பரதத் துவனித் தநடத் தமரும் பொதுவின் பெயர்மன் றமலஞ், சத்தும் பரிரண் மயகோ சமகத் தனி புண் டரிகங் குகைவண் ககனஞ், சுத்தம் பரமற் புத மெய்ப் பதமச் சுழுனா வழிஞா னசுகோ தயநற், சித்தம் பர முத் திபரப் பிரமந் திகழுஞ் சபைசத் திசிவா லயமே.

இ - ள். அத்தன் பரதத்துவன் - (உலகத்துக்குப்) பிதா வும் தத்துவங்களைக் கடந்தவருமாகிய சிவபெருமான்—நித்த நடத்து அமரும் பொதுவின் பெயர் - அனவரததாண்டவத்திலே (திருவுளம்) பொருந்தப்பெற்ற அம்பலத்தின் பெயர்களா வன,—மன்று - மன்றும்,—அமலம் - அமலமும்,—சத்து - சுத் தும்,—உம்பர் - உம்பரும்,—இரண்மயகோசம் - இரண்மயகோச மும்,—மகத் - மகத்தும்,—தனி - தனியும்,—புண்டரிகம்—புண் டரீகமும்,—குகை - குகையும்,—வண்ககனம் - வளவிய ககன மும்,—சுத்தம் - சுத்தமும்,—பரம் - பரமும்,—அற்புதம் - அற் புதமும்,—மெய்ப்பதம் - மெய்ப்பதமும்,—அச்சுழுனாவழி ஞான, சுகோதயம் - அந்தச் சுழுனாவழிஞானசுகோதயமும்,—நற் சித் தம்பரம் - நல்ல சிதம்பரமும்,—முத்தி - முத்தியும்,—பரப்பிர மம் - பரப்பிரமமும்,—திசுமும் சபை - விளங்காநின்ற சபை யும்,—சத்தி - சத்தியும்,—சிவாலயம் - சிவாலயமுமாம். எ-று.

சுருவான்மாக்கட்கும் பொதுவாய்ச் சம்சாரவழக்கறுக்கும் அம்பலமாதலின் மன்றெனவும், இயல்பாகவே பாசத்தின்கி றிற்றலின் அமலமெனவும், காலத்தால் வரையறுக்கப்படாது உள்ளதாதலிற் சத்தெனவும், மேலாகிய பொருளாதலின் உம்ப ரெனவும், பொன்மயமாகிய கோசமாதலின் இரண்மயகோசமெ னவும், பெரிதாதலின் மகத்தெனவும், சுத்த கேவலமாதலிற் றனியெனவும், பூமிக்கு இருதயகமலமாதலிற் புண்டரீகமென வும், யாவர்க்கும் புகழிடமாதலிற் குகையெனவும், நித்தமும் வியாபகமுஞ் சுத்தமுமாகிய பரமாகாசமாதலிற் ககனமெனவும்,

னாய்தாதலிற் சுத்தமெனவும், எல்லாப்பொருட்டும் மேலாதலிற் பரமெனவும், காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் புதிது புதிதாயி ருத்தலின் அற்புதமெனவும், சததியத்துக்கு இடமாதலின் மெய்ப்பதமெனவும், சுழுமுனாமார்க்கத்திலே ஞானானந்தம் உதிக் கும் இடமாதலிற் சுழுனாவழி ஞானசுகோதயமெனவும், ஸ்தா காசம்போலச் சடமாகாது சித்தேயாகலிற் சிதம்பரமெனவும், பாசநீக்கத்தானமீதலின் முத்தியெனவும், மகாமாயைக்கு மேலா தலிற் பரப்பிரமமெனவும், எக்காலத்தும் எல்லாப்பொருளினும் விளங்குதலிற் சபையெனவும், சிவசத்திவடிவாதலிற் சததியென வும், சிவத்துக்கு ஆலயமாதலிற் சிவாலயமெனவும் பெயர் பெற்றதென்றறிக. (௨௬)

* என்றின் நமநே கமநே கமெடா வேரார் பொதுவின் பேரா ரணநூ, னின்றென் றுமியம் பிடுமின் னுமிதி னேரே யெனவிங் காரே யறிவா, ரன்றந் நிலயத் தலைவன் னிலைகண் டவருண் டெனவின் றுணர்கின் றனமான், மன்றந் தெரியத் தருமென் றருளால் வளர்சிந் தைதெளிந் தனன்மா முனியே.

இ - ள். என்று இன்னம் அநேகம் அநேகம் எடா - என்று இன்னமும் பலபலவாக எடுத்துக்கொண்டு—ஏர் ஆர் பொது வின் பேர் - அழகு நிறைந்த சபையின் பெயர்களை—ஆரணநூல் நின்று என்றும் இயம்பிடும் - வேதநூல்கள் (இடையறாது) நின்று எக்காலமுஞ்சொல்லும்;—இன்னும் இதின் நேர் இவரு ளை ஆர் அறிவார் - இன்னும் இச்சபையினது உண்மை இங்ஙன மென்று யாவர் அறியுமவர்!—அன்று அந்நிலயத் தலைவன் நிலை கண்டவர் உண்டு என இன்று உணர்கின்றனம் - முற்காலத்திலே அந்த நிருத்தராசருடைய திருநிலையைத் தரிசித்தவர்கள் உண் டென்று இன்றைக்கு அறிகின்றோம்;—மன்றம் தெரியத் தரும் என்று - (ஆதலினால் இச் சிதம்பரமே திருநிருத்தந் தரிசிக்கும் படி தந்தருளும் என்று—மாமுனி - வியாக்கிரபாதமகாமுனி

வர்—அருளால் வளர் சிந்தை தெளிந்தனன் - திருவருளினால்
(அன்பு) வளராரின்ற மனந தெளிந்தார். எ - று. (௩௦)

வியாக்கிரபாதச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ஐக.

பதஞ்சலிச்சுருக்கம்.

இந்தவகை வளர்புலிக்கா லெழில்முனிவன் றெளிந்தெந்தை
யந்தமிலா வானந்த நிருத்தமளித் தருளென்று
பந்தமறப் பணிந்திருப்பப் பரவுபதஞ் சலியவன்பால்
வந்தபடி யிருந்தபடி போனபடி வகுத்துரைப்பாம்.

இ - ள். இந்தவகை எழில் வளர் புலிக்கால் முனிவன்
தெளிந்து - இந்தப்பிரகாரமே அழகு வளராரின்ற வியாக்கிர
பாதமகாமுனிவர் தெளிந்து, —எந்தை அந்தம் இலா ஆனந்த
நிருத்தம் அளித்தருள் என்று - எமது பிதாவாகிய சிவபெரு
மானே முடிவில்லாத ஆனந்ததாண்டவத்தைத் தரிசிப்பித்த
ருளுமென்று—பந்தம் அறப் பணிந்து இருப்ப - (அதற்கு விலக்
காகிய) பாசம் நீங்கும்படி (சிவலிங்கப் பெருமானே) வணங்கிக்
கொண்டிருப்ப, —பரவு பதஞ்சலி அவன் பால் வந்த படி -
(யாவராலுந்) துதிக்கப்படும் பதஞ்சலிமகாமுனிவர் அவ்வியாக்
கிரபாதமகாமுனிவரிடத்தே வந்த தன்மையையும்—இருந்தபடி-
(நெடுங்காலந்தவஞ்செய்துகொண்டு) இருந்த தன்மையையும்—
போன படி வகுத்து உரைப்பாம் - (நம்மால்) இயன்ற பிரகாரம்
வகுத்துச் சொல்வாம். எ - று. (க)

பரந்தபெரும் பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்வா னெழிந்தொருநா
ளருந்தவமா ளனந்தன்மிசை யரியீரசங் கரவென்று

காங்கள்சிர மிசைமுகிழ்ப்பக் கண்ணருவி சொரியநிமிர்ந்
திருந்தனன்முன் சலியாத வெழுதுமணி விளக்கென்ன.

இ - ன். அரி - விட்டுணுவானவர்—ஒருநாள் - ஒருநாள்—
பரந்த பெரும் பாற்கடலில் அருந் தவம் ஆர் அனந்தன்மிசைப்
பள்ளி கொள்வான் ஒழிந்த - விரிந்த பெரிய திருப்பாற்கடலின்
கண்ணே அரிய தவநிறைந்த ஆதிசேடராகிய சயனத்தின்மீதே
சயனித்தலையொழிந்து,—அர சங்கர என்று - அரகர சங்கர
வென்று உச்சரித்து,—கரங்கள் சிரமிசை முகிழ்ப்ப - கைகள்
சிரசின்மேலே குவிய—கண் அருவி சொரிய - கண்களினின்றும்
அருவி பொழிய—முன் சலியாத எழுது மணி விளக்கு என்ன
நிமிர்ந்த இருந்தனன் - (வாயுவின்) முன் அசையாத சித்திரிக்
கப்பட்ட அழகிய தீபம்போல நிமிர்ந்திருந்தார். எ - று.

கொள்வான் தொழிற்பெயர். வான்பான் பாக்கு இம்மூன்
றுந் தொழிற்பெயர்விசுவபுமாமென்றறிக. (உ)

திருமகளு மணுகாது திகைத்தயரத் திருந்துபணிப்
பரிசனமு மிகநடுங்கப் பரானந்த பராயணனாய்ப்
பொருளிலது பவநீங்கிப் புனிமிடைந்த திருளெனவந்
திருபரிதி யெழுகிரிபோ லிருகண்மலர் தரவிருந்தான்.

இ - ன். திருமகளும் அணுகாது திகைத்த அயர - (இத்
தன்மை கண்ட) இலக்குமியுள் சமீபியாது திகைத்து வருந்த,—
திருந்து பணிப் பரிசனமும் மிக நடுங்க - திருத்தமுற்ற அடிமை
யாகிய ஆதிசேடரும் (என்னிடத்த அபராதம் உண்டோ என்று)
மிக நடுங்க,—பரானந்த பராயணனாய் - பரமானந்தத்திலே பர
வசராகி,—பொருவு இல் அதுபவம் நீங்கி - ஒப்பில்லாத சிவாறு
பவநீங்கி,—இருள் புவி மிடைந்தது என இரு பரிதி வந்து எழு
கிரிபோல் - இருளானது பூமியெங்கும் நெருங்கியதென்று இரண்
டாதித்தர் கூடி வந்து உதிக்கும் உதயபருவதம்போல—இருகண்

மலர்தர இருந்தான் - இரண்டு (சிவந்த) கண்களும் மலரும்படி இருந்தார். எ - று.

பராயணன் - பறமுவோன், அடைவோன். (௩)

புண்டரிக விழிமலர்ந்து புனாமளி சுழிந்துபுனல்
கொண்டுநிய திகண்முடித்துக் குலவியமண்டபமேறித்
தண்டரள மணிப்பந்தர்த் தபனியப்பூந் தவிசின்மிசை
யண்டர்தொழ வந்திருந்தா னுனந்த வனந்தலுடன்.

இ - ள். புண்டரிக விழி மலர்ந்து - செந்தாமரைக்கண்
விழித்து, — புனர் அமளி சுழிந்து - (நித்திரை) பொருந்திய நாக
சயனத்தினின்று நீங்கி, — புனல் கொண்டு நியதிகள் முடித்து -
சுலவிகொண்டு நித்தியகருமங்களை முடித்து, — குலவிய மண்ட
பம் ஏறி - விளங்காநின்ற மண்டபத்திலே ஏறி, — தண் தரள
மணிப் பந்தர் - ஸ்ரீராமை பொருந்திய முத்துக்களாலாகிய அழ
கிய பந்தரின் கீழ் (இடப்பட்ட) — பூந்தபனியத் தவிசின் மிசை -
பொலிவாகிய பொற்சிறகாசனத்தின்மேலே — அண்டர் வந்து
தொழ ஆனந்த அனந்தலுடன் இருந்தான் - தேவர்கள் வந்து
வணங்க ஆனந்த நித்திரையோடுமிருந்தார். எ - று. (சு)

தாழ்ந்தமடை யுடைபுனல்போற் தம்பிரா னடங்கருதி
யாழ்ந்தவினை வழிமாற்றி யானந்த பாவசனய்
வாழ்ந்தாளில் பேரின்ப வாரிவழி யேயொழுகி
வீழ்ந்தசுருத் தினைமீட்டு மேட்டுமடைப் புலமேற்றான்.

இ - ள். தாழ்ந்த மடை உடை புனல்போல் - பள்ளமடை
யிலே உடைத்தோடுஞ்சலம்போல் — தம்பிரான் நடம் கருதி -
(தேவதாருவனத்திலே செயப்பட்ட) சிவபெருமானது திருநிருத்
தத்தை நினைந்து, — ஆழ்ந்த வினை வழி மாற்றி - (தாம் முன்னே)
அழுந்திய தீவினையாகிய வழியை ஒழித்து, — ஆனந்த பாவச

னாய் வாழ்ந்து - சிவானந்தத்திலே பரவசராய் வாழ்ந்து—அளவு இல் பேர் இன்ப வாரி வழியே ஒழுக்கி வீழ்ந்த கருத்தினை மீட்டு - அளவில்லாத பேரினபமாகிய நீர்வசத்திலே சென்று அமிழ்ந்திய சித்தத்தைத் திருப்பி,—மேட்டு மடைப் புலம் ஏற்றான் - மேட்டு மடைபோலும் விஷயஞானத்திலே ஏற்றினார். எ - று.

தம்பிரான் தமக்குப் பிரானை விரியும். தம்மென்றது ஆன்மாக்களை. (டு)

தென்றாமனைத் தெளிபொழுதிற் திருந்தனந்த னடிவணங்கி
வள்ளலே யடியேனா மலாமளி மிசைமுன்போற்
பள்ளிகொள்ளா துணராதிப் பரிசுருந்த படியடியேற்
குள்ளபடி யருள்செய்ய வேண்டுமென வுரைசெய்தான்.

இ - ள். தென்றும் மனம் தெளி பொழுதில் - சிவஞானத் திற் புகுந்த மனம் விடயஞானத்திற்புகுந்த பொழுது,—திருந்து அனந்தன் அடி வணங்கி - திருத்தமுற்ற ஆதிசேடர் (அவரு டைய) திருவடியை வணங்கி,—வள்ளலே - கொடைடையுடைய எம்பெருமானே,—அடியேன் ஆம் மலர் அமளிமிசை முன்போல் பள்ளி கொள்ளாது - அடியேனாகிய விரிந்த சயனத்தின்மீது முன்புபோலச் சயனியாமலும்—உணராத - (பின்பு) விழியாம லும்—இப்பரிசு இருந்த படி - இந்தப்பிரகாரம் எழுந்தருளி யிருந்த தன்மையை—அடி யேற்கு உள்ளபடி அருளசெய்ய வேண்டும என உரை செய்தான் - அடியேற்கு உள்ளபிரகாரம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று.

ஆங்கவனு நகைத்தருள்கூர் தனநதனாரு வலாகமலப பூங்குழலு மிருவென்று புகன்றெனையா னுடைப்புனிதன் றாங்கரிய பெருங்கருணைத் தன்மையினு லெனக்களித்த வோங்குதிரு வருள்கேட்கி லுலவாதென் றுரைசெய்தான்.

இ - ள். ஆங்கு அவனும் நகைத்து அருள் கூர்ந்து - அங்கே அவ்விட்டுணுவஞ்சிரித்துக் கருணை மிகுந்து, — அனந்தன் இரு - அனந்தனே இரு, — அலர் கமலப் பூங்குழலும் இரு என்று புகன்று - அலர்ந்த செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் பூவைமுடித்த கூந்தலையுடைய இலக்குமியே நீயும் இரு என்று பணித்து, — எனே ஆள் உடைப் புனிதன் - என்னை அடிமையாகவுடைய சுத்த ராகிய சிவபெருமான் — தாங்கு அரிய பெருங்கருணைத் தன்மையினால் - (என்னாலே) பரித்தறகரிதாகிய பெரிய காருண்ணியத் தினது இயற்கையினாலே — எனக்கு அளித்த ஓங்கு திருவருள் கேட்கில் - எனக்குத் தந்த மேலாகிய திருவருளை (நீங்கள்) உள்ள படி கேட்கப் புகின் — உலவாது என்று உரை செய்தான் - (ஒரு காலத்தும்) முடியாது என்று சொல்லியருளினார். எ - று. (எ)

மன்னுமொளி வளர்பொருவில் வடகயிலே மலைமருந்தைச் சென்னியுறத் தொழநென்னற் றிருந்துதிரு முகமதனு லென்னைவரவழைத்தருளி நகைத்தருள்கூர்ந்தென்கையிசைத் தன்னிகரில் கரமுன்றி யெழுந்திருந்தான் தனித்துணைவன்.

இ - ள். மன்னும் ஒளி வளர் பொருவு இல் வடகயிலே மலை மருந்தை - நிலைபெற்ற ஒளி வளராரின்ற ஒப்பில்லாத உத்தர கைலாசபருவத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கும் மருந்து போலுஞ் சிவபெருமானே — நென்னல் சென்னி உறத்தொழ - நேற்று (நான் சென்று) சிரசு பொருந்த வணங்கியமாத் திரத்தில், — தனித் துணைவன் - ஒப்பில்லாத துணைவராகிய அச்சிவ பெருமான் — திருந்து திருமுகமதனால் என்னை வர அழைத்தருளி - திருத்தமுற்ற திருமுகத்தினாலே என்னைத் (தம்மருகே) வரும்படி அழைத்தருளி, — நகைத்து அருள் கூர்ந்து - சிரித்துக் கருணை மிகுந்து, — என் கை மிசைத் தன் நிகர் இல் கரம் ஊன்றி எழுந் திருந்தான் - என்னுடைய கையின்மேலே தம்முடைய ஒப்பில்லாத திருக்கரத்தை ஊன்றிக்கொண்டு எழுந்தருளினார். எ - று.

எழுந்தபொழு தொளிர்ச்சங்க மெம்மருங்கு மிகமுழங்கத்
தழங்கவரு மறைபரவத் தாவில்கணம் புடைசூழச்
செழுந்தவர்கண் மிடைந்தேத்தத் தேவரணி தொழத்திற்கட்
கொழுந்தணியும் பெருமானக் குலகிரியி னடியணைந்தான்.

இ - ள். எழுந்த பொழுது-எழுந்தருளிய பொழுது—ஒளிர்
சங்கம் எம்மருங்கும் மிக முழங்க - விளங்காநின்ற சங்குகள்
எந்தப்பக்கங்களினும் மிகவொலிக்க, —தழங்க அரு மறை பரவ -
உச்சரித்தற்கரிய வேதங்கள் புகழ, —தாவு இல் கணம் புடை
சூழ-சூழ்மறமில்லாத கணநாதர்கள் பக்கங்களிலேசுற்ற, —செழும்
தவர்கள் மிடைந்து ஏத்த - மாட்சிமை பொருந்திய தவத்தை
புடைய முனிவர்கள் நெருங்கித் துதிக்க, —தேவர் அணி தொழ-
தேவர்கள் கூட்டம் வணங்க, —திங்கட்கொழுந்த அணியும் பெரு
மான் - பிறையைச் சூடுஞ் சிவபெருமான்—அக் குலகிரியின் அடி
அணைந்தான் - அக்குலபருவத்தின் அடிவாரத்தை அடைந்
தருளினார். எ - று. (சு)

மேயதொரு மண்டபத்து விரைந்தணைந்து தாருவனத்
தூயவரு முனிவருளஞ் சோதிப்போ நமக்கிசைய
நீயரிவை யுருவாகி நிலவுகென வருள்செய்து
நாயகனுந் திருமேனி நலங்கிளர வலங்கரித்தான்.

இ - ள். மேயது ஒரு மண்டபத்து விரைந்து அணைந்த -
(அங்கே தமக்குப்) பொருந்தியதாகிய ஒரு மண்டபத்திலே
விரைந்து சென்று, —தாருவனத் தூய அரு முனிவர் உளம்
சோதிப்போம் - தேவதாருவனத்தினுள்ள பரிசுத்தர்களாகிய
பெரிய முனிவர்களுடைய மனசைப் பரீக்ஷிப்போம், —நமக்கு
இசைய நீ அரிவை உரு ஆகி நிலவுக என அருள்செய்து - நம்மு
டைய வேடத்துக்கேற்ப நீ பெண்ணுருவமாகி விளங்கக்கடவாய்
என்று ஆஞ்ஞாபித்து, —நாய்களும் திருமேனி நலம் கிளர அலங்

கரித்தான் - ஆன்மநாயகராகிய சிவபெருமானுந் தமது திருமேனியை அழகு விளங்க அலங்கரித்தருளினார். எ - று. (க0)

திருவடியின் மிதிபடியுந் திகழுடைவெண் கோவணமேன்
மருவரையும் புரிநூலும் வலஞ்சுழியுந் தியுமார்பு
மோருவரையு மிருவரையும் புரையாத வயர்தோளும்
பரவருந் பொக்கணமுந் தமருகமும் பலிக்கலனும்.

இ - ள். திருவடியின் மிதியடியும் - திருவடிகளிலே மிதியடிகளும்,--திகழ் உடை வெண் கோவணம் மேல் மருவு அரையும் - விளங்குகின்ற திருவுடையாகிய வெள்ளிய கௌபீணம் மேலே பொருந்திய திருவரையும்,--புரிநூலும் - முப்புரிநூலும்,--வலம் சுழி உந்தியும்-வலமாகச் சுழித்த திருவுந்தியும்,--மார்பும் ஒருவரையும் - திருமார்பும் (அதிலே பொருந்திய உத்தமலக்கணமாகிய) ஏகரேகையும்,--இருவரையும் புரையாத உயர்தோளும் - (உதயபருவதம் அத்தமயபருவதம் என்னும்) இரண்டு பருவதங்களும் ஒவ்வாத உயர்ந்த திருப்புயங்களும்,--பரவு அருந் பொக்கணமும் - துதித்தற்கரிய நல்ல பொக்குணமும்,--தமருகமும் - உடுக்கையும்,--பலிக்கலனும் - பிஷாபாத்திரமும். எ - று. (கக)

சீரானுந் திருமிடறுஞ் செஞ்சுனிவாய்ப் புன்சிரிப்பு
மேரானும் வாரகாது மிலகுவிழித் தொழினயப்பும்
வேரானுந் திருதுதற்கீழ் விருப்புருவத் திருப்புருவந்
தாராநிற் குங்கமலத் தனிமலர்போற் திருமுகமும்.

இ - ள். சீர் ஆரும் திருமிடறும் - நன்மை பொருந்திய திருமிடறும்,--செஞ்சுனி வாய்ப் புன்சிரிப்பும் - சிவந்த கனிபோலுந் திருவாயிற்றேன்றிய திருப்புன்முறுவலும்,--ஏர் ஆரும் வாரகாதும் - அழகு நிறைந்த நீண்ட திருச்செவிகளும்,--இலகு விழித் தொழில் ஈயப்பும் - விளங்குகின்ற திருக்கண்களினும்

டைய (பார்வைத்) தொழிலினது நயமும்,—வேர் ஆரும் திரு
துதற்கீழ்—வேர்வை நிறைந்த திருநெற்றியின்கீழ்—விருப்பு உரு
வத் திருப்பருவம் தாராநிற்கும் - விருப்பமே வடிவமாகவுடைய
திருப்புருவங்களைத் (தன்னிடத்தே) தோற்றுவிக்கும்—தனிக்
கமல மலர்போல் திருமுகமும் - ஒப்பில்லாத செந்தாமரைமலர்
போலத் திருமுகமும். எ - று. (கஉ)

பொட்டுமலி திருதுதலும் புரிந்துமுரிந் திசைந்தசைந்த
மட்டுமலி கருங்குழலும் வளர்பவள வொளிமழுங்க
விட்டுள்ளங் கிப்பெழிலார் மேனியுமாய் மெல்லியலார்
பட்டுவிழும் படியில்விழும் படியழகின் படிவமென.

இ - ள். பொட்டு மலி திருதுதலும்—பொட்டிப் பொருந்திய
திருநெற்றியும்,—புரிந்து முரிந்து இசைந்த அசைந்த மட்டு மலி
கருங் குழலும் - நெறித்துச் சுருண்டு (தம்மில்) ஒத்தசைந்த
தேனிறைந்த கரிய குழலும்,—வளர் பவள ஒளி மழுங்க விட்டு
விளங்கிய எழில் ஆர் மேனியும் ஆய் - வளர்கின்ற பவளவொளி
யும் மழுங்கும்படி (செவ்வொளி) விட்டு விளங்கிய அழகு
நிறைந்த திருமேனியுமாகி,—மெல்லியலார் பட்டு விழும் படியில்
விழும்படி—(இவ்வடிவைக் கண்ட) மென்மையாகிய இயலையுடைய
பெண்கள் (தங்கள் அரையினுள்ள) பட்டுச்சீலை விழுந்தன்மை
போலத் (தாங்களும்) விழும்படி—அழகின் படிவம் என - அழ
கினது உருவம்போல. எ - று. (கரு)

மன்னனெதி ருறுமளவில் வளாரிருடா ரகைகுழறித்
றென்னமலர் மயிர்சொருகி யிலகதுதற் றிலகமுகம்
பன்னரிய துகிலுடுத்துப் படர்தானே பின்போக்கித்
தன்னிகரி றலைமுலைமேற் றனிக்காறை தனிற்றுவக்கி.

இ - ள். மன்னன் எகிர் உறும் அளவில் - (சுருவலோகத்
துக்கும் ஏக) நாயகராகிய சிவபெருமான் என்னெதிரே பொருந்து

மளவில்,—வளர் இருள் தாரகை சூழறிற்று என்ன மயிர் மலர் சொருகி - மிருகநத இருளிலே நஷ்டத்திரங்களைக் கலந்ததுபோல அளகத்திலே பூக்களைச் சொருகி,—துதற்றிலகம் முகம் இலக - நெறியிலிட்ட சிறுபொட்டினாலே முகம் விளங்க,—பன் அரிய துயில் உடுத்து - (விலை) சொல்லுதற்கரிய பட்டுப்புடைவையை உடுத்து,—படர் தானே பின் போக்கி - அகன்ற முன்றலையை (ஏகாசமாக இடத்தோண்மேலாகப் பின்னே போட்டு,—தன் நிகர் இல் தலை - (அதனுடைய தனக்கொப்பில்லாத தலையை (வலக்கைக்குள்ளாகவாங்கி)—முலைமேல் தனிக் காதைதனில் துவக்கி - முலைத் தணிந்த ஒப்பில்லாத காரையென்னும் ஆபரணத்தின்மேலேபணித்தது. எ - று. (கசு)

மாமணிநற் பாடகமு மலிவித்தோர் வல்லியெனப்,
பூமலிசெங் காததுடன் புண்ணியனோர் புணர்பொழுதிற்
காமனெழி லழித்தவனும் காமுறுவோ னெனவெனது
திமைவிழிக் கடைநோக்கிச் சிறுமுறுவ விறைசெய்தான்.

இ - ள். மா மணி நற் பாடகமும் மலிவித்து - பெரிய இரத்தினங்களாலாகிய நல்ல பாடகங்களையும் அணிந்து,—ஓர் வல்லி என - ஒருகொடி போல—பூ மலி செங்கரத்துடன் - பூங்கொத்துப் பொருந்திய சிவந்த கையுடனே—அப் புண்ணியன் நோர் புணர் பொழுதில் - நான் அந்தச் சததராகிய சிவ பெருமானுடைய சன்னிதியிலே பொருந்திப்பொழுது,—காமன் எழில் அழித்தவனும் - மன்மதனுடைய அழகை அழித்தவராகிய சிவபெருமானும்—காமுறுவோன் என - காமமுற்றவர் போல—எனது திமை விழிக் கடை நோக்கி - எனது திமை பொருந்திய கடைக்கண்ணைப் பார்த்து,—சிறு முறுவல் இறை செய்தான் - திருப்புன்முறுவலைச் சிறுநே பண்ணினார். எ - று.

காமமுறுவோன் காமுறுவோன் எனக்குறைந்து நின்றது.

அவ்வரையி லிமயமயி லமர்ந்திருப்ப வகிலத்துப்
பொய்விரவா முனிவர்வன் புகழியக்க னெனவுணரச்
செவ்வரைமே னியனடியேன் சேயிழையாய்ப் பின்செல்லச்
சைவமுனி வர்களிருக்குந் தாருவன மதுசாரந்தான்.

இ - ள். அவ்வரையில் இமயமயில் அமர்ந்து இருப்ப - அந்
தக் கைலாசபருவத்திலே பார்ப்பதிதேவியார் (தனிதது) எழுந்
தருளியிருப்ப, —செவ்வரை மேனியன் - செம்பவளமலைபோலுந்
திருமேனியையுடைய சிவபெருமான் —அகிலததப்பொய் விரவா
முனிவர் இவன் புகழ் இயக்கன் என உணர - உலகத்துப் பொய்
பொருந்தாத முனிவர்கள் இவன் கீர்த்தியையுடைய இயக்க
னென்று சிந்திக்க, —அடியேன் சேயிழையாய்ப் பின் செல்ல -
அடியேன் செவ்விய வாபரணத்தையுடைய பெண்ணாகி (த்
தமக்கு) ப் பின்னே செல்ல, —சைவமுனிவர்கள் இருக்கும் தாரு
வனமது சாரந்தான் - (மேலே) சைவர்களாதற்குரிய முனிவர்
கள் இருக்குந் தேவதாருவனத்தை அணுகினார். ௭ - று. (கக)

சென்றுமுனி வர்களிருக்குந் தெருத்தலைச்சே ரியிற்செறிந்து
முன்றிலிடைத் துடிமுழக்கி முறுவன்மிக முகமலர்த்தித்
துன்றுபலி கொணர்ந்தனையுஞ் சுரிசுழலா ரொழிவேக்கி
யன்றிறைவ னின்றுபுரி யபிநயமா யிரகோடி.

இ - ள். சென்று முனிவர்கள் இருக்கும் தெருத் தலைச்சேரி
யில் செறிந்து - பொய் முனிவர்கள் இருக்குந்தெருவினுள்ள
முதற்பர்ணசாலையிலே புகுந்து, —முன்றிலிடைத் துடி முழக்கி-
முற்றத்திலே (நின்று) தமருகத்தை வாசித்த, —முறுவல் மிக
முகம் மலர்த்தி - சிரிப்பு மிகும்படி முகத்தை மலரச்செய்து, —
துன்று பலி கொணர்ந்து அணையும் சுரி சூழலார் எழில் நோக்கி
அன்று - கைநிறைந்த பிசைநயைக் கொண்டுவந்து அணுகாரின்ற
சுருண்ட அளகத்தையுடைய இருடிபத்தினிகளுடைய அழ

கைப்பார்த்தன்று,—இறைவன் நின்று புரி அபிநயம் ஆயிர கோடி - சிவபெருமான் நின்று செய்த அபிநயங்கள் ஆயிர கோடி. எ - று.. (கஎ)

எண்ணரிய வபிநயங்க ளிறைபுரிய நிறைகற்பிற் பண்ணமரு மொழிமுனிவர் பார்ப்பனிகள் பலரீண்டி நண்ணருநாண் மடமச்சம் பயிர்ப்பென்னு டிவைநழுவக் கண்ணுதலோ னிருமருங்கு மொன்றாகக் கைக்கொண்டார்.

இ - ள். இறை எண் அரிய அபிநயங்கள் புரிய - சிவபெருமான் எண்ணுதற்கரிய அபிநயங்களைச் செய்ய, —நிறை கற்பின் பண் அமரும் மொழி முனிவர் பார்ப்பனிகள் பலர் ஈண்டி - நிறைந்த கற்பையும் பண் பொருந்திய சொல்லையுமுடைய இருடி பத்தினிகள் பலர்கூடி, —நண் அரு நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும் இவை நழுவ - ஐட்டுதற்கரிய (இமல்பாயுள்ள) நாண்மும் (கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாத) மடமும் (பேதைமையாலாகிய) அச்சமும் (பயிலாத பொருளில் அருவருப்பாகிய) பயிர்ப்பும் என்னும் இந்நான்கு குணமும் நழுவ, —கண்ணுதலோன் இருமருங்கும் ஒன்றாகக் கைக்கொண்டார் - நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானை இரண்டு பக்கத்தும் ஒருங்கு வளைந்து கொண்டார்கள். எ - று. (கஅ)

சாயவார் குழலொருகை கலையொருகை புறத்தாங்கிப் பாயவாள் விழியருவி பரவசராயெதிர்பயில்வார் தூயவா திருவாயிற் றுலங்குநகை யெனமொழிவா ராயவா வினியெம்மை யணைந்தருளா யெனவயர்வார்.

இ - ள். வார் குழல் சாய ஒருகை - நீண்ட அளகஞ்சரிய (அதனை) ஒருகையினாலும்—கலை (சாய) ஒருகை - புடைவை அவிழ (அதனை) ஒருகையினாலும்—உறத் தாங்கி-இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு, —வாள் விழி அருவி பாயப் பரவசராய் எதிர் பாயில்வார் - ஒளியையுடைய கண்களினின்றும் அருவி பொழியப்

பரவசர்களாய் எதிரே செல்வார்கள் சிலர்;—திருவாயில் துலங்கு நகை தூயவா என மொழிவார் - (இவர்) திருவாயில் விளங்கு கின்ற தந்தமகள் சுத்தமாயிருக்கின்றன என்று சொல்வார்கள் சிலர்;—அவா ஜய் எம்மை இனி அணைந்து அருளாய் என அயர் வார் - (எங்கண்மேல்) ஆசையாகி எங்களை இனித் தழுவிபரு ளும் என்று மோகிப்பார்கள் சிலர். எ - று. (கக)

ஐயமிட வென்றுகடி தரிசிகொடு புறப்பட்டுக்
கையமர வழுதாக்கிக் கலத்திடுவார் நிலத்திடுவார்
கொய்புமல ரிலையுடனே குவித்தகரத் துடன்கொணர்ந்து
நையுமட கெனவிடுவார் நாமுய்ந்தோ மெனநலில்வார்.

இ - ள். ஐயம் இட என்று கடிது அரிசி கொடு புறப்பட்டு-
பிஷையிடவேண்டுமென்று சடிதியில் அரிசியள்ளிக்கொண்டு
புறப்பட்டு—கை அமர அமுது ஆக்கி - (காமாக்கினியினாலும்
விரகவேர்வையினாலும்) கையே (பானையாகப்) பொருந்த அமுது
சமைத்து—கலத்து இடுவார் நிலத்து இடுவார் - பிஷாபாத்
திரத்தில் இடுவார்கள்போலக் (கண்ணும் மனமும் வேற்றுவிசா
ரப்படுதலால்) நிலத்திலிடுவார்கள் சிலர்;—உடனே கொய்யும்
மலர் இலை குவித்த கரத்துடன் கொணர்ந்து - (திருவடிகளிலே
பூசிக்கும்பொருட்டு) உடனே எடுத்த புஷ்பத்தையும் பத்திரத்
தையும் குவித்த கையோடு கொண்டுவந்து—நையும் அடகு என
இடுவார் - (திருவடிகளிலே அருச்சிப்பவர்கள்போல மயங்கிப்
பிஷாபாத்திரத்திலே) வெந்த இலைக்கறிமென்று இடுவார்கள்
சிலர்—நாம் உய்ந்தோம் என நலில்வார் - (இறநனம் அழகு
மிகுத்த நாயகரைப் பெற்றேமாதலால்) நாங்கள் பிழைத்தோம்
என்று சொல்வார்கள் சிலர். எ - று. (உ௦)

முன்பிச்சை வரைக்கண்ட முகமென்பார் முயங்கிரதி
மன்பிச்சை வனப்பகழி மாரிசொரிந் திடுமென்பார்

பின்பிச்சை கொண்டுவரப் பெரும்பிச்சை யளித்தகல்வா
ரென்பிச்சை கெடவுருக வெமக்கிரங்கா ரெனவயர்வார்.

இ - ள். முன்பு இச் சைவரைக் கண்ட முகம் என்பார் -
முன்னும் இந்திச்சைவரைக் கண்ட முகம்போலிருக்கின்றது
என்பார்கள் சிலர்;—முயற்கு இரதி மன் பிச்ச ஐ வனப்பகழி
மாரி சொரிந்திடும் என்பார் - தழுவாரின்ற இரதிக்குநாயகனாகிய
மன்மதன் (அம்பரூத்தூணியினின்றும்) வாங்கி ஐவகையாகிய
பாணமழைகளைப் பொழிகின்றான் என்பார்கள் சிலர்;—பின்
பிச்சை கொண்டுவர - நாம் பின்னே (ஒரு பிடி) பிச்சை கொண்
டுவர—பெரும் பிச்சை அளித்து அகல்வார் - பெரிய மயலைத்
தந்து போவார்—என்பு இச்சை கெட உருக எமக்கு இரங்கார்
என அயர்வார் - எலுமபானது இச்சை கெடும்படி உருக எமக்
கிரமகியருள்கன்றிலர் என்று தளர்வார்கள் சிலர். எஃது. (உக)

நிலலுமின வளைதாரு நீரென்று தகைந்தொன்று
சொல்லிவிடு மெனவணைவார் துணைகொண்மணி முலைகாட்டி,
யிலலுமிது வெனமொழிவா ரெவ்விடமு மிடமென்பார்
புல்லியிடு மெல்லையுடன் போதுமினா மெனப்புக்ல்வார்.

இ - ள். நீர் நிலலும் இன வளை தாரும் என்று தகைந்து -
நீர் (இவ்விடத்தே) நிலலும், (போவீராயின் நம்முடைய)
கூட்டமாகிய வளைமல்களைத் தந்துவிட்டுப் போம் என்று தடு
த்து—ஒன்று சொல்லிவிடும் என அணைவார் - ஒருவார்த்தை
சொல்லிவிடும் என்று அணுகுவார்கள் சிலர்;—துணை கொள்
மணி முலை காட்டி இல்லும் இது என மொழிவார் - இணை
யொத்த முத்துவடங்கள் பொருந்திய தனங்கள் தோன்ற நின்று
எம்முடைய வீடும் (தூரமன்று) இதவே என்று சொல்வார்கள்
சிலர்;—எவ்விடமும் இடம் என்பார் - (உமக்குப் பொருத்தமா
யின்) எவ்விடமும் (நமக்குப் பொருத்தமாகிய) இடமாம் என்
பார்கள் சிலர்;—புல்லியிடும் எல்லை உடன் நாம் போதுமின்

எனப் புகல்வார் - தழுவுதற்குச் சமயம் இதுவே, எம்முடனே நீர் வாரும் என்று சொல்வார்கள் சிலர். எ - று.

நாமென்னு முன்னிலை யுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வு தோன்ற முன்னிலைக்கண் வந்தது. “நாமரை யாமத்தென்னோ வந்து வைகி நயந்ததுவே” என்னுந் திருக்கோவையாரானும் அறிக. (உஉ)

ஐயமுள திலதிடையென் றறிவிப்பா ரெனதிற்பா ரையமுள திலையிர்வந் தணைந்துகொளென் பவர்போல்வா ரையமனா மெனக்கணைகொண் டநங்கனடர் தலையாமே யையமனா வெமைநோக்கி யஞ்சலெனா யெனவயர்வார்.

இ - ள். ஐயம் உளது இடை இலது என்று அறிவிப்பார் என நிற்பார் - பிணையுண்டு இடை இல்லை என்று அறிவிப்பவர்கள்போல (எதிரே வந்து) நிற்பார்கள் சிலர்;—உயிர் உளது இலது ஐயம் வந்து அணைந்து கொள் என்பவர் போல்வார் - (எமதடலின்கண்) உயிர் உண்டு இல்லையென்பது சந்தேகம், (விரைந்து) வந்து (எம்மைத்) தழுவிக்கொண்டு பிழைப்பியும் என்பவரைப் போல்வார்கள் சிலர்;—அநங்கன் ஐயமன் ஆம் எனக் கணை கொண்டு அடர்ந்து அலையாமே - மன்மதன் ஐந்து கூற்றுவர்போல ஐந்துபாணங்களைக் கொண்டு (எம்மை) நெருக்கி வருத்தாவண்ணம்—ஐய மனா எமைநோக்கி அஞ்சல் எனாய் என அயர்வார் - ஐயரே மனனரே எம்மைப் பார்த்துப் பயப் படாதொழிக என்று சொல்லியருளும் என்று மயங்குவார்கள் சிலர். எ - று. (உ௩)

ஆடுவா ராடாத வபிரயங்கள் பலபுரிவா ரோடுவா ரோடாமோ வுண்கலனிங் குமக்கென்பார் கூடுவார் கூடாத குழலையைக் குழன்மொழியாற் பாடுவார் பாடாக மேல்விழுவார் பலராகி.

இ - ள். ஆடுவார் - (கனிப்புமிகுதியினாலே) கூத்தாடுவார்கள் சிலர்;—ஆடாத அபிநயங்கள் பல புரிவார் - (உலகத்திலே முன்பு) செய்யப்படாத அபிநயங்கள் பலவற்றைச் செய்வார்கள் சிலர்;—ஒடுவார் - (திருமேனியழகைக் கண்டு திரும்பிப் பாராரோ என்று அவர்பின் விரைய) ஒடுவார்கள் சிலர்;—இங்கு உமக்கு உண்கலன் ஓடாமோ என்பார் - இங்கே உமக்குப் பிஷாபாத்திரம் தலையோடாமோ என்பார்கள் சிலர்;—கூடுவார் - (அதிசயீபத்தில்) அடுப்பார்கள் சிலர்;—கூடாத குழல் அலையக் குழல் மொழியால் பாடுவார் - முடிக்கப்படாத அளகம் அலையக் குழல்போலும் மொழியினாலே பாடுவார்கள் சிலர்;—மேல் பலராகிப் பாடி ஆக விழுவார் - (அவர்திருமேனியின்மேலே) பலராகிப் பாடாக விழுவார்கள். எ - று. (உச)

பேதையர்கண் முதலாகப் பேரிளம்பெண் மையர்முடிவா
மாதரவ ரிருமருங்கு மறுகுமறு கிடைநெருங்கி
யோதமெழுந தென்னிலவு மொலியுயர் வானுநநகைத்து
நாதனெழுந் தருளவய னானனைந்த படிநவிலவேன்.

இ - ள். பேதையர்கள் முதல் ஆகப் பேரிளம்பெண்மையர் முடிவு ஆம் மாதரவர் - பேதையர்கண் முதலாகப் பேரிளம் பெண்களிறுதியாகிய (எழுவகைப்) பெண்களும்—இருமருங்கும் மறுகும் மறுகிடை - இரண்டுபக்கத்தும் மயங்கிநிற்குந் தெருவிலே,—ஒதம் நெருங்கி எழுந்து என நிலவும் ஒலி உயர்வான் உற - ஏழுசமுத்திரமுங்கூடி ஒலித்தாற்போலப் பரம்பும் ஓசை உயர்ந்த ஆகாயத்திற்செல்ல—நகைத்து நாதன் எழுந்தருள - சிரித்துக்கொண்டு சிவபெருமான் எழுந்தருள,—அயல் நான் அணைந்த படி நவிலவேன் - (அவர்) பக்கத்தில் நான் சென்ற தன்மையைச் சொல்வேன். எ - று.

எழுந்தாலென்பது எழுந்தெனக் கூறாந்து நின்றது. (உரு)

கற்புடைய மடந்தையெனக் கருதரிதாய்க் கண்டவர்கள்
பொற்புடைய பொதுமகளாப் புகல்வரிதாம் பொலிவினதா
யற்புதமாய்ச் சிவந்துநிமிர்ந் தகன்றவயில் விழிக்கணைகள்
விற்புருவத் துடன்முனிவர் விழியிலக்கா விடுமளவில்.

இ - ள். கற்பு உடைய மடந்தை எனக் கருது அரிது ஆய் -
(உடையினாலும் 'நடையினாலும்' கையிற்பிடித்த பூவினாலும்)
கற்பையுடைய பெண்ணென்று நினைத்தற்குக் கூடாததாய்—
கண்டவர்கள் பொற்பு உடைய பொதுமகளாப் புகல்வு அரிது
ஆம் பொலிவினது ஆய் - (நாயகன்பின்னே நிழல்போலப் புற
வடிபார்த்து நடத்தலினால்) பார்த்தவர்கள் அழகையுடைய வேசி
யென்று சொல்லுதற்கரிதாகிய பொலிவினையுடைய கபடவேடங்
கொண்டு—அறபுதம் ஆய்ச் சிவந்து நிமிர்ந்து அகன்ற அயில்
விழிக் கணைகள்—ஆச்சரியத்தையுடையனவாய்ச் செவ்வரி பார்து
நீண்டு இடவிய கூரிய கண்களாகிய அம்புகளை—விற்புருவத்
துடன் முனிவர் விழி இலக்கா விடும் அளவில் - புருவமாகிய
வில்லிலே தொடுத்தது (என்னேப பார்த்த) முனிவர்களுடைய
கண்களே இலக்காக விட்டமாத் திரத்தில். எ - று. (உக)

எண்ணரிய திறலினர்க ளிடுநூலே குறியாகத்
திண்ணியநெஞ் சவைகுலையச் சிகையவிழ வுடைநழுவப்
பண்ணலரு மபிரயங்கள் பலபுரிந்து பரவசரா
யண்ணலெதி, ரெனைநோக்கி யாதரித்தா ரருமுனிவர்.

இ - ள். எண் அரிய திறலினர்கள் அரு முனிவர் - மதித்
தற்கரிய தவவலியையுடையர்களாகிய பெரிய முனிவர்கள்,—
இடு நூலே குறி ஆக - தரித்த உபவீதமாத் திரமே அடையாள
மாக,—திண்ணிய நெஞ்சவை குலைய - திடமாகிய சித்தங்கள்
கலங்க,—சிகை அவிழ - குடுமி சூலைய,—உடை நழுவ - உடுத்த
மரவுரி நழுவி விழ,—பண்ணல் அரும் அபிரயங்கள் பல புரிந்து-
(பிரராலே) செய்தற்கரிய அபிரயங்கள் பலவற்றைச்செய்து,—

பரவசராய் - பரவசர்களாகி, —அண்ணல் எதிர் எனை நோக்கு
ஆதரித்தார்—சிவபெருமான் சன்னிதியிலே என்னைக்கண்டு ஆசைப்
பட்டார்கள். எ - று. (௨௭)

எவராலு மென்னாலு மெய்தரியா னேய்வுற்றுத்
தவராசி விடங்கடொறுந் தாவில்பலி கொளநடந்தான்
சிவராக மடைவோரிற் சேயிழைபா மெனைநோக்கு
பவராகா வபராத பரம்பரையோ ராயினார்.

இ - ள். எவராலும் என்னாலும் எய்து அரியான் எய்வு
உற்று - (பிரமா முதலிய) எவர்களாலும் என்னாலும் அடைதற்
கரிய சிவபெருமான் (இயக்கருபத்தைப்பொருந்தி, —தவர் ஆச
இல் இடங்கள் தொழும் தாவு இல் பலி கொள நடந்தான் -
முனிவர்களுடைய சூற்றமில்லாத பர்ணசாலைகடோறும் குறற
மில்லாத பிணை கொள்வதற்கு நடந்தருளினார்;—சிவராகம்
அடைவோரின் - சிவத்தினிடத்தே இச்சை அடைவோர்கள்
போல—சேயிழை ஆம் எனை நோக்குபவர் ஆகா - செவ்விய
ஆபரணத்தையுடைய பெண்ணாகிய என்னைப் பார்ப்போர்க
ளாகி—அபராத பரம்பரையோர் ஆயினார் - அபராதங்களின் வரி
சையையுடையோர்களாயினார்கள். எ - று.

பரம்பரை வரிசை.

(௨௮)

கோவமிகு முதுமுனிவ ரொன்றாகக் குழுமியெழுந்
தாவதென மிவனிந்த வாச்சிரமத் தஞ்சாதே
காவன்மிகுந் கற்பழித்த காபாலி யெனக்கண்ணு
தாவமிகும் படிபரவாச் சாபங்கள் பலவிட்டார்.

இ - ள். கோவம் மிகு முது முனிவர் ஒன்று ஆகக் குழுமி
எழுந்த - கோபம் மிக்க பழைய முனிவர்கள் ஒருங்கு கூடி
யெழுந்த, —ஆவது என் ஆம் - (இனி) ஆவதென்னை! —இவன்
இந்த ஆச்சிரமத்து அஞ்சாதே காவல் மிகும் கற்பு அழித்த

காபாலி எனக் கனன்று - இவன் இந்தவாச்சிரமத்தின்கண்ணே
அஞ்சாது வந்து (நம்பத்தினிகளுடைய) காவல் மிக்க கற்பைக்
குலைத்த காபாலியென்று கோபித்து, — தாவம் மிகும்படி பர
வாச் சாபங்கள் பல இட்டார் - உட்டணமிகும்படி சொல்லமுடி
யாத சாபங்கள் பலவற்றை இட்டார்கள். எ - று. (௨௧)

இட்டபல சாபங்க ளிறைவனயன் மேவாது
கெட்டபடி கண்டுசினங் கெடாதமனத் தினதாகி
நட்டமளித் தருளென்று தகைவார்போ லெதிர்நண்ணிச்
சிட்டமளி தருகுண்டந் திருமுன்னே திகழ்வித்தார்.

இ - ள். இட்ட பல சாபங்கள் இறைவன் அயல் மேவாது
கெட்ட படி கண்டு - (தாங்கள்) இட்ட பலசாபங்களுக்கு சிவ
பெருமானருகே செல்லாது கெட்ட தன்மையைக் கண்டு, —
சினம்கெடாத மனத்தினர் ஆகி - கோபம் ஆறாத மனத்தையு
டையவர்களாகி, — நட்டம். அளித்து அருள் என்று தகைவார்
போல் எதிர் நண்ணி - (எங்களுக்குத்) திருநிருத்தத்தைத் தரி
சிப்பித்தருளும் என்று தமிழ்ப்பவர்கள்போல எதிரே கிட்டி, —
சிட்டம் மலிதரு குண்டம் திரு முன்னே திகழ்வித்தார் -
பெருமை மிகுந்த குண்டத்தைத் திருமுன்னே யிட்டார்கள்.
எ - று. (௩0)

எஞ்சாத வழலிருத்தி யெடுத்தமனுக் கணித்தோதி
நஞ்சான திரவியங்க ணடியவை பலகோலி
நெஞ்சாலு நினைவரிய நிருமலனே யிலக்காக
வஞ்சாதே யவிசார மவிசாரத் தமைத்தார்கள்.

இ - ள். எஞ்சாத அழல் இருத்தி - குறையாத அக்கினியை
(அக்குண்டத்திலே) தாபித்து, — மனு எடுத்துக் கணித்து ஓதி -
மந்திரங்களையெடுத்து எண்ணி உச்சரித்து, — நஞ்சு ஆன திர
வியங்கள் நாடி அவை பல கோலி - விஷத்திரவியங்களை

ஆராய்ந்த அவைகள் பலவற்றைக் கொண்டு,--நெஞ்சாலும் நினைவு அரிய நிருமலனே இலக்கு ஆக - மனசாலும் நினைத்தற்கரிய அநாதிமலமுத்தராகிய சிவபெருமானே இலக்காக--அஞ்சாதே அவிசாரம் அவிசாரத்து அமைத்தார்கள் - பரப்படாமல் அவிசாரஹோமத்தை ஆராய்வின்மையினாலே செய்தார்கள். எ - று.

கருத்தில்விழி சிவந்தமுனிக் கணங்கணத்தி லுதிப்பித்த வெரித்ததிரு முழுவையைநே ரேவுதலு மெந்தைபிரான் சிரித்தருளி யதுபிடித்துத் திருக்கரத்தி கைநுதியா லுரித்தவுரி பசும்பட்டா வுடைதொடைமே லுறவுடுத்தான்.

இ - ள். கருத்தில் விழி சிவந்த முனிக்கணம்-மனத்தினங் கண்கள் சிவக்கப்பெற்ற முனிவர்கூட்டம்--கணத்தில் உதிப் பித்த - கணப்பொழுதினுள்ளே (குண்டத்தக்கினியினின் றுந்) தோற்றுவித்த--எரித்து அதிரும் உழுவையை நேர் ஏவுதலும் - (எதிர்த்தோரைத்) தரித்துக் கர்ச்சிக்கின்ற புலியைத் திரு முன்னே விடுத்தலும்,--எந்தை பிரான்-எமது பிதாவாகிய சிவ பெருமான்--சிரித்தருளி அது பிடித்த - திருப்புன் முழுவல் பண்ணி அப்புலியைப் பிடித்து,--திருக் கரத்தின் நக நுதியால் உரித்த உரி பசும்பட்டா - திருக்கையினது னுனிநகத்தினால் உரித்த தோல் பசும்பட்டாக--உடைதொடைமேல் உற உடுத்தான்- அவ்வுடையைத் திருத்தொடையின்மேலே பொருந்த உடுத்தருளி னார். எ - று. (கஉ)

ஏடங்கு குண்டத்தி னெரிவயிற்றிற் பிறந்தெழுந்த பாரிடங்க ளாரிடமாம் பரிசனமா யினபயிலச் சேடர்ந்த மணிமுச்சிச் செய்யவிழி வெள்ளையிற்றுக் கார்விடங்கொ ளொருபுயங்கங் கடிதுவரச் கைக்கொண்டான்.

இ - ள். ஏர் அடங்கு குண்டத்தின் எரி வயிற்றில் பிறந்து எழுந்த பாரிடங்கள் - அழகு செறிந்த குண்டத்தினுள்ள அக்

கினியின்கண் உதித்தெழுந்த ஸூதங்களானவை—ஆரிடம் ஆம் பரிசனம் ஆயின பயில - இருடிகளால் விடுக்கப்பட்டனவாகிய அடிமைகளாட்சிச் சேவிக்க,—சீர் அடர்ந்த மணி முச்சி - அழகு மிகுந்த இரத்தினமௌலியையம்—செய்ய விழி - சிவந்த கண்ணையும்—வெள் எயிற்றுக் கார் விடம் கொள் ஒரு புயங்கம் - வெண்மையாகிய பல்லிலே கரிய நஞ்சையும் பொருந்திய ஒரு சருப்பம்—கடிது வரக் கைக் கொண்டான் - (தமது திருமுன்னே) சீக்கரம் வர (அதனைக் கடகமாகத்) திருக்கரத்தில் அணிந்துகொண்டருளினார். எ - று. (௩௩)

மைவிஞ்ச நெடுந்தடித்தின் வார்குழல்வார் சடையாகத் தெவ்வன்ப ரெதிரிரண்டு திருக்கரங்க னுருத்தெழுமுற் கைவந்த நிலயமலர்க் கால்வந்து கலந்திசைப்பப் பவ்வங்கொண் முழுநஞ்சு னுதல்விழியும் பாரித்தான்.

இ - ள். மை விஞ்ச நெடுந் தடித்தின் வார் குழல் வார் சடை ஆக - இருளைத் தள்ளி மேலிட்ட நெடிய மின்களைப் போல நீண்ட கருநகுழலே நீண்ட செஞ்சடையாக,—தெவ் அன்பர் எதிர் இரண்டு திருக்கரங்கள் உருத்து எழ - பகைவர் களாகிய முனிவர்களுள் அன்பர்களாயினோர்களுக்கெதிரே (முந்திய திருக்கரங்களொழியப் பின்னும்) இரண்டு திருக்கரங்கள் தோன்றியெழ,—முன் கைவந்த நிலயம் மலர்க் கால் வந்து கலந்து இசைப்ப - முன்னே கைவந்துள்ள திருநிருத்தம் செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடியில் வந்து பொருந்தி யொலிக்க,—பவ்வம் கொள் முழு நஞ்சும் னுதல் விழியும் பாரித்தான்—திருப்பாறகடலினின்றுந்தோன்றிய குறைவற்ற விடத்தையும் நெற்றிக்கண்ணையும் காட்டியருளினார். எ - று.

உருத்தல் தோன்றல். பாரித்தல் தோற்றல். (௩௪)

ஏய்ந்தவனன் முன்னுகர்ந்த விருளுமிழவ தெனவெரிவாய்ப் போந்ததிரு மெரிமுச்சிப் பொறிவிழி வெண்பற்றமுளன்

சீந்தரவத் துடனாவந் திகழவர வானெதிரே
பாய்ந்தருளி வெரிநெரியும் படியடிமேற் பயில்வித்தான்.

இ - ள். ஏய்ந்த அனல் முன் நுகர்ந்த இருள் உமிழ்வது
என - பொருந்திய அக்ஷணியானது (தான்) முன்னே விழுந
கிய இருளை (த் தற்காலத்தில்) உமிழ்ந்தாற்போல—எரிவாய்ப்
போனது அதிரும் - (குண்டத்து) அக்ஷணியினின்றும் தோன்றி
ஒலிக்கின்ற—எரி முச்சி - அக்ஷணியை வீசுகின்ற குஞ்சியை
யும்—பொறி விழி - தீப்பொறிகளைச் சிந்துகின்ற கண்களையும்—
வெண் பற் குறளன் - வெண்மையாகிய பறகளையுமுடைய குறள்
வடிவினதாகிய முயலகன்—சீந்த அரவத்துடன் அரவம் திகழ
வர - கோபிக்கின்ற பாம்பினோடும் ஒலி மிகும்படி வர,—அரன்
எதிரே பாய்ந்தருளி - சிவபெருமான் எதிரே (அம்முயலகன்
கீழ்ப்படப்) பாய்ந்து—வெரிந் நெரியும்படி மேல் அடி உயில்வித்
தான் - (அதன்) முதுகு நெரியும்படி அதன்மேலே (வலப்)
பாதத்தினாலே மிதித்தருளினார். எ - று. (௩௫)

மலங்கவெரி தரவேந்தி மந்திரங்கள் வரக்கரத்தா
லலம்புசிலம் பணியாகத் திருவடியி லமர்வித்துத்
துலங்குபல சடைதாழத் துணங்கைகணந் துதைவிப்ப
வலங்கலணி தடந்தோளா னருநடமா நெல்புரிந்தான்.

இ - ள். மலங்க - (முனிவர்கள் தங்களால் விடுக்கப்பட்ட
வைகளெல்லாம்) தளர்ந்தமையால்—எரி தர ஏந்தி - அக்கி
ணியை விடுக்க (அதனை) ஏந்தியருளி,—மந்திரங்கள் வர-(பின்பு)
மந்திரங்கள் (விடுக்கப்பட்டு) வர—கரத்தால் அலம்பு சிலம்பு
அணி ஆகத்திருவடியில் அமர்வித்து - (அவைகளைத்) திருக்கரத்
தினாலே ஒலிக்கின்ற திருச்சிலம்புகளுக்குத் தரிசாகத் திருவடி
யிலே சாத்தியருளி,—துலங்கு பல சடை தாழ - விளங்குகின்ற
பலசடைகள் (பின்னே) தூங்க—கணம் துணங்கை துதை
விப்ப - கணநாதர்கள் துணங்கைக்கூத்தை மிகச்செய்ய—அலம்

கல் அணி தடம் தோளான் அரு நடம் ஆடுதல் புரிந்தான் -
கொன்றைமாலை யை அணிந்த பெரிய திருத்தோள்களையுடைய
சிவபெருமான் அரிய திருநிருத்தஞ்செய்யத் தொடங்கியருளினார்.
எ - று. (௩௬)

தாகத்தா லலைந்துமிகத் தளர்ந்துதவ வலிசலித்த
மோகத்தா விழந்தனலு மந்திரமும் விடமுடிந்த
சோகத்தா னிராயுதராய்த் துளங்குநட மிறைதொடங்கும்
வேகத்தா லருமுனிவ ரொன்றாக வீழ்ந்தார்கள்.

இ - ள். அரு முனிவர் - பெரிய முனிவர்கள்—தாகத்தால்
மிக அலைந்து - (ஓமாக்கினியுட்டணத்தினாலாகிய) தாகத்தினாலே
மிக வாடி,—தவ வலி சலித்த மோகத்தால் தளர்ந்து - தவவலி
குறைந்த மயக்கத்தினாலே தளர்ந்து,—அனலும் இழந்து - அக்
கினியையும் இழந்து,—மந்திரமும் விட முடிந்த சோகத்தால்
நிராயுதராய் - மந்திரமும் நீங்க (அதனால்) விளைந்த துன்பத்
தினாலே நிராயுதர்களாகி,—துளங்கு நடம் இறை தொடங்கும்
வேகத்தால் - விளங்காநின்ற திருநிருத்தத்தைச் சிவபெருமான்
ஞொடங்கியருளிய வேகத்தினாலே—ஒன்று ஆக வீழ்ந்தார்கள் -
ஒருங்கே விழுந்தார்கள். எ - று. (௩௭)

நடமுயலும் பொழுதஞ்சி நடுநடுங்கி நானயரக்
கடகமென விடதரத்தைக் கட்டியவங் கைக்கவித்த
விடையில்விடை யுடனெடுவா நெய்தியிடத் தீணந்தகுல
மடவரலை மகிழ்ந்தவண்மேன் மலர்ந்தகடைக் கணவைத்தாங்.

இ - ள். நடம் முயலும் பொழுது - திருநிருத்தந்தொடங்
கும்பொழுது—நான் அஞ்சி நடுநடுங்கி அயர - நான் (அதன்
வேகத்தைச் சகிக்கமாட்டாது) பயப்பட்டு நடுநடுங்கிச் சோகி
க்க,—விடதரத்தைக் கடகம் எனக் கட்டிய அம் கைக் கவித்த
இடையில் - பாழ்ப்பைக் கடகமாகக் கட்டிய அழகிய திருக்கரத்

தினாலே (அஞ்சாதே என்று) அமைத்தருளிய பொழுதில்—
விடையுடன் நெடு வான் எய்தி இடத்த அணைந்த சூல மட
வரலை மகிழ்ந்து - இடப்பவாகனத்தோடு நெடிய ஆகாயமார்க்க
மாக வந்து இடப்பாகத்திலே பொருந்திய சூலப்பெண்ணாகிய
உமாதேவியாரைப் பார்த்து மகிழ்ந்து,—அவள்மேல் மலர்ந்த
கடைக்கண் வைத்தான் - அவண்மீதே அகன்ற திருக்கடைக்
கண் வைத்தருளினார். எ - று. (௩௮)

வேறு.

அரிவைய ணைந்தபி னெங்கணு மலர்மழை யண்டர்போ
ழிந்தனர், பிரமபு ரந்தரர் வந்தனை பெருகினர் முன்புற
வின்புறு, முருவமொ ழிந்திக முன்பழ வுடலது கொண்டுப
ணிந்தெதிர், மருவந டுங்கியொ டுங்குதன் மலைமகள் கண்டும
கிழ்ந்தனர்.

இ - ள். அரிவை அணைந்த பின் - உமாதேவியார் எழுந்தரு
ளிய பின்பு,—அண்டர் எங்கணும் அலர் மழை பொழிந்தனர் -
தேவர்கள் எவ்விடங்களினும் பூமழை பொழிந்தார்கள்;—பிரம
புரந்தரர் முன்பு உற வந்தனை பெருகினர் - பிரமாவும் இந்திர
னும் திருமுன்னே (எட்டிமப்பும) பொருந்த நமஸ்காரத்தை
மிகச்செய்தார்கள்;—இன்பு உறும் உருவம் ஒழிந்து - (நான்
முனிவர்கள்) இன்புறுதற்கேதுவாகிய வடிவத்தை நீங்கி,—
இகழ் என் பழ உடலது கொண்டு பணிந்து - இகழப்படுகின்ற
என்னுடைய பழைய சரீரத்தைக்கொண்டு (சியபெருமானை)
நமஸ்கரித்து,—எதிர் மருவ நடுங்கி ஒடுங்குதல் - (முன்பு
போலக் கூசாமல்) எதிரே பொருந்துதற்கு அஞ்சி (ப் பிரமேந்தி
ராதிகளுக்குப் பின்னே) ஒடுங்கி நின்றலை—மலை மகள் கண்டு
மகிழ்ந்தனர் - பார்ப்பதிதேவியார் கண்டு (திருவுள்ள) மகிழ்ந்
தருளினார். எ - று. (௩௯)

விரவிய வங்கண நெங்கணும் விரிசடை மண்டியலைந்திட
வெரிவிரி செங்கை சுழன்றிட விடி துடி கொண்டிட வெண்டிசை
பரிபுர புண்டரி கந்தகு பதயுக ளம்பல நுந்தொழ
வருள்புரி யெந்தை யடந்தையு மதிச நடங்க டொடங்கினன்.

இ - ள். அருள் புரி எந்தை-கருணையைச் செய்கின்ற எமது
பிதாவும்—விரவிய அங்கணன் - (திருநிறுத்தத்தைப்) பொருந
திய அருட்கண்ணருமாகிய சிவபெருமான்,—விரி சடை எங்க
ணும் மண்டி அலைந்திட - விரிந்த சடை எவ்விடத்தினுஞ்
செறிந்த அசைய,—எரி விரி செங்கை சுழன்றிட - அக்கினி
சுவாலிக்குஞ் சிவந்ததிருக்கரஞ்சுழல,—துடி எண்டிசை இடி
கொண்டிட - தமருகம் எட்டுத்திக்குணும் இடிபோலுமோசை
யைப் பொருந்த,—பரிபுர புண்டரிகம் தகு பதயுகளும் பலரும்
தொழ-சிலம்பையணிந்த செந்தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளி
ரண்டையும் யாவரும் வணங்க,—மடநதையும் அதிர-உமாதேவி
யாரும் நடுங்க,—நடங்கள் தொடங்கினன் - (வெருவித) நிருந்
தங்களைத் தொடங்கியருளினார். எ - று. (சு0)

கரணம் னந்தமு யன்றொலி கலவுசி லம்பணி குஞ்சித, சா
ணமி லங்கவ லம்புரி தருகர மும்பொலி வுந்தகு, திரணகின்
மங்கைநெ டுங்கய நிருநய னங்கள்செ றிந்திடு, புரணமு
மொன்றிய வென்றிகொள் பொருவில்பு யங்கமு யங்கினன்.

இ - ள். அனந்தம் கரணம் முயன்று - அளவில்லாத கர
ணங்களை நடித்து,—ஒலி கலவு சிலம்ப அணி குஞ்சித சாணம்
இலங்க - ஓசை பொருந்திய சிலம்பை அணிந்த குஞ்சிதபாதம்
விளங்க,—வலம்புரி தரு கரமும்-(உத்தமலக்கணமாகிய) சங்கு
பொருந்திய திருக்கரமும்—பொலிவும் - (திருக்கரத்தினுலமைத்
தருளிய) பொலிவும்—தகு திரள் நகில் மங்கை நெடுங்கயல் திரு
நயனங்கள் செறிந்திடு புரணமும் - இணையொத்த திரண்ட
தனங்கையுடைய உமாதேவியாருடைய நெடிய கயல் போலும்

திருக்கண்களும் (தம்முடைய) திருக்கண்களுஞ்சேர்ந்த அசைவும்—ஒன்றிய வென்றி கொள் பொருவு இல் புயங்கம் முயங்கினன் - பொருந்திய வெற்றியைக் கொண்ட ஒப்பில்லாத புயங்ககரணத்தைப் பொருந்தியருளினார். எ - று.

குஞ்சிதம் வளைந்தது. புரணம்-அசைதல், துடித்தல். (சுக)

புரிதபு யங்கமு யங்கிய பொழுதவ ஹீந்தன டந்தரு, மினிமைது கர்ந்தம டந்தது மெழிலவிடை யும்பெறு கென்றரு, னானிமிக வென்கணு மங்கண னகைதர வ்யந்தவ ணங்கினன், மனமுரு கும்படி யன்புடன் வளர்விழி பின்புவ முங்கினன்.

இ - ள். புரித புயங்கம் முயங்கிய பொழுது - சுத்தமாகிய புயங்ககரணத்தைப் பொருந்தியபொழுது—அங்கணன் அவனும்—அருட்கண்ணராகிய அச்சிவபிரானும்—தன் நடம் தரும் இனிமை ஹகர்ந்த மடந்தையும் - தமது திருநிறுத்தத்தால் விளைந்த இன்பத்தை அநுபவித்த உமாதேவியாரையும்—எழில் விடையும் - அழகையுடைய இடபதேவாரையும் (நோக்கி)—பெறுக என்று - (நீங்கள் இப்புயங்ககரணத்தைத் தரிசிக்கப்) பெறுவீர்களாக என்று அருளிச்செய்து, —என்கணும் அருள் நனி மிக நகை தர - என்னிடத்தும் அருள் மிகத் தழைக்கும்படி திருமுறுவல் செய்தருள, —உய்ந்து வணங்கினன் - (அப்பொழுது நான்) உய்ந்து நமஸ்கரித்தேன், —பின்பு மனம் உருகும்படி அன்புடன் வளர்விழி வழங்கினன் - பின்பு என்னெஞ்சங் கரையும்படி அன்பி னோடி வளராரின்ற (ஞானன்) கண்ணைத் தந்தருளினார். எ - று.

அயநம ருந்தவர் நம்பழி யகலி னைந்தரு ளங்கண சயசய சங்கர வென்றெதிர் தரையில் விழுந்துப ணிந்தனர் நயநட னுந்தரு மங்கவர் நவையெவை யுந்தொக வந்திருண் முயலக னொன்றுக வென்றதன் முதுகுகி ரும்படி நின்றனன்.

இ - ள். அயரும் அருந்தவர் - சோகிக்கின்ற பெரிய முனிவர்கள்—அங்கண சயசய சங்கர நம் பழி அகல நினைந்தருள் என்று - அருட்கண்ணரே சய சய சங்கரரே அடியேங்களுடைய குற்றநீங்கும்படி திருவுளங்கொண்டருளும் என்று—எதிர் தரையில் விழுந்து பணிந்தனர் - சந்நிதியிலே பூமியின்கண் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்;—நய நடனம் - இன்பத்தைத் தருகின்ற நிருத்தராஜரும்—தகும் அங்கவர் நவை எவையும்தொக வந்து இருள் முயலகன் ஒன்றுக என்று - (அறுக்கிரகிக்கப்படத்) தக்க அவர்களுடைய ஆணவமல சத்திகளெல்லாமுடிகு வந்து ஆணவ மூலமாகிய முயலகனைப் பொருந்தக என்று அருளிச்செய்து,— அதன் முதகு அதிரும்படி நின்றனன் - அதனுடைய முதகு நெரியும்படி நின்றருளினான். எ - று. (சுரு)

பண்டைய விருள்பறி யும்படி பங்கய பதமுத வும்பொழுதெண்டிகுழிநுடிகள் கண்டன ரின்புறு திருநட மன்பொடு, கண்டனர் வெருவினர் துண்டுளி கண்டரு மருவிசொ ரிந்தனர், குண்டிகை குசையிசை தண்டிகள் கொண்டெதிர் குணலை மலிந்தனர்.

இ - ள். பண்டைய இருள் பறியும்படி பங்கய பதம் உதவும் பொழுது - அநாதியேயுள்ள ஆணவமலவிருள் நீங்கும்படி சிவ பெருமான் செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை அருளிய பொழுது,—என் திகழ் இருடிகள் - (நாற்பத்தெண்ணுயிரமென்னும்) எண் விளங்காரின்ற முனிவர்கள்—இன்பு உறு திருநடம் அன்பொடு கண்டனர் கண்டனர் - இன்பம்பொருந்திய திருநிருத்தத்தை அன்பொடு தரிசித்தார்கள் தரிசித்தார்கள்,—வெருவினர் - அஞ்சினார்கள்,—துண் துளி கண் தரும் அருவி சொரிந்தனர் - சிறு துளிகளாகக் கண்களினின்றும் தோன்றும் அருவியைப் பொழிந்தார்கள்,—குண்டிகை குசை இசை தண்டிகள் கொண்டு எதிர் குணலை மலிந்தனர் - கமண்டலங்களைபுந் தருப்பை பொருந்

திய தண்டிகளையும் கையிற்கொண்டு சந்திதியிலே குணலைக் கூத் தாடினார்கள். எ - று.

மீமாஞ்சைநூல் பிரபஞ்சம் அநாதி நித்தியமெனவும், ஆன் மாக்கட்கு வேறாகக் கருத்தா ஒருவரில்லையெனவும், சிவன் முத லாயினாரெல்லாரும் அநித்தியரெனவும், வேதம் அநாதி நித்திய மெனவும், வேதத்திற்குறப்பட்ட சிவன் முதலிய சத்தங்களே பிரமமெனவும், அச்சத்தங்களின் வேறுகிய தேவர்களை அச்சத் தங்கள் அறிவிப்பனவல்லவெனவும், வேதம் விதித்த இட்டி முதலிய கருமங்களே இருமைப் பயன்களையும் பயக்குமெனவும் கூறும். இந்நூல் செய்தவர் சைமினிமுனிவர்.

தேவதாருவனத்து இருடிகள், மீமாஞ்சைநூலே உண்மை நூலெனக் கொண்ட மயக்கத்தினாலே, சுவதந்திரராகிய சிவ பிரான்மாட்டன்பு செய்தலையொழித்து, வேதம் விதித்த கரு மங்களை அறுட்டித்துத் தங்கள் மனைவியர்கட்கும் மீமாஞ்சக மதத்தைப் போதித்து, அவர்களைக் கற்பின்வழி நிறுவிப் பரதந் திரர்களாகிய தங்களைச் சுவதந்திரர்களெனத் துணிந்து ஒழுகி னார்கள். இதனையறிந்த பெருங்கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமான் அவ்விருடிகட்கும் அவர்களுடைய பத்தினிகட்கும் மீமாஞ்சக மதமே மெய்யெனக் கொண்ட மயக்கத்தை ஒழித்து அவர்களை ஆட்கொண்டருளத் திருவுளங்கொண்டு தாம் பிஷாடனமூர்த்தி யாகி விட்டுணுவை மோகினியாக்கியருளினார். இருடிகள் மோகி னியுடைய பேரழகைக் கண்டவழித் தாங்கள் காமத்தான் மீதூ ரப்பட்டு நியமமிழந்து கருமாறுட்டானங்களெல்லாம் விடுத் தமையானும், சிவபெருமானைக் கோழற்பொருட்டுத் தாங்கள் செய்த அபிசாரவேள்வி முதலியன வெல்லாம் பயன்படா தொழிந்தமையானும், தாங்கள் கொண்ட மீமாஞ்சகமதம் பொய் யெனத் தெளிந்து, தாங்கள் பரதந்திரரெனவும், சுவதந்திர ராகிய கருத்தா ஒருவர் உண்டெனவும், அவர் சிவபெருமானே யெனவும், அவரது திருவருள்வயத்தானன்றிப் பாவத்தினிங்

கலும் புண்ணியஞ்செய்தலும் இயலாவெனவும், “பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாசும்” எனவுந் துணிந்து, அவரை வழிபட்டியந்தார்கள். இருடிபத்தினிகள் பிஷாடன மூர்த்தியுடைய பேரழகைக் கண்டவழி முன்னர்க் காமவயத்தர் களாகி, மீமாஞ்சகமதம் பெய்யெனத் தெளிந்து, பின்னர்ச் சிவ ஞானவயத்தர்களுாகிப் பேரின்பம் பெற்றுய்ந்தார்கள். இதுகா றுந் கூறியவாற்றாற சிவபெருமான் செய்தனவெல்லாம் ஆன் மாக்கட்கு முத்தியின்பம் பயத்தற்பொருட்டாமென்பது தெள் ளிதிற்பெறப்படுதலானும், அவர் இருடிபத்தினிகளைக் காமித்த லுந் கூடலுஞ் செய்யாமையானும், அவர்செயல்கள் சூற்றமா காமைதெளிக. சுவதந்திரர் தம்வயமுடையவர். பரதந்திரர் பிறர்வயமுடையவர். (சசு)

சூடினர் கரமல அஞ்சலி சூழ்வுற வமரர்து தைந்தனர்
நாடிய கருவிகொ டும்புரு நாரத ரிசைபடி டும்படி
பாடிலர் தெளிவிலர் நின்றனர் பாரிட நிலவு துணங்கைகொ
டாடின கரணமி டுந்தொழி லாயினர் கணபர நாதர்கள்.

இ - ள். அமரர் கரமலர் அஞ்சலி சூடினர்-தேவர்கள் கைக ளாகிய மலர்களை அஞ்சலியாகச் சூடிக்கொண்டு—சூழ்வு உறத் துதைந்தனர் - பக்கங்கனிலே பொருந்த நெருங்கினார்கள்;— நாடிய கருவி கொள் தும்புரு நாரதர் - ஆராயப்பட்ட யாழைக் கையிற்கொண்ட தும்புரு நாரதர்கள்—தெளிவு இலர் - (நிருத் தானந்தத்திலே) பரவசர்களாயினமையால்—இசை படியும்படி பாடிலர் நின்றனர் - சீதத்தைத் திருந்தும்படி பாடாதவர்களாய் நின்றார்கள்;—பாரிடம் நிலவு துணங்கை கொடி ஆடின - பூதங் கள் விளங்காநின்ற துணங்கைக்கூத்தாடின;—பரகணநாதர்கள் கரணம் இடும் தொழில் ஆயினர் - மேலாகிய கணநாதர்கள் கூத்தின்விகற்பங்களைச் செய்யுந் தொழிலையுடையர்களாயினார் கள். எ - று. (சுரு)

அங்கரி பிரமபு ரந்தர ரண்டர்கண் முனிவர கண்டமு, மிங்கெம தினியந் டஞ்சிவ விங்கம திசையநி னைந்தொளிர், கொங்கலர் பலமல ரன்பொடு கொண்டடி வழிபடுமென்றுயர், மங்குலி னிடைவிடை தங்கிய மங்கையொ டிறைவன்ம றைந்தனன்.

இ - ள். இறைவன் - சிவபெருமான்—அங்கு - அவ்விடத் திலே—அரி பிரம புரந்தரர் அண்டர்கள் முனிவர் அகண்டமும்- விட்டுணு பிரமா இந்திரன் தேவர்கள் முனிவர்களாகிய எல்லீ ரும்— இங்கு எமது இனிய நடம் சிவலிங்கமது இசைய நினைந்து- இங்கே நம்முடைய இன்பநிறுத்தத்தைச் சிவலிங்கத்திலே பொருந்தத் தியானித்து—ஒளிர் கொங்கு அலர் பல மலர் கொண்டு அன்பொடு அடிவழிபடும் என்று-விளங்குகின்ற மணம் விரிந்த பல டூக்களைக்கொண்டு அனபோடு (நம்முடைய) திரு வடிகளை வழிபடுபவர்கள் என்று பணித்து,—உயர் மங்குலினிடை- உயர்ந்த ஆராயத்தின்கண்ணே—விடை தங்கிய மங்கையொடு மறைந்தனன் - இடபவாகனத்தினமேலே தங்கிய உமாதேவியா ரோடு மறைந்தருளினார். எ - று.

லிபு என்னுந்தாது சித்திரித்தலெனப் பொருள்படுதலின் படைத்தல் காத்தன்முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரிப்ப தாகிய சிவத்தினது பிரபாவமே லிங்கமெனப்படும். அவ்விலிங் கத்தினது விளக்கத்துக்கு இடமாகிய சைலம், வாணம், ஸ்பாடி கம், லோஹஜம், க்ஷணிகம் என்பனவும் உபசாரத்தால் இலிங்க மெனப்படும். (சசு)

இறைமறை தருதிசை முன்றொழு தெவர்களு மகல்வழி வென்றிகொ, எறிவுறு மொருமைய னந்ததின னமறியி னெருநல மரந்தொளிர், கறைவளர் மிடறன டந்தொழு கலவியி னலமொடு கண்படு, முறைதரு துயரமொ ழிந்தன னெனமுக மலரமொ ழிந்தனன்.

இ - ள். இறை மறை தரு திசை முன் தொழுது எவர்களும் அகல்வுழி - சிவபெருமான் மறைந்தருளிய திக்கு முன்னாக நமஸ் கரித்து யாவர்களும் அகன்றபொழுது,—வென்றி கொள் அறிவு உறும் ஒருமை அனந்த - வெற்றியைக் கொண்ட ஞானத்திலே பொருந்திய ஒருப்பாட்டையுடைய ஆதிசேடனே,—நின் அமளி யில் நெருநல் அழர்ந்த - நான் நீயாகிய சயனத்திலே நேற்றுப் பொருந்தி—ஒளிர் கறை வளர் மிடறன் நடம் தொழு கலவியின் நலமொடி-விளங்குகின்ற நஞ்சு பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது திருநிருத்தத்தை வணங்குஞ் சேர்க்கையினது இன்பத்தினாலே—கண் படி முறை தரு துயரம் ஒழிந்தனன் என - நித்திரைசெய்தலினால் முறையே நிகழாரின்ற துன்பத்தை ஒழிந்தேன் என்று—முகம் மலர மொழிந்தனன் - முகம் மலரும் படி சொல்லியருளினார் விட்டினு. எ - று. (சஎ)

அண்டன துயர்நட மென்றலு மஞ்சலி சிரமுற வன் பொடி, கண்டவ ரொனமிக நுண்டுளி கண்டர வருகுதல் கண்டரி, தொண்டின ரிவர்பணி யென்பணி சுந்தர னடிபணி யென்பணி, பண்டென தணையிவ ரென்று கொள் பண் பொழி வினியென நொந்தனன்.

இ - ள். அண்டனது உயர் நடம் என்றலும் - சிவபெருமா னுடைய உயர்ந்த திருநிருத்தம் என்றமாத் திரத்திலே,—அஞ்சலி சிரம் உற - அஞ்சலியானது சிரசிலே பொருந்த—அன்பொடி கண்டவர் என - அன்பொடி தரிசித்தவர்போல—கண் நுண் துளி மிகத் தர உருகுதல் - கண்களானவை சிறிய நீர்த்துளிகளை மிகப் பொழியும்படி (ஆதிசேடர்) மனமுருகுதலை—அரி கண்டு - விட்டினுவானவர் கண்டு,—தொண்டினர் இவர் - சிவபெருமா னுக்குத் தொண்டர் இவர்,—பணி - (இவர்) தொழிலாவது— என்பு அணி சுந்தரன் அடி பணி - எலும்பை அணிந்த சிவபெரு மானுடைய திருவடிக்குத் தொண்டிசெய்தலாம்,—என் பணி -

என்னுடைய தொழிலாவது—பண்டு இவர் எனது அணை என்று கொள் பண்டு இனி ஒழிவு என - முன்னே இவர் எனக்குச் சயனமென்று கொண்ட தன்மையை இனி நீங்குதல் என்று சொல்லியருள;—நொந்தனன் - (அது கேட்ட ஆதிசேடர்) வருந்தினார். எ - று. (ச ௮)

இனியணை யெனநனி துஞ்சுத லிசைவில் தெனதுள நின் பணி, தனயனை முயல்மொழிந்துயர் தவமுயல் வதுதரு மென்றலு, மனமிக வருகிய னந்தனும் வரதன தினியநடந் தொழு, துணைவினி தெனினும கன்றிடு தொழினினை வரி தென நொந்தனன்.

இ - ள். இனி அணை என நனி துஞ்சுதல் எனது உளம் இசைவு இலது - இனி நீ சயனமாக (நான் உன்மீது) மிக நித்திரைசெய்தற்கு என்மனசில் உடன்பாடினே,—நின் பணி முயலத் தனயனை மொழிந்து - உன்னுடைய தொழிலைச் செய்தற்கு உன்பிள்ளையைக் கறவித்து—உயர் தவம் முயல்வது தரும் என்ற லும்—நீ மேலாகிய தவத்தைச் செய்வதே தரும் என்று விட்டுணு சொல்லியருளலும்;—அனந்தனும் மனம் மிக உருகி - ஆதிசேடரும் நெஞ்சுமிகக்கரைந்து,—வரதனது இனிய நடம் தொழு துணைவு இனிது எனினும் - சிவபெருமானுடைய இன்பநிருத்தத்தை வணங்குதற்கண் விரைதல் மிகவினியது என்றாலும்—அகன்றிடு தொழில் நினைவு அரிது என நொந்தனன்—(உம்மைப்) பிரியஞ் செய்கை நினைத்தற்கும் அரியது என்று துக்கமுற்றார். எ - று. (ச ௯)

மாதவன் மிகவும சிழ்ந்திறை வாழ்வட கயிலைம ருங்குற நீதவ முயல்கயல் கொண்டக ணேரிழையதிபனும் வந்துநின் னாதா வமரவ ரம்பல வாசற வருடரு மென்றபி னேதமில் பொருளில் னந்தனுமேசறு மரியை யிறைஞ்சினன்.

இ - ள். மாதவன் மிகவும் மகிழ்ந்து - விட்டுணு மிகவுமு வந்து,—இறை வாழ் வட கயிலை மருங்கு நீ தவம் உற முயல் - சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் உத்தரகைலாசத்தின் பக்கத் திலே நீ தவத்தை மிகச்செய்வாயாக;—கயல் கொண்ட கண் நேரிழை அதிபனும் வந்து - கயல்போன்ற கண்களையுடைய உமாதேவிக்கு நாயகராகிய சிவபெருமானும் எழுந்தருளியவந்து— நின் ஆதரவு அமர வரம் பல ஆசு அற அருள் தரும் என்ற பின்- உன்னுரை தீர (வேண்டிய) வரங்கள் பலவற்றைக் குற்றமற அருளிச்செய்வார் என்று சொல்லிய பின்பு,—ஏதம் இல் பொருவு இல் அனந்தனும் - குற்றமில்லாத ஒப்பில்லாத ஆதிசேடரும்— ஏசு அறும் அரியை இறைஞ்சினன் - குற்றமற்ற விட்டுணுவை வணங்கினார். எ - று. (௫௦)

விரவரி யருள்கொ டனந்தனும் விரைவொடு தகவிடை கொண்டபின், மருவரு தலைவன்ம சிழ்ந்துறை வளர்வட கயி லைம ருங்குற, விரிபண மணிவெயில் சிந்திட விரிவிழி கதி ரைவி முங்கிட, வெரியொரி திசைதொறு மண்டிட விகழ்வறு தவமதி சைந்தனன்.

இ - ள். அனந்தனும் விரவு அரி அருள் கொடு - ஆதிசேட ரும் (தம்மோடு) கலந்த விட்டுணுவிறுடைய அறமதியைப் பெற்று,—விரைவொடு தக விடை கொண்ட பின் - சமுதியாக (க் கருணை) தக விடைகொண்டபின்பு,—மருவு அருதலைவன் மகிழ்ந்து உறை வளர் வட கயிலை மருங்கு - (யாவராலும்) அடை தற்கரிய சிவபெருமான் (திருவுள்) மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருக் கும் உயர்ந்த உத்தரகைலாசத்தின் பக்கத்திலே (பொருந்தி)— விரி பண மணி வெயில் உறச் சிந்திட - அகன்ற (ஆயிரம்) படங் களினுமுள்ள இரத்தினங்கள் வெய்யிலை மிகச் சிறந்த,—விரி விழி கதிரை விழுங்கிட - இடவிய கண்கள் ஆதித்தியனை (க் தங்கள் பிரகாசத்தினுள்ளே) அடக்க,—எரி எரி திசை தொறும் மண்டிட - சுவாலிக்கின்ற அக்கினி திக்குகடோறுஞ்

செறிய,--இகழ்வு அறு தவமது இசைந்தனன் - சூற்றமற்ற
தவத்தைச் செய்தார். எ - று. (ருக)

வேறு.

தவமிக முயலும் போது தன்னுயிர்ப் புமிழ்வ தன்றிப்
பவனெனு முணவுங் கொள்ளான் பலபக லகல்வும் பாரான்
சிவனடி காணுங் கண்க டிப்பிய மாக்கு வான்போ
லுவமனில் கதிரோ னுள்புக் குருக நேரோட வைத்தான்.

இ - ன். தவம் மிக முயலும் போது - தவத்தை மிகச் செய்
யும் பொழுது, - தன் உயிர்ப்பு உமிழ்வது அன்றி - தம்முடைய
சுவாசத்தை இரேசித்தலொழிந்து - பவன் எனும் உணவும்
கொள்ளான் - வாயுவென்னும் உணவையுங் கொள்ளாதவராகி, -
பல பகல் அகல்வும் பாரான் - நெடுங்காலஞ் செல்வதையுஞ்
சிந்தியாதவராகி, - சிவன் அடி காணும் கண்கள் திப்பியம்
ஆக்குவான்போல் - (மேலே) சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத்
தரிசித்தற்குரிய கண்களைத் தேய்வத்தன்மையுடையனவாகச்
செய்வார்போல - உவமன் இல் கதிரோன் உள் புக்கு உருக
நேர் ஓட வைத்தான் - ஒப்பில்லாத சூரிய மண்டலத்தினுள்ளே
புருந்து உருகும்படி நேரேசெல்ல வைத்தார். எ - று.

யோகாங்க மெட்டனான் ஒன்றாகிய பிராணபாமமாவது
பிராணவாயுக்களைத் தடுத்தலாம். ஆபாமம் தடுத்தல். அது
இரேசகம், பூரகம், சும்பகம் என மூன்று பகுதியை உடைத்து.
அவற்றுள், இரேசகமாவது அகத்துள்ள அசுத்தவாயுவைப்
புறத்தே கழித்தல். பூரகமாவது புறத்துள்ள சுத்தவாயுவி
னாலே இயன்றமட்டுஞ் சரீரத்தை நிறைவித்தல். சும்பகமாவது
கழித்தலையும் உட்கொள்ளலையும் ஒழித்து உள்ளே உள்ள வாயு
வைத் தடுத்து நிறுத்தல். பாம்புக்கு உணவு வாயுவாதலானும்,
ஆதிசேடர் பாம்பாதலானும், அவர் பூரகசும்பகங்கள் செய்யின்
உணவு கொண்டாராவராதலானும், உணவு உடம்பை வாட்டுந்

தவத்திற்கு விலக்காதலானும், அப்பூரகடும்பகங்களை ஒழித்த இரேசகமாத் திரஞ் செய்தாரென்க.

இன்னவா றருந்த வங்க ளிவனியற் றிடந டஞ்செய்
மன்னன்மா முனிவரைப் போல் வாய்மைக ளாப்பா னாகி
முன்னய னாகி யன்ன முதுகிட மாக வேறி
யன்னவ னெதிரே சென்றா னவனுமா தரங்கள் செய்தான்.

இ - ள். இன்ன ஆறு இவன் அருந் தவங்கள் இயற்றிட - இந்தப்பிரகாரம் இவ்வாதிசேடர் அருமையாகிய தவங்களைப் பண்ணை, —நடம் செய மன்னன் - திருநிருத்தஞ்செய்தருளுஞ் சிவபெருமான —மா முனிவரைப் போல் வாய்மைகள் அளப்பான் ஆகி - (தேவதாருவனத்தள்ள) பெரிய முனிவர்களைப் (பரீக்ஷித்தாற்) போல (இவருடைய உண்மைகளையும் பரீக்ஷிப்பாராகி, —முன் அபன ஆகி அன்னம் முதுகு இடம் ஆக ஏறி - முன்னே பிரமாவாகி அன்னவாகனத்தின் முதுகே இடமாக வேறி, —அன்னவன் எதிரே சென்றான் - அவரெதிரே போயரு ளினார்; —அவனும் ஆதரங்கள் செய்தான் - அவருஞ் சற்காரங்கள் செய்தார். எ - று. (ருட)

செய்தவன் றன்னை நோக்கிச் சினவா வருவோய் செல்லன், மெய்திகழ் தவங்கள் போதும் விரவுபோ கங்கள் வீடு, பொய்தகா வித்தை சித்தி பொருந்துவ தொன்றை மக்குக், கொய்துரை தருது மென்று கூறினான் முனிவர் கோமான்.

இ - ள். செய் தவன் றன்னை நோக்கி-(சற்காரங்கள்) செய்த ஆதிசேடரைப் பார்த்து, —சின அரவு உருவோய் - கோபத்தைப் பொருந்திய சர்ப்பவடிவையுடையவனே, —செல்லல் மெய் திகழ் தவங்கள் போதும் - துன்பத்தைச் சரீரத்துக்கு விளைக்கும் விளங்காநின்ற தவங்கள் (இனி) அமையும்; —விரவு போகங்கள் - பொருந்திய (சுவர்க்காதி) போகங்களும்—வீடு - (நம்மு

டைய) பதமுத்தியும்—பொய் தகா வித்தை - பொய் சேராத (பதினான்கு) வித்தைகளும்—சித்தி - (அட்டமகா) சித்திகளு மாகிய இலவகளுள்—பொருந்துவது ஒன்று எமக்குக் கொய்து உரை - (உனக்கு) வேண்டிவதொன்றை நமக்குத் தெரிந்து சொல்வாயாக,—தருதம் என்று முனிவர் கோமான் கூறினான் - (நாம் அதனைத்) தருவேம் என்று முனிவர்களுக்குத் தலைவரா கிய பிரமதேவர் சொல்லியருளினார். எ - று. (௫௪)

வாசகங் கேட்ட னந்தன் மகிழ்ந்தியான் புகழ்ந்தழைத்த தீசனை யென்ன வேண்டிற் றெவர்தரி னன்று னக்குப் பேசுகென் றனைத்தும் வேண்டாப் பெற்றி கண்டயனிகழ்ந்திங் கேசறு தவஞ்செய் வான்வே றென்பெற வியம்பு கென்ன.

இ - ள். அனந்தன் வாசகம் கேட்டு - ஆதிசேடர் அவ்வாரத் தையைக் கேட்டு,—யான் மகிழ்ந்து புகழ்ந்து அழைத்தது ஈசனை என்ன - நான் (காண) விரும்பித் துதித்து அழைத்தது சிவபெருமானே என்று சொல்ல,—அயன் - (அது கேட்ட) பிரம தேவர்—உனக்கு வேண்டிற்று எவர் சரின் நன்று பேசுக என்று- உனக்கு வேண்டியதொன்றை யாவர் தரினும் நல்லது (அதனைச்) சொல்வாயாக என்று சொல்லி,—அனைதும் வேண்டாப் பெற்றி கண்டு - (தாம் வினவிய) யாவையும் (அவருக்கு) வேண்டாத கருத்தையறிந்து,—இகழ்ந்த - (அவரைப்) பழித்து,—இங்கு ஐச அறு தவம் செய்வான் வேறு என் பெற இயம்புக என்ன - நீ இங்கே குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்வது வேறியாது பெறு தற்கு? (அதனைச்) சொல்வாயாக என்று வினாவினான். எ - று.

முத்தியு முடிவி லாத போகமு நாலி ரண்டாஞ் சித்தியும் வித்தை யாவுஞ் செய்வதென் றிகழ்வ னத்தி லத்தனன் றெவர்க்கு நல்கு மானந்த நிருத்தங் காணும் பித்துமே லிட்ட தென்று பேசினு னேசி லாதான்.

இ - ள். முத்தியும் - (உம்முடைய) பதமுத்தியும்—முடிவு இலாத போகமும் - அளவில்லாத (சுவர்க்காதி) போகங்களும்—நாலிரண்டாம் சித்தியும் - அட்டமகாசித்திகளும்—வித்தையாவும் - (வேதமுதலிய) சகலவித்தைகளும்—செய்வது என் - தரும் பயன யாது?—திகழ் வனத்தில் அத்தன் அன்று எவர்க்கும் நல்லும் ஆனந்த நிருத்தம காணும் பித்த மேலிட்டது - விளங்காநின்ற சேவதாருவனத்திலே சிவபெருமான் அப்போது யாவர்க்குந் தரிசிப்பித்தருளிய ஆனந்த நிருத்தத்தைத் தரிசிக்க வேண்டுமெனனும் மோகம மிருத்தது—என்று ஏசு இலாதான் பேசினான் - என்று 'குற்றமில்லாதவராஜ்ய ஆதிசேடர் சொல்லினார். எ - று. (௫௬)

முந்தய னவனை நோக்கி முடியநீ முடியா தொன்றைச் சிந்தனை செய்த பித்துத் தீர்தரா தெனந கைத்தங் கந்தமில் சுதந்தி ரத்தோ னூர்சொல வனத்தி லன்று வந்தரு ணடம்பு ரிந்தான் மதியிலா யெனவு ரைத்தான்.

இ - ள். முந்து அயன் அவனை நோக்கி - முற்பட்ட பிரம தேவா அவ்வாதிசேடரைப் பார்த்து,—நீ முடியாது ஒன்றை முடியச் சிந்தனை செய்த பித்துத் தீர்தராது என அங்கு நகைத்த - நீ ஒருகாலும் முடியாததொன்றை முடியவேண்டுமென்று கருதிய பிராநதி நீங்காது என்று அங்கே சிரித்து,—அன்று வனத்தில் - அந்நாளில் அத்தேவதாருவனத்திலே—அந்தம் இல் சுதந்திரத்தோன் - முடிவில்லாத சுவதந்திரசத்தியையுடைய சிவபெருமான்—ஆர் சொல வந்த அருள் நடம் புரிந்தான் - யாவர் சொல்ல வந்த காருண்ணிய நிருத்தஞ் செய்தருளினார்—மதி இலாய் என உரைத்தான் - புத்தியில்லாதவனே என்று சொல்லியருளினார். எ - று. (௫௭)

ஆலவா யனந்த னென்று மாடுவா னவனே யன்றோ சாலவா தரித்தாற் றானே தருபவன் றுரா னென்று

லேலுமில் கென்ன வன்னத் திறையவ னந்தோ வந்தோ
காலமு மநேக்கு சென்றுங் கழிந்தில தாசை யென்றான்.

இ - ள். ஆலவாய் அனநதன் - நஞ்சைப் பொருந்திய வாயை
யுடைய ஆதிசேடர்--என்றும் ஆநிவான அவனே அன்றோ -
எக்காலத்தும் இடையறாது திருந்ருதஞ்செய்தருளுவார் அச்சிவ
பெருமானேயன்றோ--(அவர் எனக்கு நிருத்தஞ்செய்தருளார்
எனபது யாதுக்கொக்குமெனின்)--தானே தருபவன் சால ஆத
ரித்தால் தாரான் என்றால் இங்கு ஏலும் என்ன - தானே (கொடி
கட்டி எக்காலத்தும் யாவருக்கும் அன்னம்).கொடுப்பவன் (ஒரு
வன்) மிக விரும்பிக் கேட்டாற கொடான என்று கூறின் இதற
கொக்கும் என்று சொல்ல,--அன்னத்து இறையவன் - அன்ன
வாகனத்தையுடைய பிரமதேவர்--அந்தோ அந்தோ காலமும்
அநேகம் சென்றும் ஆசை கழிந்திலது என்றான்* - ஐயோ
ஐயோ அநேககாலம் போகியும் (இவனுடைய) ஆசை நீங்கிற்
தில்லை என்றார். எ - று. (ருஅ)

நொந்தபங் கயனை நோக்கி றுடங்குட லளவே யன்றோ
வந்தமில் காலஞ் சேய்த்தன் றதுவுமென் றயரக் கண்டு
மிந்தநீ யிறந்தாற் பேறிங் கென்னென வனந்த லின்றென்
சிந்தையிங்கி துவாச் செத்துந் திருநடங் காண்பே னென்றான்.

இ - ள். நொந்த பங்கயனை நோக்கி - (தம்மை) நொந்த
பிரமதேவரைப் பார்த்தது,--அந்தம் இல் காலம் றுடங்கு உடல்
அளவே அன்றோ - நீர் முடிவில்லாத காலம் என்றது (என்
னுடைய) றுடங்கிய சரீரமுள்ளமட்டேயன்றோ!--அதுவும்
சேய்த்து அன்று - அதுவும் தூரமன்று--என்று அயரக் கண்
டும் - என்று ஆதிசேடர் சொல்லி உணர்வழியக கண்டும்,--
இந்த நீ இறந்தால் இங்குப் பேறு என் என - (பிரமதேவர்) இத்
தன்மையையுடைய நீ இறந்தாயாயின் இங்கே பெறும் பயன்
யாது என்று வினாவு,--அனநதன் - ஆதிசேடர்--இன்று என்

சிந்தை இங்கு இதுவா - இப்பொழுது என்மனம் இங்கே இத் திருநிருத்தத்தினிடத்ததாதலால்,—செத்தும் திருநடம் காண் பேன் என்றான் - (நான்) இறந்தேனாயினும் (இவ்வவாவே வித் தாக மற்ருரு சரீரத்தை யெடுத்தத்) திருநிருத்தத்தரிசிப்பேன் என்றார். எ - று. (ருக)

ஆங்கவ னுறுதி கேளா வன்னமே யானா நல்கித் திங்கில்பங் கயனே முன்னைத் தேவர்கண் மலர்கள் சிந்த வோங்கிருங் கணங்கள் சூழ வொண்ணுதற் றிலக வல்லி பூங்குழ லுமையாள் பாகம் புரந்தர னாயி ருந்தான்.

இ - ள். ஆங்கு அவன் உறுதி கேளா - அவ்வாதிசேடரு டைய உறுதியைக் கேட்டு,—அன்னமே ஆனா நல்கி - அன்னமே இடபமாகச் செய்து,—திங்கு இல் பங்கயமே - குற்றமில்லாத பிரமதேவரே—முன்னைத் தேவர்கள் மலர்கள் சிந்த - முதன மையாகிய தேவர்கள் பூக்களைச் சொரிய,—ஒங்கு இருங் கணங் கள் சூழ - உயர்ந்த பெரிய கணங்கள் சுற்ற,—ஒள் றுதல் திலக வல்லிப் பூங் குழல் உமையாள் பாகம் புரந்தரன் 'ஆய் இருந் தான் - ஒள்ளிய நெற்றியிலே திலகத்தையுடைய கொடிபோலும் புட்பகேசியென்னுந் திருநாமத்தையுடைய உமாதேவியினது பாகத்தைத் (தமது) திருமேனியிற் கொண்டவராகி எழுந்தருளி யிருந்தார். எ - று. (கூ 0)

கண்டபோ தனந்த னஞ்சிக் கரசர ணாதி கம்பித், தண் டனே போற்றி யாண்ட வமலனே போற்றி திங்கட், டண் டனே போற்றி நாயேன் சொன்னவை பொறுப்பாய் போற்றி, கொண்டனோர் கண்டா போற்றி கூத்தனே போற்றி போற்றி.

இ - ள். கண்ட போது அனந்தன் அஞ்சி - கண்டபொழுது ஆதிசேடர் பயப்பட்டு,—கர சரணாதி கம்பித்த - கை கான் முத வியவை நடுங்கி,—அண்டனே போற்றி - அண்டங்களை யுடைய

வரே காத்தருளும்—ஆண்ட அமலனே போற்றி-தமியேனே ஆண்டருளிய அநாதிமலமுததரே காததருளும்—திருகட்டுண்டனே போற்றி - சந்திரனுடைய ஆண்டத்தை யணிந்தவரே காததருளும்—நாயேன் சொன்னவை பொறுப்பாய் போற்றி - அடியேன் (அறியாது) சொல்லியவற்றைப் பொறுத்தருள்வோரே காததருளும்—கொண்டல் நேர் கண்டா போற்றி - முகில்போலுங்கரிய திருமிடறறையுடையவரே காததருளும்—கூத்தனே போற்றி போற்றி - நிருத்தராஜரே காததருளும் காததருளும். எ-று. ()

ஆண்டிட வேண்டி வந்த வமலனே போற்றி யென்று மாண்டகு மனங்க றைந்து மண்மிசை வீழ்ந்தி றைஞ்ச நீண்டசெஞ் சடையா னானே நேர்செல யுகைத் தனைத்துக் காண்டகு கருணை நல்கிக் கைத்தல முடிமேல் வைத்து.

இ - ள். ஆண்டிட வேண்டி வந்த அமலனே போற்றி என்று - (தமிபேனே) ஆட்கொண்டருள விரும்பி எழுந்தருளி வந்த திருமலரே காததருளும் என்று துதித்து, —மாண் தளும் மனம் கரைந்து - மாட்சிமை தக்க நெஞ்சமுருகி—மண் மிசை வீழ்ந்து இறைஞ்ச - பூமியின்மேல் விழுந்து வணங்க, —நீண்ட செஞ்சடையான் - நீண்ட சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான்—ஆனே நேர் செல உகைத்து - இடபத்தை (ஆதிசேடருக்கு) எதிரே செல்லும்படி செலுத்தி, —அணைத்து* - (அவரைத்) தழுவி, —காண் தகு கருணை நல்கி - அமுகு தக்க கருணையைக் கொடுத்து, —கைததலம் முடிமேல் வைத்து - (தம்முடைய) திருக்கரத்தை (அவருடைய) தலைமேல்வைத்து. எ - று.

இப்படித் தவங்கள் செய்தா லன்றிடம் மினிய கூத்து மெய்ப்படத் தெரியா தன்று விளங்கிடக் கடவ துன்றனெய்ப்புறு துயரத் தீர்க வெனவுரைத் தெம்மை யுண்மை செப்புது முணர்க வென்று கூறினான் றேவ தேவன்.

இ - ள். இப்படித் தவங்கள் செய்தால் அன்றி நம் இனிய கூத்து மெய்ப்படத் தெரியாது - இந்தப்பிரகாரந் தவங்கள் பண்ணினாலொழிய நம்முடைய இன்பநிருத்தம் உண்மையாகப் புலப்படாது;—அன்று விளங்கிடக்கடவது - (இனி நாஞ்சுட்டிக் கூறும்) அந்நாளில் (உனக்குப்) புலப்படக்கடவது,—உன்றன் எய்ப்பு உறு துயரம் தீர்க என உரைத்து - உன்னுடைய இளைப்புப் பொருந்திய துன்பத்தை ஒழிவாயாக என்று சொல்லி,—எம்மை உண்மை செப்புதும் உணர்க என்று கூறினான் தேவதேவன் - நமது சொருபத்தை உள்ளபடியே சொல்வோம் அறிவாயாக என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் தேவதேவராகிய சிவபெருமான். எ - று. (௬௩)

வையக மாயை யின்கண் வினைவழி வருங்க டாதி
செய்பவ ரொழியத் தோன்றுச் சேலத்த வுயிர்கள் சேர்தற்
கெவ்வகை யுணர்வுண் டென்னி லிலங்குமைந் தொழிலி யாவு
முய்வகை யாலி யற்றற் கியாமுளோ மெனவு ரைத்து.

இ - ள். வையகம் மடையின்கண் வினை வழி வரும் - (காரியமாகிய) பிரபஞ்சம் (முதற்காரணமாகிய) மாயையினின்றும் (ஆன்மாக்களுடைய) இருவினை ஏதுவாகத் தோன்றும்;—கடாதி செய்பவர் ஒழியத் தோன்றுச் சேலத்த - குடமுதலியவை செய்பவராகிய குயவரையின்றித் தாமே தோன்றாத இயற்கையையுடையன (அதுபோலப் பிரபஞ்சமும் நிமித்தகாரணமாகிய ஒருகருத்தாவின்றித் தானே தோன்றாத விபற்கையை யுடையது;—உயிர்கள் சேர்தற்கு உணர்வு எவ்வகை உண்டு என்னில் - (சிற்றறிவினையுடைய) ஆன்மாக்கள் (சடமாகிய பிரபஞ்சத்தைப்) பொருந்தி அனுபவித்தற்கு அறிவு எப்படி உண்டாமென்னின்,—உய்வகையால் இலங்கும் ஐந்தொழில் யாவும் இயற்றற்கு யாம் உளோம் என உரைத்து - (அவ்வான்மாக்கள்) உய்யும்பொருட்டு விளங்குகின்ற (படைத்தன்முதலிய) பஞ்ச

‘கிருத்தியமுமுதையுஞ் செய்தற்கு நாம் இருக்கின்றோம் என்று திருவாய்மலர்ந்து. எ - று.

குடமாகிய காரியத்துக்கு முதற்காரணம் மண்ணும் துணைக் காரணம் தண்டு சக்கரமும் நிமித்தகாரணம் குயவனுமாதல் போலப் பிரபஞ்சமாகிய காரியத்துக்கு முதற்காரணம் மாயையுந் துணைக்காரணஞ் சிவசத்தியும் நிமித்தகாரணஞ் சிவபிரானுமாதல் அறிக. (சுச)

சகளநிட் களமெ மக்குத் தஞ்சமா மேனி யாநீ
புகளமு முணரிற் சத்தி யுபாதான மாகப் பாச
நிகளம தகற்ற வன்பர் நேர்நிக முருவ மொன்றென்
றகளமாய் ஞான மேயா யகண்டமா யமர்ந்த தன்றே.

இ - ள். சகளம் நிட்களம் எமக்குத் தஞ்சம் ஆம் மேனி ஆம் - சகளமும் நிட்களமுமாகிய இரண்டும் நமக்குப் பற்றுக் கோடாகிய வடிவங்களாம்;—நீ உகளமும் உணரின் - நீ இவ் விரண்டுவடிவமும் யாவையென்று ஆராயிற்சொல்வேம்;—சத்தி உபாதானம் ஆக - (நமது) சத்தியே முதற்காரணமாக—பாச நிகளமது அகற்ற அன்பர் நேர் நிகழ் உருவம் ஒன்று - பாசமாகிய விலங்கைச் சேதிக்கும்படி அன்பர்களெதிரே விளங்கும் உருவமொன்று;—ஒன்று அகளமாய் ஞானமேயாய் அகண்டமாய் அமர்ந்தது - மற்றொன்று அருவமாய் ஞானமயமாய்க் கண்டிக்கப்படாததாய் இருந்தது. எ - று. (சுரு)

இருவகை யிவைக டந்த வியல்புநம் மொளியா ஞான
வுருவமா னந்த மான வுயிரியாம் பெயரெ மக்குப்
பரபதம் பரம ஞானம் பராற்பர மிலது காத்த
னிருமிதி யிச்சை செய்தி நிழடை மாகு மன்றே.

இ - ள். இருவகை இவை கடந்த இயல்பு - (சகளமும் நிட்களமுமாகிய) இவ்விரண்டையுந் கடந்து நின்ற இயற்கைவடிவ

மாவது—நம் ஒளி ஆம் ஞான உருவம் - நமது சோதிமயமாகிய ஞானரூபமேயாம்;—ஆனந்தம் ஆன உயிர் யாம் - (அவ்வுருவத் துக்கு) ஆனந்தமாகிய ஆன்மா நாம்;—எமக்குப் பெயர் பரபதம் பரமஞானம் பராற்பரம் - நமக்குப் பெயர்களாவன பரபதமும் பரமஞானமும் பராற்பரமமாம்;—இலது - சங்காரமும்—காத தல் - திதியும்—நிருமிதி - சிருட்டியும்—இச்சைசெய்தி - திரோ பவமும்—நிழல் - அதுக்கிரகமு (மாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களு) மே—நடம் ஆகும் - (நமக்கு) நிருத்தமாகும். எ - று.

பரபதம் மேலாகிய பொருள். பராற்பரம் பரமாகிய சுத்த மாயையின் மேலாயது. இலதாகச் செய்தலை இலது என்றார். பஞ்சகிருத்தியமே திருநிருத்தமென்பது “தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற், சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார - மூற் றமா, யூன்று மலர்ப்பதத்தே யுநற திரோத முத்தி, நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாயி” என்னுந் திருவாக்கானுணர்க. (சுசு)

ஆரண மனைத்து நானின் ருடுது மென்று போற்றுங் காரணங் காலந் திக்குக் கருத்திடங் காண மாட்டா சீரணி தேவ தாரு வனத்திடைத் தெரிய நின்று நாரணன் முதலோர் காண நாடக நடித்த ஞான்று.

இ - ள். ஆரணம் அனைத்தும் நாம் நின்று ஆடுதும் என்று போற்றும் - வேதங்களெல்லாம் நாம் (எக்காலமும்) நின்று நிருத்தஞ்செய்வோம் எனது துதிக்கும்;—காரணம் காலம் திக் குக் கருத்து இடம் காணமாட்டா - (ஆயின் அவை அந்நிருத்தத் திற்குக்) காரணத்தையும் காலத்தையும் திக்கையும் கருத்தையும் இடத்தையும் அறிபமாட்டாவாம்;—சீர் அணி தேவதாரு வனத் திடைத் தெரிய நின்று - அழகு விளங்குகின்ற தேவதாருவனத் திலே வெளிப்பட நின்று—நாரணன் முதலோர் காண நாடகம் நடித்த ஞான்று - விட்டிஹ முதலாயினோர் தரிசிக்க நிருத்தஞ் செய்த பொழுது. எ - று. (சுஎ)

அன்றொ வனம்பொ ருமை யலைந்தமை யறிந்து நாமும்
வென்றிகொ ணடங்க ணைத்தின் விட்டன முனக்கு மின்று
நின்றிட மிதுவாக் காட்டு நிலய மன்றது பொறுக்கு
மன்றுள தென்றா னிந்த வையகம் வாழ்வ தாக.

இ - ள். அன்று அரு வனம் பொருமை அலைந்தமை
அறிந்து - அந்நாளிலே பெரிய தேவதாருவனம் (பூமிக்கு நடுவன்
மையால் அந்நிருத்தத்தைப்) பொறுக்கமாட்டாது அசைந்தமை
பைக் கண்டு—நாமும் வென்றி கொள் நடங்கள் நொய்தின்
விட்டனம் - நாமும் வெற்றி பொருந்திய நிருத்தங்களை விரை
வில் ஒழித்தவிட்டோம்;—உனக்கும் இன்று இது இடமா
நின்று காட்டும் நிலயம் அன்று - உனக்கும் இப்பொழுது
இதுவே இடமாக நின்று தரிசிப்பிக்கும் நிருததமன்று;—அது
பொறுக்கும் மன்று உளது என்றான்—அந்நிருத்தத்தைப் பொறுக்க
வல்ல சபை உண்டு என்று சொல்லியருளினார்—இந்த வையகம்
வாழ்வது ஆக - இவ்வுலகம் வாழும்பொருட்டு. எ - று. (சுஅ)

அனந்தனுந் தொழுது போற்றி யடியனே னுய்யத் தேவ
ரினந்தரு மறைகள் காணா திலகுமன் றுலகி லுண்டாய்
நினந்தமி லருளாற் காட்டு நினைவுமுண் டாகி நீயே
வனந்தனில் வந்தா பென்றால் வாழ்ந்தன னன்றோ வென்றான்.

இ - ள். அனந்தனும் தொழுது போற்றி - ஆதிசேடரும்
வணங்கித் துதித்து,—அடியனேன் உய்ய - அடியேன் உய்யும்
பொருட்டு—தேவர் இனம் தரு மறைகள் காணாது இலகு மன்று
உலகில் உண்டாய் - தேவர்களுந் கூட்டம் பொருந்திய வேதங்க
ளுந் காணாவண்ணம் விளங்குகின்ற சபை உலகத்திலுண்டாய்—
நின் அந்தம் இல் அருளால் காட்டும் நினைவும் உண்டாகி - உம்
முடைய முடிவில்லாத திருவருளினால் (அதனைத்) தரிசிப்பிக்குந்
கருத்துமுண்டாகி—நீயே வனந்தனில் வந்தாய் என்றால் - நீரே

வனத்தில் எழுந்தருளிவந்தீரென்றால்—வாழ்ந்தனன் அன்றோ என்றான் - (அடியேன்) வாழ்ந்தேனன்றோ என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். எ - று. (௬௧)

வலங்கைமான் மழுவோன் போற்றும் வாளா வரசை நோக்கி யலைந்திடும் பிண்ட மண்ட மவைசம மாத லாலே யிலங்கைநே ரிடைபோ மற்றை யிலங்குபிங் கலையா நாடி நலங்கிள ரிமய நேர்போ நடுவுபோஞ் சுழுனை நாடி.

இ - ள். வலம் கை மான் மழுவோன் - வெற்றியையுடைய திருக்கரத்திலே மானையும் மழுவையுமுடைய சிவபெருமான்— போற்றும் வாளா அரசை நோக்கி - (தம்மைத்) துதிக்கும் ஒளியையுடைய நாகராசாவாகிய ஆதிசேடரைப்பார்த்து,—அலைந்திடும் பிண்டம் அண்டம் அவை சமம் ஆதலாலே - அசைகின்ற பிண்டமும் அண்டமும் (தம்முள்) ஒப்பனவாதலினாலே--[சரீரத்தில் இடைநாடி இடத்தினும், பிங்கலைநாடி வலத்தினும், சுழுமுனைநாடி நடுவினும் போதல்போல இப்பூமியில்]—இடை இலங்கை நேர் போம் - இடைநாடி இலங்கைக்கு நேரே போகும்;—இலங்கு மற்றைப் பிங்கலை ஆம் நாடி நலம் கிளர் இமயம் நேர் போம்—விளங்குகின்ற மற்றைப்பிங்கலைநாடி நன்மை மிக்க இமயமலைக்கு நேரே போகும்;—சுழுனை நாடி நடுவு போம்—சுழுமுனைநாடி (அவ்விரண்டிற்கும்) நடுவே போகும். எ - று.

நாடரு நடுவி னாடி நலங்கிளர் தில்லை நேர்போய்க் கூடுமங் கதனின் மூலக் குறியுள ததற்குத் தென்னர் மாடுறு மறைகள் காணு மென்னு மம்பலமொன் றுண்டங் காடுது மென்று மென்றா னென்னையா ஞுடைய வையன்.

இ - ள். நாடி அரு நடுவின் நாடி நலம் கிளர் தில்லை நேர் போய்க் கூடும் - நாடிதற்கரிய நடுநாடியாகிய சுழுமுனைநாடி நன்மை மிக்க தில்லைவனத்திற்கு நேரே போய்க் கூடும்;—அங்.

கதனின் மூலக்குறி உளது - அந்தத்தலத்திலே மூலலிங்கம் இருக்கின்றது;—அதற்குத் தென்னர் - அந்தச் சிவலிங்கத்துக்குத் தெற்கே—மாமி உறும் மறைகள் காணு மன்னும் அம்பலம் ஒன்று உண்டு - நான்குபக்கத்தும் பொருந்திய வேதங்களும் காணுத நிலைபெற்ற சபையொன்றுண்டு;—அங்கு என்றும் ஆமிதம் என்றான் என்னை ஆள் உடைய ஐயன் - அங்கே நாம் எக்காலமும் நிருத்தஞ்செய்தருள்வோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் என்னை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமான். எ-று. (எக)

மற்றது சிதம்பரத்த வாய்மையான் மாயா நீர்மைப் பற்றுட னழியா தென்றும் பயின்றுள துயிர்க ளெண்ணி னற்றவஞ் செய்தா னீடு நாடரு ஞான நாட்டம் பெற்றவர் காண்பர் காணப் பெறுதவர் பிறப்ப ரன்றே.

இ - ள். மற்று அது சிதம்பரத்த வாய்மையால்* அச்சபை ஞானகாசமாகிய மெய்ப்பொருளாயிருத்தலால்—மாயா நீர்மைப் பற்றுடன் அழியாத - மாயாகாரியத் தன்மையையுடைய மறைப்பொருள்களோடு கூட அழியாது,—என்றும் பயின்றுளது—எக்காலமும் பொருந்தியுள்ளது,—உயிர்கள் எண் இல் நல் தவம் செய்தால் - ஆன்மாக்கள் எண்ணில்லாத நல்ல புண்ணியங்களைச் செய்தால்,—நாமி அரு நீமி ஞானநாட்டம் பெற்றவர் காண்பர் - (அவர்களுள்ளே) நாமிதற்கரிய ஒழியாத ஞானக்கண்ணைப் பெற்றவர் (சிதம்பரத்தைத்) தரிசிப்பார்,—காணப் பெறுதவர் பிறப்பர் - தரிசிக்கப் பெறுதவர் பிறப்பர். எ - று. (எஉ)

நீயினிக் காள வாயு நிலவெரி கதிரார் கண்ணு மாயிரஞ் சிரமும் கண்டா லஞ்சிடு மகில முன்னே தூயவத் திரியுந் தாரந் துலங்கன சூயை தானுஞ் சேயென நின்னை வேண்டித் திருந்தருந் தவம்பு ரிந்தார்.

இ - ள். நீ இனி - நீ இனி ஒருபாயஞ் சொல்லக் கேள்;—காளவாயும் நிலவு எரி கதிர் ஆர் கண்ணும் ஆயிரம் சிரமும்

கண்டால் அகிலம் அஞ்சிடும் - நஞ்சைப்பொருந்திய வாயையும் சந்திரன் அக்கினி சூரியன் என்னும் முச்சுடரினும் மிகுத்த ஒளியையுடைய கண்களையும் ஆயிரம் பணமருடங்களையுங்கண்டால் "உலகம் பயப்படும்;—முன்னே - (நெடுங்காலத்தக்கு) முன்னே—தூய அததிரியும் தாரம் துலங்கு அனஞ்சுபை தானும்-சுத்தஞ்சிய அத்திரிமுனிவனும் (அவனுக்கு) மனைவியாகி விளங்குகின்ற அனஞ்சுபையும்—நின்னைச் சேய் என வேண்டி - உன்னை (த் தங்களுக்கு)ப் பிள்ளையாகும்படி விரும்பி—திருந்து அருந்தவம் புரிந்தார் - (விட்டுணுவைநோக்கித்) திருத்தமுற்ற அரிய தவத்தைச் செய்தார்கள். எ - று. (எ.உ)

அரியவர்க் குன்னை யீந்தா னன்றுநீ பிறத்த லஞ்சி யிருதுவாய்ப் புனிதை யாய்வந் தேற்றவஞ் சலிப்பா லெய்தி மருவுமைந் தலையோர் பால மாசுணா மாகக் கண்டு பரிவினாற் பயத்தா னீப்பப் பதஞ்சலி யான பண்பால்.

இ - ள். அரி உன்னை அவர்க்கு ஈந்தான்-விட்டுணு உன்னை அவர்களுக்குப் பிள்ளையாகக் கொடுத்தான்;—அன்று நீ பிறத்தல் அஞ்சி - அப்பொழுது நீ (யோனிவாய்ப்பட்டிப்) பிறத்தற்கு அஞ்சி—இருது ஆய்ப் புனிதை ஆய் வந்து ஏற்ற அஞ்சலிப்பால் எய்தி - (அவ்வனஞ்சுபை) இருதுமதியாய் ஸ்நானத்தினாலே சுத்தியடைந்தவளாய் (க கரையிலே) வந்து ஏற்ற அஞ்சலியினிடத்தே பொருந்தி—ஐந்தலை மருவும் ஓர் பால மாசுணம் ஆகக் கண்டு - ஐந்த தலை பொருந்திய ஒரு சிறு பாம்பாகக் கண்டு—பரிவினால் பயத்தால் நீப்ப - அனபிஞ்ஞம் அச்சத்தினாலுநகைவிட—பதஞ்சலி ஆன பண்பால் - நீ பதஞ்சலியாகிய தன்மையினால். எ - று.

பதஞ்சலி அஞ்சலியினின்றும் விழுந்தவர். இரண்டிகைகளை யுங்கூட்டி மேலாக விரித்து உள்ளங்கைகளைக் குழியாக்கி, அஞ்சலியெனப்படும். (எ.ச)

ஆங்கது வாகி ஈரிந்த வனந்தனா நினைவி னேமும்
பாங்கினா னீங்க லாகாப் பதஞ்சலி பென்னு நாமம்
தாங்கிரீ நாக லோகந் தருவழி சார்க் நாப்ப
னோங்க லொன் றுளது தென்பா லுயர்பில வழியுமுண்டால்.

இ - ள். ஆங்கது ஆகி-(இப்பொழுதும்) அந்தவடிவமாகி—
இந்த அனந்தன் ஆம் நினைவினேமும் - இந்த ஆதிசேடருபத்
துக்கு உரியதாகிய புத்தியுடனே—பாங்கினால் நீங்கல் ஆகாப்
பதஞ்சலி என்னும் நாமம் தாங்கி - நறகுணத்தினால் விடப்படாத
பதஞ்சலியென்னும் பெயரைத் தரித்து—நீ நாகலோகம் தரு
வழி சார்க் - நீ நாகலோகத்துக்குப் பொருந்தியவழியே போவா
யாக;—நாப்பண் ஒங்கல் ஒன்று உளது - (அந்நாகலோகத்துக்கு)
நடுவே ஒருபருவதமுண்டு;--தென்பால் உயர் பிலவழியும் உண்டு-
(அதற்குத்) தெற்குப் பக்கத்திலே உயர்ந்த பிலத்துவாரமு
முண்டு. எ - று. (எரு)

திடமதன் முடிவு தில்லைத் திகழ்வன மாகும் வாய்தல்
விடவட பாலி லால் மென்னிழ றன்னி லந்தத்
தடவரைக் கொழுந்து மூலத் தானமார் குறியா யிர்தப்
புடவியி லமரர் போற்றும் பொற்பம் ரற்பு தத்து.

இ - ள். அதன் முடிவு திகழ் தில்லைவனம் ஆகும் திடம் -
அப்பிலத்துவாரத்தின் முடிவு விளங்குகின்ற தில்லைவனமாகும்
இது சத்தியம்;—வாய்தல் விட - அப்பிலத்துவாரநீங்க—வட
பாலில் - (அதற்கு) வடபக்கத்திலே—ஆலமென்னிழறன்னில் -
ஆலமரத்தினது குளிர்மையாகிய நிழலிலே—அந்தத் தடவரைக்
கொழுந்து - அப்பெரியமலையின் கொழுந்தானது—மூலத்தானம்
ஆர் குறி ஆய் - திருமூலத்தானத்திலே பொருந்திய இலிங்க
மாய்,—இந்தப் புடவியில் அமரர் போற்றும் பொற்பு அமர்
அற்புதத்து - இந்தப் பூமியிலே தேவர்கள் துதிக்கும் அழகு
பொருந்திய ஆச்சரியத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். எ - று. (எக)

பூசையங் கியற்றிக் கூத்தும் புந்திசெய் தரும்பு லிக்கா
லாசிலா முனியி ருந்தா னவனுட னமார்க் நாழு
மோசை கொள்பூசம் பொன்னோடு துதினம் பொருந்து முச்சி
தேசுறு நடநீர் காணச் செய்துமென் றருளிச் செய்தான்.

இ - ள். ஆச இலா அரும் புலிக்கால் முனி - குற்றமில்லாத
பெரிய வியாக்கிரபாதமுனிவன்—அங்குப் பூசை இயற்றிக் கூத்
தும் புந்தி செய்து இருந்தான் - அங்கே (அவ்விவங்கத்தைப்)
பூசைசெய்து (நமது) நிருத்தத்தைத் (தரிசித்தல் வேண்டு
மென்று) சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான்,—அவனுடன் அமார்க் -
(நீயும் போய்) அவனோடிருப்பாயாக;—நாமும் - நாமும்—ஓசை
கொள் பூசம் பொன்னோடு உறு தினம் பொருந்தும் உச்சி -
பிரசித்தி பெற்ற (தைப்) பூசம் குருவாரத்தோடிகூடும் (சித்த
யோக) தினத்திற் பொருந்திய மத்தியானத்திலே—தேசு உறும்
நடம் நீர் காணச் செய்தும் என்று அருளிச்செய்தான் - (அவ்
விடத்தில்) ஒளி பொருந்திய ஆனந்த நிருத்தத்தை நீங்கள்
தரிசிக்கச் செய்வோம் என்று அருளிச்செய்தார். எ - று. (எஎ)

திருவருள் பெற்று மற்றத் திகழ்நன் தனும்கி முந்து
பரிவோடு பணிந்தெ முந்து பரவச னாகி நிற்பப்
புரிசூழ லுமையா னோடும் பூதமும் கணமும் போற்ற
விருவிசும் பதனில் விண்ணோ ரிறைய வனுற மறைந்தான்.

இ - ள். மற்றத் திகழ் அனந்தனும் திருவருள் பெற்று -
விளங்குகின்ற அவ்வாதி சேடரும் திருவருளைப் பெற்று,—
பரிவோடு விழுந்து பணிந்து எழுந்து பரவசன் ஆகி நிற்ப -
(பூமியிலே) அன்போடு விழுந்த வணங்கி எழுந்து பரவசராகி
நிற்க,—விண்ணோர் இறையவன் - தேவதேவராகிய சிவபெரு
மான்—பூதமும் கணமும் போற்ற - பூதங்களுக்கணநாதர்களுந்
துதிக்க—புரி சூழல் உமையானோடும் - நெறித்த கூந்தலை

யுடைய உமாதேவியாரோடும்—இரு விசம்பதனில் உற மறைந்
தான் - பெரிய ஆகாயத்திலே பொருந்த மறைந்தருளினார். எ-று.

அண்ணலார் மறைந்த போதும் காசைநே ராசை யோடு
மண்ணிலே வீழ்ந்தி றைஞ்சி வானவ னருளா லந்தத்
துண்ணெனு முருவ நீங்கித் தொழுபதஞ் சலியா மேனி
திண்ணமா ரிலங்க மாகச் சிலபகல் சிந்தை செய்தான்.

இ - ள். அங்கு அண்ணலார் மறைந்த போது - அங்கே
சிவபெருமான் மறைந்தருளியபொழுது, —ஆசை நேர் ஆசை
யோடும் மண்ணிலே வீழ்ந்து இறைஞ்சி - அந்தத்திக்குக்கு
நேராக விருப்பத்தோடும் பூமியிலே விழுந்து வணங்கி, —வான
வன் அருளால் - சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே—துண்
னெனும் அந்த உருவம் நீங்கி - (கண்டோர்) அஞ்சுகின்ற அந்தச்
சேடருபம் நீங்கி—தொழு பதஞ்சலி ஆம் மேனி - (கண்டோர்)
வணங்குகின்ற பதஞ்சலி ரூபமே—திண்ணம் ஆர் இலங்கம் ஆக-
(தமக்கு) மெய்மையாகிய கூடுதலாகும்படி—சில பகல் சிந்தை
செய்தான் - சிலகாலஞ்சிந்தித்தார். எ - று. இலங்கம் கூடுதல்.

வேட்டுவற் குறித்த பச்சை மென்புழுப் போல நாதன்
காட்டிய மேனி கொண்டு கண்டது தொழுது பண்டை
நாட்டெதி ரணைய வண்ண நயந்தவா கேட்டு நாக
ரீட்டமுந் தலைவ ரானா ரியாவரு மெதிர்கொண் டார்கள்.

இ - ள். வேட்டுவற் குறித்த மென் பச்சைப் புழுப்போல -
வேட்டை வாளியாகிய குளவியை நினைத்துக்கொண்டிருந்த
மெல்லிய பச்சைப்புழுவானது அக்குளவியருவங் கொண்டாற்
போல—நாதன் காட்டிய மேனி கொண்டு - (பதஞ்சலி யருவத்
தைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்த தாம்) சிவபெருமானுலே கூட்
டப்பட்ட அப்பதஞ்சலி யருவத்தைக் கொண்டு, —கண்டது
தொழுது - (அதனைத் தமக்குச்) செய்த திருவருளை வணங்கி,—

பண்டை நாட்டி எதிர் அணைய - பழைய நாகலோகத்துக்குச் சமீபமாகச் சென்று பொருந்த, — நாகர் ஈட்டமும் தலைவராணர் யாவரும் - நாகர் கூட்டமும் (வாசுவிமுதலிய) நாகராசாக்கள் யாவரும்—அண்ணல் நயந்தவாகேட்டி எதிர் கொண்டார்கள் - (தங்கள்) இராசாவாகிய ஆதிசேடர் விரும்பி வந்தமையைக் கேட்டி (அவரை) எதிர்கொண்டார்கள். எ - று. (அ0)

மண்டிவந் தெதிர்கொண் டார்க்கு மாசுண வரசர் சூழ வண்டர்தம் பெருமா னல்கு மருவரை யமலன் மேனி கண்டிவந் திறைஞ்ச நின்ற கார்க்கோடன் முதலோர் போற்றி விண்டுநீ பணிவா னென்கொல் வேண்டிய தென்று ரைத்தார்.

இ - ள். மண்டி வந்து எதிர் கொண்டு ஆர்க்கும் மாசுண அரசர் சூழ - நெருங்கி வந்து எதிர்கொண்டு ஒலிங்கின்ற நாக ராசாக்கள் சுற்ற, — அண்டர்தம் பெருமான் நல்கும் அருவரை அமலன் மேனி கண்டு உவந்து இறைஞ்ச - (ஆதிசேடர்) தேவ தேவராகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த பெரிய மலையாகிய திருமலத்தானமுடைய தம்பிரானார் திருமேனியைத் தரிசித்து மகிழ்ந்து வணங்க, — நின்ற கார்க்கோடன் முதலோர் - (அவரைச் சூழ்ந்து) நின்ற கார்க்கோடகன் முதலிய நாகராசாக்கள்—நீ விண்டு போற்றிப் பணிவான் வேண்டியது என்கொல் என்று உரைத்தார் - நீர் இம்மலையை (ஒருபொருளாக)த் துதித்து வணங்கவேண்டியதென்னே என்று சொல்லினார்கள். எ - று.

காதலி னோக்கி யுள்ள கைப்பொருள் கண்டோர் யார்க்கும் பாதிடு முரவோர் போலிப் பருப்பதம் பாத லக்கிழ்ப் போதமார் தான மெல்லை தில்லையாய்ப் பொருந்தி வாழு நாதனார் காணு மென்று கூறினா னாக ராசன்.

இ - ள். காதலின் நோக்கி உள்ள கைப்பொருள் - விருப் பத்தினுலே (தாந்) தேடிய கைப்பொருளை—கண்டோர் யார்க்

கும் பாதியும் உரவோர்போல் - கண்டவர் யாவருக்கும் (வரை யாது) பகுத்துக்கொடுக்கும் அறிவுடையோர்போல, — நாகரா சன் - நாகராசாவாகிய ஆதிசேடர்—இப்பருப்பதம் பாதலக் கீழ்ப் போதம ஆர் தானம் - இந்தமலை பாதாளமேழினுக்குங் கீழாக நின்ற ஞானமயமாகிய இடம்;—எல்லை தில்லை ஆப்ப் பொருந்தி வாழும்—இதன்மேலெல்லை தில்லைவனமாய்ப் பொருந்தி யிருக்கும்;—நாதனார் காணும் என்று கூறினான் - இது சிவலிங்க கப்பெருமான் அறியக்கடவீர் என்று சொல்லியருளினார். எ - று.

அலைபணத் தலைவர் யாமு நநிந்தவா கேட்டி யாரிற்
றலைவனே மலையென் றெண்ணிச் சங்கித்து மிருநது மிந்தப்
பிலவழி கீழுற் றெல்லை பெற்றில மேலுஞ் சாலச்
செலவரி தென்று மீண்டுந் தெளிவில மென்று செப்பி.

இ - ள். அலை பணத்தலைவர் - அசைகின்ற படத்தையுடைய நாகராசாக்கள்—தலைவனே யாம் முன் அநிந்தவா கேட்டியா யின் - இராசாவே நாங்கள் முன்னே அநிந்தமைபைக் கேட்டி ராயிற சொல்வோம்;—மலை என்று எண்ணிச் சங்கித்தும் இருந் தும் - (இதனை) மலையென்று நினைந்தும் ஐயுறுமிருந்தேம்;— இந்தப் பிலவழி கீழ் உற்று எல்லை பெற்றிலம் - இரதப் பிலத் துவாரத்தின் வழியாகக் கீழே போய் இதன் முடிவெல்லையைக் காணப்பெற்றோமில்லை;—மேலும் சாலச் செலவு அரிது என்று மீண்டும் - மேலேயும் முடியப்போதல் அரிதென்று திரும்பிவிட் டேம்;—தெளிவு இலம் என்று செப்பி - (நாங்கள்) இதனை அறித லிலம் என்று சொல்லி. எ - று. (அ௩)

அத்தகு வாய்மை யாலே யவர்களா தரித்துப் போற்றிப்
பத்தியா லிறைஞ்சக் கண்டு பதஞ்சலி யவரை நீங்கிச்
சுத்தமார் பிலம்வ ணங்கித் துணைவனே துணையா வுன்னி
யித்தலந் துயர நீங்க வேறுவா னேற லுற்றான்.

இ - ள். அத்தகு வாய்மையாலே - (அம்மலை சிவலிங்கமென் னும்) அந்தத்தகுதியாகிய உண்மையினாலே—அவர்கள் ஆதரித் துப் பததியால் போற்றி இறைஞ்சுக கண்டு - அந்நாகர்களெல்லா ரும் (அம்மலையை) விரும்பி அன்போடு துதித்து வணங்கும்படி யெய்து,—பதஞ்சலி அவரை நீங்கி - பதஞ்சலி மகாமுனிவர் அவர்களைப் பிரிந்து,—சுத்தம் ஆர் பிலம் வணங்கி-சுத்தநிறைந்த பிலத்துவாரததை நமஸ்கரித்து,—துணைவனே துணையா உன்னி- உயிர்த்துணைவராகிய சிவபெருமானையே வழித்துணைவராகத் தியானித்துக்கொண்டு,—இத்தலம் துயரம் நீங்க ஏறுவான் - இவ்வுலகத்தார்கள் (தங்கள்பிறவித்) துன்பநீங்கும்படி (சிவ லோகத்தில்) ஏறுப்பொருட்டு—ஏறல் உற்றான் - (தாம் நாக லோகத்தினின்றும் பூலோகத்தில்) ஏறத்தொடங்கினார். எ - று.

அரவரை யாட வாடு மண்ணலஞ் செழுத்துங் கண்ணாக் கரவிலா வழியா லெண்ணில் காலங்கள் கழிய வேறிக் குரைகடன் மணியு முத்தும் பவளமுங் கலமுங் கொண்டு திரைநிரை வணங்குந் தில்லைத் திருவெல்லை சேர வந்தான்.

இ - ள். அரை அரவு ஆட ஆடும் அண்ணல் அஞ்செழுத் தும் கண்ணு - திருவரையிலே சருப்பமாட நடித்தருளுஞ் சிவ பெருமானுடைய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே கண்ணாக,—கரவு இலா வழி யால் என் இல். காலங்கள் கழிய ஏறி - மறைவில்லாத வழியி னாலே அளவில்லாத காலங்கள் செல்லவேறி,—குரைகடல் - ஒலிக்கின்ற சமுத்திரமானது—மணியும் முத்தும் பவளமும் கல மும் கொண்டு - மாணிக்கத்தையும் முத்தையும் பவளத்தையும் மரக்கலத்தையும் (காணிக்கையாகக்)கொண்டு வந்திட்டு—திரை நிரை வணங்கும் தில்லை - திரையினது ஒழுங்கினாலே வணங்கா நின்ற தில்லைவனத்தினது—திருவெல்லை சேர வந்தான் - திரு வெல்லை சமீபிக்க வந்தார். எ - று. (அரு)

உருகிட வுள்ளங் கண்ணீ ரோவாம லொழுக வுச்சிக்
கரகம லங்கள் கூம்பக் கணபண மணிவி ளங்கத்
திருவருள் வளர ஞாலஞ் சிவமய மாக மாயா
விருள்கெட ஞான பானு வெனநில மேலெ முந்தான்.

இ - ள். உள்ளம் உருகிட - மனங்கரைய, - கண் நீர் ஓவா
மல் ஒழுக - கண்ணீர் ஒழியாமற் பாய, - கர கமலங்கள் உச்சிக்
கூம்ப - கைகளாகிய தாமரைமலர்கள் சிரசிலே சூவிய, - கண
பண மணி விளங்க - கூட்டமாகிய படத்தினுள்ள இரத்தினங்
கள் பிரகாசிக்க, - திருவருள் வளர - திருவருளோங்க, - ஞாலம்
சிவமயம் ஆக - பூலோகத்தான்மாக்கள் சிவமயமாக, - மாயா
இருள் கெட - நீங்காத ஆணவமலவிருள் நீங்க, - ஞான பானு
என நிலமேல் எழுந்தான் - ஞானசூரியர்போலப் (பிலத்துவா
ரத்தினின் றும்) பூமியிலே எழுந்தார். எ - மு. (அக)

எழுந்தருள் வனமி றைஞ்சி யிருந்தவா கண்டு காணுச்
செழுந்தவ வருவை நோக்கித் திருமுனி திகைப்பத் திங்கட்
கொழுந்தணி வேணி யண்ண லருளிநுற் கொழும் புலிக்கா
லமுந்துமா தவனை நேர்சென் றுதர வதனாற் கண்டான்.

இ - ள். எழுந்து அருள் வனம் இறைஞ்சி - எழுந்த திரு
வருளையுடைய தில்லைவனத்தை வணங்கி, - இருந்தவா கண்டு -
(அது) இருந்த தன்மையைக் கண்டு, - காணுச் செழுந்தவ
உருவை நோக்கித் திருமுனி திகைப்ப - (முன்னொருபொழுதும்)
காணாத மாட்சிமை பொருந்திய தவவேடத்தைப் பார்த்து வியாக்
கிரபாதமகாமுனிவர் மயங்க, - திங்கட் கொழுந்து அணி வேணி
அண்ணல் அருளிநுல் - பிறையையணிந்த சடைபையுடைய சிவ
பெருமானது ஆஞ்ஞாயிலே - கொழும் புலிக்கால் அமுந்து
மாதவனை - கொழுவிய புலிக்கால் பொருந்திய அம்முனிவரை -
நேர் சென்று ஆதரவதனால் கண்டான் - அவரெதிரே போய்
ஆசையினாலே கண்டார். எ - மு. (அஎ)

மங்கல வருவா மேனி மாமுனி யதிச யித்துச்
செங்கைக னேந்தி மேனித் திகழ்வுகண் டெவந்து செல்வா
வெங்குறை வாய்நீ போவ தெவ்வள வேது நாமஞ்
சங்கைக ளகல வெல்லாஞ் சாற்றுக வென்று செப்ப.

இ - ள். மங்கல உரு ஆம் மேனி மா முனி அதிசயித்து -
மங்கலரூபமாகிய திருமேனியையுடைய வியாக்கிரபாத மகா
முனிவர் ஆச்சரியப்பட்டு, —மேனித் திகழ்வு கண்டு உவந்து
செங்கைகள் ஏந்தி - (அவருடைய) திருமேனியினது விளக்கத்
தைக் கண்டு மகிழ்ந்த இரண்டு சிவந்த கைகளையும் ஏந்தி, —
செல்வா நீ எங்கு உறைவாய் - அருட்செல்வத்தையுடைய முனி
வரே நீர் எங்கே உள்ளீர்?—போவது எவ்வளவு - (நீர் குறித்துப்
போவது எவ்விடம்?—நாமம் ஏது-உமமுடைய பெயர் யாத?—
சங்கைகள் அகல எல்லாம் சாற்றுக என்று செப்ப - (என்னு
டைய) சந்தேகங்கள் நீங்கும்படி இவைகளெல்லாவற்றையும்
சொல்லும் என்று சொல்ல. எ - று. (அஅ)

அபுபுலித் தாளோய் கேள்யா னனந்தனா னந்தமான
நடநெடு வனத்து ளண்ணா னயந்தவா நல்கி யென்னை
நெடியவ னமளி கொள்ளா நீர்மையா நீப்ப நீங்கித்
தடவரை மருங்கே யானுந் தவம்பல காலஞ் சார.

இ - ள். அபு புலித் தாளோய் கேள் - (பாசத்தைச்)
சேதித்த வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரே கேளும், —யான் அநந
தன் - நான் ஆதிசேடன்;—நெடியவன் - விட்டினுவானவர்—
நெடு வனத்தாள் அண்ணல் ஆனந்தம் ஆன நடம் நயந்தவா
நல்கு - நெடிய தேவதாருவனத்திலே சிவபெருமான் ஆனந்த
மயமாகிய திருநிருத்தத்தை விரும்பிச் செய்தமையை (எனக்கு)
அருளிச்செய்து—என்னை அமளி கொள்ளா நீர்மையால் நீப்ப &
(திருநிருத்தத்தின்மேல் எனக்குள்ள ஆசையைக்கண்டு) என்னை
முன்போலச் சயனமாகக் கொள்ளாவண்ணம் நீக்க, —யானும்

நீங்கி - நானும் நீங்கி—தடவரை மருங்கே பலகாலம் தவம்
சார - பெரிய திருக்கைலாசமலையின் பக்கத்திலே நெடுங்காலந்
தவம்பண்ண. எ - ஹ. (அக)

வாசமா மலரோ னாகி வாய்மைக ளளந்து தானாந்
தேசினி லீணந்து வந்தென் சிரமிசைக் கரமி ருத்திப்
பாசம தகல நாயேன் பதஞ்சலி யாக நல்கி
யாசிலா வுபதே சங்க ளளவிலா வகைய ளித்து.

இ - ள். வாச மா மலரோன் ஆகி வாய்மைகள் அளந்து -
(முன்பு) மணததையுடைய பெரிய செந்தாமரைமலரிலிருக்கும்
பிரமாவாகி வந்து (என்னுடைய) உண்மைகளைப் பரீக்ஷித்து, —
தான ஆம் தேசினில் அணைந்து - (பின்பு) தாமாடிய ஒளிவடி
வத்தோடு பொருந்தி, —வந்து - (எனக்கு நேரே இடபத்தைச்
செலுத்திக்கொண்டு) வந்து, —பாசமது அகல என்சிரமிசைக்
கரம் இருத்தி - பாசநீருமபடி என் சிரசின்மீது திருக்கரத்தை
வைத்து, —ஆச இலா உபதேசங்கள் அளவு இலாவகை அளித்து -
குற்றமில்லாத உபதேசங்களினாலே (ஒன்றாலும்) அளவிடப்
படாத (தமது) உண்மையை அறிவித்து, —நாயேன் பதஞ்சலி
ஆக நல்கி - சிறியேன் பதஞ்சலி வடிவினாக அருளிச்செய்து.
எ - ஹ. (க0)

வேண்டிநங் கூத்துக் காண வியாக்கிர பாத னென்னு
மாண்டகு முனியுந் தில்லை வனத்தின னவனு நீயுந்
தாண்டவங் காண்டிர் நாகத் தலத்துயர் பிலத்தா லேறி
யாண்டிரு வென்றா னென்றா னருமுனி யயர்ந்து வீழ்ந்தான்.

இ - ள். வியாக்கிரபாதன் என்னும் மாண் தகு முனியும் -
வியாக்கிரபாதனென்கின்ற மாட்சிமை தக்க முனிவனும்—நம்
கூத்துக் காண வேண்டித் தில்லைவனத்தினன் - நமது நிருத்
தத்தைத் தரிசிக்க விரும்பித் தில்லைவனத்தின்க ணிருக்கின்

றான்;—அவனும் நீயும் தாண்டவம் காண்டார் - அவனும் நீயும் (நமது) நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கக்கடவீர்கள்;—நாகத் தலத்து உயர் பிலத்தால் ஏறி ஆண்டு இரு என்றான் - நாகலோகத்தினுள்ள உயர்ந்த பிலத்தவாரத்து வழியாலேறி அங்கே இருப்பாயாக என்று (சிவபெருமான்) திருவாய்மலர்ந்தருளினார்—என்றான் - என்று பதஞ்சலிமகாமுனிவர் சொல்லினார்;—அரு முனி அயர்ந்த வீழ்ந்தான் - (உடனே) பெரிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் மூர்ச்சித்து விழுந்தார். எ - று. (கூக)

அருள்புரி கருணை வெள்ளத் தழுத்தினு னென்னை யண்ண நிருவுளம் பற்ற யான்முன் செய்தவ மென்னோ வென்றென்றுருகினுன் கண்ணீர் வார வுயர்பதஞ் சலிரீ தந்த கரவிலா வருளா மென்று கைகளாற் கட்டிக் கொண்டான்.

இ - ள். அண்ணல் அருள் புரி கருணை வெள்ளத்து என்னை அழுத்தினுன் - சிவபெருமான் தாம் அருளிச்செய்த காருண்னியமாகிய வெள்ளத்திலே என்னை முழுகுவீத்தார்;—திருவுளம் பற்ற யான் முன் செய் தவம் எனனோ என்று என்று - (எம பெருமான் இங்ஙனந்) திருவுளம்பற்ற நான் முன்செய்த சிவ புண்ணியம் யாதோ என்று (பலகாலஞ்) சொல்லிச் சொல்லி, — தண் நீர் வார உருகினுன் - கண்ணீர்பொழிய (நின்று) உருகினார்;—உயர் பதஞ்சலிரீ தந்த கரவு இலா அருள் ஆம் என்று - உயர்ந்த பதஞ்சலிமகாமுனிவரே நீர் (கொண்டு வந்து) தந்தது (பிரியவார்த்தையன்று) மறைப்பில்லாத திருவருளேயாம் என்று-- கைகளால் கட்டிக்கொண்டார் - (அவரைத் தம்முடைய) கைகளினாலே கட்டிக்கொண்டார். எ - று. (கூஉ)

திண்ணமார் சிறியோன் பெற்ற செல்வமா மென்ன ஞானக் கண்ணினு லமலன் கூத்துக் கண்டுளங் களித்தான் போல வெண்ணிலா வின்ப முற்றங் கிலங்குபொற் கயத்து முழுகப் பண்ணினான் மலரான் மூலப் பரமர்தான் பணிய வுய்த்தான்.

இ - ன். திண்ணம் ஆர் சிறியோன் பெற்ற செல்வம் ஆம்
என்ன - உறுதி பொருந்திய தரித்திரன் பெற்ற செல்வம்போல
வும்—அமலன் கூத்து ஞானக் கண்ணினால் கண்டு உளம்களித்
தான் போல - சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தை ஞானக்
கண்ணினாலே தரிசித்து மனம்களித்தவர்போலவும்—என் இலா
இன்பம் உறறு - அளவில்லாத இன்பத்தை அடைந்து,—அங்கு
இலங்கு பொற் கயத்து மூழ்கப் பண்ணி - (பீதஞ்சலிமகாமுனி
வரை) அங்கே விளங்குகின்ற பொற்றாமரை வாவியாகிய சிவ
கமகையிலே ஸ்நானஞ்செய்யப்பண்ணி,—நாள் மலரால் மூலப்
பரமர் தாள் பணிய உய்த்தான் - அன்றலர்ந்த பூக்களினாலே
திருமூலட்டானேசுரருடைய திருவடிகளைப் பூசித்து வணங்கும்
படி ஏவினார். எ - று. (௧௩)

வலங்கொண்டு குடபாற் றெய்வ வாவியின் மூழ்கு வித்து
நலங்கிளர் தன்னை யாண்ட நாதனை வணங்க நல்கித்
தலம்புணர் பன்ன சாலை தருவித்துச் சாக மூல
பலங்கொரு மிலங்கப் பின்னாட் பரிந்தரு விருந்த ளித்தான்.

இ - ன். வலம் கொண்டு குடபால் தெய்வ வாவியின் மூழ்
குவித்து - (திருமூலட்டானேசுரரைப்) பிரதக்ஷிணஞ்செய்து
மேற்குப்பக்கதிலுள்ள தெய்வதன்மை பொருந்திய வாவி
யிலே ஸ்நானஞ்செய்யப்பண்ணி,—நலம் கிளர் தன்னை ஆண்ட
நாதனை வணங்க நல்கி - விருப்பமிக்க தம்மை ஆண்டருளிய
திருப்புலீச்சுரரையும் வணங்கச் செய்து,—தலம் புணர் பன்ன
சாலை தருவித்து - அவ்விடத்துப் பொருந்திய பன்னசாலையிலே
கொண்டுபோய்,—பின் நாள் - (அன்றுபோக) மற்றைநாளிலே—
பரிந்த - அன்புகூர்ந்து,—சாகமூல பலங்களும் - சாகமூலபலங்
களினாலே—இலங்க அருவிருந்த அளித்தான் - விளங்கும்படி
பெருவிருந்த செய்தார். எ - று. (௧௪)

மனக்களி கூரு நாளில் வனமதன் குடபாற் றெய்வப்
புனற்றடங் கண்டு மூழ்கிப் புணர்குண கரைமேற் போற்றத்

தனக்கு மோர் நாயனாரைத் தாபித்து வணங்கித் தங்க
வணித்தமில் சாலை வானி யதன்வட பால மைத்தான்.

இ - ள். மனக் களி கூடும் நாளில் - நெஞ்சத்தின்கண்ணே
களிப்பு மிக்கிருக்குநாளிலே,—வனமதன் குடபால் - அந்தத்
தில்லைவனத்தின் மேல்புறத்திலே—தெய்வப் புனல் தடம்கண்டு
மூழ்கி - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சலத்தையுடைய ஒருவாவி
மைக் கண்டு (அதிலே) ஸ்நானஞ்செய்து,—புணர் குண கரை
மேல் - பொருந்திய (அவ்வாவியின்) கீழ்க்கரையிலே—போற்றத்
தனக்கும் ஓர் நாயனாரைத் தாபித்து வணங்கி - (தாம் நாடோ
றும்) வணங்கும்பொருட்டித் தமக்கும் ஒரு சிவலிங்கப்பெருமா
னேத் தாபித்து நமஸ்கரித்து,—தங்க - (தாம்) இருக்கும்பொ
ருட்டி—அநித்தம் இல் சாலை - நிலையுள்ள ஒரு பன்னசாலையை—
வாவி அதன் வடபால் அமைத்தான் - அவ்வாவியின் வடபக்கத்
திலே கட்டினார் பதஞ்சலிமகாமுனிவர். எ - று. (கரு)

ஆங்கிட மாக நானு மமர்ந்தனந் தீச்சு ரத்துந்
தீங்கில்வண் புலீச்சு ரத்துந் திகழ்சீர்மூ லத்தா னத்து
மோங்கிய நாதன் பாத முறவுற வணங்கி யாட
லீங்களித் தருளு கென்றங் கிருவரு மிருந்தா ரன்றே.

இ - ள். ஆங்கு இடம் ஆக அமர்ந்த - அங்கே இருப்பிட
மாக இருந்தகொண்டி,—நானும் - நாடோறும்—அனந்தீச்சுரத்
தும் - திருவனந்தீச்சுரத்தினும்—தீங்கு இல் வண் புலீச்சுரத்
தும் - குற்றமில்லாத அழகிய திருப்புலீச்சுரத்தினும்—சீர் திகழ்
மூலத் தானத்தும் - அழகு விளங்குகின்ற திருமூலத்தானத்தி
னும்—ஓங்கிய நாதன் பாதம் உறவு உற வணங்கி - விளங்கா
கின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அன்புபொருந்தப்
பூசித்து நமஸ்கரித்து,—நானு ஆடல் அளித்து அருளுக என்று-
இங்கே திருநிருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்தருளும் என்று (பூசார்த்தத்

தில்) வேண்டிக்கொண்டு, —அங்கு இருவரும் இருந்தார் - அந்தத் தில்லைவனத்தில் இருவரும் இருந்தார்கள். எ - று. (கக)

வெண்டுகை யொலியார் தில்லை மிகுவன விலங்கி யாவும் பண்டைநம் புலிய னன்றிப் பாம்பனும் வந்தா னென்று திண்டிறற் களரி மிர்த்துச் செவிகளுஞ் சிலிர்த்தி யேங்கி மண்டிய காலஞ் செல்ல மருங்குற வணைந்த வன்றே.

இ - ள். வெண்டுகை ஒலி ஆர் தில்லை மிகு வன விலங்கு யாவும் - வெண்மையாகிய திரைகளினுடைய ஒசை நிறைந்த தில்லைமரங்கள் செறிந்த வனத்தினுள்ள மிருகங்களெல்லாம்— பண்டை நம் புலியன் அன்றிப் பாம்பனும் வந்தான் என்று - முன்னுள்ள நம்முடைய புலியனேயன்றி (இப்பொழுது) ஒரு பாம்பனும் வந்தான் என்று (பயப்பட்டு),—திண்டிறற் களம் நிமிர்த்து - திண்ணிய வலியையுடைய கழுத்தை நிமிர்த்து (வெறித்துப் பார்த்து)—செவிகளும் சிலிர்த்தி ஏங்கி - செவிகளையுஞ் சிலிர்த்திப் (பார்த்து) அஞ்சி (அகல நின்று)—மண்டிய காலம் செல்ல - மிகுந்த காலஞ் சென்றபின்—மருங்கு உற அணைந்த - (அவர்கள்) பக்கத்திலே பொருந்தச் சஞ்சரித்தன. எ - று. (கௌ)

நாடொறு மமையந் தோறு நவநவ மாக வந்து கூடின ரநேக ராகிக் குழகனை வழிபட் டேத்தித் தாடலை யுறப்ப ணிந்தோர் தழைநிழற் சார்ந் திருந்தென் பூடுரு கடுமா றண்ண லுரைத்தவா விரித்த வாயில்.

இ - ள். நாள் தொறும் அமையம் தோறும் நவம் நவம் ஆக வந்து கூடினர் அநேகர் ஆகி - தினந்தோறும் காலந்தோறும் புதுமை புதுமையாக வந்து கூடினவர்கள் பலராகி, —குழகனை வழிபட்டு ஏத்தித் தாள் தலை உறப் பணிந்து - சிவபெருமானைப் பூசித்துத் துதித்து (அவருடைய) திருவடிகளைச் சென்னி

பொருந்த வணங்கி,—ஓர் தழை நிழற் சார்ந்த இருந்த - ஒரு தழைத்த மரநிழலைப் பொருந்தியிருந்தது,—என்பு ஊடு உருகிடு மாறு - எலும்புநிறுகும்படி—அண்ணல் உரைத்தவா விரித்த வாயில் - சிவபெருமான் அருளிச்செய்தபடி விரித்துச் சொல்லிய பொழுதில். எ - று.

(கஅ)

வந்தவர் சொல்லக் கேட்ட மன்றுள தென்ற வெல்லை சிந்தையா லிறைஞ்சிச் சென்று சிரமுறப் பணிந்து கூத்துப் புந்தியால் வணங்கி மேனி புளகமும் பொலியப் போந்தந் கிந்தவா றெண்ணில் கால மிரு வரு மேகுவித்தார்.

இ - ள். வந்தவர் சொல்லக் கேட்ட மன்று உளது என்ற எல்லை சிந்தையால் இறைஞ்சி - வந்த முனிவர்கள் சொல்லக் கேட்ட சபை இருக்கின்றதென்று சுட்டப்பட்ட திருவெல்லையை மனத்தால் வணங்கி,—சென்று சிரம் உறப் பணிந்து - அவ்விடத்திலே போய்ச் சென்னி பொருந்த வணங்கி,—கூத்துப் புந்தியால் வணங்கி - (அங்கே) ஆனந்தநிருத்தத்தைப் புத்தியினாலே (பாவித்து) நமஸ்கரித்து,—மேனி புளகமும் பொலியப் போந்து-உடம்பிலே புளகம் மிகும்படி மீண்டு,—அங்கு இந்தவாறு எண்ணில் காலம் இருவரும் ஏகுவித்தார் - அங்கே இந்தப்பிரகாரம் எண்ணில்லாத காலத்தை இருவரும் போக்கினார்கள். எ - று.

பதஞ்சலிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் - கருஅ.

ந ட ர ா ச ச் ச ரு க் க ம்.

காலமு மநேகஞ் சென்று கழிந்தபின் கடவுள் கூறுஞ்
சீலமார் சித்த யோகந் தெளிவுற நாடிச் சிந்தை
சாலவு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தருக்குமிக் கிருக்கு மிக்குப்
பாலமு தனைய நாமம் பயில்வுமாய் முயலு நாளில்.

இ - ள். காலமும் அநேகம் சென்று கழிந்த பின் - இப்படி
அநேக காலம் போய்க் கழிந்தபின்பு,—கடவுள் கூறும் சீலம்
ஆர் சித்தயோகம் தெளிவு உற நாடி - சிவபெருமான் அருளிச்
செய்த குணமிக்க சித்தயோகத்தை விளக்கம் பொருந்த
ஆராய்ந்து,—சிந்தை மகிழ்ச்சி சாலவும் பொங்க - உள்ளத்திலே
மகிழ்ச்சி மிகவும் ஓங்க,—தருக்கு மிக்கு இருக்கும் - களிப்பு
மிருந்திருத்தற்கு ஏதுவாகிய—இக்குப் பால் அமுது அனைய
நாமம் பயிலவும் ஆய் முயலும் நாளில் - கருப்பஞ்சாற்றையும்
பாலையும் அமுதத்தையும் போன்ற ஸ்ரீபஞ்சாகக்ஷாத்நீதச் செபித்
தலையுடையாகளாய் (த்தவ) முயலுநாளில். எ - று. (க)

இங்஑வர் தம்பா லன்பா லிறைநடக் கருத்த ராய்முற்
றங்கிய வாறைஞ் னூறு தாபத ஈணைய நீரிம்
மங்கல தினத்து வாழ வயமினென் றுரைத்துத் தாமும்
பங்கமி லதுக ணத்திற் பன்முறை யெண்ணி யெண்ணி.

இ - ள். இங்கு இவர் - இங்கே இம்முனிவர்கள்—தம்பால்-
தங்களிடத்தே—அன்பால் இறை நடக் கருத்தராய் முன் தங்
கிய ஆறைஞ் னூறு தாபதர் அனைய - அன்பிலுலே சிவபெருமா
னுடைய திருநிருத்தத்தைத் தரிசிக்குந் கருத்தையுடையவர்க
ளாய் முன்னே வந்திருந்த மூவாயிரமுனிவர்கள் வந்துகூட,—
நீர் இம்மங்கல தினத்து வாழ வம்மின் என்று உரைத்து - நீங்க
ளும் இந்தமங்கலமாகிய (சித்தயோக) தினத்திலே (ஆனந்த
நிருத்தத்தைத் தரிசித்து) வாழும்பொருட்டு வாருங்கள் என்று
சொல்லி,—தாமும் பங்கம் இல் அது கணத்தில் பன்முறை

எண்ணி எண்ணி - தாங்களும் குற்றமில்லாத அந்தச் சித்த யோகத்தை ஒருகணப்பொழுதிலே (பலதரம் அலகிட்டி) எண்ணி எண்ணிப் பார்த்து. எ - று. (உ)

கறவையான் வரவு பார்க்கும் கற்றின மெனவுங் கார்சே நுறையுண வுணர்ந்து நோக்கி யோய்ந்த புள்ளெனவு மோங்கற் செறிமுகின் முழவு கேட்குந் திகழ்மயிற் றிரளும் போல விறையவ னடமே சிந்தித் திடைத்தினங் கடத்தி னார்கள்.

இ - ள். கறவை ஆன் வரவு பார்க்கும் கற்றினம் எனவும் - கறவைப்பசுவினது வரவை எதிர்பார்க்கும் கன்றுக்கூட்டம் போலவும்,—கார் சேர் உறை உணவு உணர்ந்து நோக்கி ஓய்ந்த புள் எனவும் - மேகத்திலே பொருந்திய மழைத்துளியாகிய உணவை எண்ணி எதிர்பார்த்த வாடிய சாதகப்புட்கள் போலவும்,—ஒருகல் செறி முகில் முழவு கேட்கும் திகழ் மயில் திரளும் போல - மலையினமேலே நெருங்கிய மேகத்தினது முழக்கத்தைக் கேட்கும் விளங்குகின்ற மயிற்கூட்டம்போலவும்,—இறையவன் நடமே சிந்தித்து இடைத் தினம் கடத்தினார்கள் - சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தையே நினைந்து நினைந்து நடிவுள்ள நாட்களைக் கழித்தார்கள். எ - று. (ங)

வென்றிகொ ளர்நாண் முன்னாள் வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளிக், குன்றினை நண்ணி யண்ணல் கூத்தயர் தரவ சுன்றா, நென்றமை யறிந்தான் போலங் கிராவழி போந்து தில்லை, யொன்றிய கடற்பாற் றேன்றி யெழுந்துவர் துச்சி யுற்றான்.

இ - ள். வென்றி கொள் அந்நாள் முன்னாள் - (தைப்பூச முங் குருவாரமுகூடிய சித்தயோகமாகிய) வெற்றி பொருந்திய அந்நாளுக்கு முதனாளிலே—வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளிக் குன்றினை நண்ணி - சூரியன் விரைந்து போய் வெள்ளிமலை

யைப் பொருந்தி,—அண்ணல் கூத்து அயர்தர அகன்றான் என்
றமை அறிந்தான்போல் - சிவபெருமான் (தில்லைவனத்திலே)
திருநிருத்தஞ் செய்யும்பொருட்டி எழுந்தருளினாரென்றமையை
அறிந்தவன்போல்—அங்கு இரா வழிபோந்த - அங்குநின்றும்
இராவழி போய்,—தில்லை ஒன்றிய கடற் பால் தோன்றி எழுந்து
வந்து உச்சி உற்றான் - தில்லைவனம் பொருந்திய கீழ்கடலிலே
தோன்றி எழுந்து (ஆகாயமார்க்கமாக) வீந்து உச்சியிலே
பொருந்தினான். எ - று. (ச)

இரவியு முச்சி யெய்த விருகர முச்சி யெய்த
வருபவ ரெதிரோம் வந்தான் தேவர்க டேவன் வந்தா
னரியயர் பெருமான் வந்தா னென்றெழு வதற்குப் பின்னே
பரவிய வொலியுங் கேளாப் பார்மிசைப் பதறி வீழ்ந்தார்.

இ - ள். இரவியும் உச்சி' எய்த - சூரியனும் உச்சியிலே
பொருந்த,—இருகரம் உச்சி எய்த வருபவர் - இரண்டி கைகளும்
சிரசிலே பொருந்த வருவோர்கள்,—எதிர் - தங்களுதிரே—
ஓம் வந்தான் - ஓம் வந்தார்—தேவர்கள் தேவன் வந்தான் -
தேவதேவர் வந்தார்—அரியயர் பெருமான் வந்தான் - அரிபிர
மார்களுடைய கடவுள் வந்தார்—என்று எழுவதற்குப்பின்னே -
என்று (சின்னங்கள்) ஒலித்தற்குப் பின்பு—பரவிய ஒலியும்
கேளா - பரந்த (தாளம் மிருதங்கம் சங்கு முதலிய மற்றை
வாத்தியங்களின்) ஒலியையுங்கேட்டு,—பார் மிசைப்பதறி வீழ்ந்
தார் - பூமியினமேலே பதறி விழுந்தார்கள். எ - று. (ரு)

ஆயிர மதியு தித்த வருவரை போல வேத
மாயிரம் வகையா லோது மதுதகப் பானு கம்ப
ராயிர முகத்தி ரண்டா யிரங்கரத் தால ணைத்த
வாயிரஞ் சங்கு மோமென் றறைந்தன தழங்க வங்கண்.

இ - ள். ஆயிரம் மதி உதித்த அரு வரை போல - ஆயிரஞ்
சந்திரர் உதித்த பெரிய மலைபோலவும்,—வேதம் ஆயிரம் வகை

யால் ஒதுமது தக - வேதம் ஆயிரம் விதமாக ஒலிப்பதுபோலவும்,—பானுகம்பர் ஆயிரம் முகத்து இரண்டாயிரம் கரத்தால் அணைத்த ஆயிரம் சங்கும் - பானுகம்பர் ஆயிரமுகங்களினும் இரண்டாயிரம் கைகளினாலும் வைத்த ஆயிரஞ் சங்குகளும் - அங்கண ஓம் என்று அறைந்தன தழங்க - அங்கே ஓம் என்று உச்சரித்து ஒலிக்க. எ - று.

மலைபோலும் அவர் சரீரம், சந்திரர்போலும் சங்குகள், வேதம்போலும் ஓசை எனக்கொள்க. (க)

நடமுயல் விரகுந் தாள கதியுநல் லருளாற் பெற்ற
வடகுவ டனைய தோள்க ளாயிர முடைய வாணன்
சுடர்விடு கடகக் கையாற் றொம்மெனப் பன்முகத்த
குடமுழ வெழு முழக்கங் குரைகடன் முழக்கங் கொள்ள.

இ - ள். நடம் முயல் விரகும் தாள கதியும் நல் அருளால் பெற்ற - நிருத்தஞ்செய்யுங் கிரமங்களையும் தாளமார்க்கங்களை யுஞ் சிவபெருமானுடைய நல்ல திருவருளினால் அறியப்பெற்ற—வடகுவடி அனைய தோள்கள் ஆயிரம் உடையவாணன் - மகாமேருமலையைப்போன்ற ஆயிரந்தோள்களையுடைய வாணசரனுடைய—சுடர் விடு கடகக் கையால் - ஒளிவிடாநின்ற கடகங்களை அணிந்த கைகளினாலே—தொம் எனப் பன்முகத்த குடமுழவு எழும் முழக்கம் - தொம்மென்னும் அனுகரண வோசையோடு பல முகங்களுடைய குடமுழாவில் எழுகின்ற ஓசையானது—குரை கடல் முழக்கம் கொள்ள - ஒலிக்கின்ற கடலின் தோசையை உள்ளடக்க. எ - று. (எ)

ஐந்துதுந் துபியு மாசி லருமறை யொவியு நீடு
கந்தரு வத்தர் கூடுங் கானமுங் கடவுள் பாதத்
தந்தமி றிருச்சி லம்பி னைவமுங் கேட்டா ரும்பர்
சிந்திய மந்தா ரத்தின் செழுமலர் தெரியக் கண்டார்.

இ - ன். ஐந்து துந்துபியும் - பஞ்சவாத்திய வொலியையும்—ஆச இல் அரு மறை ஒலியும் - குற்றமில்லாத அரிய வேத வோசையையும்—நீடு கந்தருவத்தர் கூடும் கானமும் - மிருந்த கந்தருவர்கள் பாடுங்கீதத்தையும்—கடவுள் பாதத்த அந்தம் இல் திருச் சிலம்பின் அரவமும் கேட்டார் - சிவபெருமானுடைய திருவடிக்கணுள்ள ஒழிவில்லாத திருச்சிலம்பினொலியையுங் கேட்டார்கள்,—உம்பர் சிங்கிய மந்தாரத்தின் செழுமலர் தெரியக் கண்டார் - தேவர்கள் பொழிந்த மந்தாரவிருகத்தின் செழுமையாகிய பூக்களை (ப் பூமியிலே) தோன்றக் கண்டார்கள். எ - று.

பஞ்சதுந்துபிகளாவன தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, கண்டக்கருவி என்பனவாம். (அ)

தாகத்திற் றண்ணீ ரோசை தகவொலி செவிமடுத்து
மோகித்தா ரெழுந்தா ராற்றார் முகமெலாங் கண்ணீர்வாரச்
சோகித்தார் தொழுதார் போற்றித் துணைவனே போற்றி தோ
வாகத்தா யருளா யென்மென் றலறினார் வாய்க ளார. [ன்றா

இ - ன். தாகத்தில் தண்ணீர் ஓசை தக - (சரவழி நடப் போன) தாகமேலிட்டபொழுது தண்ணீரருவி யோசையைக் கேட்டும் அருந்தப்பெறுது விடாய்த்த விழுதல்போல—ஒலி செவி மடுத்த மோகித்தார் - (சிவபெருமான் எழுந்தருளும்) ஆரவாரத்தைக் கேட்டும் (திருநிருத்தத்தைத் தரிசிக்கப்பெறுது), மோகித்து விழுந்தார்கள்,—எழுந்தார் - (சிறிது தெளிந்து) எழுந்திருந்தார்கள்,—ஆற்றார் - பொறுத்தலாற்றார்கள்,—முகம் எலாம் கண் நீர் வாரச் சோகித்தார் - முகமுழுகினும் கண்ணீர் பொழியப் பொருமினார்கள்,—தொழுதார்-நமஸ்கரித்தார்கள்,—போற்றி - துதித்து,—துணைவனே போற்றி - உயிர்த்துணைவரே காத்தருளும்—தோன்ற ஆகத்தாய் அருளாய் - தோன்றாத் திருமேனியையுடையவரே அருள்செய்யும்—என்று எஷ்டு வாய்கள்

ஆர அலறினார் - என்று சொல்லிச்சொல்லி வாய்களினாலே மிக வலறினார்கள். எ - று. (௯)

எண்ணருங் காதல் கூரு மிருவருங் காண ஞானக்
கண்ணினை நல்க முன்னைக் காரிருள் கழிவுற் றின்ன
வண்ணமென் றறிய வாரா வளரொளி மன்றுண் மாதோ
டண்ணனின் றுஞ் சின்ற வானந்த நிருத்தங் கண்டார்.

இ - ள். எண் அருங் காதல் கூரும் இருவரும் காண - எண் ணுதற்கரிய ஆசை மிக்க (வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் பதஞ்சலி மகாமுனிவர் என்னும்) இருவரும் தரிசிக்கும்பொருட்டி—ஞானக் கண்ணினை நல்க - ஞான திருட்டியை அருளிச்செய்ய, —முன்னைக் கார் இருள் கழிவுற - அநாதியேயுள்ள கரிய இருள்போலும் ஆணவமலத்தை நீங்கி, —இன்ன வண்ணம் என்று அறிய வாரா ஒளி வளர் மன்றுள் - இன்ன தன்மையை உடையதென்று அறிய முடியாத ஒளி வளராகின்ற சபையிலே—மாதோடி அண்ணல் நின்று ஆடுகின்ற ஆனந்த நிருத்தம் கண்டார் - உமாதேவியாரோடி சிவபெருமான் நின்று நடக்கின்ற ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசித்தார்கள். எ - று. (௧௦)

திருவடி நிலையும் வீசுஞ் செய்யகா லுஞ்சி லம்பு
முருவள ரொளியும் வாய்ந்த ஐருவு முடுத்த தோலு
மரைதரு புரிவுங் கச்சி னணிகளு மழகா ருந்தி
மருளிய வுதரபந்தக் கோப்புநூல் வாய்ப்பு மாற்பும்.

இ - ள். நிலைத் திருவடியும் - நின்றருளிய ஸ்ரீபாதமும், —வீசும் செய்ய காலும் - தூக்கியருளிய சிவந்த ஸ்ரீபாதமும், —சிலம்பும் - ஸ்ரீபாதங்களிற் சாத்தியருளிய திருச்சிலம்பும், —உரு வளர் ஒளியும் - திருமேனியிலே மிகுத்த பிரகாசமும், —வாய்ந்த ஊருவும் - சிறந்த திருத்தொடையும், —உடுத்ததோலும் - உடுத்தருளிய புலித்தோலாடையும், —அரை தரு புரிவும் - திருவரை

யிலே பொருந்திய நெறிப்பும்,—கச்சின் அணிகளும் - (திருவரையிற்சாத்தியருளிய) கச்சினழகுகளும்,—அழகு ஆர் உந்தி மருவிய உதரபந்தக்கோப்பும் - அழகு நிறைந்த திருவுந்தியிலே பொருந்திய உதரபந்தனச்சேர்வையும்,—நூல் வாய்ப்பு மார்பும்—உபவீதம் பொருநதுதலையுடைய திருமார்பும். எ - று. (கக)

வீசிய செய்ய கையும் விடதரக் கரங்க வித்த தேசம் வண் டிடிபு மங்கிச் செறிவுமுன் நிரண்ட தோளுங் காசை கொண் மிடறுந்தோடார் கா தும்வெண்குழையுங்காண் மாசிலா மணிவாய் விட்டு வழங்கிடா நகைம யக்கும்.

இ - ள். வீசிய செய்ய கையும் - வீசியருளிய சிவந்த திருக்கரமும்,—விடதரக் கரம் கவித்த தேசம்-பாம்பையுடைய திருக்கரத்தைக் கவித்தருளிய பிரகாசமும்,—வண் துடியும் - வளவிய தமருகமும்,—அங்கிச் செறிவும் - தீயகலும்,—முன் நிரண்ட தோளும் - முன்னே நிரண்ட திருத்தோள்களும்,—காசை கொள் மிடறும் - காயாமலர்போலும் நீலநிறத்தைப் பொருந்திய திருமிடறும்,—தோடி ஆர் கா தும் - திருத்தோடி பொருந்திய திருக்காதும்,—வெண் குழை (ஆர் கா தும்) - வெள்ளிய சங்கக் குண்டலம் பொருந்திய திருக்காதும்,—காண் மாசு இலா மணிவாய் விட்டு வழங்கிடா நகை மயக்கும் - வெளிப்படும்படி குற்றமில்லாத பவளம்போலும் திருவாயிலே நீக்க மறத் தோன்றுந் திருமுதுவலினது மோகனமும். எ - று. (கஉ)

ஒங்கிய கமலச் செவ்வி யொளிமுக மலருங் கண்கள் பூங்குழ லுமையை நோக்கும் புரணமும் புருவப் பொற்பும் பாங்கமர் துதலும் பின்றாழ் படர்ச்சடைப் பரப்பும் பாம்பு நீங்கருந் தாரு நீரு நிலவுமே நிலவு நீறும்.

இ - ள். ஒங்கிய கமலச் செவ்வி ஒளி முக மலரும் - மேலாகிய செந்தாமரைமலர்போலும் அழகையும் ஒளியையுமுடைய

திருமுகத்தினது மலர்ச்சியும்,—கண்கள் பூங் குழல் உமையை
 நோக்கும் புரணமும் - திருக்கண்கள் பூவை முடித்த அளகத்
 தையுடைய உமாதேவியாரைப் பார்த்தருள்கின்ற அசையும்,—
 புருவப் பொற்பும் - திருப்புருவங்களின் அழகும்,—பாங்கு அமர்
 துதலும் - அழகு பொருந்திய திருநெற்றியும்,—பின் தாழ் படர்
 சடைப் பரப்பும், பின்னே தாழ்நத விரிந்த சடையினது கற்
 றையும்,—பாம்பும் - சருப்பமும்,—நீங்கு அருந் தாரும்—நீங்காத
 கொணை மாலையும்,—நீரும் - கங்கையும்,—நிலவும் - சந்திர
 னும்,—மேல் நிலவு நீறும் - திருமேனியில் விளங்குகின்ற விபூ
 தியுமுடையவராகி. எ - று. (க௭)

கடிமல ரணைய வாரிக் காரிரு ளளகஞ் சேர்த்த, முடியுநன்
 னுதலும் பொட்டு முயங்கிரு புருவ வில்லும், வடிகொள்
 வேல் விழியுந் காதும் வளர்குமிழ் மலருந் தொண்டைப்,
 படிவவா பிதழு முத்த நகையுமெய்ப் பசுமை வாய்ப்பும்.

இ - ள். கார் இருள் அளகம் கடிமலர் அணைய வாரிச்
 சேர்த்த முடியும் - கரிய இருள்போலுந் திருக்குழலின்கண்ணே
 மணத்தையுடைய பூக்களைப் பொருந்த வாரிச் சேர்த்துச் சொரு
 கிய திருமுடியும்,—நல் னுதலும் பொட்டிம - நல்ல திருநெற்றி
 யும் (அதிலிட்ட) நிலகமும்,—முயங்கு இரு புருவவில்லும் -
 பொருந்திய இரண்டிலில்லையொத்த திருப்புருவங்களும்,—
 வடிகொள் வேல் விழியும் - கூர்மை பொருந்திய வேல்
 போலுந் திருக்கண்களும்,—காதும் - திருச்செவிகளும்,—வளர்
 குமிழ் மலரும் - விளங்குகின்ற குமிழ்மலர்போலுந் திருமுகக்
 கும்,—தொண்டைப் படிவ வாய் இதழும் - கொவ்வைக்கனிபோ
 லும் செந்நிறத்தையுடைய திருவாயினதாங்களும்,—முத்த நகை
 யும் - முத்துப்போலுந் திருநகையும்,—பசுமை மெய் வாய்ப்பும்—
 பசுமையாகிய திருமேனியினழகும். எ - று. (க௮)

பூங்குழு கமர்க முத்திற் பொலிந்தமங் கலநாண் பொற்பும்
பாங்கம ரமையார் தோளும் பங்கயச் செங்கை தாங்கு
மோங்கு செங்கழுநீர்ச் செவ்வி யொளிதரு மலருந் தாருங்
கோங்கரும் பவைப ழித்த கொங்கையுங் குலவு பூணும்.

இ - ள். பூங்குழகு அமர் கழுததில் பொலிந்த மங்கல
நாண் பொற்பும் - பொலிவாகிய கழுகுபோலுந் திருக்கழுத்திலே
பொருந்திய திருமங்கல சூத்திரத்தினழகும்,—பாங்கு அமர்
அமை ஆர் தோளும் - பக்கத்திலே பொருந்திய மூங்கில்போலுந்
திருத்தோள்களும்,—பங்கயச் செங்கை தாங்கும் ஓங்கு செவ்வி
ஒளி தரு செங்கழுநீர் மலரும் - செந்தாமரை மலர்போலுஞ்
சிவந்த திருக்கரத்திலேந்திய மேலாகிய செவ்வி விளங்குகின்ற
செங்கழுநீர்ப்பூவும்,—தாரும் - செங்கழுநீர்த் திருமாலையும்,—
கோங்கு அரும்பவை பழித்த கொங்கையும் - கோங்குநரும்புகளை
நிந்தித்த திருமுலைகளும்,—குலவு பூணும் - விளங்குகின்ற திரு
வாபரணங்களும். எ - று. (கரு)

துடியம் ரிடையும் பாந்தட் டொகுபணந் தகுதி தம்ப
வுடையமர் துகிலு மல்க வொல்கிய நிலையுஞ் செய்ய
வடிமலர் மிசைய ணிந்த வாடகப் பாட கக்கீழ்
விடுசுடர்ச் சிலம்பும் வாய்ந்த மெல்லியல் வியந்து காண.

இ - ள். துடி அமர் இடையும் - தமருகம்போலுந் திருவி
டையும்,—பாந்தள் தொகு பணம் தகு நிதம்ப உடை அமர்
துகிலும் - பாம்பிலே பொருந்திய படம்போலும் திருநிதம்பத்
திலே உடையாகப் பொருந்திய திருப்பரிவட்டமும்,—மல்க ஒல்
கிய நிலையும் - மிகவொடுங்கிய திருநிலையும்,—செய்ய அடி மலர்
மிசை அணிந்த ஆடகப் பாடகக் கீழ் - சிவந்த திருவடித்தாமரை
களிலே சாத்தியருளிய பொற்பாடகங்களின் கீழே—விடு சுடர்ச்
சிலம்பும் வாய்ந்த மெல்லியல் - காலாநின்ற ஒளியையுடைய

திருச்சிலம்புகளும் பொருந்திய சிவகாமியம்மையார்—வியந்து
காண - அதிசயித்துத் தரிசிக்கும்படி. ஏ - று. (கசு)

ஆடிய பெருமான் வெய்யோ னலர்கதி ராயி ரத்துக்
கூடிய மண்ட லம்போற் குறைவிலா வகைநி றைந்து
நாடரு ஞான மன் று னாமுய்ய வயன்மான் முன்பு
தேடரு மேனி கொண்டு திருநடஞ் செய்யக் கண்டார்.

இ - ள். ஆடிய பெருமான் - நடத்தருளிய சிவபெருமான்—
வெய்யோன் அலர் கதிர் ஆயிரத்துக் கூடிய மண்டலம்போல் -
பரந்த ஆயிரமாதித்தப்பிரகாசம் ஒன்றாகக் கூடிய மண்டலம்
போல—குறைவு இலா வகை நிறைந்து நாடி அரு ஞான மன்
றுள் - குறைவில்லாதபடி நிறைந்து அறிதற்கரிதாயுள்ள ஞான
சபையிலே—நாம் உய்ய - நாம் உய்யும்பொருட்டு—அயன் மால்
முன்பு தேடி அரு மேனி கொண்டு - பிரமாவும் விட்டுணுவும்
முன்னே தேடிக் காணாத திருமேனியைக்கொண்டு—திரு நடம்
செய்யக் கண்டார் - திருநிருத்தஞ் செய்தருளக் கண்டார்கள்.
ஏ - று. (கஎ)

வே று.

பொருவில் புயங்கப் புனித னடங்கட் புலன்மேவத்
தெரிபொழு தங்கத் தொருசெய லின்றிச் சிரமேவக்
கரமலர் றுந்தப் புனல்விழி கம்பித் துரைகாணு
விருவரு மின்பக் கடலு ள்லேந்தா ரென்செய்தார்.

இ - ள். பொருவு இல் புனிதன் புயங்கநடம் - ஒப்பில்லாத
சுத்தராகிய சிவபெருமானுடைய புயங்கநிருத்தம்—கட் புலன்
மேவத் தெரி பொழுது - கண்ணுக்குப் புலப்படத் தெரிந்த
பொழுது,—அங்கத்து ஒரு செயல் இன்றி-சரீரத்திலே யாதொரு
தொழிலுமற்று,—கரமலர் சிரம் மேவ - செந்தாமரைமலர்
போலுங் கைகள் (வாசனையினாலே) சிரசின்மேலே பொருந்த,—
விழி புனல் றுந்த - கண்கள் நீரைப் பொழிய,—கம்பித்து -

நடுங்கி,—உரை காணு இருவரும் - உரை குழறுகின்ற (வியாக்
கிரபாதமகாமுனிவர் பதஞ்சலிமகாமுனிவர் என்னும்) இரு
வரும்—இன்பக் கடலுள் அலைந்தார் - இன்பமாகிய சமுத்திரத
திலே மிதந்தார்கள்,—என் செய்தார் - எஞ்சிநின்ற வேதபுருடர்
பிரமா விட்டிணு முதலாயினோர் என்செய்தார்கள். எ - று. (1)

தற்பர மாகுந தலைவன துண்மைத் தன்மைப்பொற்
சிற்பர மாமம் பரவொளி யுந்தன் திருமேனிப்
பொற்புட னுடும் பொலிவும் விழிக்குட் புணராதா
லற்புத னேயிங் கார்கில மென்றென் றயர்கின்றார்.

இ - ள். தற்பரம் ஆகும் தலைவனது - ஆன்மாவுக்கு மேலா
கிய சிவபெருமானுடைய—உண்மைத் தன்மை - சத்திய சுவ
பாவமாகிய—பொற் சிற்பரம் ஆம் அம்பர ஒளியும் - அழகிய
சிதம்பரப்பிரகாசமும்—தன திருமேனிப் பொற்புடன் ஆடும்
பொலிவும் - (அவர்) தமது திருமேனியழகோடு நடித்தருளும்
பொலிவும்—விழிக்குள புணராதால் - (தமகள்) கண்களுக்கு
அடங்காமையினால்,—அற்புதனே இங்கு ஆர்கிலம் எனது என்று
அயர்கின்றார்—ஆச்சரியமாகிய திருமேனியையுடையவரே இங்கே
அடியேனகள் கருத்து முற்றுப்பெறுகின்றிலேம் என்று சொல்
லிச் சொல்லி வருந்துகின்றார்கள். எ - று. (கக)

காரண னேமுன் காமனை வேவக் கண்வைத்த
பூரண னேநின் புகழ்நடம் யாரும் புணர்வெய்தப்
பாரிருண் மோகந் தீரருண் ஞானம் பணியென்றென்
றாரண மோதுஞ் சாக்கக ளோரா யிரமாக.

இ - ள். காரணனே - நிமித்தகாரணரே,—முன் காமனை
வேவக் கண் வைத்த பூரணனே - ஆதிகாலத்திலே மன்மதனை
எரிந்து விழும்படி பார்த்தருளிய பரிபூரணரே,—நின் புகழ் நடம்
யாரும் புணர்வு எய்தப் பார் - உமது புகழையுடைய திருநீருத்

தத்தை யாவருந் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் பார்த்தருளும்,—இருள்
மோகம் தீர் - ஆணவவிருளையும் மயக்கத்தையுந் தீர்த்தருளும்,—
அருள் ஞானம் பணி என்று என்று—திருவருளினாலே ஞானத்தை
அருளிச்செய்யும் என்று சொல்லிச் சொல்லி,—ஆரணம் ஓராயி
ரம் சாக்கைகள் ஆக ஒதும் - வேதங்கள் ஆயிரஞ்சாக்கைகளாக
விண்ணப்பஞ்செய்கின்றன. எ - று. வேதங்களுென்றது வேத
புருடர்களை. (உ௦)

ஒருவனை நேரே யிருவரு முன்னான் மறையஞ்சா
திரவுறு மாறே ஸ்ரீயமினி யெட்டும் படியின்பந்
தரைமுத லாறு நெனவரு நாதா தியின்மீதேல்
பரதப ராவா பரிபுர பாதா பணியென்றார்.

இ - ள். ஒருவனை நேரே இருவரும் - ஒப்பில்லாத சிவபெ
ருமானே அவர் சந்தித்தியிலே (பிரமாவும் விட்டுணுவுமாகிய) இரு
வரும் அடைந்து நின்று,—முன் நான்மறை அஞ்சாது இரவு
உதும் ஆறு - முன்னே நான்குவேதங்களும் அஞ்சாது வேண்
டிக்கொண்டபடியே,—ஏழையம் இனி இன்பம் எட்டும்படி - சிறி
யேங்களும் இனி இன்பத்தையடையும்பொருட்டு,—தரை முதல்
ஆறுறு என வரு நாதாதியின்மீது ஏய் பரத - பிருதிவிமுதன்
முப்பத்தாறென்று சொல்லவாராநின்ற நாதமாகிய ஆதிதத்துவத்
தின்மேலே பொருந்திய திருநிருத்தத்தையுடையவரே—பரா வா-
மேலானவரே வாரும்—பரி புர பாதா பணி என்றார் - திருச்சிலம்
பணிந்த திருவடிகளை யுடையவரே பணித்தருளும் என்று விண்
ணப்பஞ்செய்தார்கள். எ - று. (உ௧)

கரணம னைத்தும் புலனிலை காணு கைவிட்டான்
மரணமெ மக்கிங் கிதுதமிழ் யோம்வாழ் வருண்மாரிற்
றிரணமு மெய்ச்சஞ் சலமில தென்று லொன்றுநின்
புரணமெ னக்கொண் டருளுக வென்றார் நின்றார்கள்.

இ - ள். கரணம் அனைத்தும் புலன் இவை காணு - தத்துவங்களெல்லாம் (கூடினும்) விஷயங்களை அறியமாட்டாவாம்,—கைவிட்டால் எமக்கு மரணம் - தத்துவங்கள் கூடாதபொழுது எங்களுக்குக் கேவலாவத்தை பொருந்தும்,—இங்குத் தமியோம் வாழ்வு இது - இவ்விடத்துத் தமியேங்களுடைய வாழ்வு இது,—அருள் மாநில திரணமும் மெய்ச் சஞ்சலம் இலது என்றால் - உமது திருவருளில்லாவிடத்துத் துரும்பும் உண்மையாக அசையாது என்றால்,—ஒன்றா நின் புரணம் எனக் கொண்டு அருளுந் - எல்லாம் ஒருங்கே உம்முடைய அசைவாகக் கொண்டு அடியேங்களை யும் இயக்கியருளுக—என்றார் நின்றார்கள் - என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் ஒழிந்துநின்ற இருடிகண்முதலாயினோர். எ - று. (உஉ)

இவ்வகை யேநான் மறைமுத லேனோ ரிரவெய்தப் பைவிர வாரப் பணியணி நாதன் பரிவாலிப் பொய்விர வாமெய்ப் பொலிவினர் யாரும்புணர் வெய்தத் திவ்விய மாமம் பரபத ஞானந் தெரிவித்தான்.

இ - ள். இவ்வகையே நான்மறை முதல் ஏனோர் இரவு எய்த - இப்படியே நான்கு வேதபுருடர்களும் பிறரும் வேண்டிக்கொள்ள,—பை விரவு ஆரப் பணி அணி நாதன் - படம் பொருந்திய சருப்பாபரணத்தையணிந்த சிவபெருமான்,—பரிவால் - கருணையினாலே—இப் பொய் விரவா மெய்ப் பொலிவினர் யாரும் புணர்வு எய்த - இங்ஙனம் பொய்மை பொருந்தாத மெய்மையாகிய பக்குவத்தையுடையவர்கள் யாவரும் பொருந்துதலுற,—திவ்வியம் ஆம் அம்பர பத ஞானம் தெரிவித்தான் - திவ்வியமாகிய சிதம்பரத்தானத்திலே ஞானத்தைத் தரிசிப்பித் தருளினார். எ - று. (உஉ)

நாரணன் வேதா வாசவன் வானோர் நவைசேரா
வாரண மேலோர் தாபதர் மூவா யிரவோர்நம்

சாரணர் தாவா நாரதர் பூதா திகளாசைச்
காரண ரேனோ ராடலை நேரே கண்டார்கள்.

இ - ள். நாரணன் - விட்டுணுவும்—வேதா - பிரமாவும்—
வாசவன் - இந்திரனும்—வானோர் - தேவர்களும்—நவை சேரா
ஆரண மேலோர் - குற்றம் பொருந்தாத வேதபுருடராகிய மே
லோர்களும்—தாபதர் மூவாயிரவோர் - மூவாயிர முனிவர்க
ளும்—நற சாரணர் - நல்ல சாரணர்களும்—தாவா நாரதர் -
கெடாத நாரதரும்—பூதாதிகள் - பூதர் முதலாயினோரும்—
ஆசைக் காரணர் - திக்குப்பாலகர்களும்—ஏனோர் - பிறரும்—
ஆடலை நேரே கண்டார்கள் - ஆனந்தநிருதத்ததைப் பிரத்தியக்ஷ
மாகக் கண்டார்கள். எ - று. (உச)

கண்டனர் கண்ணுக் கின்புற முன்னே காமுச்சிக்
கொண்டன ருள்ளக் கொள்கைத் தும்பக் குறியாரப்
பண்டரு வேதப் பாடலொ டாடிப் பரபோகத்
தண்டன தாமெய்க் கருணையினூடுற் றலைவுற்றார்.

இ - ள். கண்ணுக்கு இன்பு உற முன்னே கண்டனர் - கண்
களுக்கு இன்பமுண்டாக எதிரே கண்டார்கள்,—கரம் உச்சிக்
கொண்டனர்-கைகளைச் சிரசில் வைத்தார்கள்,—உள்ளக் கொள்
கை தும்ப - தமகள் உள்ளத்தில் அன்பு தரும்புதலினாலே—
குறி ஓர் - (கண்ணீரும் புளகமுமாகிய) அடையாளங்கள் நிக
ழ,—பண் தரு வேதப் பாடலொடி ஆடி - கீதம் பொருந்திய சாம
வேதத்தைப் பாடிதலோடி கூத்தாடி,—பர போகத்து அண்ட
னது ஆம் மெய்க் கருணையின் ஊழி உற்று அலைவு உற்றார் - பர
போகத்தைதருஞ் சிவபெருமானுடையதாயிய மெய்மையைப்
பொருந்திய காருண்ணியமாகிய சமுத்திரத்தினுள்ளே பொருந்தி
மித்தார்கள். எ - று. (உரு)

பரபதி கங்கா தாவா விந்தா சன்னுச்சிச்
சிரமரி கண்டா விருடரு கண்டா மிகுதெவ்வர்

புரமெரி கண்டா பவமிரி கண்டா வெனவோதிக்
கரமலர் சிந்தா வரகர வென்றார் கணநாதர்.

இ - ள். பரபத - மேலாகியபொருளாயுள்ளவரே—கங்கா
தர - கங்கையைத்தரித்தவரே—அரவிர்த ஆசனன் உச்சிச் சிரம்
அரி கண்டா - தாமரையாசனனாகிய பிரமனுடைய உச்சிச்சிரை
அரிந்து துண்டப்படுத்தினவரே—இருள் தரு கண்டா - கரு
நிறத்தைக் காட்டுவ கழுத்தையுடையவரே—மிகு தெவ்வர் புரம்
எரி கண்டா-மிக்கபகைவர்களுடைய புரங்களுையெரித்த வீரரே—
பவம் இரி கண் தா என ஒதி - பிறவிபைக் கெடுக்கின்ற ஞானக்
கண்ணைத் தாரும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—கரமலர்
சிந்தா - கைகளினுள்ள பூக்களைச்சொரிந்து,—அரகர என்றார்
கணநாதர் - அரகர என்றார்கள் கணநாதர்கள். எ - று. (உக)

ஆடின ரெந்தா யாகம சிந்தா மணியேயென்
றோடினர் நின்ற ரோகம லிந்தா ரொளிர்கண்ணீர்
வீடினர் குன்று மூடிய வெந்தி வினைதீரத்
தேடும ருந்தே தாவரு னென்றார் சிலதேவர்.

இ - ள். ஆடினர் - கடத்தாடினார்கள்,—எந்தாய் ஆகம சிந்
தாமணியே என்று ஓடினர் - எம்முடைய பிதாவே ஆகம சிந்தா
மணியே என்று சொல்லி ஓடினார்கள்,—நின்றார் - (பரவசர்க
ளாய்) நின்றார்கள்,—ஓகை மலிந்தார் - மகிழ்ச்சி மிக்குமறார்
கள்,—ஒளிர் கண் நீர் வீடினர் - விளங்குகின்ற கண்ணீரை விட்
டார்கள்,—குன்று மூடிய வெந் தீவினை தீரத் தேடு மருந்தே -
மலைபோல (எங்களை) மேலிட்ட கொடிய தீவினைகள் தீரும்படி
தேடப்படும் மருந்தே—அருள் தா என்றார் சில தேவர் - கருணை
யைத் தாரும் என்றார்கள் சிலதேவர்கள். எ - று. (உஎ)

மாலயன் மேலா வாசவ னேசா மதியேசெங்
கோலநி லாவா பாலன நீறு கோவேதிண்

காலனி லாவா காதிய காலா கதியேவண்
பாலநி லாவா காவென நேரே பணிவுற்றார்.

இ - ள். மால் அயன் மேலா - விட்டுணுவுக்கும் பிரமாவுக்
கும் மேலானவரே—வாசவன் நேசா - இந்திரனுக்குச் சிறே
கரே—மதியே - (எல்லாவான்மாக்களுக்கும்) அறிவே—செங்
கோலநிலாவா - சிவந்த திருமேனிப் பிரகாசத்தையுடையவரே—
பால் அன நீரா - பால்போன்ற விபூதியையுடையவரே—கோ
வே - தேவராசாவே—திண் காலன் இலாவாகாதிய காலா - திண்
ண்ய இயமன் இல்லையாகும்படி கொன்ற திருவடியையுடைய
வரே—கதியே - (அன்பர்களுக்கும்) புகலிடமே—வண் பால
நிலாவா - வளவிய பாலசந்திரனை யணிந்தவரே,—கா என
நேரே பணிவுற்றார் - காத்தருளும் என்று சந்திதியிலே வணங்கி
னார்கள். எ - று.

இலாவாறு இலாவா எனக் கடைக்குறைநது நின்றது. (உஅ)

திசுத்தரு செம்புன் றலைதிரி முண்டஞ் சேர்ச்சங்கர்
தகுகுழை நுண்கண் சிறுநகை தந்தம் தாழ்பண்டி
பகுசக னந்தின் டொகுசர ணந்தண் பார்தங்கப்
புகழ்கர ணங்கொண் டயர்வவ னந்தம் பூதங்கள்.

இ - ள். திசுத்தரு செம் புன்றலை - விளங்குகின்ற சிவந்த
சிறுதலையும்—திரிமுண்டம் - (நெற்றியிலே பொருந்திய) திரி
புண்டரமும்—சங்கம் சேர் தகு குழை - சங்கக்குண்டலம் பொ
ருந்திய தக்க காதுகளும்—நுண்கண் - நுண்ணிய கண்களும்—
சிறு நகை - சிறிய பற்களும்—தந்தம் - (பெரிய) பற்களும்—
தாழ்பண்டி - தாழ்ந்த வயிறும்—பகு சகனம் - பிரிந்த சகன
மும்—திண் தொகு சரணம் - வலிய குமர்தார்களும்—தண்
பார் தங்க - குளிர்மையாகிய பூமியிலே பொருந்த—புகழ் கர
ணம் கொண்டு அயர்வ அனந்தம் பூதங்கள் - புகழப்படுகின்ற

உற்பலுதிகரணம் கொண்டாடுவன எண்ணில்லாத பூதங்கள்.
எ - று. (உக)

மலரெரி முச்சிக் குழிவிழி யொட்டற் கவுள்வாய்விட்
டிலகெயி ரொட்டைக் களமிரு நெட்டைக் கரமீர
லுலருத் தஞ்சிற் றரையுயர் தெற்றற் பதமோடும்
பலவல கைக்கொத் திடுகுண லைக்கொத் தினபாணி.

இ - ள். மலர் எரி முச்சி - சுவாலிக்குன்ற அக்கிணிபோன்ற
குஞ்சியையுடைய தலையும்—குழி விழி - ஆழ்ந்த கண்ணும்—
ஒட்டற் கவுள் - (ஒன்றாக) ஒட்டின தாடையும்—வாய்விட்டு
இலகு எயிறு - வாய்க்குப் புறத்திலே புறப்பட்டு விளங்குகின்ற
பல்லும்—ஒட்டைக் களம் - ஒட்டகத்தின் கழுத்துப்போன்ற
கழுத்தும்—இரு நெட்டைக் கரம் - இரண்டு நெடுமையாகிய
கைகளும்—ஈரல் உலர் உதரம் - ஈரல் உலர்ந்த வயிறும்—சிற
றரை - சிறிய அரையும்—உயர் தெற்றற் பதமோடும் - உயர்ந்த
முட்டிக் காலுமாகிய இவற்றோடு கூடிய—பல அலகைக் கொத்
து - பல பேய்க்கூட்டங்கள்—இடு குணலைக்குப் பாணி ஒத்
தின் - (பூதங்கள்) ஆடுகின்ற குணலைக்கூத்துக்குக் கைக்கொட்
டின். எ - று. (உ௦)

தோடிறை யேவாய் வீடல ருடார் சரிகுழைப்
பாடளி யாதோ டேழிசை கோடா வகைபாடத்
தாடகு மாடா நூபுரம் வீடா வொலிசார்வித்
தாடினர் பாடா வாடினர் பீடா ரரமாதர்.

இ - ள். தோடு இறையே வாய் வீடு அலர் - இதழ் சறறே
வாய் மலர்ந்த பூக்கள்—ஊடு ஆர் சரி, கூழைப் பாடு அளி -
உள்ளே நிறையப்பெற்ற சரிந்த அளகத்தின் பக்கத்திலுள்ள
வண்டிகள்—யாதோடு ஏழிசை கோடாவகை பாட - (கையில்)
யாழுடனே சத்தசுரங்களையும் மயங்காமற் பாட—தாள் தகு

மாடி ஆம் னாபுரம் - கால்களிலே தஞ்சியாகப் பொருந்திய பொன்னுலாகிய சிலம்புகளை—வீடா ஒலி சார்வித்து ஆடினர் - நீங்காத ஓசையைப் பொருநதச் செய்து கூத்தாடினார்கள்,— பாடா வாடினர் - பாடாது மயங்கினார்கள்—பீடி ஆர் அரமாதர் - பெருமை பொருந்திய தெய்வப்பெண்கள். எ - று. (௩௧)

அண்டர்கண் மிண்டப் பண்டெழு நஞ்சுண்டமுதிராங்
கண்டன கண்டப் பண்டைந டங்கண் குளிர்வித்துக்
குண்டுகை கொண்டைத் தண்டொடு மண்டிக் குலைவேணி
முண்டமி லங்கக் கொண்டயர் கின்றார் முதுவோர்கள்.

இ - ள். அண்டர்கள் மிண்டப் பண்டு எழு நஞ்சு உண்டு அமுது ஈயும் கண்டன் - தேவர்கள் நெருங்கி வந்து விண்ணப் பஞ்செய்ய முற்காலத்திலே (திருப்பாற்கடலினின்றும்) தோன்றிய விஷத்தையுண்டு அமுதத்தைக் கொடுத்தருளிய நீலகண்டருடைய—அகண்டப் பண்டை நடம் 'கண் குளிர்வித்து - கண்டிக்கப்படாததாகிய அநாதிருத்தத்தினாலே (தங்களை) கண்களைக் குளிர்வித்து,—குண்டுகை கொண்டைத் தண்டொடு மண்டி - கமண்டலங்கள் சோமன் கட்டிய தண்டிகளோடு நெருங்கி—குலை வேணி முண்டம் இலங்க—அவிழ்ந்த சடையும் திரிபுண்டரமும் விளங்க—கொண்டு அயர்கின்றார் முதுவோர்கள் - (வெருவிதமாகக்) கொண்டு கூத்தாடுகின்றார்கள் பழையோர்களாகிய தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள். எ - று. (௩௨)

வீரத ராவான் மேருக ராகான் விரிகொன்றைத்
தாவல ராவா காவென நேரே தகவாரா
நாரத ரேமார் சாரண சேனோர் நசையாழின்
பாரத சாரா வார்வமொ டாடும் பணியுற்றார்.

இ - ள். வீர தரா - வீரத்தைத் தரித்தவரே—வான் மேருகரா - மேலாகிய மேருமலையைக் கையிலுடையவரே—கான் விரி

கொன்றைத் தார - மணம் விரிந்த கொன்றைமாலையையுடைய
வரே—அராவாகா என - சுருப்பாபரணரே காததருளும் என்று--
நேரே தக வாரா - சந்நிதியிலே தகுதியாகவந்து,—நாரதர் -
நாரதரும்—ஏர் ஆர் சாரணர் - அழகு நிறைந்த சாரணரும்—
ஏனோர் - பிறரும்—நசை யாழின் பாரகர் - ஆசையைத் தரும்
யாழநூலின் கரைகண்டோரும்—ஆரா ஆர்வமொடு ஆடும் பணி
உற்றார் - ஆராத இன்பத்துடனே ஆடிந்தொழிலைப் பொருந்தி
னார்கள். எ - று. (௩௩)

குடமுழ வங்கொக் கரைபொரு தாளங் குழல்வீணை
படகநெடுங்கத் திரிகைத டாரி பணிலங்க்
நிகுதா டஞ்சச் சரிபல கொண்டோர் தொகவாரா
நெடுமுகி லஞ்சக் கடலொளி யெஞ்ச நிகழ்வித்தார்.

இ - ள். குடமுழவம் - குடமுழாவும்,—கொக்கரை-கொக்
கரையும்,—பொரு தாளம் - ஒத்தப்படுந் தாளமும்,—குழல் -
குழலும்,—வீணை - வீணையும்,—படகம் - படகமும்,—நெடுங்
கத்திரிகை - நெடுமையாகிய கத்திரிகையும்,—தடாரி - தடாரி
யும்,—பணிலங்கள் - சங்குகளும்,—துடி - தமருகமும்,—கர
டம் - கரடிகையும்,—சச்சரி - சச்சரியுமாகிய—பல கொண்
டோர் தொக வாரா - பலவாத்தியங்களைக் கைக்கொண்டவர்கள்
நெருங்க வந்து,—நெடு முகில் அஞ்ச - பெரிய முகில்கள் திகிக்
கிடவும்—கடல் ஒலி எஞ்ச - சமுத்திரத்தினது ஆரவாரங்குறை
யவும்—நிகழ்வித்தார் - ஒலி நிகழ்ச்சையதார்கள். எ - று. ()

பரிவுட னுந் தொழிலின ராய்முன் பலர்வாழத்
தெரிவுற நீடும் புலிமுனி யோனுந் திகழ்வெய்து
மாவர சோனும் பரவச ராய்தின் றழநேரே
வரமெவை கூறுந் தாவென நாதன் மகிழ்வுற்றான்.

இ - ள். முன் பலர் பரிவுடன் ஆடும் தொழிலினராய்
வாழ - சந்நிதியிலே பலரும் அன்புடனே கூத்தாடிந் தொழிலை

புடையவர்களாய் (ஆனந்தம் பெற்று) வாழ, — தெரிவு உற நீடும் புலிமுனியோனும் - அறிவு மிகவோங்கிய வியாக்கிரபாதமகா முனிவரும்—திகழ்வு எய்தும் அரவரசோனும் - விளக்கம்பொருந்திய நாகராசாவாகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—நேரே பரவசராய் நின்று அழ - சந்நிதியிலே பரவசர்களாய் நின்று அழ, — வரம் எவை தரக் கூடும் என நாதன் மகிழ்வுற்றான் - (உங்களுக்கு வேண்டும்) வரங்கள் யாவை நாம் தருதற்குச் சொல்லுங்கள் என்று சிவபெருமான் மகிழ்ந்து திருவாய்மவர்ந்தருளிநார். எ - று. (௩௫)

அண்டர்பி ரான்முன் புண்டரி கத்தான் முனியன்பிற்
கண்டுளி சோரக் கைதொழு துள்ளங் கசிவெய்திப்
பண்டுட னுளுங் கண்டிடு மாறென் பயில்பூசை
கொண்டருள் வேறிங் குண்டலவேதுங் கொள வென்றான்.

இ - ள். அண்டர் பிரான் முன் - தேவதேவராகிய சிவபெருமான் திருமுன்னே—புண்டரிகத் தாள் முனி - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்—அன்பில் உள்ளம் கசிவு எய்தி - அன்பினாலே மனங்கரைவுற்று, —கண் துளி சோரக் கை தொழுது - கண்ணீர் சொரியக் கைருவித்து நின்று, —கண்டிடும் ஆறு பண்டிடன் நாளும் பயில் என் பூசை கொண்டு அருள் - (சிவாகமத்திற்) கண்டபடியே முன்பு போல நாடோறும் பண்ணுகின்ற என் பூசையை உண்மையாகக் கொண்டருளும்; —இங்குக் கொள வேறு ஏதும் உண்டு அல என்றான் - தமிழேன் இங்கே வேண்டிக்கோடற்கு (இஃதொழிந்து) வேறியாதும் உள்ளதன்று என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். (௩௬)

ஆடுக வென்றங் காடும ரன்சீ ரருள்செய்யக்
கூடும னந்தன் கூடும னந்தங் கொடுவெம்மை
நீடும னந்தங் கேத நினைந்தோ நிலன்மேவுஞ்
சேடர்க் டுன்பந் தீரநி னைந்தோ தெரியாது.

இ - ள். அங்கு ஆடும் அரன் - அங்கே திருநிருத்தஞ் செய் தருளுஞ் சிவபெருமான்—ஆடிக என்று சீர் அருள் செய்யக்கூ டும் அனந்தன் - (நீ வேண்டிய வரத்தைச்) சொல்வாயாக என்று நன்மையாகிய அறுஞ்ஞாயைச் செய்யப்பெற்ற பதஞ்சலிமகா முனிவர்—கூடும் அனந்தம் கொடி வெம்மை - (தம்மைப்) பொரு ந்திய முடிவில்லாதனவாகிய கொடிய தீவினைகள்—நீடும் மனம் தங்கு ஏதம் நிறைந்தோ - பரந்த மனத்திலே (ஒழியாமற்) பொ ருந்தியிருந்த (வாசனையாகிய) குற்றத்தினாலே (மீட்டும் வந்து பொருந்துமென்று) எண்ணியோ,—நிலன் மேவும் சேடர்கள துன்பம் தீர நிறைந்தோ - பூமியிலே பொருந்திய மற்றையடியார் களுடைய துன்பம் நீங்கும்படி எண்ணியோ—தெரியாது - (நம க்சுத்) தெரிந்திலது. எ - று.

ஆடல் சொல்லல்.

(௩௭)

சென்றுவ ணங்கித் திகழும் னந்தத் திறலோனு மின்றிகழ் வாழ்வோர் விழிபுணர் காலந் தொறுமன்றந் துன்றிய ஞானச் சோதியு ணேசத் துணையொடு மென்றுந டந்தந் தருளவி ரங்கா யினியென்றான்.

இ - ள். திகழும் அனந்தத் திறலோனும் சென்று வணங்கி - விளங்குகின்ற வலியையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்போய் நமஸ்கரித்து,—மின் திகழ் வாழ்வோர் விழி புணர் காலந் தொ றும் - மின்போலும் வாழ்க்கையையுடைய ஆன்மாக்கள் கண்களி லாலே தரிசிக்குந் காலந்தோறும்—துன்றிய ஞானச் சோதி மன்றத்துள் - நிறைந்த ஞானவொளியாகிய இச்சபையிலே— நேசத் துணையோடும் - அன்பையுடைய துணைவியாகிய உமா தேவியுடனே—இனி என்றும் நடம் தந்து அருள இரங்காய் என்றான் - இன்று முதல் எக்காலமும் ஆனந்தநிருத்தம் புலப் படுத்தியருளும்பொருட்டித் திருவுளமிரங்கும் என்று வேண்டிக் கொண்டார். எ - று.

(௩௮)

தேவர்க டேவன் திருவரு ளங்கப் படிசெய்ய
மேவிய போதங் கிருவரு மிக்கா டினர்மிக்கோ
ராவென வேழென் கடலொலிபோல்வைத் தலைவுற்றார்
பூவல யம்பூ மலைதக வானோர் பொழிவுற்றார்.

இ - ள். தேவர்கள் தேவன் அங்கு அப்படித் திருவருள்
செய்ய மேவிய போது - தேவதேவராகிய சிவபெருமான் அங்
கே அந்தப்பிரகாரமே திருவருள் செய்யும்பொருட்டுத் (திருவு
ளம்) பொருந்திய பொழுது, — அங்கு இருவரும் மிக்கு ஆடினர் -
அவ்விடத்தில் அவ்விருவரும் (களிப்பு) மேலிட்டாடினார்கள்; —
மிக்கோர் - ஒழிந்த மறறையிருடிகள் — ஆ என - ஆகாவென்று —
ஏழ் எண் கடல் ஒலிபோல் வைத்து அலைவு உற்றார் - ஏழெண்ணு
மெண்ணையுடைய சமுத்திரத்தினதோசைபோல ஆனந்தவொலி
செய்து பரவசர்களாயினார்கள்; — வானோர் - தேவர்கள் — பூவல
யம் பூ மலை தகப் பொழிவுற்றார் - பூமண்டலத்திலே பூக்களை
மலைபோலாகும்படி சொரிந்தார்கள். எ - று. (௩௯)

எங்குமு முங்கத் துந்துபி சங்கத் தொலிரீட்ச
சங்கையி லின்புற் றும்பர்க ளேனோர் தாம்வாழப்
பங்கமி லின்பத் தோருப தேசம் பரிவான்மிக்
கங்கவர் தங்கட் கெங்கள் பிரானு ருள்செய்வார்.

இ - ள். துந்துபி என்கும் முழங்க - தேவதுந்துபிகள் எங்
குமொலிக்க, — சங்கத்து ஒலி ரீட - சங்குகளினோசை தழை
க்க, — உம்பர்கள் ஏனோர் தாம் சங்கை இல் இன்பு உற்று வாழ -
தேவர்களும் பிறரும் ஐயமில்லாத ஆனந்தத்தைப் பொருந்தி
வாழும்பொருட்டு, — பரிவால் மிக்கு - (அவர்களிடத்துள்ள) இர
க்கத்தினாலே மிகுந்த, — பங்கம் இல் இன்பத்து ஒருபதேசம் -
இடையறுதலில்லாத ஆனந்தத்தை வினைக்கும் ஒருபதேசத்தை -
அங்கு அவர் தங்கட்கு எங்கள் பிரானுர் அருள் செய்வார் -

அங்கே அவர்களுக்கு எங்கள் சிவபெருமானார் அருளிச்செய்வா
ராயினார். எ - டு. (சௌ)

ஞானம் மக்குத் திகழ்விட நம்மிற் பிறிவின்றென்
றானது சித்துச் சத்தமர் ஞாலத் தகலாது
தானுட லுட்பட் டிடுமுரி ரிற்றங் குதல்போல்வோம்
வானவர் சுற்றிக் கோலுமி னென்றான் மன்றமு.

இ - ள். நமக்கு ஞானம் திகழ்வு இடம் - நமக்கு ஞானமே
விளக்கம் பொருந்திய இடமாம்;—சித்து நம்மில் பிறிவு இன்று
ஒன்று ஆனது - அந்தஞானம் நமமினினதும் நீக்கமினறி (நம
மோடும்) ஒன்றுபுள்ளது;—சத்து அமர் ஞாலத்து அகலாது -
அது உண்மையாக (இங்கே) பொருந்திய பூமியினினதும் பரி
யாது [பூமிக்கு இருதயஸ்தானமாயிருக்கும் எனற்படி.]—தான
உடலுட்பட்டிடும் உயிரில் தங்குதல் போல்வோம் - (இப்பூமியி
லே தங்கிய ஞானத்திலே நாம் தங்குதல்) சரீரத்தினுள்ளே தங்
கிய ஆன்மாவிலே நாம் தங்குதலையொப்பேம்;—(ஆதலினால்)—
வானவர் - தேவர்களே, —சுற்றிக்கோலுமின் என்றான் மனமு
ஆடி - (இந்தத்தலத்தை) வளைத்து (ஒரு சபை) நிரும்புகள
என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் சபையிலே நிருத்தஞ்செய்வா
ராகிய சிவபெருமான். எ - டு. (சக)

தொன்மைய ஞானம் பெற்றது சுற்றும் பொருளாய்வான
முன்மலர் தூவித் தொழநட ராசன் முதுநூலிற்
சின்மய மாமன் நிரண்மய மொன்றுண் டதுசேரப்
பொன்மய பாகும் புவியினர் காணும் பொழுதென்றான்.

இ - ள். தொன்மைய ஞானம் பெற்று - பழமையாகிய
ஞானமையாபுள்ள தலத்தை அறியப் பெற்று—அது சுற்றும்
பொருள் ஆய்வான் - அந்தத்தலத்தை வளைத்துச் சபைசெய்தற்
குரிய திரவியம் இது என்று அறியும்பொருட்டு—முன் மலர்
தூவித் தொழ - சந்நிதியிலே பூக்களைத் தூவித் (தேவர்கள்)

வணங்க, —நடராசன் - நிருத்தராசரானவர்—முது நூலில் சின்மயம் ஆம் மன்று இரண்மயம் ஒன்று உண்டு - பழைய வேதா கமநூல்களிலே ஞானமயமாகிய சபைக்கு இரண்மயகோச மென்று ஒருபெயருண்டு, —அது புலியினர் காணும் பொழுது சேரப் பொன்மயம் ஆகும் என்றான் - அது பூவுலகத்தார் காணும்பொழுது முழுமையும் பொன்மயமாகும் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். எ - று. (சஉ)

என்றருளுஞ்சீ ரருடலைமேல் கொண்டிமை யோர்பொன் சென்றழ றங்கித் தேசுட னோடிச் செலவற்று நின்றது கொண்டங் கருள்படி மாவா நிகழ்வித்தார் மன்றகு மென்றங் கதுபடி மாவா மலிவித்தார்.

இ - ள். என்று அருளும் சீர் அருள் - என்று (தங்களுக்கு) அருளிச்செய்த நன்மையாகிய திருவருளை—இமையோர் தலை மேல் கொண்டு - தேவர்கள் சிரமேறகொண்டு, —ஆழல் சென்று தங்கித் தேசுடன் ஓடிச் செலவு அற்று நின்றது பொன்கொண்டு - அக்கினியைப் போய்ப் பொருந்திக் (களங்கமீற்றி) ஒளியுடனே (கூடி) யோடி ஓட்டற்று நின்றதாகிய பொன்னைக்கொண்டு—அங்கு அருள் படி - அங்கே (சிவபிரான்) அருளிச்செய்த பிரகா ரம்—மாவா நிகழ்வித்தார் - மகாசபையாக விளங்கச் செய்வார் களாகி, —மன் தரும் என்று - இது எம்பெருமானுக்குத் தரும் என்று—அது படிமாவா அங்கு மலிவித்தார் - அந்த ஞானசபை ஒப்பாக அவ்விடத்திலே (ஒரு கனகசபையை) நிருமித்தார் கள். எ - று.

பிரதிமா என்னும் வடமொழி படிமா என்றாயிற்று. (சங)

பொன்னச லஞ்சேர் பொருளாள் முய்க்கும் புற்போன்முற் பன்னரு ஞெயப் பரபத ஞானந் தருபான்மைச் சின்னிலை மன்றந் தேவர்கள் செய்யுந் திருமன்றந் தன்னையு மன்றே செய்தது ஞானந் தானாக.

இ - ள். பொன் அசலம் சேர் பொருள் (போல்) - பொன் மலையானது தன்னை அடைந்த பொருளைப் பொன்மயமாக்கினுற் போலவும்,—அளம் உய்க்கும் புற்போல் - உப்பளமானது தன்னிடத்தே இடப்பட்ட புல்லை உப்பாக்கினுற்போலவும்,—முன்பன் அரு ளேயப் பரபத ஞானம் தரு பான்மைச் சித்நிலை மன்றம் - முன்னே சொல்லுதற்கரிய ளேயமாகிய சிவத்துக்கு மேலாகிய இடமாயுள்ள ஞானத்தை விளக்கும் பிருதியையுடைய நிலைபெற்ற சிற்சபையானது—தேவர்கள் செய்யும் திரு மன்றம் தன்னையும் - தேவர்கள் செய்த அழகிய கனகசபையையும்—அன்றே ஞானந்தான் ஆகச் செய்தது - அப்பொழுதே ஞானசபையாகப் பண்ணிறது. எ - ம.

(சச)

அன்றுதொ டங்கித் தேவர்க ளுஞ்சீ ராவோ னுந்
துன்றுபு லிக்கான் முனிமுத லாகுந் தூயோருஞ்
சென்றுவ ணங்கித் திசைதொ ளும் வாழத் திருவாளன்
மன்றின டந்தந்,தென்றும கிழ்ந்தான் மாதோடும்.

இ - ள். அன்று தொடங்கி - அந்நாட்டொடங்கி,—தேவர்களும் - (பிரமா விட்டுணு முதலிய) தேவர்களும்—சீர் அரவோ னும் - புகழையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—துன்று புலிக்கால் முனி முதல் ஆகும் தூயோரும் - பொருந்திய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் முதலாகிய முனிவர்களும்—சென்று வணங்கித் திசை தொழும் வாழ - போய் நமஸ்கரித்துத் திக்குகடோறும் வாழும்படி,—திருவாளன் மாதோடும் மன்றில் என்றும் நடம் தந்து மகிழ்ந்தான் - அருட்செல்வத்தையுடைய சிவபெருமான் சிவகாமியம்மையாரோடுக கனகசபையிலே எக்காலமுந் திருநிருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்து^௩ மகிழ்ந்தருளினார். எ - ம.

கரவி னிருத்தம் புரியவி ருத்தங் கழிகானின்
மிருகம னைத்தும் பறவைகண் முற்று மிருநாதப்

பரிபுர சத்தம் பருகிம தித்தம் பிகைபாத
மருவி நிரக்கம் பெருகி யிரக்க மலிவுற்ற.

இ - ள். கரவு இல் நிருத்தம் புரிய - மறைப்பில்லாத திரு
நிருத்தஞ் செய்தருள,—விருத்தம் கழி காணின் மிருகம் அனைத்
தும் - (ஒன்றோடொன்றுள்ள) மாறுபாடு நீங்கிய காட்டிலுள்ள
மிருகங்கள் யாவையும்—பறவைகள் மூற்றும் - பக்திகள் யாவை
யும்—மிஞ் நாதப் பரிபுர சத்தம் பருகி - மிக்க பரநாத சொரூப
மாகிய திருச்சிலம்போசையைக் கேட்டு,—மதித்து - களிப்
புற்று,—அம்பிகை பாதம் மருவி - சிவகாமியம்மையாருடைய
திருவடியை அடைந்து,—நிரக்கம் பெருகி - சுட்டறிவு நீங்கி,—
இரக்கம் மலிவுற்ற - சிவகாருண்ணிய மிகுத்தன. எ - று. நிரக்
கம் சுட்டறிவினமை. (சசு)

அரவா சன்சொற் றகவா முன்பெற் றனனாகக்
கரவில்க ணங்கட் புனன்மிக நுந்தக் கரநாலுந
திரிநய னம்பொற் சரிகைபி ரம்பொப் பருசெம்மை
மருவிய நந்தித் தலைவனை வந்தித் தெதிரினிற்றார்.

இ - ள். அரவு அரசன் சொல் தக வரம் முன் பெற்றனன்
ஆக - நாகராசாவாகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவர் (தமது) விண்
ணப்பத்துக்கேறப் வரத்தை முன்னே பெற்றவராக,—கரவு
இல் கணம் - (அது கண்ட) பொய்மையில்லாத கணநாதர்
கள்,—கட்புனல் மிக நுந்த - கண்ணீர் மிகச் சொரிய,—கர
நாலும் - நான்கு திருக்கரங்களையும்—திரிநயனம் - மூன்று
திருக்கண்களையும்—பொற் சரிகை பிரம்பு - அழகிய உடைவாளை
யும் பிரம்பையும்—ஒப்பரு செம்மை மருவிய - ஒப்பில்லாத
சாரூப்பியத்தையும் பொருந்திய—நந்தித் தலைவனை வந்தித்து
எதிர் நின்றார் - திருநந்திதேவரை நமஸ்கரித்து எதிரே நின்றார்
கள். எ - று. (சஎ)

பன்னுக ணத்தோர் தலைவன் வருத்தம் பாராதே
நின்னில யத்திந் நிலைதக நாளு நில்லென்றற்
கென்னை யுரைக்கோ மிதுபிணி கைக்கு மெனிலெய்த்தோர்
தன்னை நருக்கிச் சாறுகொள் வானுந் தகுமென்றார்.

இ - ள். பன்னு கணத்தோர் - சொல்லப்பட்ட கணநாதர்
கள்,—தலைவன் வருத்தம் பாராதே - சிவபெருமானுடைய திரு
மேனி வருத்தத்தை நோக்காது—நின் நிலயத்து இந்நிலை தக
நாளும் நில் எனறற்கு - உம்முடைய திருநிருத்தத்திலே இந்தப்
புயங்கநிலை பொருந்த எக்காலமும் நின்றநாளும் என்று வேண்
டிக்கொண்ட பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்கு—என்னை உரைக்கோம்-
யாது சொல்வோம்!—இது பிணி கைக்கும் எனில் - (வைத்தி
யன்) இம்மருந்து பிணியைப் போக்கும் என்றால்—எய்த்தோர்
தன்னை நருக்கிச் சாறு கொள்வானும் தகும் என்றார் - (பிணி
யால்) வருந்தினோர் அம்மருந்தை (வேரோடுபிடுகி) நருக்கிச்
சாறுகொள்ளுதலைப்போலும் (இங்கு அவர் செய்த காரியம்)
என்றார்கள். எ - று. (சஅ)

தாணுவை முன்னர்ச் சாருநர் கண்ணிற் றகநட்டம்
பேணுவ தாகப் பெருகு வரம்பெற் றனரென்று
லாகையெ னாமென் றாறி வார்நா மினியன்பிற்
காணுநர் காணுந் காலம் வகுத்தல் கடனென்று.

இ - ள். (அது கேட்ட திருநந்திதேவர்)—தாணுவை - சிவ
பெருமானை—முன்னர்ச் சாருநர் கண்ணில் தக - சந்திதியிலே
பொருந்துஞ் சருவான்மாக்களுடைய கண்ணுக்கும் புலப்படு
ம்படி—நட்டம் பேணுவது ஆகப் பெருகு வரம் பெற்றனர் என்
றால் - அனவரததாண்டவஞ் செய்திருந்தும்பொருட்டிப் பதஞ்
சலிமகாமுனிவர் மிக்க வரம் பெற்றாரென்றால்—ஆணை என் ஆம்
என்று ஆர் அறிவார் - (சிவபெருமானுடைய) ஆஞ்ஞை எப்படி
யாகும் என்று யாவர் அறியவல்லவர்!—நாம் இனி அன்பிற்

காணுநர் காணும காலம் வகுத்தல் கடன் என்று - நாம் இனி அன்பிலேடி தரிசிப்பவர்களுக்குத் தரிசிக்குங்காலங்களை வகுத்தல் கடனும் என்று நினைந்து. எ - று. (சக)

அங்கக முற்றுந் தங்கிலர் காவ லயற்காவ
லெங்கணு மொய்க்கும் பாரிட முப்பரி டைக்காவல்
பொங்குசி னத்தின் கூளிகள் காளிபு றக்காவ
றங்குவ ருக்கந் தம்மினெ ருக்கந் தகுவித்து.

இ - ள். அங்கு அகம் முற்றம் தங்கிலர் காவல் - அங்கே சபைமுழுதும் தங்களுடைய விளங்கிய காவலாகவும், - அயற் காவல் எங்கணும் மொய்க்கும் பாரிடம் - அப்பாற் பிராகாரத்து க்காவல் எவ்விடத்தும் நெருங்கிய பூதங்களுடைய காவலாக வும், - உம்பர் இடைக் காவல் பொங்கு சினத் தின் கூளிகள் காளி - (அதற்கு) அப்பாற்பட்ட நடுப்பிராகாரம் இரண்டின் காவல்களும் மிக்க கோபத்தையுடைய வலிய பேய்களுங்காளி களுமாகிய இவற்றினுடைய காவல்களாகவும், - புறக் காவல் தங்கு வருக்கம் - புறக்காவல் பொருந்திய வர்க்கத்தாராகிய வைரவாதிகளுடைய காவலாகவும், - தம்மின் நெருக்கம் தகு வித்து - தங்கள் தங்களுள்ளே செறிந்து காக்கும்படி கற் பித்து. எ - று. (௫௦)

காலையு முச்சிக் காலமும் வானே ரேனோர்சீர்
மாலையின் மைக்கட் பூவையர் தாமே வளர்கங்குன்
ஞாலந் தர்க்கெக் காலமும் யாரு நணுகாத
வேலைக ளத்தற் கிச்சையி ருப்பா மிகுவித்தார்.

இ - ள். காலையும் உச்சிக்காலமும் வானோர் - பிராதக்கால மும் மத்தியானமும் தேவர்கட்குச் சேவாகாலமாகவும், - சீர் மாலே ஁னோர் - சிறப்பையுடைய சாயங்காலம் சித்தர் கந்தருவர் யகூர் என்னும் மற்றையோர்கட்குச் சேவாகாலமாகவும், - வளர்

கருதல் இன் மைக்கட் பூவையா - வளாகின்ற இராததீர்காலம
இனிய மையிட்ட கண்களையுடைய தெய்வப்பெண்கட்டுச் சேவா
காலமாகவும், — எக்காலமும் ஞாலநார்க்கு - (முற்கூறிய) எல்
லாக்காலமும் பூயியிலுள்ள மனிதர்கட்டுச் சேவாகாலமாக
வும், — யாரும் நணுகாத வேலைகள் அத்தற்கு இச்சை இருப்பா
மிகுவித்தார் - ஒருவரும் போய்ச் சேவியாத நடியாமயிரண்டும்
சிவபெருமானுக்கு இச்சைப்படி (திருவினையாடல் செய்துகொ
ண்டி) இருக்கும் காலமாகவும் கற்பித்தார். எ - று. (நக)

நிலையி தற்கிங் கிதுநிலை யென்றான் மன்றேறி
யலைவற நிற்கும் படியுமு வந்தா னென்றான்முற்
கலைஞநு ரைக்கும் பொருளா வன்றோ வந்தோவித்
தலைவன்மு யக்கஞ் சகலம யக்கந தானால்.

இ - ள். நிலயம் இதற்கு இங்கு இது நிலை என்றான் - (சிவ
பெருமான்) இந்த நிருத்தத்துக்கு இரதச் சுழுமுனைத்தானமா
யி சிதம்பரமே தானம் என்று அருளிச்செய்தார், — மன்று ஏறி
அலைவு அற நிற்கும் படியும் உவந்தான் என்றால் - கனக சூப
யிலே பொருந்தி (அனவாதமும்) அசைவற நிற்கும்படிக்கும்
மகிழ்ந்து உடன்பட்டருளினாரென்றால், — முற கலைஞர் உரைக்
கும் பொருள் அளவு அன்றோ - முன்னே வேதாகமங்களை யுணர்ந்
தவர்கள் (பிரளயகாலங்களிலே பிருதிவிமுதல் நாதமீருகிய தத்
துவங்கள் ஒடுங்கித் தோன்றும எனக்) கூறிய பொருள் பிரமாண
மன்றோ! — அந்தோ இத்தலைவன் முயக்கம் சகலமயக்கம் தா
னும் - இத்தலைவருடைய திருவுளப்பொருத்தம் யாவர்க்கும் மயக்
கமாம். எ - று. (நஉ)

பூவமர் வோனும் பொருகட லோனும் புத்தேளுந்
தேவர்கள் கோனூந் திருமுனி தானூந் திகழ்நாகர்
காவல னேயிக் கருணைந டங்காண் வரவைத்தாய்க்
கேவல்செய் வேமற்றென் செயவல்லோ மென்றார்கள்.

இ - ள். பூ அமர்வோனும்-செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமதேவரும்,—பொரு கடலோனும் - திரை பொருகின்ற திருப்பாற்கடலிலே துயிலும் விட்டுணுவும்,—புத்தேனும் - தேவர்களும்,—சேவர்கள் கோனும்-தேவேந்திரனும்,—திருமுனிதானும்-வியாக்நிரபாதமகாமுனிவரும்,—திகழ் நாகர் காவலனே-விளங்குகின்ற நாகராசாவாகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரே—இக் கருணைநடம் காண் வரவேந்தாய்க்கு - இந்தக் கருண்ணிய நிருத்தத்தைச் (சருவான்மாக்களுந்) தரிசிக்கும்படி வைத்த உமக்கு—ஏவல் செய்வோம் மற்று என் செயவல்லோம் என்றார்கள் - நாங்கள் பணிவிடைசெய்வோம், இதுவன்றி வேறியாது செய்ய வல்லோம் என்றார்கள். எ - று. (௫௩)

இப்பரி சாமிந் சிவரோடு பூதம் பேய்காளி
முப்புரி நூலோர் பூமகள் விண்ணோர் முதலாகத்
தப்பரு மெல்லைக் குட்சிவ லிங்கந் தாபித்துத்
துப்புறம் மேனிச் சோதியை நானும் தொழுநாளில்.

இ - ள். இப் பரிசு ஆம் இங்கிவரோடு-இவ்வியல்பையுடையர்களாகிய இவர்களோடும்,—பூதம் பேய் காளி - பூதங்களும் பேய்களும் காளிகளும்—முப்புரிநூலோர்-முப்புரிநூலையணிந்த மூவாயிரமுனிவர்களும்—பூமகள் - இலக்குமியும்—விண்ணோர் முதல் ஆக - தேவர்களும் முதலாக,—தப்பு அரும் எல்லைக்குள் சிவலிங்கம் தாபித்து - (முத்தி) வழுவதலில்லாத தில்லையெல்லையினுள்ளே சிவலிங்கப்பிரதிட்டை பண்ணி,—துப்பு உறம் மேனிச் சோதியை நானும் தொழு நாளில்-பவளம்போலந் திருமேனியையுடைய சிவபெருமானே நாடோறும் வணங்கிக்கொண்டிருக்கு நாளில். எ - று. (௫௪)

விசிய கங்கைக் கங்கைவி டாவந் தரவேதித்
தேசம்வி ளங்கத் திசைமுகன் யாகஞ் செய்தற்குப்

பூசைவ முங்கிப் புலியுழு தப்புப் பூரித்துப்
முசறு துங்கச் சாலைகளின்பத் தமைவித்து.

இ - ள். வீசிய கங்கைக் கங்கை விடா அந்தரவேதித்தேசம்
விளங்க - திரை வீசிய கங்கைக்கரையை நீங்காத அந்தரவேதித்
தேசம் விளங்க—திசைமுகன் யாகம் செய்தற்கு - பிரமதேவர்
யாகம் பண்ணற்பொருட்டு—பூசை வழங்கி - (இந்திரன் முத
லாகிய தேவர்களுக்குப்) பூசைபண்ணி,—புவி உழுது அப்
புப் பூரித்து உற்று - பூயியை உழுது சலவிறையக்கட்டி ஒருப்
பட்டு,—ஆசு அறு துங்கச் சாலைகள் இன்பத்து அமைவித்து -
சூறமற்ற பெரிய யாகசாலைகளை மகிழ்ச்சியோடு செய்வித்து.
எ - று. (௫௫)

திருமலி வித்துப் பறவைபடுத்துச் சிலகுண்டங்
கருதிநி றுத்திப் பசுநிரை கட்டப் பெறுகம்பஞ்
சுருநெய்கு சைப்புற் சமிதைசு ருக்குச் சுருவந்தண்
பரிதிபொ ரிப்பொற் குவைபழ வெற்புப் பலகொண்டு.

இ - ள். திரு மலிவித்து - இலக்குமி முதலாயினோரைப்
பிரதிட்டைபண்ணி,—பறவை படுத்து - பருந்துபடுத்து,—கரு
திச் சில குண்டம் நிறுத்தி - (விதியை) ஆராய்ந்து (அக்கருடன்
யீது) சில குண்டங்களை (அவ்வத்தானங்களில்) அமைத்து,—
பசு நிரை கட்டப் பெறு கம்பம் - பசுநிரைகள் கட்டப்பெறு
கின்ற கம்பங்களும்—சரு - சருவும்—நெய் - நெய்யும்—குசைப்
புல் - தருப்பைப்புல்லும்—சமிதை - சமித்தும்—சுருக்குச் சுரு
வம் - சுருக்குச்சுருவமும்—தண் பரிதி - குளிர்த் பரிதியும்—
பொற் பொரிக் குவை - பொலிவாகிய பொரிக்குவியல்களும்—
பல பழ வெற்புக் கொண்டு - பல கனிமலைகளுமாகிய இவைக
ளைக் கொண்டு. எ - று. (௫௬)

சின்மை சிழ்ந்தும் பரைவர வேள்விச் செயல்செய்வோர்
மந்திர மோதிப் பாவக சோமா வருணுவா

முந்துமு ராரி வாதிமி ராரி வாழுவா
விந்திரன் வாவா சங்கரன் வாவா வென்றார்கள்.

இ - ள். சிந்தை மகிழ்ந்து வேள்விச் செயல் செய்வோர் -
மனமகிழ்ந்து யாகத்தொழிலைச் செய்வோர்கள்—உம்பரை வர
மந்திரம் ஒதி - தேவர்களை வருவிக்கும்பொருட்டு (அவரவர்) மந்
திரங்களைச் சொல்லி,--பாவக சோமா வருண வா - அக்கினியே
சோமனே வருணனே வா---முந்து முராரி வா - முற்பட்ட விட்
டுணுவே வா—திமிராரி வா - ஆதித்தனே வா—மூவா இந்திரன்
வா வா - மூப்பில்லாத இந்திரனே வா வா—சங்கரன் வா வா
என்றார்கள் - சங்கரனே வா வா என்று ஆவாகனம்பண்ணினார்
கள். எ - று. (௫௪)

யாரும ணைந்தா ரின் றினி யென்னு மிதுவென்றென்
றேருமு னன்பார் யாவரு மின்பா ரொளிர் தில்லைச்
சேரவி ருந்தார் போதுமி னென்றே சென்றோ||
நாரத கொண்டே மீளுக வென்றான் மறைநாவான்.

இ - ள். யாரும் அணைந்தார் இன்று - (ஆவாகனம்பண்ணப்
பட்ட தேவர்கள் முனிவர்கள்) யாவரும் இங்கே வந்து பொருந்
தினார்களில்லை—இனி இது என் ஆம் என்று என்று ஒரு முன் -
இனி இவ்விதாகம் யாதாய் முடியுமோ என்று பலகாலும் ஆராய்
மளவில்,--அன்பார் யாவரும் இன்பு ஆர் ஒளிர் தில்லைச் சேர
இருந்தார் - (இங்கு வரற்பாலர்களாகிய) அன்பையுடையோர்கள்
யாவரும் இன்பபிறைந்த விளங்குகின்ற சிதம்பரத்தில் ஒருங்கே
இருக்கின்றார்கள்,--நாரத சென்றேயும் போதுமின் என்று கொ
ண்டு மீளுக என்றான் மறை நாவான் - நாரதனே நீ போயாயி
னும் வாருங்கள் என்று அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு மீள்வா
யாக என்றார் வேதத்தைப் பயின்ற நாகக்கையுடைய பிரமதேவர்.
எ - று. (௫௫).

நயமுனி யும்போய் நடவதி பன்ற டொழுதொல்லைச்
சயமலி தில்லைத் தாபதர் விண்ணோர் தமைநீர்கள்
பயன்மலி யாகத் தனைவரு மெய்தப் பணிநீயென்
றயனுரை செய்தா னென்றுரை செய்தா னனைவர்க்கும்.

இ - ள். நய முனியும் போய் - நன்மையையுடைய நாரத
முனிவரும் (சிதம்பரத்திலே) சென்று, — நட * அதிபன் தாள்
தொழுது - நடராசருடைய திருவடிகளை வணங்கி, — ஒல்லை -
விரைவில் வந்து, — சயம் மலி தில்லைத் தாபதர் விண்ணோர்
தமை - வெறறி மிகுந்த தில்லைவாழ்ந்தணர்களை யுந் தேவர்களை
யுங் கண்டு, — நீர்கள் அனைவரும் பயன் மலி யாகத்து எய்த -
நீங்குளெல்லீரும் பயன் மிகுந்த யாகத்துக்கு வரும்பொருட்டு —
நீ பணி என்று அயன் உரை செய்தான் - நீ சொல்வாயாக என்று
பிரமதேவர் சொல்லி என்னை வரவிட்டார் — என்று அனைவர்க்
கும் உரை செய்தான் - என்று அவர்களுல்லாருக்குஞ் சொல்லி
னார். எ - று. (௫௧)

நாரத னூர்சொற் றேவர்கள் கேளா நகைசெய்தெம்
பேரளி தீயிற் றூவுக யாமே பெறுவோமிப்
பாரினி னானும் பேரரு ளானன் பரதத்தே
னாழு துண்போ மினியவி யுண்போ மன்றென்றார்.

இ - ள். நாரதனூர் சொல் தேவர்கள் கேளா நகை செய்து -
நாரதமுனிவருடைய வார்த்தையைத் தேவர்கள் கேட்டுச் சிரி
த்து, — எம் பேர் அவி தீயில் தூவுக - எங்களுடைய பெரிய
அவிப்பாகத்தை (எங்கள் முகமாயி அக்கினியிலே ஓமம் பண்
ணுக, — யாமே பெறுவோம் - (அதனை) நாங்களே பெற்றுக்
கொள்வோம்; — இப்பாரினில் நானும் பேர் அருளாளன் பரதத்
தேன் ஆர் அமுது உண்போம் - நாங்கள் இப்பூமியிலே நாடோ
டும் பெரிய திருவருளையுடைய சிவபெருமானது நிருத்தானந்த

மாகிய தேனிறைந்த அயிர்த்ததை உண்பேம்;—இனி அவி உண்பேம் அன்று என்றார் - இனி உங்களவியை உண்பேமல்லேம் என்றார்கள். எ - று. (சூ 0)

மற்றவர் தஞ்சொற் பெற்றவனும் போய் மலரோன்முன் சொற்றன னந்தக் கொற்றவன் யாமுஞ் சொன்னால்வந் திற்றைம கங்கைப் பற்றுவ ரென்றே யிறைவாமும் பொற்றிகழ் தொல்லைத் தில்லைபி னெல்லை புருந்துற்றான்.

இ - ள். மற்றவர்தம் சொல் பெற்றவனும் போய் மலரோன் முன் சொற்றனன் - அவர்களுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட நாரதமுனிவரும் (மீண்டு) சென்று பிரமதேவர் முன்னே சொல்லினார்;—அந்தக் கொற்றவன் - அந்தப் பிரமதேவர்—யாமும் சொன்னால் வந்து இற்றை மகம் கைப் பற்றுவர் என்றே - நாமும் (போய்ச்) சொன்னால் (இரங்கி) வந்து இன்று (இங்கே) நடக்கின்ற யாகத்தைக் கைக்கொண்டு முடிப்பார்கள் என்று நினைந்த,—இறை வாரும் பொன் திகழ்தொல்லைத் தில்லையின் எல்லை புருந்து உற்றான் - சிவபெருமான் வாரும் பொலிவு விளங்குகின்ற பழமையாகிய தில்லையினது திருவெல்லைபைச் சென்று அடைந்தார். எ - று. (சூக)

மலரவ னுந்தா பதரெதிர் கொண்டா ரெனவாழ்வுப்
றலைபுனல் சென்றா டியபி னெழுந்தா ரழலாடு
நிலையம்வ ணங்கா நிகழ்சிவ கங்கா தரநீரார்
தலைவபு யங்கா பரணவி ரங்காய் தகவென்றான்.

இ - ள். மலரவனும் தாபதர் எதிர் கொண்டார் என வாழ்வு உற்று - பிரமதேவரும் (தம்மைத்) தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் எதிர் கொண்டார்கள் என்று மகிழ்ச்சிகொண்டு,—அலை புனல் சென்று ஆடிய பின் எழுந்த - அலைகின்ற நீரையுடைய சிவகங்கையிலே போய் ஸ்நானஞ்செய்தபின் எழுந்து,--ஆர் அழல் ஆடும் நிலயம்

வணங்கா - நிறைந்த அக்கினியோடும் நடக்கும் திருநிறுத்தத்தை நமஸ்கரித்து, — நிகழ் சிவ - விளங்குகின்ற சிவபெருமானே — கங்காதர - கங்கையைத் தரித்தவரே — நீயு ஆர் தலைவ - விபுதி நிறைந்த திருமேனியையுடைய நாயகரே — புயங்காபரண - சருப்பாபரணரே — தக இரங்காய் என்றான் - (தமியேனும் உம்முடைய அடியார்களோடு) கூடும்பொருட்டு இரங்கியருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று. (சுஉ)

வேதனும் வேள்விக் கேதிகழ் வாறாய் விடைகொண்டே
தீதற மூலத் தானமி நைஞ்சிச் சிவலிங்கச்
சோதியை மேவச் செய்யிட மெங்குந் தொழுதன்பிற
போதுக வென்றப் புலிமுனி சாலைக் குள்புக்கான்.

இ - ள். வேதனும் வேள்விக் கேதிகழ் வாறாய் விடை கொண்டு - பிரமதேவரும் யாகத்தின்பொருட்டே விளங்குவாராகி விடைபெற்றுக்கொண்டு, — தீது அற மூலத்தானம் இறைஞ்சி - விக்किनம் வாராவண்ணம் திருமூலட்டானேசுரரை நமஸ்கரித்து, — சிவலிங்கச் சோதியை மேவச் செய் இடம் எங்கும் தொழுது - சிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரதிட்டைசெய்த தலங்க னெங்கும் வணங்கி, — அன்பிற்போதுக என்று அப்புலிமுனி சாலைக்குள் புக்கான் - அன்பினாலே வாரும் என்று அழைத்து அவ்விபாககிரபாதமகா முனிவருடைய பர்ணசரீரையினுள்ளே (அவர் கைப்பற்றிக்கொண்டு) போயினார். எ - று. (சுஉ)

இந்திரன் விண்ணோர் புலிமுனி நாகர்க் கிறையோன்மெய்ச்
சுந்தைய ரேனோர் சூழனி ருப்பத் திகழ்போத
னந்தமி லாதீர் மகமுயல் வேன்யா னனைவீரும்
வந்தனை வாலீர் தந்திடு வீரோ வரமென்றான்.

இ - ள். இந்திரன் - இந்திரனும் — விண்ணோர் - தேவர்களும் — புலிமுனி - விபாககிரபாதமகா முனிவரும் — நாகர்க்கு

இறையோன் - பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—மெய்ச் சிந்தையர் -
மெய்மையாகிய சித்தத்தையுடைய மூவாயிரமுனிவர்களும்—
ஏனோர் - பிறரும்—சூழ இருப்ப - (தம்மைச்) சூழவிருப்ப,—
திகழ் போதன் - (நடுவே) விளங்கிய பிரமதேவர்—அந்தம்
இலாதீர் - (சிவபத்தியிலே) முடிவில்லாதவர்களே—யான் மகம்
முயல்வேன் - நான் ஒரு யாகஞ்செய்கின்றேன்;—அனைவரும்
வந்து அனைவரான் நீர் வரம் தந்திடீரே என்றுன் - (அதற்கு)
எல்லீரும் வந்து சேரும்படி நீங்கள் வரந்தருளீர்களோ என்று
கேட்டார். எ - று. (கச)

பூமக னெண்ணம் புகறரு போதுட் பொருளுன்னி
யோமென வோதா தவனத ரானு ரயனும்பர்
கோமக னீயுட் கொண்டதெ னென்னக் குளிர்கஞ்சத்
தேமலி தாரோய் செப்பிய தன்றோ செயலென்றுன்.

இ - ள். பூமகன் எண்ணம் புகறரு போது - பிரமதேவர்
(தமது) கருத்தைச் சொல்லியபொழுது,—உட்பொருள் உன்னி -
(யாகம் புத்திக்கன்றி முத்திக்கேதுவாகாது என்னும்) உட்பொ
ருளை நினைந்து,—ஓம் என ஒதாது அவனதர் ஆனார்—ஆம் என்று
சொல்லாது தலைகவிழ்ந்திருந்தார்கள்;—அயன் - (அப்பொழுது)
பிரமதேவர் (இரதிரனை நோக்கி)—உம்பர் கோமகன் நீ உட்
கொண்டது என் என்ன - தேவராசனே நீ எண்ணியது யாது
என்று வினாவ,—குளிர் தே மலி கஞ்சத்தாரோய் - குளிர்கின்ற
மணமிருந்த தாமரைப்பூமாலையை யுடையவரே—செப்பியது
அன்றோ செயல் என்றுன் - நீர் சொல்லியதன்றோ (எனக்குப்
பொருந்திய) செய்கை என்றுன் இந்திரன். எ - று.

அவனதர் தலையிறக்கமுடையவர்.

(கரு)

அங்கவ னின்சொற் கொண்டு துவண்டிள் ளயன்வேள்விக்
கெங்கனு மின்பத் தாபத ருண்டா யினுமெந்தைக்

சூங்கட மன்புக் கொப்பவ ரின்றென் றன்றோயா
னிங்குவ ருந்திற் றின்றென நின்றங் கொவுற்று.

இ - ள். அங்கு அயன் அவன் இன்சொற் கொண்டு - அங்
கே பிரமதேவர் அவ்விர்திரனுடைய இனிய வார்த்தையை உட்
கொண்டு,—உள் துவண்டு—(தில்லைவாழந்தணர் ஒன்றுஞ் சொல்
லாமைக்கு) மனங்கலங்கி,—வேள்விக்கு இன்பத் தாபதர் எமக
ணும் உண்டு ஆயினும் - யாகத்துக்கு அகமகிழ்ச்சியையுடைய
முனிவர்கள் எவ்விடத்தினும் உண்டாயினும்—எந்தைக்கு உறக
டம் அன்புக்கு ஒப்பவர் இன்று என்று அன்றோ - எமது பிதா
வாகிய சிவபெருமானிடத்தே உங்களுடைய அன்புக்கு ஒப்பா
கிய அன்புடையவர்கள் இல்லையென்றன்றோ—யான் இங்கு
இன்று வருந்தியது என - நான் இங்கே இப்பொழுது வருந்தி
வேண்டிக்கொண்டது என்று—அங்கு நின்று இரவுற்று - அங்கே
பலகாலும் வேண்டிக்கொண்டு. எ - று. (௬௬)

பூவமர் வோனப் புலிமுனி சைப்பொன் முகிழ்பற்றி
யாவதெ னானே தூதனு மானு லமர்தில்லைத்
தாவத ரானார் யாரையு மாவாழ் தரும்வேள்விக்
கேவுத னீயே மேவுத லன்றோ வியல்பென்றான்.

இ - ள். பூ அமர்வோன் அப்புலிமுனி பொன் கை முகிழ்
பற்றி - செந்தாமரைமலரில் இருக்கும் பிரமதேவர் அவ்விபாக்
கிரபாதமகாமுனிவருடைய பொலிவாகிய கைமலரைப் பிடித்
து,—ஆவது என் - (இனி) ஆவதென்னே!—நானே தூதனும்
ஆனால் - நானே தூதனுமாய் வந்து என் காரியத்தைச் சொல்
லிக்கொண்டால்,—மா வாழ் தரும் வேள்விக்கு - பெருமைதரு
கிய யாகத்துக்கு—அமர் தில்லைத் தாவதர் ஆனார் யாரையும் ஏவு
தல் - பொருந்திய தில்லைவாழந்தணர்களெல்லாரையும் விசித்
தல்—நீயே மேவுதல் அன்றோ இயல்பு என்றான் - (அல்லது)
நீரே வருதலன்றோ முறைமை என்றார். எ - று. (௬௭)

கோகன தன்சொற் கொண்டுபு லிக்கான் முனிகோப
மோகமி லின்பத் தாபதர் மூவா யிரவோரு
மாகரு மன்றத் தேகனை யாமிங் கினிறுங்கட்
காகவ ணங்கப் போய்வரு வீரோன் றறிவித்து.

இ - ள். புலிக்கால் முனி கோகனதன் சொற கொண்டு -
வியாக்கிரபாதம்காமுனிவர் பிரமதேவருடைய வார்த்தையை
உட்கொண்டு,—கோபம் மோகம் இல் இன்பத் தாபதர் மூவா
யிரவோரும் - கோபமும் மோகமும்ல்லாத ஆனந்தத்தையுடைய
மூவாயிரமுனிவர்களும்—மாகரும்-தேவர்களும் கேட்பீர்களாக--
இனி இவரு டுங்கட்கு ஆக மன்றத்து ஏகனை யாம் வணங்க -
இனி இங்கே உங்களுக்காகக் கனகசபையின்கணுள்ள சிவபெரு
மானை நாம் நமஸ்கரிக்க--போய் வருவீர் என்று அறிவித்த -
(நீங்கள்) போய் வாருங்கள் என்று அறிவித்து. எ - டு. (சுஅ)

போதுக வென்றப் புலிமுனி போதன் பொதுமேவுஞ்
சோதியை வந்தித் தருள்விர வெய்தத் தொழுதொல்லோர்
நாதனெ டன்புற் றகலநி னைப்போர் நமனோடு
மேதரு மெய்யும் போமினி யென்றே விடைகொண்டார்.

இ - ள். போதுக என்று அப்புலிமுனி போதன் - வருக
என்று அவ்வியாக்கிரபாதம்கா முனிவரும் பிரமதேவரும்—
பொது மேவும் சோதியை வந்தித்து - கனகசபையிலே பொருந்
திய சிவபெருமானை வணங்கி—அருள் விரவு எய்த - (அவரு
டைய) திருவருளைப் பொருந்ததலுற,—நாதனோடு அன்பு உற்று
அகல நினைப்போர் - சிவபெருமானுடனே அன்பினாலே கலந்திரு
ந்து பிரிய நினைப்பவர்களாய்—தொழு தொல்லோர் - (விடை
கொள்ளற்பொருட்டு அவரை) வணங்கும் பழையோர்களாகிய
முனிவர்களும் தேவர்களும்—நமனோடு மே தரு மெய்யும் இனிப்
போம் என்றே விடை கொண்டார் - இயமனுடனே (எங்களு

டைய) மேன்மை தக்க தூலசரீரமும் இனிப்போய்விடும் என்றே விடைகொண்டார்கள். எ - று. (சுசு)

சென்றபி னந்தத் திருமுனி யுஞ்சீ ராவோனும்
பின்றிசுழ் வேணிப் பிஞ்சுகன் மன்றம் பிரியாத
வொன்றிய சிந்தைத் தாபதர் மீள்வுற் றுடன்வாழ்வ
தென்கொ லோவந் திடுநெறி யேதோ வென்னொந்து.

இ - ள். சென்ற பின் - (அவர்கள்) போய பின்பு,—அந்தத் திருமுனியும் - அந்த வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரும்—சீர் அரவோனும் - புகழையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—பின் திகழ் வேணிப் பிஞ்சுகன் மன்றம் பிரியாத ஒன்றிய சிந்தைத் தாபதர்—பின்னே தாழ்ந்து விளங்குகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானது கனகசபையைப் பிரியாத ஒன்றிய சித்தத்தையுடைய தில்லை வாழந்தணர்கள்—மீள்வுற்று உடன் வாழ்வது என்கொலோ - மீண்டு வந்து எவகளோடு வாழ்வது எந்நாளோ—வந்திடு நெறி ஏதோ என நொந்து - (அவர்கள்) வருதற்கு உபாயம் யாதோ என்று துக்கமுற்று. எ - று. (எ0)

அந்தமி லின்பத் தெனதைபி ரானு ரமர்நாளிற்
சிந்தைவி ளங்கத் தில்லைவி ளங்கத் தேனாருந்
கந்தவ லங்கற் சுந்தர சிங்கக் கவுடேசன்
வந்தமை சந்தச் செந்தொடை யான்மேல் வருவிப்பாம்.

இ - ள். அந்தம் இல் இன்பத்து எந்தை பிரானார் அமர்நாளில் - முடிவில்லாத இன்பத்தையுடைய எமது பிதாவாகிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் இருக்குநாளிலே,—சிந்தை விளங்க - (ஆன்மாக்களுடைய) சித்தம் விளங்கவும்,—தில்லை விளங்க - சித்தம்பரம்விளங்கவும்,—தேன் ஆரும் கந்த அலங்கற் சுந்தர சிங்கக் கவுடேசன் வந்தமை - தேனிறைந்த மணத்தையுடைய மாலை

மையணிந்த அழகினையுடைய சிங்கவர்மராகிய கவுடராசா வந்த
மைபை—செஞ்சந்தத் தொடையால் மேல் வருவிப்பாம் - செவ்
விய செய்யுட்டொடையினால் இனிச்சொல்வாம். எ - று. (எக)

நடராசச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௨௨௧.

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

முற்காலத் திமையவர்கண் முன்பணிந்து தொழமுதல்வ
னற்காலத் துடனவில்வா னால்வகைமா யையுநடத்திச்
சொற்காரும் பொருளெவையுந் தொல்லாழி புறத்தொகுத்த
வற்கால நிலைவிடிவ தாமளவா மமையத்து.

இ - ள். முற்காலத்து இமையவர்கள் முன் பணிந்து தொழ-
ஆதிகாலத்திலே தேவர்கள் சிவபெருமான் சந்நிதியில் வணங்கிக்
கும்பிட்டுச் (சிருட்டித்தொடக்கத்தை அருளிச்செய்யவேண்டும்
என்று) விண்ணப்பஞ்செய்ய,—முதல்வன நற் காலத்துடன்
நவில்வான - அச்சிவபெருமான் (தமக்குத் துணைக்காரணமாகிய)
நல்ல காலத்தவத்தோடு கூடி அருளிச்செய்வார்:—நால்வகை
மாயையும் நடத்தி - (தனு கரண புவன போகமென்னும்) நால்
வகைமாயாகாரியங்களையுஞ் சேட்டிப்பித்து,—சொற்கு ஆரும்
பொருள் எவையும் உறத் தொகுத்த - சொல்லுக்குப்பொருநதிய
அக்காரியங்களெல்லாவற்றையும் (மாயையிலே) பொருந்தும்படி
ஒடுக்கிய—தொல் ணாழி அற்கால நிலை விடிவது ஆம் அளவு
ஆம்-அமையத்து பழைய சனகாரகாலமாகிய இராக்காலநிலை விடி
யுமவசரமாகிய காலத்தில். எ - று.

(க)

சத்திகளிற் கருத்திருத்தித் தாவிலரு மாமாயை
யுய்த்ததனி னாதாதி யைவகையு முதிப்பித்து
வைத்தெழுத்து மொழிமறைநூன் மந்திரமே முதலாய
யுத்தவழி விரித்தசுத்த தத்துவங்க டொருமுதலில்.

இ - ள். சத்திகளில் கருத்து இருத்தி - (சுருட்டியிலே இச்
சைகொண்டு) ஞானக்கிரியாசத்திகளிலே கருத்து வைத்து, —
தாவு இல் அரு மாமாயை உய்த்து - அழிவில்லாத அருவமாகிய
சுதமாமாயையைச் செலுத்தி, — அதனின் நாதாதி ஐவகையும் உதி
ப்பித்து - அதனினின்றும் நாதம் விந்து சாதாக்ஷயம் ஈசுவரம் சுத்
தவித்தை என்னும் ஐந்து தத்துவங்களை யுந் தோற்றுவித்து, —
வைத்த எழுத்து மொழி மறைநூல் மந்திரமே முதலாய சுத்
தவழி விரித்து - (முன்) ஒடுகைய வர்ணம் பதம் வேதமுதலிய
நூல்கள் மந்திரம் முதலாகிய சுத்தாதத்துவாக்களை உதிப்பித்து, —
அசுத்த தத்துவங்கள் தொரு முதலில் - அசுத்ததத்துவங்கள்
ஒடுகைய முதற்காரணமாகிய அசுத்தமாயையினின்றும். எ-று.

வைத்த என்பதனீற்றகரம் விகாரத்தாறறொக்கது. (உ)

கலைமுதலா நிலன்முடிவாக் கண்டுணர்வங் கதிற்கருதிப்
பலவுயிர்க ளிருவினையாற் பயனுலகம் பெறப்பயிற்றி
மலராயன்மால் வரநல்கி மற்றிவைநீர் பற்றிவிரித்
தலைகடலும் வடவரைபு மாள்வீரென் றளித்தருளி.

இ - ள். கலை முதலா நிலன் முடிவாக் கண்டு - கலை முதலா
கப் பிருகிவியீராகப் படைத்து, — உணர்வு அங்கதில் கருதி-நமது
சத்தியை அவைகளிலே நின்று பிரேரிக்கும்படி கற்பித்து, — பல
உயிர்கள் இருவினையால் பயன் உலகம் பெறப் பயிற்றி - பல
வான்மாக்களும் இருவினைகளினாலே பெறப்படும் பயனாகிய
போகங்களை அவ்வப்புவனங்களில் அதுபவிக்கும்படி செய்து, —
மலராயன் மால் வர நல்கி - (பிரமாண்ட சுருட்டி திதிகட்டு அதி

காரிகளாகிய) பிரம விட்டுணுக்களை உதிக்கச்செய்து, —மற்றிவை நீர் பற்றி விரித்து அலை கடலும் வடவரையும் ஆள்வீர் என்று அளித்தருளி - இப்பிரமாண்ட சிருட்டிதிகளை நீங்கள் பொருந்திச் செய்துகொண்டு அலைபாரின்ற திருப்பாற்கடலையும் மகாமேருமலையையும் ஆளக்கடவீர்கள் என்கொடுத்தருளி. எ - று.

அந்தணர்க ளுளரான ராகுதிக்கா மாதாக்க
டந்தனமந் திரமுன்னே சாற்றினமித் தன்மைவினான்
முந்துமவி பெறத்திங்கண் மும்மாரி யிமையவர்கள்
சிந்துமுண வுளவாகி யகிலமெலாந் துயர்தீர.

இ - ள். அந்தணர்கள் உளர் ஆனார் - பிராமணர்கள் படைக்கப்பட்டார்கள், —ஆகுதிக்கு ஆ மாதாக்கள் தந்தனம் - ஓமத்தின்பொருட்டு ஐந்து கோமாதாக்களையும் படைத்தோம்; —மந்திரம் முன்னே சாற்றினம் - மந்திரங்களை முன்னே (சுத்தமாயா சிருட்டியிலே படைத்தோம்; —இததன்மையினால் - (மந்திரமும் பிராமணவருணமும் பசுவும் விருத்தியாகின்ற) இத்தன்மையினாலே—முந்தம் அவி இமையவர்கள் பெற - (யாகத்திலே) முற்பட்ட அவிப்பாகத்தைத் தேவர்கள் பெற, —திங்கள் மும்மாரி சிந்தம் - மாசந்தோறும் மும்மழைபெய்யும், —உணவு உள ஆகி- (அதனால் அன்ன முதலிய) உணவுகள் உண்டாகி —அகிலம் எலாம் துயர்தீர - சருவான்மாக்களுக்குந் துன்பநீங்க. எ - று.

பஞ்சகோமாதாக்களாவன நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசீலை, சுமனை என்பனவாம். (ச)

சுருதிவழி யொழுக்கினர்கள் சுவர்க்கத்தா ராகமநூற்
சரியைகிரி யாயோகர் சாலோக சாமீப
வுருவுவமை யினராக வுதவுதுமெம் முடனாகும்
பெருகியனா னிகளெம்மைப் பெற்றார்போக் கற்றாரே.

இ - ள். சுருதி வழி ஒழுகினர்கள் சுவர்க்கத்தார் - வேத மார்க்கத்தில் ஒழுகினவர்கள் சுவர்க்கத்தையடைவார்கள்;—ஆகம நூற் சரியை கிரியா யோகர் - சைவாகமநூலிலே விதிக்கப்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களை அதுட்டித்தவர்கள்—சாலோக சாரீப உரு உவமையினர் ஆக உதவுதும் - (முறையே) சாலோக கிய சாரீப்பிய சாருப்பிய பதங்களை உடையவர்களாகும்படி அரு ளிச்செயவோம்;—எம்முடன் ஆகும் பெருகிய ஞானிகள் - நம்மு டனே ஒருமைப்பட்ட பூரணஞானத்தையுடையவர்கள்—எம் மைப் பெற்றார் போக்கு அற்றார் - நம்மைப் பெற்றவர்களும் (நம் முடனே) நீக்கமற்றவர்களுமாவர்கள். எ - று. (ரு)

மண்ணுலகின் முறைபுரியா மடவரைநால் வகைத்தண்டம் பண்ணிநெறி நடத்திடவும் பலரறியா வகைபுரிந்த வெண்ணில்வினை விதிவழியே நுகர்விக்கு மியல்பிற்குந் திண்ணியரா மிருதரும ருளராகச் செய்துமென.

இ - ள். மண்ணுலகின் முறை புரியா மடவரை - பூலோகத் திலே வேதாகமமார்க்கத்தில் நடவாத அறிவிலிகளை—நால்வ கைத் தண்டம் பண்ணி - நான்குவகைத்தண்டங்கள் செய்து— நெறி நடத்திடவும் - அம்மார்க்கங்களிலே நடத்தாதற் பொருட் டிம்,—பலர் அறியாவகை புரிந்த எண் இல் வினை - பலர் அறி யாதபடி (இரகசியமாகச்) செய்த எண்ணில்லாத தீவினைகளை— விதிவழியே நுகர்விக்கும் இயல்பிற்கும் - விதிப்படியே (நா கறகளிலே) புசிப்பித்தற்பொருட்டிம்,—திண்ணியர் ஆம் இருதரு மர் உளர் ஆகச் செய்தும் என - வலியர்களாகிய இரண்மீதருமர் கள் உள்ளவர்களாகச் செய்வோம் என்று. எ - று. (சு)

வானவர்கோ னுரைத்திரவி மைந்தர்களி லொருவனுக்கு ஞானவிழி நல்கிநம னற்பதியுங் கொடுத்தகற்பி யீனமிலா வொருவனுக்கங் கிலகுமணி முடியளித்துத் தேனகுதா ரணிவித்துத் தேவர்கடங் கைக்கொடுத்தான்

இ - ள். வானவர் கோன் உரைத்து - தேவதேவராகிய சிவ பெருமான் தேவர்களுக்கு அருளிச்செய்து, — இரவி மைநதர்களில் ஒருவனுக்கு ஞான விழி நல்கி - சூரியனுடைய புத்திரர்களுள் ஒருவனுக்கு (ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கருமங்களையும் அவற்றின் பலங்களையும் அறியும்பொருட்டு) ஞானக்கண்ணைக் கொடுத்தது, — நல் நமன் பதியும் கொடுத்தது அகற்றி - நல்ல யமபூமியதிகாரத்தையும்கொடுத்தது விடுத்தது, — ஈனம் இலா ஒருவனுக்கு அங்கு இலகு மணி முடி அளித்தது - குற்றமில்லாத ஒருவனுக்கு அங்கே விளங்குகின்ற இரத்தினமகுடத்தைச் சூட்டி, — தேன் நகு தார் அணிவித்து - வண்டிகள் மகிழ்கின்ற ஆத்திமாஸையை யணிவித்து, — தேவர்கள் தம் கைக்கொடுத்தான் - தேவர்கள் கையில் ஒப்பித்தருளினார். எ - று. (எ)

மற்றவருங் கொடுபோந்து வடவரைப்பால் வருவிக்கும் பெற்றியினு லணைந்துநாற் பெருங்கடலுட் பம்புவிக்குக் கொற்றவனாய் மனுநாமங் கொண்டிடத் தினனடைவே முற்றிகழ வருமனுக்க ளொருநால்வர் முடிந்ததற்பின்.

இ - ள். மற்றவரும் கொடு போந்து வடவரைப் பால் வருவிக்கும் பெற்றியினால் - அந்தத் தேவர்களும் கொண்டுசென்று மகாமேருமலைப்பக்கத்திலுள்ள கௌடதேசத்திலே சேர்த்ததன் மையினால், — அணைந்து - (அவன் அந்தத்தேசத்தைப்) பொருந்தி, — நாற் பெருங் கடலுட்படும் புவிக்குக் கொற்றவன் ஆய் - நான்கு பெரிய கடலினுட்பட்ட பூமிக்கு இராசாவாய், — மனுநாமம் கொண்டு நடத்தினன் - மனுவென்னும் பெயரைக்கொண்டு அரசியற்றினான்; — அடைவே - அந்தப்பிரகாரமே — முன் திகழ்வரு மனுக்கள் ஒருநால்வர் முடிந்ததற்பின் - முன்னே விளங்கவருகின்ற மனுக்கள் நால்வர் (ஒருவர்பின் ஒருவராகத் தனித்தனியே எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் அரசியற்றி) முடிந்தபின்பு. எ - று. (.)

அன்னவர்கள் பின்னவனு மனுவான் பவனுக்கு மன்னுமுனை வியரிருவ ருளராகி மற்றவரின்

முன்னவன்பா லுடன்மடங்கள் முழுநிறமா மகவுதிப்பப்
பின்னவன்பா லெழிலினரா யிருதனயர் பிறந்தார்கள்.

இ - ள். அன்னவாகள பின்னவனும் மனு ஆகி - அந்த நான்
குமனுக்களுக்குப் பின் வந்தவனும் மனுவாகி,—அவனுக்கு மன்
னம் மனைவியர் இருவர் உளர் ஆகி - அவ்வைந்தாமனுவுக்குக் கற்
பிலே நிலைபெற்ற மனைவியர்கள் இருவருண்டாகி,—மற்றவரின்
முன்னவள் பால் - அவர்களுள்ளே முதலாளிடத்த—உடல் மட
ங்கல் முழு நிறம் ஆம் மகவு உதிப்ப - சீரமுழுதும் சிங்கநிற
முடையதாக ஒரு குமாரர் பிறக்க,—பின்னவள்பால் எழிலினர்
ஆய் இரு தனயர் பிறந்தார்கள் - இளையாளிடத்தில் அழகினை
யுடையர்களாகி இரண்டு குமாரர்கள் பிறந்தார்கள். எ - று. (க)

விரவுசிங்க வருமன்பின் வேதவன்மன் சுமதியென
வருதனயர் மூவர்களு மறைமுறையின் மலிசடங்கு
பெருகியபின் படைபயின்று பிறங்குமத கரிபரிதேர்
கருதியுரைக்க திருமாறு மொன்றாகக் கற்றார்கள்.

இ - ள். விரவு சிங்கவருமன் பின் வேதவன்மன் சுமதி
என வரு தனயர் மூவர்களும் - பொருந்திய சிங்கவன்மா அவன்
பின் வேதவன்மா அவன்பின் சுமதிவன்மா எனவுதித்த குமாரர்
மூவர்களும்,—மறை முறையின் மலி சடங்கு பெருகியபின் -
வேதமார்க்கத்திலே பொருந்திய சடங்குகள் முற்றியபின்,—
படை பயின்று - ஆயுதபரீகைச்செய்து,—பிறங்கு மத கரி பரி
தேர் கருதி உரைத்திடும் ஆறும் - விளங்குகின்ற மதத்தையு
டைய யானையையும் குதிரையையும் தேரையும் ஆராய்ந்து ஓட்டு
முறைமையையும்—ஒன்று ஆகக் கற்றார்கள் - குறைவற முழு
துங்கற்றார்கள். எ - று. (க)

கற்றதற்பின் முன்னவன்மெய்க் களங்கத்தா லரசாஸ்கைக்
குற்றமுள தினியுலகிற் குலமைந்த ரிருவரினும்

பெற்றவர்கள் பெறுகின்றார் மனுவிசைவாற் பெருந்தவங்க ளுற்றொடுங்கு மிதுசால வுறுதிநமக் கெனவுணர்ந்து.

இ - ள். கற்றதற்பின் - கற்றதன்பின்பு, —முன்னவன்—மூத் தவராகிய சிங்கவருமா—மெய்க் களங்கத்தால் அரசு ஆள்கை குற்றம் உளது - (நம்முடைய) சரீரத்திற் குற்றத்தினாலே இராச் சியம்பண்ணுக்கையிலே குற்றமுண்டு, —இனி உலகில் குலமைந் தர் இருவரினும் - இனி இப்பூமியிலே குலபுத்திரராகிய நம் முடைய தம்பிமாரிருவருள்ளும்—மனு இசைவால் பெற்றவர் கள் பெறுகின்றார் - மனுவினுடைய அடமதியினாலே (அவருக் குப்பின் இவ்விராச்சியத்தைப்) பெற்றவர் பெறுகின்றார், — பெருந் தவங்கள் உற்று ஒடுங்குமிது - பெருமையாகிய தவங் களைப் பொருந்தி மனமொடுங்கியிருத்தலே—நமக்குச் சால உறுதி என உணர்ந்து - நமக்கு மிக உறுதி பாய்ப்பது என்று தெளிந்து. எ - று.

(கக)

மனுவினமல ரடிவணங்கி மன்னவனே யடியேனற் புனிதமிகு தீர்த்தங்க ளொங்குளவும் புகுந்தாடிப் பனிமதியம் வளர்ச்சடையோன் பதிகளுநின் றிருமேனி யினிதமரும் படிதொழுதிந் கெய்தவரு ளெனவிசைத்தான்.

இ - ள். மனுவின் மலர் அடி வணங்கி - மனுவினுடைய செந்தாமரைமலர்போலும் பாதத்தை நமஸ்கரித்து, —மன்ன வனே - மகாராஜாவே—அடியேன் நற் புனிதம் மிகு தீர்த்தங் கள் எங்கு உளவும் புகுந்து ஆடி - அடியேன் எவ்விடங்களினு முள்ள நல்ல சுத்தமிருந்த தீர்த்தங்களெல்லாவற்றினும் போய் ஸ்நானஞ்செய்து—பனி மதியம் வளர்ச்சடையோன் பதிகளும் - குளிர்மையாகிய பிறை தவழ்கின்ற சடையையுடைய சிவபெரு மானுடைய தலங்களையும்—நின் திருமேனி இனிது அமரும்படி தொழுது - உம்முடைய திருமேனி நன்றாக இருக்கும்படி வணங் கிக்கொண்டு—இங்கு எய்த அருள் என இசைத்தான் - இங்கே

வரும்பொருட்டு அருள்செய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று. (கஉ)

மன்னவனு மிகநொந்து மைந்தர்மழ விதுமுதிர்ந்த வென்னுடைய தளர்விதுநீ யிசைந்ததவ மினியாமோ பொன்னணியும் பொருகரியும் புரவிகளும் புணர்தேருங் கொன்னவிலும் படைபுநெடுங் குவலயமும் கைக்கொண்டு.

இ - ள். மன்னவனும் மிக நொந்து - கௌடராசாவும் மிகத் துக்கமுற்று, - மைந்தர் மழவு இது - இளையகுமாரர்களுடைய இளமை இது - முதிர்ந்த என்னுடைய தளர்வு இது - வயசின்மேலிட்ட என்னுடைய தளர்ச்சி இது - நீ இசைந்த தவம் இனி ஆமோ - (ஆதலின்) நீ (செய்ய) உடன்பட்ட தவம் இனி யாகுமோ! - பொன் அணியும் - பொன்னுபரணங்களையும் - பொரு கரியும் - பொருகின்ற யானைகளையும் - புரவிகளும் - குதிரைகளையும் - புணர் தேரும் - பொருந்திய தேர்களையும் - கொன் நவிலும் படையும் - அச்சத்தைச் செய்கின்ற படைகளையும் - நெடுங் குவலயமும் கைக்கொண்டு - பெரிய பூமியையுங் கைக்கொண்டு. எ - று. (கஉ)

திருந்தநடத் திடுமதுகாண் டவமென்று செப்ததலும் பரந்தபணு மணிப்பார்தட் பாரந்தா ரொன்ப்பரித்த பெருந்தடந்தோ ளிவையின்னும் பேருழி பொறுத்தற்கென் னருந்தவமே தருமென்று னரசனவ னதனானான்.

இ - ள். திருந்த நடத்திடுமது தவம் காண் என்று செப்ததலும் - (நீதியிலே) திருத்தமுதும்படி (இராச்சியத்தை) நடத்துவதே தவமாகாண் என்று சொல்லலும், - பரந்த பணுமணிப் பார்தட் பாரம் - விரிந்த படங்களிலே இரத்தினங்களையுடைய ஆதிசேடனது பாரமாகிய இப்பூமியை - தார் எனப் பரித்த பெருந் தடந் தோள் - மாலையோலத் தாங்கிய பெரிய விசால

மாகிய உம்முடைய புயங்கள்—இவை இன்னும் பேர் ஊழி பொறுத்தற்கு - (நீர் சொல்லியவற்றை) இன்னும் பெரிய கற்பாந்தமளவுந் தாங்கும்பொருட்டு—என் அருந்தவமே தரும் என்றுன் - என்னுடைய அருமையாகிய தவமே பண்ணும் என்று சிங்கவருமாச் சொன்னார்,—அரசன் அவனதன் ஆளுன் - அது கேட்ட கௌடராசன் தலைகவிழ்ந்திருந்தான். எ - று. (கச)

வேறு.

அங்கதிசை வாகவிர வேதனிய கன்று
கங்கைகடல் கூடுதுறை காதலுட னாடிச்
சிங்கவரு மாவரு டிருந்தவரு மாமுற்
றங்கிமிசு வங்கமுயர் சாவக மடைந்தான்.

இ - ள். அங்கு அது இசைவு ஆக-அங்கே அத்தலைகவிழ்ந்திருத்தலே உடன்பாடாகக் கொண்டு,—சிங்கவருமா - சிங்கவரு மாவானவர்—இரவே தனி அகன்று - அவ்விராத்திரியிற்றானே தனியே (ஊரெல்லையை) நீங்கிப் போய்,—கங்கை கடல் கூடுதுறை காதலுடன் ஆடி - கங்காநதி சமுத்திரத்தைப் பொருந்துந் துறையிலே அன்போடு ஸ்நானஞ்செய்து,—அருள் திருந்த வருமாமுன் தங்கி - (தமக்குத்) திருவருள் திருத்தமுறக் கிடைக்கும் படி (காசித்திருப்பதியிலே) முன்பு வசித்து,—மிசு வங்கம் உயர் சாவகம் அடைந்தான் - மிசுத்த வங்கதேசத்தையும் உயர்ந்த சாவகதேசத்தையும் அடைந்தார். எ - று, (கடு)

மற்றதுக டந்துவள ரொட்டியவ ரைப்பிற்
பெற்றமுயர் பீமமிசு நாதனடி பேணி
யெற்றுபுன லார்பதிக ளெங்கணுமி றைஞ்சித்
தெற்றடவி யூடுயர்தெ லுங்கமத ணைந்தான்.

இ - ள். மற்றது கடந்து-அந்தச்சாவகதேசத்தை நீங்கி,—வளர் ஒட்டியவரைப்பில் பெற்றம் உயர் பீமம் மிசு நாதன் அடி

பேணி - வளர்ந்த ஒட்டியதேசத்திலே இடபக்கொடியை உயர்த்த
பீமேசுரருடைய திருவடிகளை வழிபட்டு,--எற்று புனல் ஆர்பதி
கள் எங்கணும் இறைஞ்சி - (அங்கே) திரையெறியாரின்ற தீர்த்
தங்கள் நிறைந்த திருப்பதிகளெங்கும் போய் வணங்கி,--தெற்று
அடவி ஊடு உயர் தெலுங்கமது அணைந்தான் - நெருங்கிய
காடுகளினிடையே உயர்ந்த தெலுங்கதேசத்தை அடைந்தார்.
எ - று. (கக)

பருப்பதமி றைஞ்சிவிழி சோதிபயில் வித்துத்
திருத்தகு நதிப்பொருவி நீர்த்தமவை யாடி
யருத்திமிசு காளனுட னத்திபணி நித்தன்
பொருப்புற வுடன்றொழுது போதலுறு நாளில்.

இ - ள். பருப்பதம் இறைஞ்சிச் சோதி விழி பயில்வித்து-
புரீசைலத்தை வணங்கி (அங்குள்ள) சோதிலிங்கத்தைக் கண்க
ளினாலே தரிசித்து,--திருத தகு நதிப்பொருவு இல் தீர்த்தமவை
ஆடி - அழகு தக்க நதிகளாகிய ஒப்பில்லாத தீர்த்தங்களினாலே
ஸ்நானம்பண்ணி,--அருத்தி மிசு காளனுடன் அத்தி பணி நித்
தன் பொருப்பு - (முத்தியில்) ஆசை மிகுந்த பாம்போடு யானை
வணங்கிய சிவபெருமானுடைய திருக்காளத்தி மலையை--உறவு
உடன் தொழுது போதலுறும் நாளில் - அன்போடு நமஸ்கரித்
துக்கொண்டு போகுகாளிலே. எ - று. (கக)

காடதனி னூடுசிலை யோடுதனி யோடும்
வேடனை யழைத்துநிழன் மேவியிரு வென்றிக்
கோடுமலி கானிலுயர் குன்றுகளின் வென்றிச்
சேடுள வியப்புநனி செப்பெனவு ரைத்தான்.

இ - ள். காடதனின் ஊடு சிலையோடு தனி ஓடும் வேடனை
அழைத்து - (வழியிலுள்ள) காட்டினிடையே வில்லோடு தனி
யே ஓடுகின்ற ஒருவேடனைக் கண்டழைத்து,--நிழல் மேவி இரு

என்று - இந்தமரநிலையிலே (என்னோடு) பொருந்தி இரு என்று சொல்லி,—கோடு மலி இக் கானில் - கொம்புகள் மிகுந்த இக்காடுகளிலும்—உயர் குன்றுகளின் - உயர்ந்த மலைகளிலு முள்ள—வென்றிச் சேடு உள வியப்பு நனி செப்பு என உரைத் தான் - வெற்றியையுடைய பெருமைபொருந்திய புதுமைகளை (எனக்கு) மிகச் சொல்வாயாக என்று சொல்லினார். எ - று. ()

வேடனும்வ ணங்கியடி யேன்மிருக நேடுங்
காடிதுவ னேந்துகரு நாய்கொடொரு காளை
யோடுமிர வும்பகலு முண்ணிலுயி ருண்ணீர்
நீடுதடீமுண்டமுத நீருமுள வெங்கும்.

இ - ள். வேடனும் வணங்கி - வேடனுக்கும்பிட்டு,—அடி யேன் மிருகம் நேடும் காடு இது - அடியேன் மிருகங்களைத் தே டிங்காடு இது,—ஒரு காளை கரு நாய் கொடு இரவும் பகலும் வளைந்த ஓடும் - ஒரு காளையானவன் கறுத்த நாயைக் கொண்டு இரவும் பகலும் (இந்தக்காட்டைச்) சூழ்ந்த ஓடித்திரிவன்.— உண்ணில்: உயிர் உண் நீர் நீடு தடம் உண்டு - சூடித்தால் உயிரை வாங்குகின்ற சலமிருந்த குளமுண்டு,—அமுதநீரும் எங்கும் உள - (சூடித்தவர்களுக்கு) மரணத்தை யொழிக்குங் குளங்க ளும் எங்குமுண்டு. எ - று. (கக)

எண்டிசைம யங்குமொரு தாரியெழி னீழல்
விண்டகல்வி லாததரு மேவுமொரு தாரி
கண்டவர்க ரந்துரைக றங்குமொரு தாரி
கொண்டநிழல் கண்டுவிழு கூவலொரு தாரி.

இ - ள். ஒரு தாரி எண்டிசை மயங்கும் - ஒருவழியே போ னுல் எட்டித்திக்குந்தெரியாது மயங்கும்,—ஒரு தாரி எழில் நீழல் விண்டு அகல்வு இலாத தரு மேவும் - ஒருவழியே போனா ல் அழ கையுடைய நிழல் (காலையும் மாலையும் தன்னை) விட்டு (க் கிழக்

கும் மேற்கும்) நீங்குதலுண்டாகாத மரம்பொருந்தும்,—ஒரு தாரி கண்டவர் கார்த்து உரை கறங்கும் - ஒரு வழியே போனால் முதற்காணப்பட்டவர் (பின்பு காணப்படாது) மறைய அவர்வார்த்தைமாத்திரம் ஒலிக்கும்,—ஒரு தாரி கொண்ட நிழல் கண்டு விழு கூவல் - ஒருவழியே போனால் (எட்டிப் பார்த்துத் தமது) சரீரத்திலே பொருந்திய நிழலைக் கண்டு (நிழலோடு தாமும்) விழப்பெறுவகிணறு பொருந்தும். எ - று. (உ)

ஒவிடலி லோசையொரு பாலெழுந் திப்பான்
மாவடிவி டாதவொரு தேவருளர் மாடே
கூவன்முழை யால்வழி குலாவியொரு பச்சைப்
பாவையிரு போதும்விரி போதுபயில் விக்கும்.

இ - ள். ஒவிடல் இல் ஓசை ஒரு பால் எழு நதிப்பால் - ஒழிவில்லாத ஓசையையுடைய ஒருபக்கத்தில் எழாரின்றி ஓராற்றக்கரையிலே—மா அடி விடாத ஒரு தேவர் உளர் - மாமரத்தினடியை நீங்காத ஒரு தேவர் இருப்பார்,—மாடே கூவல் முழையால் வழி குலாவி - அவரருகே கிணற்றுமடிவாகிய ஒருபிலத்தினால் வழிக்கொண்டு வந்து—ஒரு பச்சைப்பாவை இருபோதும் விரி போது பயில்விக்கும் - ஒரு பச்சைப்பெண் இரண்டிபொழுதும் (அவர்மேலே) மலர்ந்த பூக்களைச் சொரிவாள். எ - று. (1)

துரங்கமிசை கொண்டுவளை செண்டனொரு சொண்டன்
பாந்துலவும் வெள்ளமலி பன்னதிபு குந்துட்
கார்த்தவிட முன்னரிது கானமிதன் மேன்மை
யிருந்தபடி சொல்லிலவை யெல்லையில வென்றான்.

இ - ள். துரங்க மிசை கொண்டு வளை செண்டன் ஒரு சொண்டன் பாந்து உலவும் - குதிரைமேலேறிக்கொண்டு வளைசெண்டிடுக கையிலே பிடித்துக்கொண்டு ஒரு செருக்கன் (நித்தமும்) உலாவித்திரிவன்,—பல் வெள்ளம் மலி நதி புகுந்து உட் கார்த

இடம் உன் அரிது - (அவன்) பலவெள்ளமிசூந்த நதியினுள்ளே
(சித்தமும்) வந்து புகுந்து உன்னே மறைந்தவிடம் இதுவென்று
அறிவரிது,—கானம் இதன் மேன்மை இருந்த படி சொல்லில்
அவை எல்லை இல என்னுன் - இக்காட்டின் பெருமைகளை இருந்த
பிரகாரஞ் சொல்லப்புகின் அவைகள் முடிவில்லாதன என்னுன்.
எ - று. (உஉ)

மற்றவரை பெய்தவழி செய்கவென வேடன்
றுற்றசரி யூடுகொடு போகியிவர் சொன்ன
கொற்றவரை எனக்குமா னுங்குறுகி னுன்முற்
கற்றமறை சொற்றமறை கம்பர்திரு முன்பு.

இ - ள். மற்றவரை எய்த வழி செய்க என - (நீ சொல்
லிய) அம்மாவடித்தேவரை (நான்) அடையும்பொருட்டு வழி
காட்டுவாயாக என்று சிங்கவருமாச்சொல்ல,—வேடன் துற்ற
சரி னாடு கொடு போகி - வேடனானவன் நெருங்கிய வழியினூடா
கக் கொண்டு சென்று,—இவர் சொன்ன கொற்றவர் என - இவ
ரே (நான்) சொன்ன தேவர் என்று காட்ட,—குமரனும் - சிங்க
வருமாவும்—முன் கற்ற மறை சொற்ற மறை கம்பர் திருமுன்பு
குறுகினுன் - (தாம்) முன்னே கற்ற வேதங்களினாலே சொல்லப்
பட்ட இரகசியப்பொருளாகிய திருவேகம்பர் திருமுன்னே அணு
கினார். எ - று. (உ௩)

பேசரிய வன்பொடுப ணிந்துபெரு வாழ்வற்
ருசையுடன் முக்கணரை யங்கணரெ னக்கண்
டேசில்புகழ் கூறியிரு போதுமக லாமெய்ப்
பூசனைகள் செய்தருள்பொ ருந்திடவி ருந்தான்.

இ - ள். பேசு அரிய அன்பொடு பணிந்து - சொல்லுதற்
கரிய அன்போடு நமஸ்கரித்து,—பெரு வாழ்வு உற்று - பெரு
வாழ்வைப் பொருந்தி,—ஆசையுடன் முக்கணரை அங்கணர்

எனக் கண்டு - விருப்பத்துடனே மூன்றுகண்களையுடைய சிவ பெருமானே அருட்கண்ணையுடையவராகத் தரிசித்து, — ஏசு இல் புகழ் கூறி - குற்றமில்லாத அவருடைய கீர்த்தியைத்துதித்து, — இரு போதும் அகலா மெய்ப் பூசனைகள் செய்து - இரண்டுபொழுதினும் நீங்காத மெய்மையாகிய பூசைகளைப் பண்ணி, — அருள் பொருந்திட இருந்தான் - (அவருடைய) திருவருள் (தம்மீடத் தே) பொருந்தும்படி இருந்தார். எ - று. (உச)

அண்டர்பெரு மானழகு கண்டகல்வ தின்றிப்
பிண்டிகனி தேனுணவு பெற்றவையி டக்கொண்
டுண்டுறையு நாளிலொரு நாட்குமா னுண்மைத்
திண்டிறவி னுள்வருக வென்றுமொழி செய்வான்.

இ - ள். அண்டர் பெருமான் அழகு கண்டு - தேவதேவராகிய திருவேகம்பநாதருடைய திருமேனியழகைக் கண்டு, — அகல்வது இன்றி - பிரிதலின்றி, — பிண்டிகனி தேன் உணவு பெற்றவை இட - தினைமாப் பழம் தேன் முதலிய உணவுகளுள்ளே கிடைத்தவைகளை (வேடன்) கொண்டு வந்து தர, — கொண்டு உண்டு உறையும் நாளில் ஒருநாள் - (அவைகளை) வாங்கிப் புசித்துக்கொண்டிருக்குநாளிலே ஒருநாள், — குமரன் - சிங்கவருமாவானவர் — உண்மைத் திண்டிறவினுள் வருக என்று மொழி செய்வான் - மெய்மையையுடைய திண்ணிய சூரனே வருவாயாக என்றழைத்துச் சொல்வாராயினார். எ - று. (உரு).

தென்கடலி டைப்பொருவி தேசமது லாவிக்
கொன்கடறு டைக்குடக டற்கரைந டப்பா
னென்கடனெ னைக்கடறி யாவும்கல் விப்பா
னின்கடனெ னக்குமா னெண்ணிகழ் வித்தான்.

இ - ள். தென் கடலிடைப் பொருவு இல் தேசமது உலாவி - தெற்குச்சமுத்திரத்துக்கு நடுவேயுள்ள ஒப்பில்லாத தேசம்

கனிலே சஞ்சரித்து,—கொன் கடறு உடைக் குடகடற்கரை
நடப்பான் என் கடன் - பெரிய காடுகளையுடைய மேற்குச்சமுத்
திரக்கரைவழியாகப் பூப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்தல் என்சங்கற்
பம்,—எனைக் கடறு யாவும் அகல்விப்பான் நின் கடன் என -
என்னேக் காடுகளெல்லாங்கடப்பித்தல் உன் கடன் என்று—சூம
ரன் எண்ணம் நிகழ்வித்தான் - சிங்கவருமாத் தம்முடைய கரு
த்தை வெளிப்படுத்தினார். எ - று. (உசு)

அந்தவுரை கொண்டெயின னாகிலடி யேனுற்
றிந்தவன முங்கடறி யாவையும் றிந்தே
வந்துகொடு போவனிரு மன்னவென முன்னே
வெந்திறவி னுனடிப ணிந்துவிடை கொண்டான்.

இ - ள். அந்த உரை கொண்டு எயினன் - அவ்வார்த்தை
பைக் கேட்டு வேடனுளவன்,—ஆகில் - (உம்முடைய திருவுள்
ளம்)இதுவாயின்,—அடியேன் உற்று இந்த வனமும் கடறு யாவை
யும் அறிந்தே - அடியேன் பேராய் இந்தக்காடுகளையும் சுரவழிகள்
யாவற்றையும் பார்த்தறிந்துகொண்டு—வந்து கொடு போவன்
மன்ன இரு என—மீண்டு வந்து (உம்மை) அழைத்துக்கொண்டு
போவேன மகாராசாவே நீர் (இங்கே) இரும் என்று சொல்லி,—
முன்னே வெந்திறவினுள் அடி யணிந்து விடை கொண்டான் -
முன்னே வெவ்விட வலியினராகிய சிங்கவருமாவுடைய பாத
த்தை வணங்கி விடைகொண்டான். எ - று. (உஎ)

காடுமலை யுங்கடறு மாடுதட மாடுங்
கூடுமடு மீனமென நீடுகுல வேட
னோடியல மந்துசில நாள்களொழி வித்துத்
தேடிவழி கண்டபடி செப்பவனை வுற்றான்.

இ - ள். நீடு குல வேடன் - பொருந்திய சாதியால் வேடனா
யுள்ளவன்—காடும் மலையும் கடறும் - காடுகளிலும் மலைகளி

ஹம் சுரவழிகளிலும்—ஆதி தடம் மாடும் - (இருடிகள் வேடர்
கள் முதலாயினோர்) ஆடுகின்ற சுனைப்பக்கங்களிலும்—மடுக்
கூடும் மீனம் என ஒடி அலமந்து - மடுவிலே திரிகின்ற மீன்
போல் ஒடியினைத்து,—சில நாள்கள் ஒழிவித்து - சில நாள்
களைப் போக்கி,—தேடி வழி கண்ட படி செப்ப அணை வற்றான் -
(தான்) தேடி வழிகண்ட தன்மையைச் (சிறுவருமாவுக்குச்)
சொல்லும்பொருட்டி வந்து சேர்ந்தான். எ - று. (௨௮)

அங்கவன ணைந்தரசன் மைந்தனடி பேணிக்
துங்கவன மங்கணுழை தொல்சரியு மில்சீர்ச்
சங்கவன முங்கவன மாறருவி தண்கா
னெங்கணுநெ ருங்கியுள வில்லைவழி செல்ல.

இ - ள். அங்கு அவன் அணைந்து அரசன் மைந்தன் அடி
பேணி - அங்கே அவ்வேடன சேர்ந்து இராசகுமாரீருடைய
பாதத்தை வணங்கி,—துங்க வனம் - காதோ பெருமகாமி,—
அங்கண் றுழை தொல் சரியும் இல் - அழகிய கண்கள் துழை
யத்தக்க பழைய வழியுமில்லை,—சீர்ச் சங்க வனமும் - சிறப்பை
யுடைய சங்கமுக்கடலும்—கவனம் மாறு அருவி - திரைப்
பாய்ச்சலொழிந்த கழிமுகங்களும்—தண் கான் எங்கணும் நெரு
ங்கி உள - குளிர்மையாகிய இளமகாமிகளும் எவ்விடத்துஞ்
செறிந்துள்ளன,—செல்ல வழி இல்லை - (அப்பாலே) போக
வழியில்லை. எ - று. (௨௯)

பின்னுமதன் மாடுசில நாணடைபெ ருக்கிச்
சென்னெறியின் முன்னொநதி சேரவளர் தில்லைத்
துன்னடவி யாயது துணுக்கெனமி கைத்தே
வென்னுள நடுங்கும்வகை யெங்குமுள வங்கண்.

இ - ள். பின்னும் அதன் மாடு சிலநாள் நடை பெருக்கிச்
செல் நெறியின் - பின்பும் அந்தப்பக்கத்திலே சிலதினம் போக்கு

வரவுசெய்து சென்ற வழியிலே—முன் ஓர் நதி சேர - எதிரே ஓராறு குறுகிட, —வளர் தில்லைத் தன் அடவி ஆயது - (நெருங்கி) வளர்ந்த தில்லைக்காடு செறிந்திருந்தது, —என் உளம் துணுக்கென நடுநகும் வகை அங்கண் எங்கும் மிகைத் தேவு உள - என் மனம் துணுக்கென நடுநகும்படி அக்காடெங்கும் மிகுதியாகிய தெய்வங்களிருந்தன. எ - று. (௩௦)

புண்டரிகம் விண்டமலர் பொன்மலிசு ணைப்பா
லொண்டனியி ருந்தோர்புலி யன்பெரிது றங்கக்
கண்டனன டுங்கினன்ம டங்கினனெ டுங்கான்
மண்டியிது வந்தபடி யென்றுரைவ குத்தான்.

இ - ள். விண்ட பொற் புண்டரிக மலர் மலி சுணைப் பால்-
மலர்ந்த பொற்றாமரைப்பூக்கள் நிறைந்த ஒருசுணைக்கருகே—ஓர்
புலியன் ஒண் தனி இருந்து பெரிது உறங்கக் கண்டனன் - ஒரு
புலியானவன் ஒள்ளிய தனித்தவிடத்திருந்துகொண்டு மிகத்து
யிலக் கண்டேன், --நடுங்கினன் மடங்கினன்-அப்பால் அடி(வைக்
கப்) பயந்து திரும்பியோடிவந்தேன், —நெடும் கான மண்டி
வந்த படி இது என்று உரை வகுத்தான் - (அந்தப்பயமிகுதியி
னாலே) நெடுங்காட்டைக் கழித்து விரைந்து வந்தபடி இது
என்று சொன்னான். எ - று. (௩௧)

கேட்டலும கிழந்துவினை யொத்தகிளர் வெய்தித்
தேட்டமுறு வேட்கைமிகு சிங்கவரு மாநீ
காட்டுபுலி யன்றனையெ னக்கடிது போவான்
மீட்டுமுயர் கம்பரை வணங்கினிடை கொண்டான்.

இ - ள். கேட்டலும் மகிழ்ந்து - (அவ்வேடன் வார்த்தை
யைக்) கேட்டலும் மனமகிழ்ந்து, —வினை ஒத்த கிளர்வு எய்தி -
இருவினைகளும் ஒத்த விளக்கத்தைப் பொருந்தி, —தேட்டம்
உறு வேட்கை மிகு சிங்கவருமா - (ஆகாரியரைத்) தேடிதலின்

கண்ணே பொருந்திய ஆசை மிகுத்த சிங்கவருமாவானவர்—நீ புலியன்றனைக் காட்டு என - நீ அந்தப்புலியனைக் காட்டுவாயாக என்று சொல்லி,—கடிது போவான் - சடிதியிற்செல்வாராகி,—மீட்டும் உயர் கம்பரை வணங்கி விடை கொண்டான் - திரும்பியும் மேலாகிய திருவேகம்பநாதரை நமஸ்கரித்து விடைகொண்டார். எ - று.

இருவினையொப்பாவது தீவினையையும் சுவர்க்கவிற்பமுதலிய காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலிய நல்வினையையும் சமமாகக் கோடல். நல்வினையால் வரும் இன்பத்தினும் தீவினையால் வருந் துன்பத்தினும் சமபுத்திபண்ணலே இருவினையொப்பென்பாருமுள்.

(௨௨)

அத்தனுட னுருயிர்கள் கூடவனை விக்குஞ் சத்திதகு வேடனர சன்றனய னைக்கொண்டெததகைய கானமு மியாறுமகல் வித்துச் சித்தமலி தில்லைவன வெல்லேசெறி வித்தான்.

இ - ள். ஆர் உயிர்கள் அத்தனுடன் கூட அனைவிக்கும் சத்தி தகு வேடன் - நிறைந்த ஆன்மாக்களைச் சிவபெருமானோடு கூடும்படி சேர்க்குஞ் சிவசத்தியைப்போலும் வேடனானவன்—அரசன் தனயனைக் கொண்டு - இராசகுமாரரை அழைத்துக் கொண்டு,—எத் தகைய கானமும் யாறும் அகல்வித்து - எந்தப் பெரிய காமிகளையும் யாறுகளையுங்கடப்பித்து,—சித்தம் மலி தில்லைவன எல்லை செறிவித்தான் - (பூமிக்கு) இருதயஸ்தானமாய் நிறைந்த தில்லைவனத்தினது திருவெல்லையை அணுகுவித்தான். எ - று.

(௩௩)

ஆவிகண்ம லங்கமுவு மாசிலருள் போல்வாழ்
வாணிகம லங்கணய னங்கண்மலி வித்துற்
றேவடுகொ டுஞ்சிலையன் முன்செல்பொழு திற்கொண்
டோவியமெ னும்பரிசி ருந்தவனை யுய்த்தான்.

இ - ள். ஆவிகள் மலம் கழுவும் ஆச இல் அருள்போல் வாழ் வாவி - ஆன்மாக்களுடைய மலத்தைப் போக்குகின்ற குற்றமில்லாத அருட்சத்திபோன்றிருக்குஞ் சிவகங்கையையும்—சமலங்கள் - (அதன்கணுள்ள) பொற்றாமரைமலர்களையும்—நயனங்கள் மலிவிதது - அவர்கண்களுக்குக் காட்டி,—உற்று - (சமீபத்திற்) சென்று,—ஏ அடு கொடுஞ்சிலையன் - அம்பினாலே கொல்கின்ற வளைந்த வில்லையுடைய வேடனானவன்—முன் செல்பொழுதின்கொண்டு ஓவிமம் எனும் பரிசு இருந்தவனை உய்த்தான் - (தான்) முன்னே சென்றுகண்ட பொழுதிலேபோலச் (சமாதியைப்) பொருந்திச் சித்திரமென்னும்படி இருந்த விமாக்ஷிரபாதமகாமுனிவரை அடைவித்தான். எ - று. (௩௪)

வேறு.

ஏரானுந் குமரன்முனி யிருந்தபடி கண்டஞ்சிச்
சேராதே யகலமனந் தெரியாது திருவுள்ளம்
பேராத நிலைகலக்கல் பிழையாகு மெனவுய்த்தா
ஞராத பெருங்காத லருஞ்சாபம் புரியச்சம.

இ - ள். ஏர் ஆரும் குமரன் - அழகு நிறைந்த சிங்கவருமா—முனி இருந்த படி கண்டு அஞ்சி - விமாக்ஷிரபாதமகாமுனிவர் இருந்த தன்மையைக்கண்டு பயப்பட்டு,--மனம் சேராதே அகல - மனமும் அணுகாத நீங்க நின்று,--திருவுள்ளம் தெரியாது - இவர்திருவுள்ளம் எப்படியாமோ தெரியாது.—பேராத நிலை கலக்கல் பிழை ஆகும் என - (அதுவுமன்றி) நீங்காத சமாதி நிலையை நீக்குதல் அபராதமாகும் என்று,--ஆராத பெரும் காதல் அரும் சாபம் புரி அச்சம் உய்த்தான் - தெவிட்டாத பேரரசையையும் அரிய சாபத்தை இடுவாரோ என்னும் பயத்தையும் பொருந்தினார். எ - று. (௩௫)

அச்சமிசூ மிவணிநுப்பு முணர்வுமிக வணித்தாகை
நிச்சயம்வற் கலையுலரா நீர்மையது பலாசிலையும்

பொச்சைதரு குசைப்புல்லும் பொலிசமித்தும் பூங்கலனும்
பச்சைபட மிசைப்புலரா படர்சடையும் பரப்புதலால்.

இ - ள். அச்சம் மிகும் இவன் இருப்பும் உணர்வும் மிக
அணித்து ஆகை நிச்சயம்-(எனக்குப்) பயம் மிகுதற்கேதுவாகிய
இவருடைய சமாதியிருக்கையும் (அது நீங்கி) விழித்தலும் மிகச்
சுடிதியின் நிகழ்வனவாதல் உறுதியாகும்;-வறக்கலை உலரா நீர்
மையது - (இவர் உடுத்த) மரவுரி (இன்னமும்) உலராத தன்மை
யையுடையது ஆதலினாலும்,—பலாச இலையும் பொச்சை தரு
குசைப் புல்லும் பொலி சமித்தும் பூங்கலனும் மிசைப் பச்சை
படப் புலரா - பலாசிலையும் காட்டிலுண்டாகிய தருப்பைப்புல்
லும் மிகுந்த சமித்தும் திருப்பூங்குடையும் மேலிற்பச்சை கெட
வாடாதிருக்கின்றன ஆதலினாலும்,—படர் சடையும் பரப்பு
தலால் - நீண்ட சடையை விரித்திருக்கையினாலும். எ - று. ()

என்செய்வோ மிருவினைக ளினிவிடுமோ தவமெவையு
முன்செய்யு முனிவர்களு முனிவர்களோ முனிவாகிற்
பின்செய்வ திவனருளாற் பெறுதுமெனக் குமரனவன்
றன்செய்ய கழலிறைஞ்சிக் கைதொழுது தனிநின்றான்.

இ - ள். இனி என் செய்வோம் இருவினைகள் விடுமோ -
இனி யாது செய்வோம்! (நாஞ் செய்த) இருவினைகளும்
(நம்மை) விட்டுப் போகுமோ!—தவம் எவையும் முன் செய்யும்
முனிவர்களும் முனிவர்களோ - தவங்களெல்லாவற்றையும் நெடு
ங்காலஞ்செய்யும் முனிவர்களுங் கோபிப்பார்களோ!—முனிவு
ஆகில் - (இவருக்குக்) கோபம் உண்டாயின்—பின்செய்வது
இவன் அருளால் பெறுதும் என - பின்பு அதனை நீக்கிக்கோட
லையும் இவருடைய திருவருளினாலே பெறுவோம் என்று—கும
ரன் அவன்றன் செய்ய கழல் இறைஞ்சிக் கைதொழுது தனி நின்
றன் - கௌடேசகுமாரர். அவ்வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருடைய

சிவந்த திருவடிகளை நமஸ்கரித்துக் கும்பிட்டுக்கொண்டு(வேடன் நீங்கத்) தனித்து நின்றார். எ - று. (௩௭)

புந்தியினிற் பரபோகம் புணர்ந்தகன்று பொதுஞானம் வந்தனுகி யதுகண்ணு மருவுமவன் றனைநோக்கிச் சிந்தையினு லருமுனிவன் செல்கால மூன்றினையு மந்தமிலா வுணர்வைவிரித் தாராய்வா னுயினான்.

இ - ள். அரு முனிவன் - பெரிய விமாக் கிரபாதமகாமுனிவர்--புந்தியினில் பரபோகம் புணர்ந்து அகன்று - உள்ளத்திலே (நிருவிகற்பக்காட்சியாலாகிய) சிவபோகத்தைப் பொருந்தி நீங்கி.—பொது ஞானம் வந்து அனுகி - சவிகற்பக்காட்சியை வந்து பொருந்தி,—அது கண்ணு - அது இடமாக யோகப் பிரத்தியட்சத்தினாலே—மருவும் அவன்றனை நோக்கி - (தமது சந்திரிதியிலே) பொருந்திய அந்தச்சிங்கவருமாவைப் பார்த்து,—செல் காலம் மூன்றினையும் - நிகழாரின்ற (இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வு என்னும்) மூன்றுகாலங்களையும்—சிந்தையினால் அந்தம் இலா உணர்வை விரித்து ஆராய்வான் ஆயினான் - (தமது) சித்தத்தினாலே முடிவில்லாத ஞானத்தை விரித்து ஆராய்வாராயினார். எ - று. (௩௮)

போனபல காலத்தின் பொலிவுகளு மினிப்புணர மேனிகழுங் காலத்தின் விரிவுகளுஞ் செல்கின்ற தானமலி காலத்தி னளவுகளு மாராய்ந்து பான்மைதருங் கற்பமிது பாத்மமெனும் பரிசுணர்ந்து.

இ - ள். போன பல காலத்தின் பொலிவுகளும் - சென்ற பல காலங்களின் நிகழ்ச்சிகளையும்—இனிப் புணரமேல் நிகழும் காலத்தின்விரிவுகளும் - இனிப் பொருந்த மேலே வருங்காலத்தின் நிகழ்ச்சிகளையும்—செல்கின்றது ஆன மலி காலத்தின் அளவுகளும் ஆராய்ந்து - நிகழ்கின்றதாகிய மிகுத்த காலத்தின்

அளவுகளையும் ஆராய்ந்து,—பான்மை தரும் கற்பம் இது பாத்
மம் எனும் பரிசு உணர்ந்து - முறையே வருகின்ற இந்நக்கற்பம்
பாத்மகற்பம் என்னுந்தன்மையை அறிந்து. எ - டு. (நக)

அக்கால மணிகண்ட னுடலரு ளியகால
மெக்கால மெனக்கால மெய்தியவிக் காலத்து
மிக்காலுந் திரைத்தரைக்கு வேந்தாவான் வியன்கவுட
திககானவெய் யவன்மரபிற் றிகழ்மனுவாமெ னத்தெளிந்து.

இ - ள். அக்காலம் மணி கண்டன் ஆடல் அருளிய காலம்
எக்காலம் எனக் காலம் எய்திய இக்காலத்து - அந்தப்பூதகாலத்
திலே (தமக்கும் பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்கும்) நீலகண்டராகிய
சிவபெருமான் ஆனந்த நிருத்தந தரிசிப்பித்தருளிய கற்பகாலம்
எந்தக்கற்பகாலமோ என்று அறியாவண்ணம் நெடுங்காலஞ்
செல்லப்பெற்ற இந்நக்கற்பத்திலே—மிக்கு ஆலும் திஹரத் தரை
க்கு வேந்து ஆவான் வியன் கவுடதிக்கான் - மிக்கொலிகுகின்ற
திரையையுடைய கடலினாலே சூழப்பட்ட பூமிகு அரசனாவான்
பெரிய கௌடதேசத்தான்—வெய்யவன் மரபில் திகழ் மனு ஆம்
எனத் தெளிந்து - சூரியவமிசத்தில் விளங்குகின்ற ஐந்தாமனு
என்றறிந்து. எ - டு. (சு0)

மற்றவன்முப் புதல்வருள றன்னவரின் முன்வந்த
வெற்றியிகுங் குமரனிவ னெனவிளங்கி விழிகுளிரக்
கொற்றவன்சே யெதிரின்று குவித்தகரத் துடனெங்கச்
செற்றமின்மா முனிமகிழ்ந்து சிங்கவன்ம னேயென்றான்.

இ - ள். மற்றவன் முப்புதல்வர் உளர் - அந்தமனுவுக்கு
முன்னுகுமாரர்கள் உண்டு,—அன்னவரின் முன் வந்த வெற்றி
மிகும் குமரன் இவன் - அவர்களுள்ளே முன் பிறந்த வெற்றி
மிக்க குமரன் இவன்—என விளங்கி - என்று தெளிந்து,—
விழி குளிர - (தம்முடைய) கண்கள் குளிரும்வண்ணம்—

கொற்றவன் சேய் எதிர் குவித்த கரத்துடன் நின்று நடுங்க -
கௌடேசகுமாரர் (தமது) சந்திரியிலே குவித்தகையோடு
நின்று நடுங்க,—செற்றம் இல்மா முனி மகிழ்ந்து சிங்கவன்மனே
என்றான் - கோபமில்லாத பெரிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்
திருவுளமகிழ்ந்து சிங்கவருமனே என்றார். எ - று. (சுக)

அடியனே நென்றஞ்சி யாராத காதலுட
னெடிதுவிழுந் திறைஞ்சிவிழி நீர்ததும்ப நின்றவனைச்
சடிஸமுடித் திருமுனிமுன் னழைத்திருத்தித் தனிவந்த
படிதெனியும் படியெமக்குப் பகர்வாயென் றருள்செய்தான்.

இ - ள். அஞ்சி அடியனேன் என்று - பயப்பட்டு அடியேன்
அடியேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு—ஆராத காதலுடன்
நெடிது விழுந்து இறைஞ்சி - தெவிட்டாத ஆசையுடனே நீள்
விழுந்து நமஸ்கரித்து—விழி நீர் ததும்ப நின்றவனை - கண்ணீர்
பெருக நின்ற சிங்கவருமாவை—சடிஸ முடித் திருமுனி முன்
அழைத்து இருத்தி - சடாமுடிமையுடைய வியாக்கிரபாதமகா
முனிவர் (தமது) திருமுன் அழைத்திருத்தி—தனி வந்த படி
தெனியும்படி எமக்குப் பகர்வாய் என்று அருள்செய்தான் - நீ
தனியே வந்த தன்மையை (நாம்) அறியும்படி நமக்குச் சொல்
வாயாக என்றருளிச்செய்தார். எ - று. (சஉ)

அன்னவனுந் தொழுதடியே னுசில்கவு டேசமனு
வென்னுமவன் மைந்தனெனக் கெம்பியரு மிருவருளர்
நின்னுடைய திருவருளா னீள்பிறவிச் சிறைநீங்கிப்
பொன்னடிசேர்தவமியற்றப்போந்தன்னயானென்புகன்றான்.

இ - ள். அன்னவனும் தொழுது - அந்தச்சிங்கவருமாவும்
வணங்கி,—அடியேன் ஆச இல் கவுடேசமனு என்னுமவன் மைந்
தன் - அடியேன் குற்றமில்லாத கௌடேசமனுவென்பானுடைய
பிள்ளை,—எனக்கு எம்பியரும் இருவர் உள்ள - எனக்குத் தம்பி

மாரும இருவருளா,—யான் - நான்,—நின்னுடைய திருவருளால் - உமது திருவருளிஞாலே—நீள் பிறவிச் சிறை நீங்கிப் பொன் அடிசேர் தவம் இயற்றப் போந்தனன் - (அநாதியே) நீட்டித்து வருகின்ற பிறவிச்சிறையினின்று நீங்கி (ச் சிவபெருமானுடைய) பொன்போலுந் திருவடியைச் சேர்த்தற்குரிய தவத்தைச் செய்ய வந்தேன்—எனப் புகன்றான் - என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். எ - று. (சகூ)

மறைமுனிவனது கேட்டு மன்னுமனு வழிசெலுத்து முறையுனதா யவனுடல முதிர்ந்ததுமா யிருந்தமையாற் பெறலரிய வரசாளும் பேறுபெற லாயிருக்க நிறைதவநீ புரிவனெனு நினைவுதகா தெனவுரைத்தான்.

இ - ள். மறை முனிவன் அது கேட்டு - வேதத்தையறிந்த வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அதைக் கேட்டு,—மன்னும் மனு வழி செலுத்தும் முறை உனது ஆய் - நிலைபெற்ற மனுவீழியிலே செங்கோல் செலுத்தும் முறைமை உன்னுடையதாயும்—அவன் உடலம் முதிர்ந்ததும் ஆய் இருந்தமையால் - அவனுடைய சரீரம் வார்த்தகமுடையதாயும் இருந்ததனால்—பெறல் அரிய அரசு ஆளும் பேறு பெறல் ஆய் இருக்க - (யாவார்க்கும்) பெறுதற்கரிய அரசாளும் பேறு பெறற்பாலதாயிருக்க—நீ நிறை தவம் புரிவன் எனும் நினைவு தகாது என வுரைத்தான் - நீ நிறைந்த தவத்தைச் செய்வேன் என்று எண்ணுமெண்ணந் தகாது என்றருளிச்செய்தார். எ - று. (சகூ)

அரசாளு முருவல்ல வதிலாசை யினியில்லை விரைசாருந் தொடைமனுமேன் மேவினனே லெம்பியார்க டரைசால நடத்தியிடத் தருவாடி யேனுமொரு கரைசாரும் படியழகார் கடைக்கணளித் தருளென்றான்.

இ - ள். அரசு ஆளும் உரு அல்ல - என் வடிவு (குற்ற முடையதாதலினால்) அரசாளுதற்குரிய வடிவன்று,—இனி அதில்

ஆசை இல்லை - (ஆதலினால்) இனி இதிலே ஆசையில்லை,—விரை சாரும் தொடை மனு மேல் மேவினனேல் - மணம்பொருந்திய மாலை யையணிந்த மனுவானவர் சுவர்க்கத்தை அடைந்தாராயின்—எம்பியர்கள் தரை சால நடத்தியிடத் தகுவர் - என்னுடைய தம்பிமார்கள் பூமியை (முன்னையினும்) மிக ஆளத்தக்கவர்கள்,—அடியேனும் ஒரு கரை சாரும் படி - அடியேனும் ஒப்பில்லாத முத்திக்கரையை அடையும்பொருட்டு—அழகு ஆர்கடைக்கண் அளித்தருள் என்றான் - அழகுநிறைந்த கடைக்கண்ணைத் தந்தருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று. (1)

இன்பாரக் கேட்டிவன்ற நெழிற்குறைதீர் வுறிலரசாம் வன்பாரம் பொறுத்தற்கு மனமுடையான் போன்றிருந்தான் பொன்பாவும் பொதுமேவும் புனிதனருள் புரிந்தனனே லன்பாரும் பணிக்குநமக் காளாவா நெனவுணர்ந்து.

இ - ள். இன்பு ஆரக் கேட்டு - (வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அதனை) மகிழ்ச்சி நிறையக்கேட்டு,—இவன் தன் எழிறகுறை தீர்வுறில் அரசு ஆம் வன் பாரம் பொறுத்தற்கு மனம் உடையான் போன்று இருந்தான் - இவன் தன்னுடைய வடிவிற்குற்றநீங்கினால் இராச்சியமாகிய வலியபாரத்தைத் தாங்குதற்கு மனமுடையவன்போன்றிருந்தான்,—பொன் பாவும் பொதுமேவும் புனிதன் அருள் புரிந்தனனேல் - பொன்னொளி பரவிய சபையிலே பொருந்திய சுத்தராகிய சிவபெருமான் திருவருள் செய்தாராயின்—அன்பு ஆரும் பணிக்கு நமக்கு ஆள் ஆவான் என உணர்ந்து - பத்தி மிக்க திருப்பணியின்பொருட்டு நமக்காளாவான் என்றறிந்து. எ - று. (சக)

வருமளவு நில்லென்று மற்றவனைக் கரைநிறுத்தித் திருமலியும் பதஞ்சலிபாற் சென்றவனுக் கிவன்வரவு பரிவினுட னுரைசெய்து பைம்பொனணி மணிமன்றிற் கருணைநடந் தொழுதற்குக் காலமுமா யுள்புக்கார்.

இ - ள். வரும் அளவும் நில் என்று மற்றவனைக் கரை நிறுத்தி - (நாம்) வரும்வரையும் (இங்கே) நிற்பாயாக என்று அச்சிங்கவருமாவைக் கரையிலே நிறுத்தி, —திருமலியும் பதஞ்சலிபால் சென்று - அருட்செல்வநிறைந்த பதஞ்சலிமகாமுனிவரிடத்தே போய், —அவனுக்கு இவன் வரவு பரிவினுடன் உரை செய்து - அவருக்கு இரதச் சிங்கவருமாவின்னுடைய வரவை அன்போடு சொல்லி, —பைம் பொன் அணி மணி மீன்றில் - (இருவருங் கூடி வந்து) பசுமையாகிய பொன் விளங்கும் அழகியசபையின் வாயிலிலே நின்று —கருணை நடம் தொழுதற்குக் காலமும் ஆய் உள் புக்கார் - காருண்ணிய நிருததத்தை வணங்குதற்குக் காலம் வர உள்ளே புகுந்தார்கள். எ - று. (சஎ)

பெருக்குவினை வலியார்கொல் பிழைப்பார்முன் பிழைப்பானகருக்குழிவெஞ் சிறைநீங்கக் கடைக்கணளித் தருளாதே யிருக்குமொழி முனியகன்ற னினியெங்கே யெனனென்று திருக்குளத்தின் கரைநின்றான் சிங்கவரு மன்றிகைத்து.

இ - ள். சிங்கவருமன் - சிங்கவருமாவானவர்—பெருக்குவினை வலியார் கொல் பிழைப்பார் - (ஒருவினையை துகரும் போது பலவினைகளைப்) பெருகச்செய்யும் வினையின் வலிக்கு யாவர் தப்புவர்!—முன் பிழைப்பு ஆன கருக்குழி வெஞ் சிறைநீங்க - முன்பு செய்த வினையாலாகிய பிறவிக்குழிப்பிழிந்து கொடுஞ்சிறை தீரும்பொருட்டி—இருக்கு மொழி முனி கடைக்கண் அளித்து அருளாதே அகன்றான் - வேதவாக்கியத்தையறிந்த மகாமுனிவர் கடைக்கண்ணைத் தந்தருளாது எழுந்தருளிவிட்டார், —இனி எங்கே என நொந்து - இனி (உய்வு) எங்கே என்று துக்கமுற்று, —திருக்குளத்தின் கரை நிகைத்து நின்றான் - திருக்குளத்தின்கரையிலே மயங்கி நின்றார். எ - று. (சஅ)

நடந்தொழுவர் துள்புகுந்த நன்முனிவ ரிறைவனுக்கு மடங்கலென நிகழ்மன்னன் மைந்தன்வர வுரைசெய்தா

அருளதனூற் றடம்படியு மவன்கடன்மே லருக்கனென
விரவுபசுங் கானடைந்த மேருகிரியென விளங்கி
யிரணியமா முருவாகி யெழுந்ததுகண் டதீசயித்துப்
பரவியது பெயராக யாவர்களும் பயில்வித்தார்.

இ - ள். அருளதனூல் தடம் படியும் அவன் - திருவருளி
னூலே சிவகங்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணிய அச்சிங்கவருமா—
கடன்மேல் அருக்கன் என - கடன்மேல் உதிக்குஞ் சூரியன்
போலவும்—விரவு பசுங் கான் அடைந்த மேருகிரி என விளங்கி—
பொருந்திய பசுமையாகிய காடி சூழ்ந்த மேருமலைபோலவும் பிர
காசித்த—இரணியம் ஆம் உரு ஆகி எழுந்தது கண்டு - பொன்
வடிவமாகி எழுந்தமையைக் கண்டு,—யாவர்களும் அதீசயித்துப்
பரவி அத பெயர் ஆகப் பயில்வித்தார் - யாவர்களும் ஆச்சரியப்
பட்டுப் புகழ்ந்து அதவேபெயர்க்காரணமாக (இரணியவன்மா
என்னும் பெயரை) இட்டார்கள். எ - று. (௫௩)

மல்குபுலிக் கான்முனிவன் மற்றவன்றன் வலச்செவியி
னல்குதிரு வெழுத்தஞ்ச நவின்றவனைக் கொடுபோந்து
பல்குபுகழ்த் திருச்சிற்றம் பலமுன்பு பணிவித்தான்
செல்வனுமங் கவன்காணத் திருந்துநடந் தெரிவித்தான்.

இ - ள். மல்கு புலிக்கால் முனிவன் - (கருணை) நிறைந்த
விபாக்கிரபாதமகாமுனிவர்—மற்றவன்றன் வலச்செவியில்-அவ்
விரணியவன்மாவுடைய வலக்காதிலே—நல்கு திரு எழுத்து அஞ்
சும் நவின்று - (முத்திபைக்) கொடுக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை
உபதேசித்து,—அவனைக் கொடு போந்து - அவரை அழைத்துக்
கொண்டு போய்,—பல்கு புகழ்த் திருச்சிற்றம்பல முன்பு பணி
வித்தான் - பெருகுகின்ற கீர்த்தியையுடைய திருச்சிற்றம்பலத்
துக்கு முன்னே நமஸ்கரிப்பித்தார்,—செல்வனும் அங்கு அவன்
காணத் திருந்து நடம் தெரிவித்தான் - சிவபெருமானும் அங்கே

அவ்விரணியவன்மாக் காணும்படி திருத்தமுற்ற திருநிருத்தத்
தைப் புலப்படுத்தியருளினார். எ - று. (௫௪).

திருநடமுன் தெரிபொழுதிற் திறலரசன் புளகமுட
னருவிபிரு விழிபொழிய வானந்த பரவசனா
யுருகியுள மிகத்துளங்கி யுரைகுழறி விதிர்விதிர்த்துக்
கரகமலஞ் சிரமுகிழ்ப்பக் காசினியின் மிசைவீழ்ந்தான்.

இ - ள். திரு நடம் முன் தெரி பொழுதில் - ஆனந்தத்திரு
நிருததம் முன்னே தெரிந்தபொழுது, - திறல், அரசன் - வலியை
யுடைய இரணியவன்மா - புளகமுடன் இருவிழி அருவி பொ
ழிய ஆனந்தபரவசன் ஆய் - புளகத்துடனே இரண்டிகண்களி
னின்றும் அருவி சொரிய ஆனந்தபரவசராசி, - உளம் உருகி
மிகத் துளங்கி - மனமுருகி மிகவஞ்சி - உரை குழறி விதிர்
விதிர்த்து - வாக்குத் தழுதழுத்து நடுநடுங்கி - கரகமலம் சிரம்
முகிழ்ப்பக் காசினியின் மிசை வீழ்ந்தான் - கைகளாகிய தாமரை
மலர்கள் சென்னியிலே குவியப் பூமியின்மேல்விழுந்தார். எ - று.

வேறு.

மாண்டரு மனங்க ரைந்து மண்மிசை வீழ்ந்தி றைஞ்சி
நீண்டசெஞ் சடையாய் போற்றி நின்மலர போற்றி துன்ப
மீண்டுகொண் டியிரு மாயா வுடலையும் வேத கஞ்செய்
தாண்டவங் கணனே போற்றி யண்ணலே போற்றி போற்றி.

இ - ள். மாண் தரு மனம் கரைந்து மண் மிசை வீழ்ந்து
இறைஞ்சி - மாட்சிமை தக்க மனமுருகிப் பூமியிலே விழுந்த
நமஸ்கரித்து, - நீண்ட செஞ்சடையாய் போற்றி - நீண்ட சிவந்த
சடையை உடையவரே காத்தருளும் - நின்மலர போற்றி - மல
மில்லாதவரே காத்தருளும் - துன்பம் மீண்டு கொண்டு உயிரும்
மாயா உடலையும் வேதகம் செய்து ஆண்ட அங்கணனே போற்றி -
துன்பச்சிறையினின்று மீட்டுக்கொண்டு அடியேனுடைய ஆன்மா

வையும் மாயாகாரியமாகிய சரீரத்தையும் வேறுபடுத்தி ஆட் கொண்டருளிய அருட்கண்ணரே காத்தருளும்—அண்ணலே போற்றி போற்றி-பெருமையிற் சிறந்தவரே காத்தருளும். எ-று.

ஆன்மாவக்குபசத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தையும் சரீரத்திற்குச் சிமுகநிறத்தை நீக்கிப் பொன்னிறத்தையுறு கொடுத்தருளினமையால், உயிரு மாயாவுடலையும் வேதகஞ் செய்தாண்ட என்றார். (௫௬)

அடவியிற் பிறந்து துன்பா ராக்கைகொண் டெழன்று வீழக் கடவிய வென்னை மீட்டுன் கருணைவென் ளத்த முத்தித் திடமிசு மறைகள் காணாத் திகழ்திரு மன்று ளாடு நடநிலை காட்டி யாண்ட நாதனே போற்றி போற்றி.

இ - ள். அடவியில் பிறந்து - வனத்திலே பிறந்து—துன்பு ஆர் ஆக்கை கொண்டு உழன்று - துன்பநிறைந்த சரீரத்தைப் பொருந்தி அலைந்து திரிந்து—வீழக் கடவிய என்னை - (அதோ கதியில்) வீழக்கடவேனாகிய சிறியேனை—மீட்டு உன் கருணை வெள்ளத்து அழுத்தி - மீட்டு உம்முடைய காருண்ணியசாகரத் தில் அழுத்தி—திடம் மிசு மறைகள் காணாத் திகழ் திரு மன்றுள் ஆடும் நடநிலை காட்டி-உறுதி மிகுந்த வேதங்களுங் காணாத விள வகுகின்ற திருச்சபையிலே நடக்கும் திருநிருத்தத்தினது உண் மையைத் தரிசிப்பிதது—ஆண்ட நாதனே போற்றி போற்றி - ஆட்கொண்டருளிய நாயகரே காத்தருளும் காத்தருளும். எ-று.

முன்பருந் தவங்கள் செய்தேன் முயங்கிய புயங்கங்காணப் பின்பருந் தவத்தோ ரொத்தேன் பிறங்கிடைக் கிடந்த கால மென்பணி கொள்வா யென்னை யினிப்பணி கொள்வா யீறி லன்பருள் செய்வா யென்றென்றடியிணைதொழுதுவிழ்ந்தான்.

இ - ள். என்பு அணி கொள்வாய் - எஃகும்பை ஆபரணமா கக் கொண்டருளும் எம்பெருமானே, —முயங்கிய புயங்கம் காண

முன்பு அருந்தவங்கள் செய்தேன் - (நீர்) பொருந்திய புயங்க
நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் பூதகாலத்திலே அரிய
தவங்களைப் பண்ணினேன்,—பின்பு பிறங்கு இடைக்கிடந்த
காலம் அருந் தவத்தோர் ஓததேன் - பின்பு விளங்காநின்ற நடு
நின்ற இவ்வர்த்தமானகாலத்திலே (நிருத்தானந்தப்பேற்றினால்)
இவ்வரியமுனிவர்களுையாததேன்,—இனி என்னைப் பணி கொள்
வாய - இனிப் பவிஷிபகாலத்திலே தமியேனாத தொண்டுகொண்
டருளும்,—ஈது இல் அன்பு அருள் செய்வாய் என்று என்று -
முடிவில்லாத அன்பைத் தந்தருளும் என்றென்று விண்ணப்பஞ்
செய்து,—இணை அடி தொழுது வீழ்ந்தான் - இரண்டுதிருவடிக
ளையும் நமஸ்கரித்து விழுந்தார். எ - று. (௫அ)

இவ்வகை புகழ் வெந்தை யிரணிய வன்ம வன்பின்
மெய்வகை யுவந்தோ மிந்த வியாக்கிர பாத னுக்கும்
பைவளர் பதஞ்சலிக்கு மெமக்கும் வான் பணித வார்க்குஞ்
செய்கவென் றருளிச் செய்தான் தேவர்க டேவ தேவன்.

இ - ள். இவ்வகை புகழ் - இந்தப்பிரகாரம் துதிக்க,—எந்
தை - எம்முடைய பிதாவும்—தேவர்கள் தேவதேவன் - தேவ
தேவர்க்குந் தேவருமாகிய சிவபெருமான்—இரணியவன்ம அன்
பின் மெய்வகை உவந்தோம் - இரணியவன்மனே உன்னுடைய
அன்பினது மெய்யைக்கு மகிழ்ந்தோம்,—இந்த வியாக்கிரபாத
னுக்கும் - இந்தவியாக்கிரபாதமுனிவனுக்கும்—பைவளர் பதஞ்
சலிக்கும் - படம் விரிந்த பதஞ்சலிமுனிவனுக்கும்—எமக்கும் -
நமக்கும்—தவர்க்கும் - மூவாயிரமுனிவர்கட்கும்—வான் பணி
செய்க என்று அருளிச்செய்தான் - மேலாகிய தொண்டு செய்வா
யாக என்று அருளிச்செய்தார். எ - று. (௫க)

ஆதிநா யகன ளித்த வருடலை மேற்கொண் டாடித்
தீதிலாக் கோயில் காலஞ் சேவித்துத் திருமுன் போற்றிக்

காதலால் வணங்கி யேத்திக் கருமூல காரணன்பாற்
கோதிலா முனிம கிழ்ந்து குறுகினுன் குமரனோடும்.

இ - ள். கோது இலா முனி குமரனோடும் மகிழ்ந்து-குற்ற
மில்லாத வியாக்கிரபாதமகா முனிவர் இரணியவன்மரோடும்
மகிழ்ந்து,—ஆதி நாயகன அளித்த அருள் தலைமேற்கொண்டு
ஆடி - சிவபெருமான் அருளிச்செய்த திருவருளைச் சிரமேற்
கொண்டு கூடதாடி,—தீது இலாக் கோயில் காலம சேவித்துத்
திருமுன் போற்றி - குறறமில்லாத திருக்கோயிலிலே அக்காலஞ்
சேவைசெய்து சந்நிதியிலே தோத்திரம்பண்ணி,—காதலால்
வணங்கி ஏத்தி - அன்பினாலே வணங்கித் துதித்து,—கரு மூல
காரணன பால் குறுகினுன் - (பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும்)
பிறப்பிடமாகிய ஸ்ரீமூலட்டானேசுவரர் சந்நிதியை அடைந்தார்.
எ - று. (௬௦)

இரணிய வன்ம நாமுன் னிறைஞ்சிய தீங்கை யீங்காற்
றிருநடங் காணப் பெற்றோ மென்றவன் றனக்குச் செப்பி
மருமலர் தூவு வித்து வளர்புலீச் சுரத்து மன்னு
மொருவன திருநாள் போற்றி யுறவுற விறைஞ்சு வித்தான்.

இ - ள். இரணியவன்ம நாம் முன் இறைஞ்சியது ஈங்கை -
இரணியவன்மனே நாம் முன் வழிபட்டது இந்தச் சிவலிங்கப்
பெருமானே,—ஈங்கால் திரு நடம் காணப் பெற்றோம் - இந்தப்
பெருமானாலே திருநிருத்தந்தரரிசிக்கப்பெற்றோம்,—என்று அவன்
றனக்குச் செப்பி - என்று அவ்விரணியவன்மாவுக்கு அருளிச்
செய்து,—மரு மலர் தூவுவித்து - மனத்தைபுடைய புட்பத்
தைச் சொரிவித்து,—வளர் புலீச்சுரத்து மன்னும் ஒருவனது
இருநாள் - உயர்ந்த திருப்புலீச்சுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்
சிவபெருமானுடைய இரண்டு திருவடிகளையும்—உறவு உறப்
போற்றி இறைஞ்சுவித்தான் - அன்பு பொருந்தத் துதித்து
நமஸ்கரிப்பித்தார். எ - று. (௬௧)

ஆதியைப் பதஞ்ச லிக்கா மண்ணலை யாச்சித் தற்குப்
போதுக வென்று கொண்டு போய்ப்பணி வித்துப் போந்து
காதலி னிற்பு குந்து கருதுப மன்னி யன்பின்
பேதைநீ பெறுது பெற்றபிள் ளைகைக் கொள்க வென்றான்.

இ - ள். ஆதியைப் பதஞ்சலிக்கு ஆம் அண்ணலை அர்ச்சித்
தற்குப் போதுக என்று - (எல்லார்க்கும்) முதல்வராகிய திரு
வணந்தேச்சரரை அருச்சித்தற்கு வா என்று—கொண்டுபோய்ப்
பணிவித்து - அழைத்துக்கொண்டு போய் நமஸ்கரிப்பித்து,—
போந்து காதலின் இற புகுந்து - (மீண்டு) வந்த அன்பினோடு
பர்ணசாலையினுள்ளே புகுந்து,—பேதை நீ கருது உபமன்னியன்
பின் பெறுது பெற்ற பிள்ளை கைக்கொள்க என்றான் - (தம்மனை
வியை நோக்கிச்) சதியே, நீ கருதப்படுகின்ற உபமன்னியனுக்
குப் பின்பு பெறுது பெற்ற இப்பிள்ளையைக் கைக்கொள்ளக்கட
வாய் என்றார். எ - று. (கஉ)

என்றவ னருளக் கேட்ட விரணிய வன்ம னென்னும்
வென்றிகொள் குமர னன்னை வியன்மலர்ப் பாத மேத்தப்
பின்றிகழ் சடையா னாமம் பேசுநாட் பிறந்த நாளா
மன்றுளா ரெமக் களித்த மணியென மகவைக் கொண்டாள்.

இ - ள். என்று அவன் அருளக் கேட்ட இரணியவன்மன்
என்னும் வென்றி கொள் குமரன் - என்று அவ்விபாக்கிரபாத
மகாமுனிவர் அருளிச்செய்யக் கேட்ட இரணியவன்மரென்னும்
வெற்றி பொருந்திய குமாரர்—அன்னை வியன் மலர்ப் பாதம்
ஏத்த - மாதாவுடைய பெரிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடி
களை வணங்கித் துதிக்க,—பின் திகழ் சடையான் நாமம் பேசு
நாள் பிறந்த நாளா - பின்னே (தாழ்ந்து) விளங்குகின்ற சடை
யையுடைய சிவபெருமானது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்த
நாளே பிறந்த நாளாகக் கொண்டு—மன்று உளார் எமக்கு அளி
த்த மணி என மகவைக் கொண்டாள் - சபாநாயகர் எமக்குத்

தந்தருளிய இரத்தினம் என்று அப்பிள்ளைபைக் கைக்கொண்டான். எ - று. (௬௩)

அந்தமி லின்ப மெய்தி யாசினங் குமர னன்பான்
மைந்தனாய் வாழு நாளின் மறைமுனி கருணை யாலே
புந்தியா லுவந்தி ருந்து புதல்வனை யழைத்தி ருத்திச்
சுந்தையா ருபதே சங்க ளருளினுற் செப்ப லுற்றான்.

இ - ள். அரசு இளங்குமரன் - இளமையாகிய இராசகுமாரர் - அந்தம் இல் இன்பம் எய்தி - அளவில்லாத இன்பத்தைப் பொருந்தி, - அன்பால் மைந்தன் ஆய் வாழும் நாளில் - (பிதாவும் மாதாவும் தம்மேல் வைத்த) அன்பினாலே பிள்ளையாய் வாழு நாளிலே, - மறை முனி கருணையாலே புந்தியால் உவந்து இருந்த - வேதத்தையறிந்த வியாக்கிரபாதமுனிவர் கிருபையினாலே மனமகிழ்ந்திருந்த, - புதல்வனை அழைத்து இருத்தி - பிள்ளையை அழைத்து இருத்தி, - சிந்தை ஆர் உபதேசங்கள் அருளி னால் செப்பல் உற்றான் - திருவுளத்திலே பொருந்திய உபதேசங்களைக் கருணையினாலே சொல்வாராயினார். எ - று. (௬௪)

வாக்கொடு மனமி றந்த மன்னவ னெங்கு மாகி
நீக்கற நிறைந்தா னேனு நிகழ்தரா ததனான் முத்தி
போக்கெளி தல்ல வென்றப் புனிதனே புந்தி செய்தெம்
பாக்கிய வகையா லெண்ணில் பதிமுகம் பாரில் வைத்தான்.

இ - ள். வாக்கொடு மனம் இறந்த மன்னவன் - வாக்கை யும் மனசையும் கடந்த சிவபெருமான் - எங்கும் ஆகி நீக்கு அற நிறைந்தானேனும் - பிரபஞ்சம் எங்குமாகி நீக்கமற வியாபித்து நின்றாராயினும், - நிகழ்தராது - (அவ்வுண்மை ஒருவருக்கும்) விளங்காது, - அதனால் முத்தி போக்கு எளிது அல்ல என்று - ஆதலினாலே முத்தியிற்போதல் எளிதன்று என்று - அப் புனிதனே புந்தி செய்து - அந்தச் சுத்தராகிய சிவபெருமானே திரு

வுளங்கொண்டு—எம் பாக்கியவகையால் எண் இல் பதி மிகும் பாரில் வைத்தான் - எம்முடைய புண்ணியவகையினாலே எண்ணில்லாத திருப்பதிகளை அகன்ற பூமியில் வைத்தருளினார். எ-து.

பதிகளெண் ணிலவுண் டென்று பகர்தரு மவற்று ளண்ணல் கதிதர வறுபத் தெட்டாங் கற்பித மான தானத் திதமலி தொகையி லோரா நேறுமா றும வற்று ளதிகமா மாநூர் காசி யம்பல மென்றா ரன்றே.

இ - ள். பதிகள் எண் இல உண்டு என்று பகர்தரும் - புண்ணியதலங்கள் எண்ணில்லாதன உண்டென்று (நூல்கள்) சொல்லும்;—அவற்றுள் அண்ணல் கதி தரக் கற்பிதம் ஆன அறுபத் தெட்டி ஆம் - அவைகளுள்ளே சிவபெருமானாலே முத்தியைக் கொடுக்கும்படி கற்பிக்கப்பட்டனவாகிய தலங்கள் அறுபத்தெட்டாகும்;—தானத்த இதம் மலி தொகையில் ஓராறு ஏறும் - அந்தத்தலங்களினுடைய உரிமை மிக்க தொகையிலே ஆறுதலம் விசேடமாகும்;—ஆறு ஆம் அவற்றுள் ஆரூர் காசி அம்பலம் அதிகம் ஆம் என்றார் - ஆறுகிய அவைகளுள்ளே திருவாரூர் காசி சிதம்பரம் என்னும் மூன்றும் விசேடமாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறினார்கள். எ - து. (சுகூ)

மெய்மைநற் சரியை பத்தி விளங்கிய ஞான மேவா வெம்மையொப் பவர்க்கு முத்தி யிறையிலி யாக விட்ட மும்மைநற் பதிக டம்மின் முளைத்தவர் முடிந்தோர் மூவாச் செம்மலர்க் கழல் கண்டோர்கள் சிவத்தினைச் சேர்வ ரன்றே.

இ - ள். மெய்மை நற்சரியை பத்தி விளங்கிய ஞானம் மேவா எம்மை ஒப்பவர்க்கு - மெய்மையாகிய நல்ல சரியையும் கிரியையையும் (யோகத்தையும்) விளங்கிய ஞானத்தையும் பொருந்தாத எம்போல்வார்களுக்கு—இறை இலி ஆக முத்தி இட்ட - சிவம் (வேறாய் நின்றல்) இல்லாததாகச் சாயுச்சிய முத்தி

யைக் கொடுத்தருளும்—நல் மும்மைப் பதிகள் தம்மின் - நல்ல மூன்று திருப்பதிகளுள்ளும்—முளைத்தவர் - (திருவாரூரிலே) பிறந்தவர்களும்—முடிந்தோர் - (காசியிலே) இறந்தவர்களும்—மூவாச் செம் மலர்க் கழல் கண்டோர்கள் - (சிதம்பரத்திலே) அழியாத செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளைத் தரிசித்தவர் களும்—சிவத்தினைச் சேர்வர் - சிவத்தை அடைவார்கள். எ - று.

பிறந்தில மாருந் தன்னிற் பேசிய காசி மேவி
யிறந்தில மிரண்டு முத்தி யின்பமும் பின்ப தாநா
முறைந்திடுந் தில்லை ஞான யோகமார் தான மாமாற்
செறிந்தடி காணச் சீவன் முத்தராய்த் திரிய லாமே.

இ - ள். ஆருந்தனில் பிறந்திலம் - திருவாரூரிலே பிறந்தே மில்லை,—பேசிய காசி மேவி இறந்திலம் - சொல்லப்பட்ட காசியிலே போய் மரித்தேயில்லை;—இரண்டு முத்தி இன்பமும் பின்பது ஆம் - (சன்னமரணங்களாலாகும்) இவ்விரண்டு முத்தியின்பங்களும் (பெற விரும்பின் இப்போது சித்திப்பனவல்ல நெடுங்காலத்தின்) பின்பு சித்திப்பனவாம்,—நாம் உறைந்திடும் தில்லை ஞானயோகம் ஆர் தானம் ஆம் - நாம் வசிகுகின்ற தில்லைவனம் ஞானயோகம் பொருந்திய தலமாம்;—செறிந்து அடி காணச் சீவன் முத்தர் ஆய்த் திரியலாம் - (இதன்கண்ணே) பொருந்தித் திருவடியைத் தரிசிக்கச் சீவன் முத்தர்களாய்த் திரியலாம். எ - று. (௬௮)

அரிவையு ரழிவி லூரென் றலகிலூல் பரவ மேருத்
திருவி லூ ரிரதத் தேர்துஞ் செம்மையா னம்மை யாளும்
பரிவி-லூர் புலிபோ னல்கிப் பருமைசெய் பெருமை யாலே
பிரிவி லூர் தனியு ரெழும்புப் பெரும்பற்றப் புலியு ராகும்.

இ - ள். அரிவை ஊர் அழிவு இல் ஊர் என்று அலகு இல் லால் பரவ - சிவசத்திவடிவாகிய ஊர் அழிவில்லாத ஊர் என்று

எண்ணில்லாத சாத்திரங்கள் புகழ்,—மேருத் திரு வில் ஊர் இர தத்து ஏந்தும் செம்மையான்—மகாமேருமலையாகிய அழகிய வில் லைத் தாம் ஊராரின்ற தேரிலே நின்று தாங்கிய செந்நிறத்தை யுடைய சிவபெருமான்—நம்மை ஆளும் பரிவில் ஊர் புல்போல் நல்கிப் பருமை செய் பெருமையாலே - எம்மையாண்டருளுங் கருணையினால் ஏழுகின்ற புல்போலப் பண்ணிப் பெருமைப்படுத்தி மகிமையினாலே—பிரிவு இல் ஊர் - (நாம்) பிரிவில்லாதிருக் கும் ஊரும்—தனி ஊர் - ஒப்பில்லாத ஊரும் ஆகிய—எம் ஊர் பெரும் பற்றப்படுவீரர் ஆகும் - எம்முடைய ஊர் பெரும்பற்றப் படுவீராம். எ - று. (௬௧)

தன்றனி மன்ற மென்றுஞ் சச்சிதா னந்தமாகு
மென்றரு மறைக ணுன்கு மீரிரு திசையும் பற்றி
நின்றருள் பாவ நாத னேரிழை காண வேணி
பின்றிகழ் தரநின் ருடும் பெற்றிரீ பெற்றி யன்றே.

இ - ள். நாதன் - சிவபெருமான்,—தன் தனி மன்றம் - தம் முடைய ஒப்பில்லாத சபை—சச்சிதானந்தம் ஆகும் என்று - உண்மையறிவானந்தவடிவாகும் என்று—அரு மறைகள் நான்கும் - அரிய வேதங்கள் நான்கும்—என்றும் ஈரிரு திசையும் பற்றி நின்று அருள் பாவ - எக்காலத்தும் நான்குதிக்கினும் பொருந்தி நின்று திருவருளைத் துதிக்க,—நேரிழை காண - சிவ காமியம்மையார் தரிசிக்க,—வேணி பின் திகழ் தர - சடை பின் னே (தாழ்ந்து) விளங்க,—நின்று ஆடும் பெற்றி ரீ பெற்றி - (அச்சபையிலே) நின்று திருநிருத்தஞ் செய்தருளுந் தன்மையை ரீ தரிசிக்கப்பெற்றாய். எ - று. (௭0)

பாவக மிறந்த நாதன் பாதமுன் பணிக்க வந்தான்
நேவர்க டேவ னென்னுந் திகழ்திருச் சின்ன வோசை
மேவிய போதி லன்பு மென்புமை யுணர்வு மெய்யு
மாவியு முருக நம்மை யாண்டவா காண்டி யன்றே.

இ - ள். பாவகம் இறந்த நாதன் - தியானத்தைக் கடந்த சிவபெருமான்,—தேவர்கள் தேவன் பரதம் முன் பணிக்க வந்தான் என்னும் - தேவதேவர் திருநிருத்தத்தை எதிரே தரிசிப்பிக்க வந்தார் என்கின்ற—திகழ் திருச்சின்ன ஓசை மேவிய போதில் - விளங்கிய திருச்சின்னவொலி பொருநதியபொழுதில்,—அன்பும் என்பும் ஐயுணர்வும் மெய்யும் ஆவியும் உருக - தம்மாட்டண்பும் எம்முடைய எலும்பும் ஐம்பொறியுணர்ச்சியும் சரீரமும் உயிரும் உருகும்படி—நம்மை ஆண்டவா காண்டி அன்றே - நம்மை ஆட்கொண்டருளினமையை நீ கண்டாயன்றோ. எ - று. (எக)

தேசமார் மன்ற கன்று சிவசுதி தேடி யுற்றார்
காசியி வில்லை தில்லை கதிதரு மென்ற ணைந்தாற்
பாசம தகல முத்தி பணித்திடு மென்ற ரென்ற
லீசன தருளி ரக்கத் தெல்லையார் சொல்லு வாரே.

இ - ள். தேசம் ஆர் மன்று அகன்று சிவசுதி தேடிக் காசியில் உற்றால் இல்லை - (தக்கிணதேசத்தார்) ஒளி நிறைந்த கனகசபையை நீங்கி முத்தியைத் தேடிக் காசியிலே சென்றால் (அது அநகே) ஓடைப்பதில்லை;—தில்லை கதி தரும் என்று அணைந்தால் - (உத்தரதேசத்தார்) சிதம்பரம் முத்தி தரும் என்று வந்து சேர்ந்தால்—பாசமது அகல முத்தி பணித்திடும் - (இது) பாசநீக முத்தியைக் கொடுக்கும்—என்றார் என்றால் - என்று (வேதாகமம் வல்லார்) சொன்னாரென்றால்,—ஈசனது அருள் இரக்கத்து எல்லை யார் சொல்லுவார் - சிவபெருமானுடைய திருவருளிரக்கத்தினது எல்லையாகிய சிதம்பரத்தை யாவர் சொல்ல வல்லவர்! எ - று. (எஉ).

கன்றம் ரன்பா லான்பால் கவர்தருங் காலமேனும்
வென்றிகொ ளம்பு வீழும் வேலையா யினுமி மைப்பிற்

சென்றுறு மமைய மேனுந் திருவடி தெளிய நோக்கி
நின்றவர் காண நின்றார் நீள்பவ நீங்கி னூரே.

இ - ள். கன்று அமர் அன்பால் ஆன் பால் கவர்தரு கால
மேனும் - கன்றினிடத்தே பொருந்திய அன்பினாலே சுரக்கின்ற
பசுவின் பாலைக் கறக்கின்ற நேரமாத்திரமாயினும்—வென்றி
கொள் அம்பு வீழும் வேலை ஆயினும் - வெற்றிபொருந்திய பாணம்
(ஆறி) விழுகின்ற நேரமாத்திரமாயினும்—இமைப்பில் சென்று
உறும் அமையமேனும் - இமைத்தலிலே சென்று பொருந்திய
நேரமாத்திரமாயினும்—திருவடி தெளிய நோக்கி நின்றவர்காண
நின்றார் - திருவடியை விளங்கத் தரிசித்து நின்றவர்கள் காணும்
படி அவர்கள் எதிர்ப்பட்டு நின்றவர்கள்—நீள் பவம் நீங்கினார் -
(அநாதியே) தொடர்கின்ற பிறவி நீங்கினவர்களாவர்கள். எ-று.

ஆரண வருவார் தில்லை யம்பல மெய்தப் பெற்றோ
ரோருணர் வாவ ரென்று மொன்றல ரொன்றூ ரல்லர்
காரண ராகா ரொத்த கருத்திலர் நிருத்த விற்பப்
பூரண ரவர்கள் வாழும் புவனமும் பொதுவா மன்றே.

இ - ள். ஆரண உருவார் தில்லை அம்பலம் எய்தப் பெற்
றோர் - வேதவடிவினராகிய சிவபெருமானுடைய தில்லையம்ப
லத்தை அடையப்பெற்றவர்கள்—என்றும் ஒருணர்வு ஆவர் -
எக்காலமும் பரிபூரணஞானத்தை யுடையராவார்கள்,—ஒன்று
அலர் - (சிவமுந்தாமும்) ஒன்றாயிரார்கள்,—ஒன்றார் அல்லர் -
(சிவத்தோடும்) ஒன்றாதவரல்லர் [சிவத்தோடி இரண்டற்றிருப்
பர்கள் என்றபடி]—காரணர் ஆகார் - (ஆயினும்) பஞ்சகிருத்திய
கருத்தாக்களாகார்கள்—(யாதா காரணத்தா லெனின்,)—ஒத்த
கருத்து இலர் - (கிருத்தியத்திலே) பொருந்திய இச்சை யில்லாத
வர்களாதலால்;—நிருத்த இன்பப் பூரணர் - நிருத்தானந்தத்தி
னாலே நிறைந்தவர்கள்,—அவர்கள் வாழும் புவனமும் பொது
ஆம் - அவர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் புவனமுஞ் சிற்சபையாம்.
எ - று.

ஆகாயமும் சூடாகாயமும்போலப் பிரமமும் ஆன்மாவும் தம்மிற்கேந்தி ஒன்றும் என்பது மாயாவாதிகள் கருத்து. ஆன்ம போதமும் கண்ணொளியும்போலச் சிவமும் ஆன்மாவும் தம்முள் இரண்டறக் கலக்கும் என்பது சைவசித்தாந்திகள் கருத்து. (1)

கண்ணுத லாடல் வெற்பிற் காரிகை காணு மிந்தப் புண்ணிய மன்றெ வர்க்கும் பொதுவெனு மதனாற் சூதன் றண்ணளி விபாதன் மைந்தன் சவுனகன் றனய னென்றென் றெண்ணரு முனிவர் தில்லை யெல்லையி னெய்தி னார்கள்.

இ - ள். கண்ணுதல் ஆடல் வெற்பிற் காரிகை காணும் இந் தப் புண்ணிய மன்று - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானது திருநிருத்தத்தைப் பார்ப்பதிதேவியார் தரிசிக்கின்ற இந்தச் சுத்த சபை—எவர்க்கும் பொது எனும் அதனால் - யாவர்க்கும் பொது வென்று சொல்லப்படுதலினாலே,—சூதன் - சூதமுனிவரும்— தண்ணளி விபாதன் - கருணையையுடைய விபாசமுனிவரும்— மைந்தன் - அவர் குமாரராகிய சுகமுனிவரும்—சவுனகன் - செளனகமுனிவரும்—தனயன் என்று என்று எண் அரு முனி வர் - அவர்குமாரரும் என்றென்று (பின்னும்) எண்ணுதற்கரிய முனிவர்கள்—தில்லை எல்லையின் எய்தினார்கள் - இத்தில்லைவனத் தினது திருவெல்லையிலே பொருந்தினார்கள். எ - று. (எரு).

மார்கழி யாதி ரைத்தாய் வருவிழா வெழுதல் போற்றிச் சீர்மலி கமல வாசந் திகழ்சிவ கங்கை யாடிப் பார்திகழ் பரத மேத்திப் பணிந்தரு ளாணந்து சிந்தை யார்தரு மன்பு ரீடி யவருநற் றவர்க ளானார்.

இ - ள். மார்கழி ஆதிரைத்து ஆய் வரு விழா எழுதல் போற்றி - மார்கழிமாசத்துத் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தினதாய் வருகின்ற திருவிழாவெழுச்சியைச் சேவித்து,—சீர் மலி கமல வாசந் திகழ் சிவகங்கை ஆடி - அழகு நிறைந்த பொற்றாமரை

மணம் விளங்குகின்ற சிவகங்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணி,—பார் திகழ் பரதம் ஏத்திப் பணிந்து அருள் அணைந்து - பூமியில் விளங்குகின்ற திருநிருத்தத்தைத் துதித்து வணங்கித் திருவருளைப் பொருந்தி,—சிந்தை ஆர்தரும் அன்பு நீடி - சித்தத்திலே நிறைந்த அன்பு பெருகி,—அவரும் நற்றவர்கள் ஆனார் - அவர்களும் நல்ல தவத்தையுடையர்களாயினார்கள். எ - று. (எசு)

நற்றவ மைந்த வெந்தை நயந்தபே ருளா னுமு முற்றதிங் கலர்கள் கொய்வா னேங்குகோங் காதியேற வெற்றிகொள் வரத்தா லிந்த வியாக்கிர பாத மேன்மை பெற்றன மிதனா லெல்லாப் பெருமையும் பெற்றா மன்றே.

இ - ள். நற்றவ மைந்த - நல்ல தவத்தையுடைய குமாரனே,—நாமும் இங்கு உற்றது எந்தை நயந்த பேர் அருளால் - நாமும் இவகே பொருந்தியது எமது பிதாவாகிய மத்தியந்தின மகாமுனிவருடைய விரும்பப்பட்ட பெரிய கருணையினாலும்;—அலர்கள் கொய்வான் ஒங்கு கோங்கு ஆதி ஏற - பூக்கள் கொய்தற்கு உயர்ந்த கோங்கு முதலிய மரங்களில் ஏறும்பொருட்டு—வெற்றி கொள் வரத்தால் இந்த வியாக்கிரபாத மேன்மை பெற்றனம் - வெற்றி பொருந்திய வரத்தினாலே இந்த வியாக்கிரபாத என்னும் மேன்மையைப் பெற்றோம்,—இதனால் எல்லாப் பெருமையும் பெற்றும் - இதனால் (விதிப்படி பூவெடுத்தப் பூசித்து) எல்லாப் பெருமைகளையும் பெற்றோம். எ - று. (எசு)

உன்னரு முனக்கு முன்னு மோங்குப மனிய என்னு மன்னுநம் புதல்வன் முந்தை மாதுலன் மனைப்பா லுண்டு பின்னையிங் கெய்தி நம்பாற் பெறுதுபால் பெருமா னேடு பன்னரு மன்பு நீடிப் பாற்கட லருளாற் பெற்று.

இ - ள். உன் அரும் உனக்கு முன் ஆம் ஒங்கு உபமனியன் என்னும் மன்னும் நம் புதல்வன் - நினைத்தற்கரிய உனக்கு முன்

ஞானாகிய உயர்ந்த உபமன்னியனென்கின்ற நிலைபெற்ற நம்முடைய குமாரன்—முந்தை மாதலன் மனேப்பால் உண்டு—முன்பு மாமனாகிய வசித்தமகாமூனிவருடைய ஆச்சிரமத்திலே தேனுவின் பாலேக் குடித்து (வளர்ந்த),—பின்னே இங்கு எய்தி-பின்பு இங்கே வந்து,—நம்பால் பால் பெருது - நம்மிடத்திலே பால் பெருமையால்—பெருமானோடு பன் அரும் அன்பு நீடி - சிவபெருமானிடத்திலே சொல்லுதற்கரிய அன்பு பெருகி—பாற்கடல் அருளால் பெற்று - திருப்பாற்கடலை அவர் திருவருளினாலே பெற்று. எ - று. (எஅ)

ஆண்டி சாபம் கொள்ளு மவரையும் துவரையும் போய்க் காண்டுமென் றுண்ட னேந்தக் கரியவன் முடிமேற் பாத நீண்டவன் புடனே வைத்து நீலகண் டரையு நல்கி யீண்டிவந் தகன்ற னின்னு மெய்துவ னின் று நானே.

இ - ள். ஆண்டு இடி சாபம் கொள்ளும் அவரையும் - (பிருகுமூனிவருடைய ஆச்சிரமமாகிய) அவ்விடத்தே இடப்பட்ட சாபத்தைக் கொண்டவராகிய (விட்டினுவினது அவதாரமாயுள்ள) கிருஷ்ணரையும்—துவரையும் போய்க் காண்டும் என்று ஆண்டு அணந்து - துவராபுரியிலே போய்க் காண்பேம் என்று அவ்விடத்திலே பொருந்தி,—நீண்ட அன்புடனே அக்கரியவன் முடிமேல் பாதம் வைத்து - மிகுந்த கருணையோடும் அந்தக் கிருஷ்ணருடைய சிரசின்மேலே திருவடிசூட்டி,—நீலகண்டரையும் நல்கி - சிவலிங்கப்பெருமானே எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொடுத்த,—நாண்டு வந்து அகன்றான் - இவ்விடத்திலே வந்து (பின்பும்) போயினான்;—இன்னும் இன்று நானே எய்துவன் - இன்னம் இன்று நானேக்குள்ளே வருவன். எ - று. (எக)

பங்கயில் புகழ் னந்தன் பதஞ்சலி யாகி யன்பா
லிங்கனைந் தெம்மோ டாகி யிருந்தபின் னிறை யெமக்கு

மங்கல நடமும் தெய்வ மன்றமும் வழங்கி வாறோர்
தங்களை யெங்க ளோடுந் தரும்பணி தந்து கொண்டான்.

இ - ள். பங்கம் இல் புகழ் அனந்தன் பதஞ்சலி ஆகி - குற்ற
மில்லாத கீர்த்தியையுடைய ஆதிசேடர் பதஞ்சலிவடிவத்தை
யுடையவராகி,—அன்பால் இங்கு அணைந்து எம்மோடி ஆகி இரு
ந்த பின் - அன்பினால் இங்கே வந்து நம்மோடி கூடி (நெடு
நாள்) இருந்தபின்பு,—இறை எமக்கு மங்கல நடமும் தெய்வ
மன்றமும் வழங்கி - சிவபெருமான் எங்களுக்கு மங்கலத்தையு
டைய திருநிருத்தத்தையும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கனக
சபையையும் புலப்படுத்தி,—வாறோர் தங்களை எங்களுடும்
தரும் பணி தந்து கொண்டான் - தேவர்களையும் எங்களுடும்
தக்க தொண்டைத் தந்து ஆட்கொண்டருளினார். எ - று. (அ௦)

சயமலி சாம வேதத் தலைவரி லொருவ னான
செயிமினி முனிவ னண்ணித் திருநடந் தொழுது வாழ்ந்து
வியன்மலர்ப் பாத மன்பால் வேதபா தத்த வத்தா
னயமிகப் பரவி யின்ப நண்ணிஞ னெண்ண மாற.

இ - ள். சயம் மலி சாம வேதத் தலைவரில் ஒருவன் ஆன
செயிமினி முனிவன் - வெற்றி மிகுந்த சாமவேதத்தலைவர்களுள்
ஒருவராகிய சையிமினிமுனிவர்—நண்ணித் திருநடம் தொழுது
வாழ்ந்து - (இந்தச்சிதம்பரத்திலே) வந்து திருநிருத்தத்தை வண
கி வாழ்வு பெற்று,—வியன் மலர்ப் பாதம் - மேலாகிய செந்தா
மரை மலர்போலுந் திருவடிகளை—அன்பால் வேதபாதத்தவத்
தால் நயம் மிகப் பரவி - அன்பினோடு வேதபாதஸ்தவத்தினாலே
இனிமை மிகத் துதித்து,—எண்ணம் ஆர இன்பம் நண்ணினான்-
(தமது) கருத்து நிறைய இன்பத்தை அடைந்தார். எ - று.

வேதபாதஸ்தவமாவது முதன்மூன்றுபாதமும் தமது வாக்
காகவும் நான்காம்பாதம் வேதமாகவும் சையிமினிமுனிவராலே
செய்யப்பட்ட தோத்திரம். ஸ்தவம் - தோத்திரம். (அக)

துற்கட னென்றோர் பாவி துணிதரு வணிக னென்போன்
கற்கட மனைய சிந்தைக் காதகன் மாக மாதத்
திற்கட னாகு நாளும் நிறைதகு துறையிற் றில்லை
நற்கடற் படிய முத்தி நண்ணினு ரெண்ணி லார்கள்.

இ - ள். தற்கடன் என்ற ஓர் பாவி - துர்க்கடனெனப் பட்ட ஒருமகரபாதகன்—துணிதரு வணிகன் என்போன் - (பாவத்துக்குத்) துணிகின்ற செட்டியாயுள்ளவன்—கற் கடம் அனைய சிந்தைக் காதகன் - மலைப்பக்கத்துள்ள சுரவழிப்போன்ற சித்தத்தையுடைய கொலைஞன்—தில்லை நற்கடல் - சிதம்பரத் துக்குச் சமீபத்தில் உள்ள நல்லசமுத்திரத்திலே—மாகமாதத் தில் கடன் ஆகும் நாள் உற்று இறை தகு துறையில் - மாசிமாச த்தில் (அதற்கு) உரியதாகிய மகநக்சுத்திரத்திலே பொருந்திச் சிவபெருமான் (தீர்த்தத்துக்கு) எழுந்தருளும் பாசமயத்தான் றுறையிலே—படிய - (ஒருநாட் படவோடு) தாழ்,—என் இலா ர்கள் முத்தி நண்ணினார் - எண்ணில்லாதவர்கள் (அவனுடனே) முத்தி பெற்றார்கள். எ - று. (அஉ)

மாசிலா வுலகிற் தீர்த்தம் வானவ ரனைய தில்லை
யாசிலா வேத கஞ்செ யகிலவா விகளெ வர்க்குந்
தேசமா ரயன்மால் போல்வ திகழ்திருக் குளமெ வர்க்கு
மீசனா மென்ன மேலா யெளிதுமா யிருக்கு மன்றே.

இ - ள். மாச இலா உலகில் தீர்த்தம் வானவர் அனைய—குற் றயில்லாத புண்ணிபதலங்களினுள்ள தீர்த்தங்கள் தேவர்களைப் போல்வன;—தில்லை ஆச இலா வேதகம் எவர்க்கும் செய் அகில வாவிகள் - சிதம்பரத்திலே குற்றயில்லாத பரிசனவேதியை யாவ ருக்குஞ்செய்கின்ற சகலதீர்த்தங்களும்—தேசம் ஆர் ஆயன் மால் போல்வ—ஒளி நிறைந்த பிரம விட்டுணுக்களைப் போல்வன;— திகழ் திருக்குளம் - விளங்குகின்ற சிவகங்கை—எவர்க்கும் ஈசன் ஆம் என்ன மேல் ஆம் - எல்லாத் தேவர்களுக்குந் தலைவராகிய

சிவபெருமான்போல (எல்லாத்தீர்த்தங்களுக்கும்) மேலாகி,—
எளிதும் ஆய் இருக்கும் - (தண்ணீரிலே வடிவாதலினாலே
தன்னை அடைந்த யாவருக்கும்) எளிதமாயிருக்கும். எ - று. ()

கங்கைகா ளிந்தி பொன்னி கன்னியா திகள்வ ணங்கும்
பங்கய வாவி தானே பழுதுக ளகற்ற வற்று
லிங்குநின் னவைக ழித்த விலஞ்சியிக் கனக மேனி
மங்கல மன்று ளாடு மன்னவ னருளா மன்றே.

இ - ள். கங்கை காளிந்தி பொன்னி கன்னி ஆதிகள் வணங்
கும் - கங்கை காளிந்தி காவேரி கன்னி முதலிய சகல தீர்த்தங்
களும் (தங்களிடத்துள்ள பாவங்கள் போகும்படி) வணங்கு
கின்ற—பங்கயவாவி தானே பழுதுகள் அகற்ற வற்று - பொற்
சுமரைவாவிபாகிய சிவகங்கையே சகல பாவங்களையும் போக்க
வல்லது;—இவரு நின் நவை கழித்த இக்கனகமேனி இலஞ்சி -
இவனே உன்னுடைய உடற்குற்றத்தைப் போக்கிய இப்பொன்
வடிவத்தைத் தந்த திருக்குளம்—மங்கல மன்றுள் ஆடும் மன்ன
வன் அருள் ஆம் - மங்கலத்தையுடைய சபையிலே திருநிருத்தஞ்
செய்தருளும் சிவபெருமானுடைய திருவருளாகும். எ - று. ()

மன்னவ னெமக்க ளித்த வாழ்வுகேள் வழாத மைந்த
கன்னலுஞ் சுவையும் போன்மெய்க் காட்சியுங் கருத்தி லின்பு
மன்னிய மின்மை காட்டி யகம்புற மென்றி ரண்டு
பின்னமி லருளுந் தந்த பெற்றியார் பெற்று ளாரே.

இ - ள். வழாத மைந்த - (நல்லொழுக்கத்தினின்றும்) வழ
வாத குமாரனே,—மன்னவன் எமக்கு அளித்த வாழ்வு கேள் -
நடராஜர் நமக்குத் தந்தருளிய வாழ்வைக் கேட்பாயாக;—கன்
னலும் சுவையும் போல் - சருக்கரையும் அதன்சுவையும்போல—
மெய்க் காட்சியும் கருத்தில் இன்பும் அன்னியம் இன்மை காட்டி -
(தமது) திருமேனிப்பிரகாசமும் (நமது) உள்ளத்தில் விளையும்

நிருத்தானந்தமும் அன்னியமில்லாமையைப் புலப்படுத்தி—அகம் புறம் என்று இரண்டு பின்னம் இல் அருளும் தந்த பெற்றி - உள்ளும் புறமுமென்று இரண்டு பேதமில்லாத (ஒருநீர்மைய தாகிய) திருவருளையுந்தந்த கருணைத்திறத்தை—யார் பெற்று உளார் - வேறியாவர் பெற்றுள்ளவர்! எ - று. (அடு)

இன்றமக் கிறைவன் முத்தி யிகபரத் தெளிதி னல்கு மன்றிது வென்று தொல்லை மறைமுனி யுபதேசங்க ளன்றருள் செய்ய மைந்த னருவிகண் சொரிய னைந்து சென்றுமுன் பணிந்து தந்தை சேவடி சென்னி வைத்தான்.

இ - ள். இன்று எமக்கு இறைவன் முத்தி இக பரத்து எளிதின் நல்கும் மன்று இது என்று - இப்பொழுது நமக்குச் சிவபெருமான் முத்தியை இகத்தினும் பரத்தினும் எளிதிலே தந்தருளுஞ்சபை இது என்று—தொல்லை மறை முனி உபதேசங் கள் அன்று அருள் செய்ய - பழைய வேதத்தையறிந்த வியாக் கிரபாதமகாமுனிவர் உபதேசங்களை அப்போதருளிச்செய்ய;—மைந்தன் கண் அருவி சொரிய னைந்து - குமாரராகிய இரணிய வருமர் கண்களினின்றும் அருவி பொழிய நெக்குருகி,—தந்தை முன் சென்று பணிந்து - பிதாவாகிய அம்முனிவரெதிரே போய் நமஸ்கரித்து,—சேவடி சென்னி வைத்தான் - (அவருடைய) சிவந்த திருவடியைத் தமது சிரசில் வைத்தார். எ - று. (அசு)

சென்னிசேர் பாதங் கண்ணுஞ் சிந்தையுந் திகழ வைத்து முன்னுற வணங்கி யேத்தி முகமிக மலர்ந்து ஞான மெண்ணையும் பொருளா நல்கிற் றிறைவரிண் கருணை யென்று பன்னரு மன்பு நீங்காப் பரிவுளம் பெருகு வித்தான்.

இ - ள். சென்னி சேர் பாதம் கண்ணும் சிந்தையும் திகழ வைத்து - சிரசிலே பொருந்திய திருவடியைத் (தம்முடைய) கண் களினும் இருதயத்தினும் விளங்க வைத்து,—முன் உறவணங்கி

ஏத்தி முகம் மிக மலர்ந்து - (மீளவுந்) திருமுன்னே பொருந்த நமஸ்கரித்துத் துதித்து முகமிகமலர்ந்து,—இறைவ நின் கருணை என்னையும் பொருளா ஞானம் நல்கிற்று என்று-எப்பெருமானே உமது காருண்ணியம் (பொருளல்லாத) தமியேனையும் பொருளாகக் கொண்டு ஞானத்தைத் தந்தருளியது என்று விண்ணப்பஞ் செய்து,—பன் அரும் அன்பு நீங்காப் பரிவு உளம் பெருகுவித் தான் - (தமது) சொல்லுதற்கரிய அன்பினாலே-ஒழியாத மகிழ்ச்சியை (அவர்) திருவுள்ளத்திலே பெருகச்செய்தார். எ - று. ()

ஆயபே ருளால் வாழு மரசிளங் குமா னாளுந்
தூயநீர்த் தடம்ப டிந்து துணைவனைத் தொழுது தந்தை
சாயைபோ லமர்ந்த னந்தன் றாளுந் பணிந்த வர்க்கங்
கேயுமா றேவ லுஞ்செய் திளங்கதிர் போலி ருந்தான்.

இ - ள். ஆய பேர் அருளால் வாழும் அரசு இளங்குமரன் - இங்ஙனமாகிய பெரிய திருவருளினால் வாழ்கின்ற இளமையாகிய இராசகுமாரர்—நானும் தூய நீர்த் தடம் படிந்து - நாடோறும் சுத்தமாகிய தீர்த்தத்தையுடைய சிவகமகையிலே ஸ்நானஞ் செய்து,—துணைவனைத் தொழுது - உயிர்த்துணைவராகிய சிவ பெருமானே நமஸ்கரித்து,—தந்தை சாயை போல் அமர்ந்து - பிதாவாகிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருக்கு நிழல்போலப் பொருந்தி,—அனந்தன் தாள் நானும் பணிந்து - பதஞ்சலிமகாமுனிவருடைய திருவடிகளையும் வணங்கி,—அவர்க்கு அங்கு ஏயும் ஆறு ஏவலும் செய்து - அவர்களிருவருக்கும் அங்கே இமையுட்படி தொண்டிகளுஞ்செய்து,—இளம் கதிர் போல் இருந்தான் - பாலஞ்சிரியர்போலிருந்தார். எ - று. (அஅ)

வேறு.

இங்கி வன்றிகழ் வெய்து நாண்மணு வென்னு மன்னன்
வ சிட்டனைச், சிங்க வன்மனை யென்னை நீதிசெ லுத்து
மாறுசெ லுத்துகென், றங்க வன்றன்ம னந்தி ருத்திய ருத்தி

யோடுப ரித்தமெய்ச், சங்க முங்கழி வித்த ரும்புகழ் தாவி
லாவுட லாயினான்.

இ - ள். இங்கு இவன் திகழ்வு எய்தும் நாள் - இவ்விடத்
திலே இவ்விரணியவருமர் விளக்கம் பொருந்திய நாளிலே,—
மனு என்னும் மன்னன் - மனுவென்னும் அரசன்—வசிட்டனே -
வசிட்டமுனிவரை (நோக்கி)—நீதி என்னைச் செலுத்தும் ஆறு
சிங்கவன்மனைச் செலுத்தாக என்று - (நீர்) நீதியிலே (இந்நாள்
காறும்) என்னை நடத்தியபடியே இனிச் சிங்கவன்மனை நடத்து
வீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—அங்கு அவன்றன் மனம்
திருத்தி - அங்கே அம்முனிவருடைய திருவுள்ளத்தை இயை
வித்த,—அருத்தியோடு பரித்த மெய்ச்சங்கமும் கழிவித்தது -
ஆசையோடு தாங்கிய பூதவுடம்போடு கூடுதலையொழித்து,—
தாவு இலா அரும் புகழ் உடல் ஆயினான் - அழிவில்லாத பெரிய
புகழுடம்பை உடையவனாயினான். எ - று. (அக)

இன்னு யிர்க்குல மாறொ டண்ண லெடுத்து விட்டது
றக்கநேர், மன்னு யிர்ப்படை பின்றொ டர்ந்தும யான வாழ்
வுமு டித்துநற், பொன்னி லக்கமில் கூறை யாதிபொ ழிந்த
ழிந்துவ சிட்டனீ, மின்ன மைச்சர்கண் மன்னர் மைந்த ருட
ன்க டன்செய்தி ருந்துழி.

இ - ள். இன் உயிர்க்குலமாறொடு அண்ணல் எடுத்தவிட்ட
துறக்க நேர் - இனிய உயிர்போலும் குலஸ்திரியுடனே இராசா
அடைந்த துறக்கத்துக்கு நேராக—மன் உயிர்ப் படை பின்
தொடர்ந்து - கிலைபெற்ற உயிர்போலும் அடிமைகளோடு பின்
றொடர்ந்து,—மயான வாழ்வு முடித்து - மயானகிருத்தியத்தை
நிறைவேற்றி,—நற் பொன் இலக்கம் இல் கூறை ஆதி பொ
ழிந்து - நல்ல கனகம் எண்ணில்லாத வஸ்திரமுதலியவற்
றைத் தானஞ்செய்து,—அழிந்து - துக்கித்துக்கொண்டு,—வசிட்
டன் - வசிட்டமகாமுனிவர்—நீடு உன் அமைச்சர்கள் - நெடுங்

காலத்தள்ள ஆராய்கின்ற மந்திரிமார்களும்—மன்னர் - குறுநில மன்னர்களும்—மைந்தருடன்—இராசகுமாரர்களும் ஆகிய இவர்களோடும்—கடன் செய்து இருந்துழி - மற்றைக் கிருத்தியங்களை யும் முடித்துக்கொண்டு இருந்தபொழுது. எ - று. (கூ0)

யாது செய்குவ மென்ன மைந்தர்க ளெந்தை முந்த விசைந்ததே, மேத கும்படி செய்க வென்ன . விசிட்டனா வசிட்டன்யா, நீதி தங்கிய சிங்க வன்மனை நேடி யிங்கனை விப்பனர், தீத கன்றிட வென்றி செய்திரு மென்று தென்றிசை செல்குவான்.

இ - ள். யாது செய்குவம் என்ன - இனி யாது செய்வோம் என்று வினாவ;—மைந்தர்கள் எந்தை முந்த இசைந்ததே மேத கும்படி செய்க என்ன - குமாரர்கள் எம்முடைய பிதா முன்னே இசைந்ததையே மேன்மை தரும்படி செய்தருளீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய;—விசிட்டன் ஆன வசிட்டன் - மேலோ ராகிய வசிட்டமுனிவர்—யான் நீதி தங்கிய சிங்கவன்மனை நேடி இங்கு அனைவிப்பன் - நான் நீதி பொருந்திய சிங்கவன்மனைத் தேடி இங்கே அழைத்துக்கொண்டு வருவேன்,—நீர் தீது அகன்றிட வென்றி செய்த இரும் என்று - (நான் வருமளவும்) நீங்கள் குற்றநீங்க வெற்றிசெய்துகொண்டிருங்கள் என்று சொல்லி,—தென்றிசை செல்குவான் - தெற்குத் திக்கை நோக்கிப் போவாராயினார். எ - று. (கூக)

அங்க வங்கம் டைந்து கங்கை படிந்த தன்கரை யானடைந்தெங்கு நாடிவ ளங்கொள் காசியி றைஞ்சி விர்தம கன்றெழிற் றங்கு மாளுவ குச்ச ராதி தருந்தெ லுங்கு கடந்துநற் சிங்க வன்ம னிருந்த வெல்லை யறிந்து தில்லை செறிந்தனன்.

இ - ள். அங்க வங்கம் அடைந்து - அங்கதேசத்தையும் வங்கதேசத்தையும் பொருந்தி,—கங்கை படிந்து - கங்கையிலே

ஸ்நானஞ்செய்து, — அதன் கரையால் நடந்த - அதன் கரைவழி யாகச் சென்று, — எங்கும் நாடி - எவ்விடத்தினுந்தேடி, — வளம் கொள் காசி இறைஞ்சி - வளம்பொருந்திய காசியை வணங்கி, — விர்தம் அகன்று - விர்தமலையை நீங்கி, — எழில் தங்கு மாநுவ குச்சர ஆதி தரும் தெலுங்கு கடந்த - அழகு பொருந்திய மாநுவ வங் குச்சரமுதலிய தேசங்களையும் தக்க தெலுங்கதேசத்தை யுங் கடந்து, — நற் சிங்கவன்மன் இருந்த எல்லை அறிந்து - நல்ல சிங்கவருமா இருந்த எல்லையை உணர்ந்து, — தில்லை செறிந்த னன் - தில்லைவனத்தைப் பொருந்தினார். எ - று. (கூஉ)

மன்னு மாறயர் வெம்மை யாற வசிட்டன் வண்கள வார்நிழற், நன்னி னாதனை பெய்து மாறுணர் தன்புலீச் சர ணத்தனீ, முன்ன மேவுக யானு மிந்த முயங்கு பூசை முடித்துவந், துன்னொ டாகுவ னென்ன மைந்த னுவந்து சென்று பணிந்தனன்.

இ - ள். மன்னும் ஆறு அயர் வெம்மை ஆற - நிலைபெற்ற வழி நடந்த வெம்மை தீரும்படி—வசிட்டன் வண் களவு ஆர் நிழற்றன்னின் நாதனை எய்தும ஆறு உணர் - வசிட்டமகாமுனி வர் அழகிய திருக்களாமரத்தினது நிறைந்த நிழலின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானை அடைந்தமையை அறிந்த—தன் புலிச்சரணத்தன் - தண்ணிலையையுடைய வியாக் கிரபாதமகாமுனிவர் (இரணியவன்மரை நோக்கி), — நீ முன்னம் மேவுக - நீ முன்னே போவாயாக—யானும் முயங்கு இந்தப் பூசை முடித்து வந்து உன்னொடு ஆகுவன் என்ன - நானும் செய் கின்ற இந்தப் பூசையை முடித்துக்கொண்டு வந்து உன்னொடு கூடுவேன் என்றருளிச்செய்ய; — மைந்தன் உவந்து சென்று பணிந்தனன் - குமாரராகிய இரணியவருமர் மகிழ்ந்து போய் (வசிட்டமகாமுனிவரை) நமஸ்கரித்தார். எ - று. (கூஉ)

தொழுதல் கண்டவ னென்ற றிந்துமோர் தொன்மை நன்மைக ளின்மையால், வழுவி லாமக னூர்த டம்புயம் வாழி

யேயென மாமுனி, மொழிக ளுந்தரு கின்மை யாலழு முன்பு
துன்பு குவிப்பதொத், திழுவ றிந்திடு மாகவிழ்ந்திட ரேறு
மாதரை கீறினான்.

இ - ள். தொழதல் கண்டு - நமஸ்கரித்தலைக் கண்டு—
அவன் என்று அறிந்தும் - (சிறகவன்மா) அவரென்றறிந்தும்—
தொன்மை நன்மைகள் இனமையால் - முன்புபோல ஆசீர்வாதங்
கள் செயப்படாமையால்—வழு இலா மகனார் தடம் புயம்
வாழியே யென - குறதகில்லாத குமாரர் (சந்தையாருடைய)
பெரிய புயங்கள் வாழ்கின்றனவா என்று வினாவ, —மாமுனி
மொழிகளும் தருகின்மையால் - வசிட்டமகர்முனிவர் எதிரவார்த
தைகள் சொல்லாமையினால்—அழு முன்பு துன்பு குவிப்பது
ஒத்து - அழுதறகு முன்னே துன்பங்களைக் கூட்டுதல்போன்று—
இழவு அறிந்திடுமா கவிழ்ந்து - (பிகாவின்) மரணத்தை அறிந்து
கொள்ளும்படி தலை கவிழ்ந்து - இடர் ஏறுமா தரை கீறினான் -
துக்கமேறும்படி தரையைக் கீறினார். எ - று. ஓர் அசை. (கச)

துன்பமெய்தியவாறு ணர்ந்தனை தொல்பு லிச்சா ணத்தனீள்
வன்ப ணீசனோ டெய்த நீதி வசிட்ட ணேர்வர வந்துதா
முன்பு செய்வகை யாலு ஞான முதிர்ச்சி யாலு முயங்கினோ
ரன்பு நீடிய தத்த மிற்றிக ழாத ரங்கள் பெருக்கினார்.

இ - ள். துன்பம் எய்திய ஆறு உணர்ந்து அனை தொல்
புலிச்சரணத்தன் - (இரணியவன்மருக்குத்) துக்கம் வந்தமையை
அறிந்து வந்த பழைய விபாக்கிரபாதமகாமுனிவர்—நீள் வன்
பணீசனோடு எய்த - உயர்ந்த வலிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரோ
டும் அணுக, —நீதி வசிட்டன் நேர் வர - நீதியையுடைய வசிட்ட
மகாமுனிவர் (அவர்கள்) எதிரே வர, —வந்து முயங்கினோர் -
(இப்படி) வந்து கூடிய மூவரும்—தாம் முன்பு செய் வகையா
லும் ஞானமுதிர்ச்சியாலும் - தாங்கள் முன்பு செய்த பிரகாரத்
தினாலும் ஞானத்தின் முதிர்ச்சியினாலும்—அன்பு நீடிய தத்தயில்

திகழ் ஆதரங்கள் பெருக்கினார் - அன்பு மிகும்படி தங்கள் தங்களுள்ளே விளங்காநின்ற சமகாரங்களை மிகச்செய்தார்கள். எ-று.

மன்னு நற்றவர் தம்மி லுய்த்தபின் மைந்தன் வந்து வணங்கநா, மென்னு ரைத்து முடிந்த வாரிது வென்று தந்தை யெடுத்துமேன், மின்னி லைத்துள தன்னின் மொக்குளும் வேறி தற்குவ மித்திடிற், நன்னை யொத்துள தென்னின் யாருட நஞ்ச மாநினை நெஞ்சரே.

இ - ள். மன்னும் நற்றவர் தம்மில் உய்த்த பின் - நிலைபெற்ற நல்ல தவததையுடைய முனிவர்கள் தம்மிற் கூடியிருந்த பின்பு, —மைந்தன் வந்து வணங்க - குமாரராகிய இரணியவன் மர் வந்து நமஸ்கரிக்க; —நாம் என் உரைத்தும் முடிந்த ஆறு இது என்று - நாம் யாது சொல்வோம் முடிந்தபடி இது என்று சொல்லி, —தந்தை எடுத்து - பிதாவாகிய விபாக்கிரபாதமகாமுனிவர் (மார்பிலே பொருந்த) எடுத்தனைத்து, —மேல் மின் நிலைத்துள - ஆகாயததுள்ள மின் (வெளிப்படத் தோன்றிநின்று கெழிதலாற் சிறிதுபொழுதாயினும்) நிலைத்துள்ளது; — தன்னின் மொக்குளும் - அதுபோலவே நீர்க்குமிழியும் (வெளிப்படத் தோன்றி நின்று கெடும்) —இதற்கு உவமித்திடில் வேறு-(அவைகளை) இச்சரீரத்துக்கு உவமித்தாற் பொருந்தாது வேறுபடும்; — தன்னை ஒத்துளது என்னின் - (நிலையாமைக்குச் சரீரம்) தன்னைத் தானே ஒத்துளதெனின், —உடல் தஞ்சுமாரினை நெஞ்சர் யார் - சரீரத்தை நிலையுடையதாக நினைக்கும் உள்ளத்தையுடையவர் யாவர்! எ - று.

(ககச)

பிரம ரேமுத லான தந்தி பிறங்கெ றும்பிடை பேணுசீ, ருருவி னோர்களில் யாரு ளோர்சரு கோடு வாடையொதுக்கவுற், நிரிய நூறிய சூறை மாருத மென்ன வல்வினை நல்குமா, லருளி லோரென நோத காதென வாறு மாமுனி கூறினான்.

இ - ள். பிரமரே முதல் ஆன தந்தி பிறங்கு எழும்பு இடை பேணு கீர் உருவினோர்களில் யார் உளோர் - பிரமாக்கள் முதலாக உண்டாகிய யானை விளங்குகின்ற எழும்பு இவற்றின் இடைப்பட்டனவாகக் குறிக்கப்பட்ட சிறப்புப் பொருந்திய சரீரத்தை யுடையவர்களுள்ளே யாவர் நசிமாதவர்!—சருகு ஒடி வாடை ஒதுக்க - சருகுகளை ஒழிகின்ற வாடைக்காறறு (ஒரிடத்திலே) ஒதுக்க—உறறு இரிய னுறிய சூறை மரீருதம் என்ன - (அவைகளைப்) பொருந்தி (அவை) பிரியுமபடி அழிககின்ற சூறைக் காற்றம்போல—வல்வினை நல்கும் - (தாய் தந்தை மனைவி மைந்தர் முதலிய பாசங்களை மெலவினை கூட்ட) வலவினை பிரிக்கும்,—அருள் இலோர் என நோக்காது என - அருளில்லாதவர் போலத் துக்கமுதல் தகாது என்று—ஆறு மாமுனி கூறினான் - (இரணியவன்மர்) ஆறும்படி (வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளிச்செய்தார். எ - று. (ககரு)

மருவ ரும்புகழ் வாய்மை நீதி வசிட்டன் மாதவ மன்னிரீ, நிருவ ரும்பெறு நன்மை பொன்னுரு வெய்து மைந்தனும் யாமுமிப், பொருவ ரும்புவி யோரு மேலமர் போக ரும் பிரி யாவருங், கருவ ரம்பு கடக்க நல்கினி ரென்று நன்றி கதித்தனன்.

இ - ள். மருவு அரும்புகழ் வாய்மை நீதி வசிட்டன் - பொருந்தாததற்கரிய கீர்த்தியும் மெய்மையும் மிக்க வசிட்டமகாமுனிவர்—நீர் இருவரும் மாதவம் மன்னிப் பெறும் நன்மை - நீங்களிருவரும் பெரிய தவத்தைச் செயது பெற்ற பெருவாழ்வை—பொன் உரு எய்தும் மைந்தனும் - பொன்னுருவத்தை யடைந்த குமாரனும்—யாமும் - நாமும்—இப் பொருவு அரும்புவியோரும் - இந்த ஒப்பில்லாத பூமியிலுள்ளோர்களும்—மேல் அமர் போகரும் - சுவர்க்கத்திலே பொருந்திய தேவர்களும்—பிரியா அரும்பு கரு வரம்பு கடக்க - நீங்காத அரிய பிறவியெல்லை

யைக் கடக்கும்பொருட்டு—நல்கினிர் என்று நன்றி கதித்தனன்—
அருளிச்செய்தீர்களே என்று நன்றி பாராட்டினார். எ - று. (௧௮)

தில்லை பெல்லை புகுந்தி வன்பெறு சீர்கொண்டிருள்
கூறிலோ, ரெல்லை ரில்லை வசிட்ட நீடி மிறைஞ்ச வொத்துக
வென்றுநற், ரொல்லை மல்ல விலஞ்சி மேவு தொழுந்த கைப்
புன லாடுவித், தொல்லை மல்கிய மன்ற வாய்மை யுணர்த்தி
முன்பணி வித்தனன்.

இ - ள். (அது கேட்ட வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்)—
இவன் தில்லை எல்லை புகுந்து பெறு சீர் கொள் நீடி அருள் கூறில்
ஓர் எல்லை இல்லை - இந்தவிரணியவன்மன் சிதம்பரத்தெல்லையிலே
புசுந்து பெற்ற சிறப்புப் பொருந்திய மிக்க திருவருளைச் சொல்
லப்புகன் ஓரளவில்லை;—வசிட்ட நீயும் இறைஞ்ச எய்துக
எனது - வசிட்டமுனிவரே நீரும் நமஸ்கரிக்க வாரும் என்று
(அழைத்துக்கொண்டு போய்,)—நல் தொல்லை மல்லல் இலஞ்சி
மேவு தொழும் தகைப் புனல் ஆடுவித்து - நல்ல பழைய வளத்
தையுடைய திருககுளத்திலே பொருந்திய வணங்கப்படுந் தகை
மையையுடைய தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம்பண்ணுவித்து,-- ஒல்லை
மல்கிய மன்ற வாய்மை உணர்த்தி - பழைமை பொருந்திய சிற
சபையினது உண்மையை உபதேசித்து.—முன் பணிவித்தனன் -
(நடராஜர்) சநந்தியிலே நமஸ்கரிப்பித்தாரா. எ - று. (௧௯)

கரவி லாடல் வணங்கி வண்கருமூல காரண ஞானப்
பொருளில்பாத மிறைஞ்சி நீடி புலிச்சு ரந்தொழுதெங்கணும்
பரவி நீடி வசிட்ட மாமுனி பாய்பு லிச்சுர ணத்தன்வாழ்
விரவு மாச்சிர மத்தின் மேவி விருந்த ருந்தி யிருந்தனன்.

இ - ள். நீடி வசிட்டமாமுனி - உயர்ந்த வசிட்டமகாமுனி
வர்—கரவு இல் ஆடல் வணங்கி - மறைப்பில்லாத திருநிருத்
தத்தை நமஸ்கரித்து,—வண் கரு மூலகாரணன் ஆரணப் பொ

ருவு இல் பாதம் இறைஞ்சி - (பிரபஞ்சத்தாக்கு) மெய்மைமாயிய கருவாயுள்ள ஸ்ரீமூலட்டானேசுரருடைய வேதத்தினாலே துதிக் கப்படும் ஒப்பில்லாத திருவடிகளை வணங்கி,—நீடு புலீச்சுரம் தொழுது - பழைய திருப்புலீச்சுரத்தை நமஸ்கரித்து,—எங்க ணும் பரவி - திருவெல்லையெறும் (உள்ள சிவலிங்கங்களைத்) துதித்து,—பாய புலிச் சரணத்தன வாழ விரவும் ஆச்சிரமத் தின் மேவி - பாய்கின்ற புலிக்கால்போலும் பாதத்தையுடைய முனிவர் வாழ்வுபொருந்தும் ஆச்சிரமத்திலே பொருந்தி,—விரு நது அருந்தி இருந்தனன் - விருநதுண்டிருந்தார். எ - று. (க00)

அந்தி வந்தனை தந்த னந்தன தாசி லாச்சிர மத்திலும் நெந்தைபாத மிறைஞ்சி வந்திரு ளெல்லி செல்லவெழுந்தநற் சந்தி சேர்பணி ராச னுந்தகு சைவ ராசனு மெய்தவே வந்த வைதிக ராச னுன வசிட்டன் மன்னி ிருந்தனன்.

இ - ள். அந்தி வந்தனை தந்து - சாயங்காலத்திலே சந்தியா வந்தனம் பண்ணி,—அனந்தனது ஆச இல் ஆச்சிரமத்தில் உற்று - பதஞ்சலிமகாமுனிவருடைய குற்றமில்லாத பர்ணசாலை யிலே போய்,—எந்தை பாதம் இறைஞ்சி வந்து - எம்முடைய பிதாவாகிய திருவனந்தேச்சுரருடைய திருவடிகளை நமஸ் கரித்து (மீண்டு வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருடைய பர்ணசாலை க்கு) வந்து,—இருள் எல்லி செல்ல எழுந்த - இருண்ட இராத் திரி செல்ல (வைகறையில்) எழுந்து,—நற் சந்தி சேர் பணிராச னும் தகு சைவராசனும் எய்த - நல்ல சந்தியாவந்தனத்தைப் பொருந்திய நாகராசராகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும் தக்க சைவ ராசராகிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரும் (வந்து) பொருந்த,— வந்த வைதிகராசன் ஆன வசிட்டன் மன்னி இருந்தனன் - வந்த வைதிகராசராகிய வசிட்டமகாமுனிவர் பொருந்தியிருந் தார். எ - று. (க0க)

தீதி லாத விராச ராசனும் வந்து வந்தனை செய்துநா னேதி லாரென நோத கேனரு ளெந்தை மாரிவர் மைந்தன்யா

ஞாந லாலுயர் வீடு மெய்துவ னென்று முன்ன ரமர்ந்தபின்:
கோதி லாத் வசிட்டன் வந்தமை கூறு வானிட ராறுவான்.

இ - ள். தீத இலாத இராசராசனும் வந்து வந்தனை
செய்து - குற்றமில்லாத இராசராசராகிய இரணியவன்மரும்
(முனிவர்கண்முன்னே) வந்து நமஸ்காரம்பண்ணி,—நான் ஏதி
லார் என நோதகேன் - தமியேன் பிறர்போலத் துக்கமடை
யேன்,—அருள் எந்தைமார் இவர் - அருட்பிதாக்கள் இவர்கள்—
மைந்தன் யான் - (இவர்களுக்குப்) பிள்ளை நான்;—ஆதலால்
உயர் வீடும் எய்துவன் என்று - ஆதலினாலே மேலாகிய மேகக்ஷ
த்தையும் அடைவேன் என்று சொல்லி—முன்னர் அமர்ந்த
பின் - (அவர்கள்) சந்திதியில் இருந்தபின்பு,—கோது இலாத
வசிட்டன் வந்தமை இடர் ஆறுவான் கூறுவான் - குற்றமில்லாத
வசிட்டமகாமுனிவர் (தாம் எண்ணி) வந்த காரியத்தைத் துக்க
நீங்கும்படி சொல்வாராயினார். எ - று. (க0உ)

அருந்த திக்கிறை யோனே மக்கிவ னுக்கு ஞாலமளித்
துநீ, திருந்த வுய்த்து நடத்து கென்றுரை செய்து மன்னு
யிர் சென்றபின், தருந்த மன்னுயிர் போன மேனி தகக்கி
டந்தது தம்பிமா, ரிரந்து கொண்டனர் கொண்டு போதர
விங்கு வந்தன மென்றனன்.

இ - ள். அருந்ததிக்கு இறையோன் - அருந்ததிக்கு நாயக
ராகிய வசிட்டமுனிவர்—இவனுக்கு ஞாலம் அளித்தது நீ திரு
ந்த உய்த்து நடத்துக என்று எமக்கு உரைசெய்து மன் உயிர்
சென்ற பின் - இச்சிவகவன்மனுக்குப் பூமியைக் கொடுத்து நீர்
இவனைத் திருத்தமுத நீதியிலே செலுத்தி நடத்துவீராக என்று
எமக்குச் சொல்லிக் கௌடராசா உயிர் நீங்கியபின்பு—தரும்
தம் மன் உயிர் போன மேனி தகக் கிடந்தது - (அவன் இவனுக்
குக்) கொடுத்த இராச்சியம் நிலைபெற்ற உயிர் நீங்கிய உடம்பு
போலக் கிடந்தது;—தம்பிமார் இரந்து கொண்டனர் - (இவனு

டைய) தம்பிமார்கள் வேண்டிக்கொண்டார்கள்,—கொண்டு போதர இறகு வந்தனம் என்றனன் - (இவனை) அழைத்துக் கொண்டு போக இறகே வந்தேம் என்றார். எ - று. தம் - செல்வம். (௧௦௩)

வன்பு விச்சர ணத்த னீடு வசிட்டன் வந்தமை சிந்தை செய், தென்செ யத்தகு மென்று மைந்தனை யெய்த வாள் விழி செய்யமுன், நன்க ருத்தறி வித்த லான்மொழி தந்தி டான தறிந்துமே, னின்செ யற்கிசை யத்த குந்திற நீப கார்த்திடு கென்றலும்.

இ - ள். வன் புவிச்சரணத்தன் - வலிய விபாக்கிரபாத மகாமுனிவர்—நீடு வசிட்டன் வந்தமை சிந்தை செய்து - பழைய வசிட்டமகாமுனிவர் வந்த காரியத்தைச் சிந்தித்தது,—என் செயத் தரும் என்று மைந்தனை எய்த வாள் விழி செய்ய - (இதற்கு) யாது செய்யத்தரும் என்று குமாரராகிய இரணிய வன்மரைப் பொருநதும்படி ஒளியையுடைய கண்களினாலே பார் க்க,—தன் கருத்து முன் அறிவித்தலால் மொழி தடுத்தான் - (அவ்விரணியவன்மர்) தமது கருத்தை முன்னே விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டமையால் உத்தரங்கொடாதிருந்தார்,—அது அறி ந்து - (விபாக்கிரபாதமகாமுனிவர்) அதனை யறிந்து,—மேல் நின் செயற்கு இசையத் தரும் திறம் நீ பகார்த்திடுக என்றலும் - இனி உன் செய்கைக்குப் பொருந்தக் தக்க காரணத்தை நீ சொல்வாயாக என்று அருளிச்செய்தலும். எ - று. (௧௦௪)

வேறு.

அந்தமி லரசஞ் சித்தி யனைத்துநீ டமார் வாழ்வு மிந்திர சால நீர்மே லெழுத்து மின்கொப்பு னிப்பொய்ச் சிந்தனை வேண்டே னுண்ட திருமுனி திருமு னிந்த வந்தனை வழுவா வாழ்வு வழங்குவா யாக வென்றான்.

இ - ள். அந்தம் இல் அரசம் - முடிவில்லாத இராச்சியமும்—சித்தி அனைத்தும் - சகலசித்திகளும்—நீதி அமரர் வாழ்வும் - ஒழிபாத தேவர்கள் பதங்களும்—இந்திரசாலம் - (மயக்கப்பொருளாகிய) இந்திரசாலத்தையும்—நீரமேல் எழுத்து - (தோன்றும்பொழுதே அழிகின்ற) நீர்மேலெழுத்தையும்—மின் - (தோன்றி அழிகின்ற) மின்னையும்—கொப்புள் - (தோன்றி நின்றழிகின்ற) நீர்க்குமிழியையும் போல்வனவாம்;—இப்பொய்ச்சிந்தனை வேண்டேன் - இநதப்பொய்ப் பொருள்களை நினைத்தலையும் விரும்பேன்;—ஆண்ட திருமுனி - (சிதிரேனை) ஆண்டருளிய திருமுனிவரே,—திருமுன் இந்த வந்தனை வழுவாவாழ்வு வழுவருவாயாக என்றான்-உமது சந்நிதிபிலே யான் செய்துகொண்டிருவின்ற இந்தவழிபாட்டிலே தவறாமையாகிய வாழ்வையே தந்தருள்வீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று.

ஆகினீ முனிவ னோடு மாண்டனைந் தரச மௌலி
நாகமா விரதந் தானே நவமணி நிதியு ளிட்ட
போகமார் பொருள மைச்சர் பேதையர் பொருந்தக் கொண்டு
வேகமாய் வருவா யென்று வியாக்கிர பாதன் கூறி.

இ - ள். ஆகில் - (உன்கருத்து) இங்ஙனமாயின்,—நீ முனிவனோடும் ஆண்டு அனைந்து - நீ வசிட்டமகாமுனிவருடனே அங்கே போய்,—அரச மௌலி - இராசகிரீடத்தையும்—நாகம் மா இரதம் தானே - யானே குதிரை தேர்காலாட்களையும்—நவமணி நிதி உள்ளிட்ட போகம் ஆர் பொருள் - நவரத்தினம் பொன்னுள்ளிட்ட போகதுகர்த்தருளிய திரவியங்களையும்—அமைச்சர் பேதையர் பொருந்தக் கொண்டு - மந்திரிமார்களையும் ஊழியக்காரிகளையும் பொருநதும்படி கைக்கொண்டு—வேகம் ஆய் வருவாய் என்று வியாக்கிரபாதன் கூறி - சீக்கிரம் வருவாயாக என்று வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளிச்செய்து. எ - று.
மன்ற.மர்நடமுன் போற்றி யெம்முடன் மருவி னோரின், முன்
றிசுழ் முனிவர் மூவா யிரவரை முதுவேள் ளிக்கென், றன்

றயன் வேண்டிக் கொண்டா னவர்களை யந்தர் வேதி, சென் றுடன் கொணர்வா யென்று திருமுனி யருளிச் செய்தான்.

இ - ள். மன்று அமர் நடம் முன் போற்றி எம்முடன் மருவினோரின் - கனகசபையிலே பொருந்திய திருநிருத்தத்தை ஆதியில் வணங்கிக்கொண்டு நம்மோடு இருந்தவர்களுள்ளே— முன் திகழ் முனிவர் மூவாயிரவரை - முதன்மையாக விளங்கு கின்ற மூவாயிரமுனிவர்களை—முது வேள்விக்கு என்று அன்று அயன் வேண்டிக் கொண்டான் - பழைய யாகத்துக்கென்று அந் நாளிலே பிரமா வந்து (நம்மை) வேண்டி அழைத்துக்கொண்டு போயினார்;—அந்தர்வேதி சென்று அவர்களை உடன் கொணர் வாய் என்று திருமுனி அருளிச்செய்தான் - அந்தர்வேதிக்குப் போய் அவர்களை உன்னுடனே கொண்டுவருவாயாக என்று வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளிச்செய்தார். எ - று.

அந்தர்வேதியாவது கங்கைக்கும் யமுனைக்கும் நடுவேயுள்ள தேசம். அந்தர் - நடு. வேதி - சம்பூமி. (கௌ)

திருவுள மான தொன்று செய்தவ மென்று செப்பப் பொருபுளி முனிமகிழ்ந்து பொதுநட முடனே போற்றி யருள்புரி பொருமா னிந்த வடிகளோட பணிநடத்த விரைவொடு வருவானேக வேண்டும் விண்ணப்ப மென்றான்.

இ - ள். திருவுளம் ஆனது ஒன்று செய் தவம் என்று செப்ப - (உமது) திருவுளத்துக்குப் பொருந்தியது யாதொன் றுண்டு அதுவே அடியேனாலே செயற்பாலதாகிய தவம் என்று (இரணியவன்மர்) விண்ணப்பஞ்செய்ய;—புலி பொரு முனி மகிழ்ந்து - (கையினாலுங்காலினாலும்) புலியைப் போன்ற முனி வர் மகிழ்ந்து,—உடனே பொது நடம் போற்றி - (அவ்விரணிய வன்மரோடும்); உடனே சபாநிருத்தத்தை வணங்கி—பெருமான் அருள் புரி - எம்பெருமானே திருவருள் செய்யும்,—இந்த அடிக ளோம் பணி நடத்த விரைவொடு வருவான் ஏகவேண்டும் - இந்த

அடியேங்களுடைய பணிவிடைகளை நடத்துதற்கு விரைவோடு வரும்படி (இவன்) போதல் வேண்டும்,—விண்ணப்பம் என்றான்— (இது எங்கள்) விண்ணப்பம் என்றார். எ - று. (க௦அ)

கண்ணுத லோனு மெண்ணில் கருணையு மருளு நல்க வெண்ணரு மின்பமெய்தியெந்தைதாள்சிந்தைசெய்து [தான் விண்ணவ னிஷுவான் மைந்தன் விடைகொண்டு மீண்டு போந் மண்ணுற வண்ணல் பாதம் வசிட்டனும் வணங்கி வந்தான்.

இ - ள். கண்ணுதலோனும் எண் இல் கருணையும் அருளும் நல்க - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானும் எண்ணில்லாத காருண்மையத்தையும் அதுஞ்கருணையுங் கொடுத்தருள;—மைந்தன் எண் அரும் இன்பம் எய்தி - குமாரராகிய இரணியவன்மர் அளவிடற்கரிய இன்பத்தை அடைந்து,—எந்தை தாள் சிந்தை செய்து - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தியானஞ்செய்து,—விண்ணவன் இசைவால் விடை கொண்டு மீண்டு போந்தான் - அக்கடவுளுடைய சம்மதியினாலே விடை கொண்டு (விபாக்கிரபாதமஹாமுனிவருடைய பர்ணசாலைக்கு) மீண்டு சென்றார்;—வசிட்டனும் மண் உற அண்ணல் பாதம் வணங்கி வந்தான் - வசிட்டமுனிவரும் பூமியிலே (எட்டுமுப்பும்) பொருந்தும்படி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கி (விடைகொண்டு) வந்தார். எ - று. (க௦க)

அன்னைநீ றளிப்பப் போற்றி யாருயி ரவர்பா லாகப் பன்னக வுரவோன் றுளும் பணிந்துபோய்ப் பரமர் தில்லைப் பொன்னம ரெல்லை போற்றிப் போதுவான் புகழ் புலிக்கான் மன்னவன் றன்னை யாண்ட வகைமொழிவழியாச்சென்றான்.

இ - ள். அன்னைநீறு அளிப்பப் போற்றி - மாதா விபூதி தரித்துவிட வணங்கி,—ஆர் உயிர் அவர் பால் ஆக - (தம்முடைய) அரிய ஆன்மா (மாதாவும் பிதாவுமாகிய) அவர்களிடத்த

தாக, —பன்னக உரவோன் தாளும் பணிந்து போய் - பதஞ்சலி
மகாமுனிவருடைய திருவடிகளையும் வணங்கிச் சென்று, —பரமர்
தில்லைப் பொன் அமர் எல்லை போற்றிப் போதவான் - சிவபெரு
மானுடைய தில்லைவனத்தினது அழகுபொருந்திய திருவெல்லையை
வணங்கிக்கொண்டு போவாராகிய இரணியவன்மர்—புகழ் புலிக்
கால் மன்னவன் தன்னை ஆண்ட வகை மொழி வழி ஆச் சென்
றான் - (யாவராலும்) புகழப்படுகின்ற வியாக்கிரபாதமகாமுனி
வர் தமமைத் (நீக்கஞ்செய்து) ஆண்டருளிய முறைமைகளை
விரிக்கும் வார்த்தைகளே வழிமுழுதும் நிகழப்போயினார். எ-அ.

விற்கழி யம்புந் தந்து மேனிய விசங்க மும்போற்
கற்கடங் கடித கன்று கவுடதே யத்துத் தங்க
ணற்கட கத்துக் கோயி னண்ணலு மெண்ணின் மாதர்
வற்கமுந் தம்பி மாரு மால்கடற் கிளர்ச்சி கொண்டார்.

இ - எ. விற்கழி அம்பும் - வில்லினின்று நீங்கிச் சென்ற
பாணமும்—தந்து மேவிய விகங்கமும் போல் - கயிறு கட்டி
விட்ட காற்றாடியும்போல—கற் கடம் கடிது அகன்று - மலை
களையும் காடிகளையும் விரைவிலே கடந்து, —கவுடதேயத்துத்
தமகள் நற் கடகத்துக் கோயில் நண்ணலும் - கௌடதேசத்தி
லுள்ள தமகள் நல்லபட்டணத்தின் மாளிகையிலே புருதலும், —
எண் இல் மாதர் வற்கமும் தம்பிமாரும் மால் கடற் கிளர்ச்சி
கொண்டார் - அளவில்லாத பெண்கள் கூட்டத்தாரும் தம்பிமா
ரும் பெரிய கடலினது கிளர்ச்சிபோல அழுதார்கள். எ - அ. (.)

அழுந்திய துயர நீங்கி யதுசரை யாற்றி யாபு
மிழந்தன னாகா வண்ண மிவரிருந் தனரே யென்றச்
சழிந்தமெய்த் தாய ருள்ளத் தளர்வுக ளகற்றி மற்றை
யொழிந்தநற் சுற்றத் தார்க ளியாரையுந் துயரொ ழித்தான்..

இ - எ. அழுந்திய துயரம் நீங்கி - (தாம்) அழுந்திய துன்ப
நீங்கி, —அதுசரை ஆற்றி - தம்பிமாரை ஆறப்பண்ணி, —யாபும்

இழந்தனன் - (தந்தையையும்) தாயையும் இழந்தேன்—ஆகா வண்ணம் இவர் இருந்தனரே என்று - (இங்ஙனம்) இழந்தன னாகாதபடி இவர்கள் இருந்தார்களே என்று—அச்ச அழிந்த மெய்த தாயர் உள்ளத் தளர்வுகள் அகற்றி - (சுமங்கலைக்குரிய) அடையாளம் நீங்கிய உடம்பையுடைய சிறிய தாயருடைய மனக் கலேசங்களை நீக்கி,—ஒழிந்த மற்றை நற் சுற்றத்தார்கள் யாரை யும் துயர் ஒழித்தான் - எஞ்சிய மற்றை நல்ல சுற்றத்தார்களெல் லாரையும் துன்பத்தினின்று நீக்கினார். எ - று. (கக௨)

எண்டகு துறைகொண் மாக்களி யாரையு மினிதழைத்துக் கண்டுதன் கனக மேனிக் கவினவர் காண நல்கி யண்டர்தம் பெருமா னும மமபலத் துழனி யுன்னி யொண்டிறற் குமா னாளோ ஞழியா மெனவொ ழித்து.

இ - ள். ஒண் டிறற் குமான் - ஒள்ளிய வலியையுடைய குமாரராகிய இரணியவனமர்—எண் தகு துறை கொள் மாக்கள் யாரையும் இனிது அழைத்து - மதிக்கத்தக்க இடந்தோறுமுள்ள மனிதர்களெல்லாரையும் பிரீதியோடும் அழைத்தது,—கண்டு தன் கனக மேனிக் கவின் அவர் காண நல்கி - (அவர்களைத் தாங்) கண்டு தமது பொன்மேனியழகை அவர்கள் காணும்படிகாட்டி,— அண்டர் தம் பெருமான் ஆடும் அம்பலத் துழனி உன்னி - தேவ தேவராகிய சிவபெருமான் நடக்கின்ற சபையின்கணுள்ள ஒலி யைச் சிறித்து,—நாள் ஓர் ஊழி ஆம் என ஒழித்து - ஒருநாள் ஒருழிக்காலமாம் என சொல்லும்படி போக்கி. எ - று. (கக௩)

பண்ணுந் திரிக டம்மைப் பார்த்தினி யிங்குப் பன்னுண் மன்னிநான் வைக லேனைன் வழுவடற் பழுத கற்றிப் பொன்னுரு வாகச் செய்த புலிமுனி சரணம போற்றற் கென்னுடன் போதுவீரே லெய்துமென் றவர்க் கிசைத்தான்.

இ - ள். பன்னும் மந்திரிகள் தம்மைப் பார்த்து - சொல்லப் பட்ட மந்திரிமார்களை நோக்கி,—இனி இங்கு நான் பல் நாள்

மன்னி வைகலேன் - இனி இங்கே நான் பலநாட்பொருந்தியி
ரேன்,—என் வழு உடற பழுது அகற்றிப் பொன் உரு ஆகச்
செய்த புலிமுனி சரணம் போற்றறரு—எனது சுற்றத்தையுடைய
சரீரத்திறபழுதை நீக்கிப் பொன்வடிவமாகச் செய்தருளிய வியாக்
கிரபாதமகாமுனிவருடைய திருவடிகளை வழிபடும்பொருட்டு—
என்னுடன் போதுவீரேல் எய்தும் என்று அவர்க்கு இசைத்
தான் - என்னோடு வருவீர்களாயின் வாருங்கள் என்று அவர்க
ளுக்குச் சொல்லினார். எ - று. (ககச)

போதுவீ ராகின் மாயா போகமே யன்று மன்றில்
வேதனான் முகன்மால் காணு விண்ணவன் வெளியே நண்ணி
பாதொரு பாக மாக மகிழ்ந்தானின் றாடும் வாழ்வு
மேதிலீர் பெறுவீ ரென்றங் கிரணிய வன்பன் சொல்லான்.

இ - ள். போதுவீ ஆகின்—(இங்ஙனம்) வருவீர்களாயின்,—
மாயா போகமே அன்று - மாயாகாரியமாகிய போகங்களை மாத்
திரமன்று,—வேதம் நான்முகன் மால் காணு விண்ணவன் - வேத
மும் பிரமாவும் விட்டுணுவுங்காணாத சிவபெருமான்—மன்றில்
வெளியே நண்ணி - கனகசபையினகண்ணே வெளியே பொரு
ந்தி—மாதா ஒரு பாகம் ஆக மகிழ்ந்து நின்று ஆடும் வாழ்வும் -
சிவகாமியம்மையார் ஒருபாகமாகத் திருவுள மகிழ்ந்து நின்று
நடிக்கும் வாழ்வையும்—ஏதிலீர் பெறுவீர் என்று அறகு இரணிய
வன்மன் சொன்னான் - (இதற்கு) அன்னியராகிய நீங்களும்
பெறுவீர்கள் என்று அங்கே இரணியவன்மர் சொல்லினார். எ-று.

மொழியது கேட்ட மைச்சர் முகமக மிகம லர்ந்து
வழுநிலா வெம்மை யானு மன்னநீ சொன்ன தொன்று
தொழுதியா முயல்வோமென்று சொல்லித்தென்றில்லைநோக்கி
யெழுகவான் பயண மென்றங் கெழுமுர சியம்பு வித்தார்.

இ - ள். அமைச்சர் மொழி அது கேட்டு முகம் அகம் மிக
மலர்ந்து - மந்திரிமார்கள் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு முகமும்

மனமும் மிகமலர்ந்து,—எம்மை ஆளும் வழு இலா மன்ன .
எம்மை ஆள்கின்ற குற்றமில்லாத மகாராசாவே,—நீ சொன்னது
ஒன்று யாம் தொழுது முயல்வோம் என்று சொல்லி - நீர் கற்
பித்த தொன்றையே நாங்கள் வணங்கிச் செய்வோம் என்று
விண்ணப்பஞ்செய்து,—தென்றில்லை நோக்கி வான் பயணம்
எழுக என்று - சக்ஷிணதேசத்திலுள்ள தில்லைவனத்தை நோக்
கிப் பெரிய பிரயாணம் புறப்படக்கடவீர்கள் என்று—அங்கு
எழு முரசு இயம்புவித்தார் - அங்கே எழுச்சி முரசை அறைவித்
தார்கள். எ - று. (ககக)

அந்தமில் கனக வெற்பு மருநவ மணிப்பொ ருப்பு
மெந்திரத் தேரி னீட்ட மொட்டக மிவுளி யானே
தந்திரம் பண்டி வண்டி பரித்தெழுத் தயங்கு நாட்டு
பைந்தர்கண் மகளிர் சைவர் வைதிகர் மகிழ்ந் தெழுந்தார்.

இ - ள். அந்தம் இல் கனக வெற்பும் - முடிவில்லாத பொன்
னடிய ருன்முகனையும்—அரு நவ மணிப் பொருப்பும் - அரிய நவ
ரத்தினமகளாகிய ருன்முகனையும்—எந்திரத் தேரின் ஈட்டம்-யந்
திரத்தையுடைய தேர்க்கூட்டங்களும்—ஒட்டகம் - ஒட்டகமக
ளும்—இவ்வுளி - குதிரைகளும்—யானே - யானைகளும்—தந்திரம்-
காலாட்களும்—பண்டி வண்டி - இடவிய வண்டிகளும்—பரி
த்து எழ - தாங்கிச் செல்ல,—தயங்கு நாட்டி மைந்தர்கள் மக
ளிர்-விளங்குகின்ற கௌடதேசத்திலுள்ள ஆடவர்களும் பெண்
களும்—சைவா வைதிகர் மகிழ்ந்து எழுந்தார் - சைவமார்க்கத
தார்களும் வைதிகமார்க்கததார்களும் மகிழ்ந்து புறப்பட்டார்
கள். எ - று. (ககஎ)

அன்னைய ரறுசர் மைந்த ரரிவையர் கணிகை மார்க்
ளுன்னுமெய்க காவ லாள ராரிய ருரிமை யோர்க்
ளின்னுமெண் ணிலர்க ளோடு மிரணிய வன்ம னேகி
மன்னுசீ ரந்தர்வேதி மாதவர் தம்மைச் சார்ந்தான்.

இ - ள். அன்னையர் - சிறிய தாயர்கள் - அறுசர் - தம்பிய
 ரிருவர்கள் - மைந்தர் - மற்றைக்குமாரர்கள் - அரிவையர் - குமா
 ரத்திகள் - கணிகைமார்கள் - ஊழியக்காரிகள் - உன்னும் மெய்க்
 காவலாளர் - ஆராய்வின்ற மெய்காப்பாளர்கள் - ஆரியர் - ஆரி
 யர்கள் - உரிமையோர்கள் - அகத்தடியார்கள் - இன்னும் எண்
 இலர்களோடும் - இன்னும் அளவில்லாதவர்களோடும் - இரணிய
 வன்மன் ஏறு - இரணியவன்மா சென்று, - மன்னு சீர் அந்தர்
 வேதி மாதவர் தம்மைச் சார்ந்தான் - நிலைபெற்ற புகழையுடைய
 அந்தர்வேதியிலிருந்த முனிவர்களை அடைந்தார். எ - று. (ககஅ)

மும்மையா யிரவர் நீங்கண் முதுபதிப் பொதுவி லாடு
 நம்மை யாளுடையான் டாத நாடொறு நயந்து போற்றற்
 கெம்மை நீாடிரியா தெய்தற்கெழின் முனியிசைத்தானென்று
 செம்மையா ரிரவி போலத் தேர்பல சேர வுய்த்தான்.

இ - ள். மும்மை ஆயிரவர் நீங்கள் - மூவாயிரராகிய நீங்
 கள் - முது பதிப் பொதுவில் ஆடும் நம்மை ஆள் உடையான்
 பாதம் நாடொறும் நயந்து போற்றற்கு - பழைய தில்லைப்பதியி
 னுள்ள கனகசபையின்கண்ணே நடத்தருளும் நம்மை ஆளாக
 உடைய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நாடோறும் விரும்பி
 வணங்கும்பொருட்டு - எம்மை நீர் பிரியாது எய்தற்கு - எம்மை
 நீங்கள் பிரியாது வரும்படி - எழில் முனி இசைத்தான் என்று -
 அழகையுடைய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளிச்செய்தார்
 என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, - செம்மை ஆர் இரவிபோலப் பல
 தேர் சேர உய்த்தான் - செவ்வொளி நிறைந்த மலைகள்போல
 மூவாயிரமாணிக்கத்தேர்களை (அவர்களேதிரே) ஒருவகே நிறுத்
 தினார். எ - று. (ககக)

அங்கவர் தங்க டங்க வங்கிச ளாத ரித்து
 மங்கையர் மகளிர் மைந்தர் வான்கலை யாணி மற்று
 மெங்கணு நிறைய வேற்றி யிரதமுற் புரவி பூட்டிப்
 பொங்கிய வோமதேனுப்போதுவ தொடர்ந்து போத.

இ - ள். அங்கு அவர் தங்கள் துங்க அங்கிகள் ஆகரித்து - அங்கே அம்முனிஷ்கள் தங்களுடைய உயர்வாகிய வைதிகாக் கினிகளை அன்போடு கொண்டேறி, —மங்கையர் மகளிர் மைந்தர் - பத்தினிகளையும் புதல்வியர்களையும் புதல்வர்களையும்—வான் கலை அரணி மற்றும் - மேலாகிய கலைமான்ரோலையும் திக்கடை கோலையும் பிறவறறையும்—எங்கணும் நிறைய ஏறறி - எவ்வி டத்திலும் நிறையவேற்றி, —இரத முன் புரவி பூட்டி - தேரு க்கு முன்னாகக் குதிரைகளைப் பூட்டிக்கொண்டு (செல்ல,) — பொங்கிய ஓமதேனுப் போதுவ தொடர்ந்துபோத - உயர்ந்த ஓமத்தக்கு வேண்டும் பசுக்களுள்ளே போகத்தருவன தொடர் ந்து போக. எ - று. (க௨௦)

அந்தமில் பரிசு னஞ்சு முரவமு மரசர் போற்றும்
வந்தனைத் துவைப்புந் தெய்வ மறைபவர் மலிதே ரார்ப்புந்
தந்திரச் செருக்கும் வேழத் தமரிப்புஞ் சைந்த வங்கண்
முந்திய வொலிபு முந்நீ ரேழினு மிகமு முங்க.

இ - ள். அந்தம் இல் பரிசுணம் சூழ் அரவமும் - முடிவி ல்லாத அடியார்கள் சூழ்ந்து சேவிக்கின்ற ஒலியும்—அரசர் பேரற்றும் வந்தனைத் துவைப்பும் - அரசர்கள் துதிக்கின்ற வந்த னையினதொலியும்—தெய்வ மறையவர் மலி தேர் ஆர்ப்பும் - தெய்வததன்மையையுடைய முனிவர்கள் பொருந்திய தேர்களி னொலியும்—தந்திரச் செருக்கும் - சேனைகளினொலியும்—வேழத் தமரிப்பும் - யானைகளினொலியும்—சைந்தவங்கள் முந்திய ஒலி யும் - குதிரைகள் முந்திச் செல்கின்ற ஒலியும்—முந்நீர் ஏழி னும் மிக முழங்க - சமுத்திரமேழினும் மிகவொலிக்க. எ - று.

விழிநுழை யாத கானம் வியன்சரி யாகுஞ் சாயுங்
கழிவுற மடியு மானைக் காலுறுந் தேர்க்கா லோட
வழிபடு மவர்காற் றுளி வானமும் புனித மாகப்
பொழிபெரு வழியா மாறு புரவல னுடைது போந்தான்.

இ - ள். விழி னுழையாத கானம் விமன் சரி ஆகும் - (முன்னே கொடிப்படை நடக்கக்) கண் னுழையாத காடிகள் பெரிய வழிகளாகும்;—சாயும் - (பின்பு சூதிரைகள் பாய்ந்து செல்ல மரங்கள்) சாய்ந்து விழும்;—ஆனைக் கால் கழிவுற மடியும் - (பின்பு) யானைக்கால்கள் மிதித்து நடக்க (அம்மரங்கள்) நருக்குண்டுபோம்;—உறும் தேர்க் கால் ஓட வழி படும் - (பின்பு) மிக்க தேர்க்கால்கள் செல்ல வழியாய்விடும்;—அவர் கால் தூளி வானமும் புனிதம் ஆகப் பொழி பெரு வழி ஆம் ஆறு - பின் வருமவர்களுடைய காலினால் உண்டாகிய தூளி தேவ ருலகமுஞ் சுததமாகப் பொழிவுன்ற பெரிய வழியாகும் வண்ணம்—புரவலன் நெடிது போநதான் - இரணியவன்மர் நெடுந் தூரம் போயினார். எ - று. (௧௨௨)

மன்னவர் தத்த மெல்லை வழிவிட வடவி வாழும் கொன்னவில் விலங்கு மந்தக் கொடுவழி விடப்போந் துள்ள வின்னநல் வளனெ னும லெடுத்துவந் தெங்கு மீண்டிப் பன்னதி வெள்ள மல்கும் பரவைபோல் விரவிப் பொங்க.

இ - ள். மன்னவர் தத்தம் எல்லை வழி விட - அரசர்கள் தங்கள் தங்கள் தேசத்தின எல்லைவரையுஞ்சென்று வழிவிட,— அடவி வாழும் கொன் நவில் விலங்கும் அந்தக் கொடு வழி விடப் போந்த - காடிகளில் வாழும் அச்சத்தைச் செய்கின்ற விலங்குகளும் அந்தக்கொடிய மார்க்கத்தை விட (இங்ஙனம்) போய்,—உள்ள இன்ன நல்வளன் னுமல் எடுத்து வந்து - (அங்கங்கு) உள்ள திரவியங்களை இன்னவை நல்ல திரவியங் கள் என்னுமல் எடுத்துக்கொண்டு வந்து,—எங்கும் ஈண்டிப் பன்னதி வெள்ளம் மல்கும் பரவை போல் விரவிப் பொங்க - எங்கு நெருங்கிப் பலநதவெள்ளங்கள் நிறைந்த சமுத்திரம் போலப் பொருந்திப் பொலிய. எ - று. (௧௨௩)

எண்டகு நாடுங் காடு மலைகளும் யாறு நீங்கிக் கண்டது வழியா மண்டித் துடிதுவந் தலர்ந்த கண்டல்

வெண்டரு மடலு நீறும் விரைதரு சோறு நல்கித்
தெண்டிரைப் புலவு மாற்றும் தில்லையி னெல்லை சேர்ந்தான்.

இ - ள். எண் தரு நாமும் காடும் மலைகளும் யாறும் நீங்கி -
எண்ணத்தக்க நாடுகளையும் காடுகளையும் மலைகளையும் நதிகளையும்
கடந்து,—கண்டது வழியா மண்டிக் கடிது வந்து - (தமக்கு)
நேரிட்டதே வழியாக நெருங்கி விரைவில் வந்து,—அலர்ந்த
கண்டல் - அலர்ந்த தாழைமரங்கள்—வெண் தருமடலும் நீறும்
விரை தரு சோறும் நல்கி - வெண்மையைத் தருகின்ற மடலையும்
நீற்றையும் மணத்தைத் தருகின்ற சோற்றையுஞ் சொரிந்து—
தெண்டிரைப் புலவு மாற்றும் தில்லையின் எல்லை சேர்ந்தான் -
தெளிவாகிய திரையையுடைய கடலினது புலாற்றத்ததை நீக்கு
கின்ற தில்லைவனத்தினது திருவெல்லையை அடைந்தார். எ - று.

புரவியை விரைந்து போந்து புதல்வன்முன்பணிந்துபோற்றி
வருபெருஞ் செல்வங் கூற மாமுனி மகிழ்ந்து வாழ்த்தித்
திருவுடையந்த னுள ரொழுந்தருள் சீர்மை காண்பா
னிருவரு மெதிரே சென்றா ரியர்வருந் தேரி ழிந்தார்.

இ - ள். புதல்வன் புரவியை விரைந்து போந்து - குமார
ராகிய இரணியவன்மர் குதிரையை விரையச் செலுத்திக்கொண்டு
சென்று,—முன் பணிந்து போற்றி - (வியாக்கிரபாதமகாமுனி
வர்) திருமுன்னே நமஸ்கரித்தத் துதித்து,—வரு பெரும் செல்
வம் கூற - (தமக்குப் பின்) வருகின்ற பெருஞ் செல்வத்தை
விண்ணப்பஞ் செய்ய;—மா முனி மகிழ்ந்து வாழ்த்தி-வியாக்கிர
பாதமகாமுனிவர் மகிழ்ந்து ஆசீர்வதித்து,—திரு உடை அந்தண
ளர் எழுந்தருள் சீர்மை காண்பான் இருவரும் எதிரே சென்றார் -
அருட்செல்வத்தையுடைய முனிவர்கள் எழுந்தருள்கின்ற சிறப்
பைக் காணும்பொருட்டித் (தாமும் பதஞ்சலிமகாமுனிவருமா
கிய) இருவரும் அவர்களேதிரேசென்றார்கள்,—யாவரும் தேர்

இழிந்தார் - அவர்களெல்லாரும் தேர்களினின்றும் இறங்கினார்கள். எ - று. (கஉரு)

அங்கவ ரணைந்து வாழ்த்தி யணைப்பவாழ்ந் தமல வுன்றன் மங்கல வருளான் நீண்டு வருநெறி பெற்றோ மின்னம் பங்கயன் வரினு மண்ணல் பாதபங் கயங்க ணீங்கா விங்கெமை முனிவ போக வினிவிடா தொழிக வென்றான்.

இ - ள். அங்கு அவர் அணைந்து வாழ்த்தி - அங்கே அம்முனிவர்கள் (வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரை) அடைந்த துதித்து, — அணைப்ப வாழ்ந்து - அவர் (தங்களைத்) 'தமல வாழ்வுற்று, — அமல உன்றன் மங்கல அருளால் நீண்டு வரு நெறி பெற்றோம் - மலமில்லாதவரே உம்முடைய மங்கலமாகிய கருணையினாலே இவ்விடத்துக்குத் திரும்பி வரும் வழியைப் பெற்றோம்; — இன்னம் பங்கயன் வரினும் - இன்னும் பிரமர் வந்தாலும் — முனிவ இனி இங்கு அண்ணல் பாத பங்கயங்கள் நீங்காப் போக எமை விடாது ஒழிக என்றார் - முனிவரே இனி இங்கே சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பிரிந்து போம்படி எங்களை விடாதொழிக என்றார்கள். எ - று. (கஉசு)

மாமணித் தேர்கண் மன்றின் வடகுட பானி றுத்தித் தாமணைந் தருமு னிக்குத் தம்பிரா னருளி னாலே தூமலி வகையாற் காட்டத் தொகையிலோர் முனிவ ரங்குத் தேமலி யலங்கன் மார்பன் கண்டிலன் றிகைத்து நின்றான்.

இ - ள். மா மணித் தேர்கள் மன்றின் வடகுடபால் நிறுத்தி - மாணிக்கத்தேர்களைக் கனகசபையின் வடமேற்குப்பக்கத்திலே நிறுத்தி, — தாம் அணைந்து அரு முனிக்குத் தம்பிரான் அருளினாலே தூ மலி வகையால் காட்ட - தாங்கள் இப்பால் வந்து பொருந்தி வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருக்குச் சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே சுத்த மிகுந்த வகையினாலே (தங்களை

எண்ணிக்) காட்ட,—தேம் மலி அலங்கல் மார்பன் - மணநிறைந்த மாலையணிந்த மார்பையுடைய இரணியவன்மர்—தொகையில் ஓர் முனிவர் அங்குக் கண்டிலன் திகைத்து நின்றான் - (மூவாயிரர் என்னுந்) தொகையிலே ஒருமுனிவரை அங்கே காணாது திகைத்து நின்றார். எ - று. (கஉஎ)

செம்மைமெய்ப் பெரியோர் போலத் தேடரி தென்று மைந்தன், மெய்மையிற் றுயர நோக்கி விமலன் விண்ணவருங் கேட்ப, வெம்மையொப் பவர்கள் யாரும் யாமவர்க் கொட்பே மென்றே, யம்மையப் பனுமா வாளு மவர்களி லொருவ ரென்றான்.

இ - ள். செம்மை மெய்ப் பெரியோர் போலத் தேடி அரிது என்று மைந்தன் மெய்மையின் றுயரம் நோக்கி - செப்பமாகிய வாய்மையையுடைய இந்தப் பெரியோர்களைப்போலத் தேடித் தரிது என்று இரணியவன்மர் சத்தியமாகப் படும் வருத்தத் தைக் கண்டு,—விமலன் - அநாதிமலமுத்தராயும்—அம்மை அப் பணு ஆவான் - (உயிர்களுக்கு) மாதாவும் பிதாவுமாவாராயும் உள்ள சிவபெருமான்—விண்ணவரும் கேட்ப - தேவர்களுங் கேட்கும்படி—யாரும் எம்மை ஒப்பவர்கள் - அம்முனிவர்கள் எல்லாரும் நமக்கொப்பாவார்கள்—யாம் அவர்க்கு ஒப்பேம் என்றே - நாம் அவர்களுக்கொப்பாவேம் என்று சொல்லி,—நாம் அவர்களில் ஒருவர் என்றான் - நாம் அவர்களுள்ளே ஒருவர் என்றருளிச்செய்தார். எ - று. (கஉஅ)

என்றருள் செய்த வாய்மை யாவருங் கேட்டுத் தில்லை மன்றினின் றாடு கின்ற மறையவன் மறையோர் தம்மி லொன்றென லாகு மேன்மை யுடையரென் றுளந்து ளங்கிச் சென்றடி. பணிந்தான் மைந்தன் தேவர்பூ மாரி பெய்தார்.

இ - ள். என்று அருள் செய்த வாய்மை யாவரும் கேட்டு - என்றருளிச்செய்த உண்மையை எல்லாருங்கேட்ப,—தில்லை மன்

தில் நின்று ஆடுகின்ற மறையவன் - தில்லையினுள்ள கனகசபையின்கண்ணே நின்று திருநிருத்தஞ்செய்தருளும் வேத கர்த்தாவாகிய சிவபெருமான்—மறையோர் தம்மில் ஒன்று எனல் ஆகும் மேன்மை உடையர் என்று - இம்முனிவர்களுள் (நாம்) ஒருவர் என்று சொல்லத்தக்க மேன்மையையுடையார்கள் (இவர்கள்) என்று—மைந்தன் உளம் துளங்கிச் சென்று அடி பணிந்தான் - குமாரராகிய இரணியவன்மர் மனநடுங்கிக்கொண்டு போய் அவர்களுடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார்;—தேவர் பூ மாரி பெய்தார் - தேவர்கள் பூமழையைப் பொழிந்தார்கள். எ-று. (கஉக)

அண்டர்நா யகன ளித்த வருளிநாற் றம்மை யஞ்சி
மண்டனில் வீழ்ந்தெழுந்துவாழ்ந்துதாழ்ந்தயாழ்ந்துவாழ்த்தி
பெண்டிகழ் முனிவ ரெம்மை யெழுமையு மடிமை யாகக்
கொண்டரு ளென்று கொண்டைக்கோலொடுகுணலையிட்டார்.

இ - ள். எண் திகழ் முனிவர் - எண்ணல் விளங்குகின்ற முனிவர்கள்—அண்டர் நாயகன் அளித்த அருளினால் தம்மை அஞ்சி - தேவர்களுக்கு நாயகராகிய சிவபெருமான்கொடுத்த திருவருளினாலே தங்களைத் தாங்களே அறிந்து பயப்பட்டு,—மண்டனில் வீழ்ந்து எழுந்த வாழ்ந்து - பூமியிலே விழுந்த நமஸ்கரித்தெழுந்து வாழ்வு பெற்று,—தாழ்ந்து அயர்ந்து வாழ்த்தி - தங்களுள்ளே தாங்கள் நமஸ்கரித்துப் பரவசர்களாய்த் துதித்து,—எம்மை எழுமையும் அடிமை ஆகக் கொண்டு அருள் என்று - எங்களை எழுபிறப்பினும் அடிமைபாகக் கொண்டருளும் என்று—கொண்டைக்கோலொடு குணலை இட்டார் - சோமன் கட்டிய தண்டிடனே குணலைக்கூத்தாடினார்கள். எ-று.

மன்மகன் றொழுது நின்றிம் மறையவர்க் கேவல் செய்தற்
கென்னமா தவம்பு ரிந்தேன் யானென விறைஞ்சி யேத்தப்
பன்னரு மிருடி மைந்தன் பான்மையைப் பரவ மன்றிற்.
பொன்னடி பணிந்து வாழ்த்தி யாவரும் புகழ்ந்து போந்தார்..

இ - ள். மன் மகன் தொழுது நின்று - கௌடேசகுமாரராகிய இரணியவன்மர் ரும்பிட்டு நின்று, - இம் மறையவர்க்கு ஏவல் செய்தற்கு யான் என்ன மா தவம் புரிந்தேன் என இறைஞ்சி ஏத்த - இம்முனிவர்களுக்குத் தொண்டிசெய்தற்கு நான் என்னபெருந்தவஞ்செய்தேன் என்று வணங்கித்துதிக்க; - பன் அரும் இருடி மைந்தன் பான்மையைப் பரவ - சொல்லுதற்கரிய விபாக்கிரபாதமகாமுனிவர் இரணியவன்மருடைய குணத்தைப் புகழ்; - யாவரும் மன்றில் பொன் அடி பணிந்து வாழ்த்திப் புகழ்ந்த போந்தார் - எல்லாரும் கனகசபையின்கணுள்ள பொன் போலுந்திருவுடையை வணங்கித் துதித்து இரணியவன்மரைப் புகழ்ந்தகொண்டி போயினார்கள். எ - று. (கருக)

நடநிலை பிரியா தானோர் ஞானவா னிருந்தாற் பாச மிடையிரு ளாகன்று கோடி விற்கிடை வெளியா மென்றாற் றிடமிரு தவர நேகர் செறிதலாற் றிகழுந் தில்லை யடவியு மிருணீங் கிற்றென் றதிசய மாகா தன்றே.

இ - ள். நட நிலை பிரியாதான் ஓர் ஞானவான் இருந்தால் - திருநிருத்தநிலையைப் பிரியாதவனாகிய ஒருஞானி (ஓரிடத்து) இருந்தால் - பாச மிடை இருள் அகன்று கோடி விற்கிடை வெளி ஆம் என்றால் - பாசமாகிய நெருங்கிய அந்தகாரநீங்கிக் கோடிவிற்கிடை வெளிபாரும் என்று (சாத்திரங்கள் சொல்லுமாயின்,) - திடம் மிகு தவர் அநேகர் செறிதலால் - உறுதிமிக்க தவத்தையுடைய முனிவர்கள் அநேகர் நெருங்கி இருந்தலினாலே - திகழும் தில்லை அடவியும் இருள் நீங்கிற்று என்று அதிசயம் ஆகாது - விளங்குகின்ற தில்லைவனமும் இருணீங்கியது என்று சொல்லுவது அதிசயமாகாது. எ - று. (கருஉ)

அருந்தவ ரடங்கத தில்லை யம்பலஞ் சூழ வைகத் திருந்திய குமான் மன்றற் திகழ்குண திசையிற் சேரப் பொருந்திய தானை மல்கப் புகழ்படை வீடு செய்தங் கிருந்தனன் பின்பு செய்த வியல்புக ளியம்ப லுற்றும்.

இ - ள். அரும் தவர் அடங்கத் தில்லை அம்பலம் சூழ வைக-
அரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களெல்லாருந் தில்லையம்பலத்
தைச் சூழவிருப்ப, — திருந்திய குமரன் - திருத்தமுற்ற குமார
ராகிய இரணியவன்மர்—மன்றம் திகழ் குணதிசையில் சேர -
கனகசபைக்கு விளங்குகின்ற கிழக்குத்திக்குலே பொருந்தும்
படி—பொருந்திய தானை மல்கப் புகழ் படைவீடு செய்து அங்கு
இருந்தனன் - (தம்மை) அடைந்த சேனைகள் நிறைந்திருக்கப்
புகழப்படுகின்ற (கொற்றவன்குடி என்னும்) படைவீடு செய்து
அங்கே இருந்தார்;—பின்பு செய்த இயல்புகள் இயம்பல் உற்
றும்—பின்பு செய்த காரியங்களைச் சொல்லுற்றும். எ-று. (கடவு)

இரணியவன்மச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - டகஉ.

திருவிழாச்சருக்கம்.

எண்ணி விருந்தவ ரெந்தை நடந்தொழு தின்பார
மண்ணில் வணங்கி யிணங்கரு மன்பாடு வாழ்நாளிற்
றிண்ணிய சிந்தைக ளொன்ற நினைந்தரு டேர்வாரா
யண்ணன் மருங்குயர் புங்கவர் சங்க மமர்ந்தார்கள்.

இ - ள். எண் இல் இருந் தவர் எந்தை நடம் தொழுத -
அளவில்லாத பெரிய முனிவர்கள் எம்முடைய பிதாவாகிய சிவ
பெருமானுடைய திருநிருத்தத்தைக் கும்பிட்டு—இன்பு ஆர மண்
ணில் வணங்கி இணங்கு அரும் அன்போடு வாழ் நாளில் - இன்ப
நிறையும்படி பூமியிலே நடஸ்கரித்து ஒப்பில்லாத அன்போடு
வாழ்நாளிலே,—உயர் புங்கவர் - உயர்ந்த அம் முனிவர்கள்—
திண்ணிய சிந்தைகள் ஒன்ற நினைந்து அருள் தேர்வார் ஆய் -

உறுதியாகிய சித்தங்கள் ஒருப்பட ஆராய்ந்து திருவருளை அறியும் கருத்துடையவர்களாக(வந்து,)—அண்ணல் மருங்கு சங்கம் அமர்ந்தார்கள் - நடராசர்பக்கத்திலே திருக்கூட்டமாக இருந்தார்கள். எ - று. (க)

சங்க மிருந்தபி னங்கமர் புண்டரி கத்தாளோ
னிங்கர சன்றரு மைந்தரின் முந்தைய னிப்பார்மெய்ப்
பொங்கருள் கொண்டு புரப்பவ னிப்புவி முற்காவற்
பங்கமி தம்பியர் தம்பதி யென்றுரை பாரித்தான்.

இ - ள். சங்கம் இருந்த பின் - திருக்கூட்டமாக இருந்த பின்பு,—அங்கு அமர் புண்டரிகத்தாளோன் - அங்கே இருந்த வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்—இங்கு அரசன் தரு மைந்தரின் முந்தையன் - இங்கே கௌடராசாப் பெற்ற குமாரர்கண் மூவருள்ளே மூத்தவனாகிய இரணியவன்மன்—இப் பார் மெய்ப் பொங்கு அருள் கொண்டு புரப்பவன் - இந்தப்பூமியை மெய்மையாகிய நிறைந்த திருவருளைக்கொண்டு காக்கக்கடவன்,—இப்புவி முன் காவல் பங்கம் இல் தம்பியர் - இப்பூமியை (இரணியவன்மன் உடற்குற்றந்திரு) முன் காத்தற்கு உரியர்களாயுள்ள குற்ற மில்லாத தம்பியர்கள்—தம் பதி என்று உரை பாரித்தான் - தங்கள் கௌடதேசத்தைக் காக்கக்கடவர்கள் என்று இவ்வார்த்தையை வெளிப்படுத்தினார். எ - று. (உ)

உருகு பதஞ்சலி மன்னுப மன்னிய னன்மாமன்
றிருவுடை யந்தணர் யாரு முவந்துரை செய்யச்சீ
ரிரணிய வன்மனை மன்மர பின்மண மேய்வித்தே
மருவிய மன்றயன் மண்டப மொன்று வகுப்பித்தார்.

இ - ள். உருகு பதஞ்சலி - உருகின்ற பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—மன் உபமன்னியன் - கிலைபெற்ற உபமன்னியமகாமுனிவரும்—நல் மாமன் - (அவருடைய) நன்மாமனாகிய வசிட்ட

மகாமுனிவரும்—திருவுடையந்தணர் - திருவுடையந்தணர்களாகிய மூவாயிரமுனிவர்களும்—யாரும் - (மற்றை) யாவர்களும்— உவந்த உரை செய்ய - மகிழ்ந்து (அப்படியே) ஆடுக என்று சொல்ல,—சீர் இரணியவன்மனை மன் மரபின் மணம் ஏய்வித்த-புகழையுடைய இரணியவன்மனை இராசமரபின்படி விவாகஞ் செய்வித்து,—மருவிய மன்று அயல் மண்டபம் ஒன்று வகுப்பித்தார் - அதனே பொருந்திய கனகசபையின் டக்கத்திலே ஒரு மண்டபத்தைச் செய்வித்தார்கள். எ - று. (ங)

மற்றதின் மங்கல மாலைக டோரணம் வாழ்த்திப்
பொற்றவி செண்பல கைக்குல நெய்பொரி புழ்பூநூல்
சுற்றிய சும்ப முடன்கல சம்பல சூழ்வித்தே
யற்றிகழ் வொன்று சடங்கதி வாச மமைத்தார்கள்.

இ - ள். மற்றதின் - அம்மண்டபத்திலே—மங்கல மாலைகள் - மங்கலமாகிய திருமாலைகளும்—தோரணம் - தோரணங்களும்—வாழ் தீபம் - (அவியாது) நிலைபெற்ற தூண்டாவிளக்குகளும்—பொற்றவிசு-கனகசிங்காசனமும்—எண் பலகைக்குலம்—அட்டமங்கலம் வகுத்த பலகையின்கூட்டமும்—நெய் - நெய்யும்—பொரி - பொரியும்—புல் - (தருப்பை அறுகு முதலிய) புற்களும்—பூ - புட்பமும்—நூல் சுற்றிய சும்பமுடன் - நூல் சுற்றிய சும்பத்தோடு—பல கலசம் சூழ்வித்து - பலகலசங்களும் அமைத்து,—திகழ்வு அல் ஒன்று-விளக்கத்தையுடைய ஓரிராத்திரி முழுதும்—அதிவாசச் சடங்கு அமைத்தார்கள் - அதிவாசகிருத்தியத்தைச் செய்தார்கள். எ - று. (சு)

காலை தொடங்கி நடந்து சடங்கு கணித்தோதும்
வேலையின் மங்கல நீடபி டேகம் வியந்தாடி
மூல முயங்கிய மாமுடி தார்முது வாள்பெற்றங்
கேல விருந்தபி னிட்டன ராண்டொன் றிரண்டென்று.

இ - ள். காலை தொடங்கிச் சடங்கு நடந்து - உதயகாலம் தொடங்கிக் கிருத்தியம் நடந்து முடிந்து,—கணித்து ஒதம் வேலையில் - (சோதிடர்கள்) எண்ணிச் சொல்லிய முகூர்த்தத் திலே—மங்கலம் நீடு அபிடேகம் வியந்து ஆடி - (இரணியவன் மர்) மங்கலம் பொருந்திய அபிடேகம் விமப்போடு செய்யப் பெற்று,—மூலம் முயங்கிய மா முடி தார் முத வான் பெற்று - பாரம்பரியம் பொருந்திய பெரிய மருடமும் (சுவர்ண) மாலையும் பழைய வீரகட்கமும் பெற்று,—அங்கு ஏல இருந்த பின்-அங்கே (சிங்காசனத்திலே) பொருந்த இருந்தபின்பு,—ஆண்டு ஒன்று இரண்டு என்று இட்டனர் - (அவ்விரணியவன்மர் பெயரால்) ஒருவருடம் இருவருடம் என்று திருவாண்டெழுத்திட்டார்கள். எ - று. (ரு)

சிந்தை மகிழ்ந்தெதிர் வந்தனை தன்றன யன்செய்யத்
தந்தை மகிழ்ந்து தழீஇவள ராசிக டாடல்கிப்
புந்தி யிலங்கு புலிப்பதி காவல் புரப்பாபென்
றந்தமின் முந்து புலிக்கொடி யங்கை யகத்துய்த்து.

இ - ள். தந்தை-தந்தையாராகிய விமாக்கிரபாதமகாமுனிவர்—தன் தனயன் சிந்தை மகிழ்ந்து எதிர் வந்தனை செய்ய-தம் முடைய ருமாராகிய இரணியவன்மர் மனமகிழ்ந்து (தமது) சந்நிதியில் வந்து நமஸ்காரம்பண்ண, —மகிழ்ந்து தழீஇ வளர் ஆசிகள் தாம் நல்கி - (திருவுள) மகிழ்ந்து (அவரைத்) தழுவிக்கொண்டு மிக்க ஆசீர்வாதங்களைப் பண்ணி,—புந்தி இலங்கு புலிப்பதி காவல் புரப்பாய் என்று - அறிவின் கண்ணே விளங்குகின்ற இவ்விமாக்கிரபுரத்தைக் காத்தல்செய்யக்கடவாய் என்று அருளிச்செய்து,—அந்தம் இல் முந்து புலிக்கொடி அங்கை அகத்து உய்த்து-முடிவில்லாதமுற்பட்ட புலிக்கொடியை (அவருடைய) அழகிய கையினிடத்தே கொடுத்தருளி. எ - று. (சு)

போதுக வென்று வலங்கொடு புக்கருண் மிக்காடு
நாதன்மு னன்மலர் சிந்தி வணங்க நயந்தண்ணல்

பாத மிரண்டு மெடுத்தவன் முச்சி பரிப்பித்தா
தோத மெழுந்தன யாவரு மோகை யுரைத்தார்கள்.

இ - ள். போதுக என்று வலம் கொடி புக்கு - வருவாயாக
என்று பிரதக்ஷிணமாகக் கொண்டு உள்ளே புகுந்து, — அருள்
மிக்கு ஆடும் நாதன்முன் நல் மலர் சிந்தி வணங்க நயந்து -
கருணை மிகுத்த நடித்தருளுஞ் சிவபெருமானுடைய சந்திதியிலே
நல்ல பூக்களைச் சொரிந்து நமஸ்கரிக்கப் பண்ணி, — அண்ணல்
பாதம் இரண்டு எடுத்து அவன் முச்சி பரிப்பித்தான் - அந்நட
ராசருடைய திருவடிகளிரண்டையும் எடுத்து அவ்விரணியவன்ம
ருடைய சிரசிலே தரிப்பித்தார்; — யாவரும் ஒதம் எழுந்து என
ஒகை உரைத்தார்கள் - (அப்பொழுது) எல்லாரும் கடலெழுந்
தாற்போலப் பிரீதிவார்த்தை சொல்லினார்கள். எ - று. (எ)

ஈறில் பெருந்தன மென்னவை நின்னவை யிப்பாறீமே
லாறினி லொன்றுகொ ளஞ்சினி லொன்று கொளத்தாவிப்
பேறு பிறந்தடி யேன்மா போர்கள் பிழைத்தாலுங்
கூறரு மன்பு கொடித்தடி மைப்பணி கொள்கென்றான்.

இ - ள். என்னவை ஈறு இல் பெரும் தனம் நின்னவை -
(முன்னுள்ள) என்னுடையவைகளாகிய முடிவில்லாத பெருஞ்
செல்வங்கள் உம்முடையவைகளாகக்கடவன; — இப் பார் மேல்
ஆறினில் ஒன்று கொள் - (இனி) இப்பூமியின்கண்ணே ஆறி
லொன்றாகிய இறைப்பொருளை நீரே ஏறதருளும், — அஞ்சினில்
ஒன்று கொளத் தா - (இவ்விறைப்பொருளிலே) அஞ்சிலொன்றை
(அடியேனுக்கும் சேனகட்கும் சீவனத்தின் பொருட்டிக்) கொள்
ளும்படி தந்தருளும்; — அடியேன் மரபு பிறந்தோர்கள் இப்பேறு
பிழைத்தாலும் - அடியேன் வமிசத்திலே பிறந்தவர்கள் இப்பெற்
றியில் வழுவினாலும் — கூறு அரும் அன்பு கொடுத்து அடிமைப்
பணி கொள்க என்றான் - (அதனைப் பொறுத்துக்கொண்டு)

சொல்லுதற்கரிய பத்தியைக் கொடுத்த அடிமைத் தொழில்
'கொண்டருளும் என்று வேண்டிக்கொண்டார் (இரணியவன்
மர்.) எ - று. (அ)

அண்ணலு மவ்வகை செய்குவ மென்றருள் செய்போதிற்
கண்ணமர் தாரைகள் காரை நிகர்ப்பக் கரைவுற்றங்
கெண்ணரு மின்னரு ளெய்தி யிறைஞ்சி யெழுஞ்சேயைத்
திண்ணிய நன்முனி கொண்டுடை யானடி சேர்வித்தான்.

இ - ள். அண்ணலும் அவ்வகை செய்குவம் என்று அருள்
செய் போதில் - நடராசரும் அப்படியே செய்வோம் என்று திரு
வாய்மலர்ந்தருளியபொழுது, —கண் அமர் தாரைகள் காரை
நிகர்ப்பக் கரைவுற்று - கண்களிலே பொருந்திய நீர்த்தாரைகள்
மழையையொக்கும்படி அழுது—அங்கு எண் அரும் இன் அருள்
எய்தி இறைஞ்சி எழும் சேயை - அங்கே அளவிடற்கரிய இனிய
திருவளைப் பெற்று நமஸ்கரித்தெழுந்த சூமாரராகிய இரணிய
வன்மரை—திண்ணிய நல் முனி கொண்டு - உறுதியையுடைய
நல்ல வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அழைத்துக்கொண்டு (சென்
று.)—உடையான் அடி சேர்வித்தான் - திருமூலத்தானமுடைய
தம்பிரானுடைய திருவடிகளை அடைவித்தார். எ - று. (க)

அங்கும் வணங்கி வணக்கரு மாணையை மேல்கொண்டு
மங்கல மாநகர் சூழ்வர மாமுனி தானேவச்
சங்க வியங்கண் முழங்க வலங்கொடு தார்மார்பன்
பொங்கிய பங்கய மாதமர் கோயிலி னுள்புக்கான்.

இ - ள். அங்கும் வணங்கி - அவ்விடத்தினும் நமஸ்கரிப்
பித்து—வணக்கு அரும் ஆணையை மேல்கொண்டு மங்கல மாநகர்
சூழ்வர மா முனிதான் ஏவ - (பாக்களாலும்) வணக்குதற்கரிய
யானையை மேல்கொண்டு மங்கலத்தையுடைய பெரிய திருநக
ரத்தை வலஞ்செய்துவரும்பொருட்டி வியாக்கிரபாதமகாமுனி

வர் ஆஞ்ஞாபிக்க;—தார் மார்பன் - (ஆத்தி) மாலையை அணிந்த மார்பையுடைய இரணியவன்மர்—சங்க இயங்கள் முழங்க வலந் கொடி - சங்கு முதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க நகர்வலந் கொண்டு,—பொருகிய பங்கய மாதா அமர் கோயிலினுள் புக்கான் - உயர்ந்த செந்தாமரைமலரில் இருக்கும் இலக்குமி வசிக்கின்ற திருமாளிகையினுள்ளே புகுந்தார். எ - று. (௧௦)

தார்புனை யாரணி செம்பிய நெம்பியர் தாநல்கும்
பாரும தூரும தாக வெனாவணி தார்பட்டம்
போர்தரு சாமரை தோரைக ணீள்குடை பொற்பீடந்
தேரணி மாவய மாநிதி யாதிகள் சேர்வித்தான்.

இ - ள். தார் புனை ஆர் அணி செம்பியன் - மாலையாகத் தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திப்பூவை அணிந்த சோழநாடிய இரணியவன்மர்—எம்பியர் தாம் நல்கும் பாரும அது ஊரும அது ஆக எளு - என்னுடைய தம்பிமார்கள் காக்குந்தேசமும் அந்தக் கௌடதேசமாகக்கடவது இராசதானியும் (அவர்கள் இருக்கும்) அந்த நகரமாகக்கடவது என்று சொல்லி,—அணி - ஆபரணங்கள்—தார் - மாலைகள்—பட்டம் - பட்டம்—போர் தரு சாமரை - பொருது வீசுகின்ற சாமரங்கள்—தோரைகள் - பீலிக் குடைகள்—நீள் குடை - நீண்ட குடைகள்—பொற்பீடம் - பொன்னாசனங்கள்—தேர் அணி - தேர் நிறைகள்—மா - யானைகள்—அயம் - குதிரைகள்—மா நிதி ஆதிகள் சேர்வித்தான் - பெரிய திரவியங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுத்தார். எ - று. ()

வென்றி நடந்தொழு தம்பியர் வந்தடி மேல்வீழ்வுந்
றன்றவர் சென்றபின் மன்றம் வணங்கி யவன்றந்தை
முன்றொழு தந்தணர் வந்தனை மாளிகை முறைசெய்வா
னின்றரு ளென்றவை யெங்கு பிலங்க வெடுப்பித்தான்.

இ - ள். அன்று வென்றி நடம் தொழு தம்பியர் அவர் வந்து அடிமேல் வீழ்வுற்றுச் சென்றபின் - அத்தினத்திலே வெற

நியையுடைய திருநிருத்தத்தை வணங்கிய தம்பிமாராகிய அவர்கள் வந்து (தம்முடைய) பாதங்களின்மேலே விழுந்து நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போனபின்பு,—அவன் மன்றம் வணங்கித் தந்தைமுன் தொழுது - அவ்விரணியவன்மர் கனகசபையை நமஸ்கரித்து அருட்பிதாவாகிய விபாக்கிரபாதமகாமுனிவர் திருமுன்னே வணங்கி,—அந்தணர் வந்தனை மானிகை முறை செய்வான் இன்று அருள் எனது - தில்லைவாழ்ந்தணர்களுக்கு வழிபாட்டின்பொருட்டுத் திருமானிகைகளை விதிப்படி செய்விகை இப்பொழுது அதுஞ்ஞையெய்யும் என்று வேண்டிக்கொண்டு,—அவை எங்கும் இலங்க எடுப்பித்தான் - அவைகளை எவ்விடங்களிலும் விளங்குப்படி கட்டத்தொடங்குவித்தார். எ - று. ()

ஏழ்நிலை மானிகை சூளிகை சாளர மேரார்சீர்
வாழ்மதி ரோரண வாயில்க டேரணி மாவீதி
சூழ்வுற மேருவி நேர்பல கோலிய சோழேசன்
ராழ்வுடன் மாதவர் யாரையு நீள்குடி சார்வித்தான்.

இ - ள். மா வீதி சூழ்வுற மேருவின் நேர் பல ஏழ்நிலை மானிகை - பெரிய வீதியிலே சூழும்படி மகாமேருமலையைப் போலும் பல எழுநிலைமானிகைகளையும்—சூளிகை - சூளிகைகளையும்—சாளரம் - பலகணிகைகளையும்—ஏர் ஆர் சீர் வாழ் மதில் - அழகு நிறைந்த நன்மை பொருந்திய மதில்களையும்—தோரண வாயில்கள் - நிலைத்தோரணங்கள் பொருந்திய வாயில்களையும்—தேர் அணி - நிலைத்தேர்வரிசைகளையும்—கோலிய சோழேசன் - கட்டுவித்த சோழராசாவாகிய இரணியவன்மர்—தாழ்வுடன் மாதவர் யாரையும் நீள் குடி சார்வித்தான் - பணிவோடு முனிவர்களெல்லாரையும் உயர்ந்த குடி புகுவித்தார். எ - று. (கஉ)

இற்றகு பண்ட மிலங்க நிலங்களி லேய்வித்து
மற்றவர் தம்மி லொருத்த னிருத்த மகிழ்ந்தாடும்

பற்றரு சின்மய வம்பா மும்பர் பரிந்தாகம்
பெற்ற பயன்றிரு வம்பல மொன்று செயப்பெற்றான்.

இ - ள். இல் தரு பண்டம் இலங்க நிலங்களில் ஏய்வித்து-
வீட்டுக்கு வேண்டும் பதார்த்தங்களை விளங்கும்படி நிலங்க
டோளும் வைப்பித்து,—மற்றவர் தம்மில் ஒருத்தன் மகிழ்ந்து
நிருத்தம் ஆடும் - அந்தத்திலைவாழந்தணர்களுள் ஒருவராகிய
சிவபெருமான மகிழ்ந்து திருநிருத்தஞ்செய்தருள்கின்ற—பற்று
அரு சின்மய அம்பரம் - அறிதற்கரிய ஞானமயமாயுள்ள ஆகாச
மும்—உம்பர் பரிந்து ஆகம் பெற்ற பயன் - தேவர்கள் விரும்
பிச் சரீரத்தைப் பெற்றதனால் எய்தும் பயனுமாகிய—திருவம்
பலம் ஒன்று செயப் பெற்றான்—திருவம்பலமொன்றைத் (தாமும்)
செயப்பெற்றார். எ - று. (கச)

பொன்னணி மாநவ மாமணி யாதி பொருப்பாக
முன்னர் கொணர்ந்து சூவித்தருள்பெற்று முனிச்செல்வன்
றன்னிசை-வோடுயர் வானவர் கம்மியர் தம்மைக்கொண்
டுன்னரு மம்பல மொன்று சமைத்தணி யொப்பித்து.

இ - ள். பொன் அணி மா நவம் ஆம் மணி ஆதி - பொன்
னம் அழகிய பெரிய நவரத்தினமு முதலாயினவற்றை—பொரு
ப்பு ஆக முன்னர் கொணர்ந்து சூவித்து - மலைகளாக முன்னே
கொண்டுவந்து சூவித்து,—அருள் பெற்று - (நடராசருடைய)
திருவருளைப் பெற்று,—முனிச் செல்வன்றன் இசைவோடு -
வியாக்கிரபாதமகாமுனிவராகிய ஞானச்செல்வருடைய சம்மதி
யுடனே—உயர் வானவர் கம்மியர் தம்மைக்கொண்டு - உயர்ந்த
தெய்வத்தச்சர்களைக்கொண்டு—உன் அரும் அம்பலம் ஒன்று
சமைத்து அணி ஒப்பித்து - நினைத்தற்கரிய திருவம்பலமொன்
றைச் செய்து அழகு பெற ஒக்கப்பார்த்து. எ - று. (கடு)

காண விலக்க வொழுங்கணி வித்தவை கைக்கொண்டுட்
பூணு மணிக்குற டொத்த தளத்தியல் பொற்பாசத்

தூணிரை யுத்திர நற்பல கைத்திர டொல்கோவைக்
கோணமர் கைத்தொகை முச்சிய ணைத்தணி கொள்வித்து.

இ - ள். காண இலக்க ஒழுங்கு அணிவித்து - அறிந்து
கொள்ளும்படி இலக்கவரிசையை இடுவித்தது, —அவை கைக்
கொண்டு - அவைகளைக் கைக்கொண்டு; —உள் பூணும் மணிக்
குறழி - உள்ளே பொருந்திய இரத்தினக்குறட்டையும்—ஒத்த
தளத்து இயல் - சமமாகிய தளவரிசையையும்—பொற்பு ஆர -
அழகோடு பொருந்தச் செய்து, —தூண் நிரை - தூண்களின்
நிரைகளையும்—உத்திரம் - உத்திரங்களையும்—நற பலகைத்
திரள் - நல்ல பலகைக் கூட்டத்தையும்—தொல் கோவைக்
கோண் அமர் கைத்தொகை - பழைய கோவையாகிய வளைவு
பொருந்திய கைத்தொகையையும்—முச்சி - தூவிகளையும்—
அணைத்து அணி கொள்வித்து - இசைத்து அழகு பொருந்தப்
பண்ணி. எ - று. (கசு)

பன்மணி மாலைகள் கொண்டணி தொங்கல் பயிற்றிச்சூழ்
பொன்மலி முன்மதில் கோபுர வாயில் பொருந்தச்செப்
தென்மல மங்கவ ருங்கரு மூல விறைக்கும்பொற்
றன்மய மாமொளி ராலய மொன்று சமைப்பித்தான்.

இ - ள். பல் மணி மாலைகள் கொண்டு அணி தொங்கல்
பயிற்றி - பல இரத்தினமாலைகளைக்கொண்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட
துக்கங்களாகத் தூக்கி, —சூழ் பொன் மலி முன் மதில் - சூழ்ந்த
பொன்னாலாகிய முன்மதிலையும்—கோபுர வாயில் பொருந்தச்
செய்து - கோபுரவாயிலையும் பொருந்தும்படி பண்ணி, —என்
மலம் மங்க வரும் கரு மூல இறைக்கும் - என்னுடைய மலங்
கெடும்படி தோன்றியருளிய (பிரபஞ்சத்துக்குக்) கருவாகிய
ஸ்ரீமூலட்டானேசுரருக்கும்—பொன் தன் மயம் ஆம் ஒளிர் ஆல
யம் ஒன்று சமைப்பித்தான் - பொன்மயமாகிய விளங்குகின்ற
ஒரு திருக்கோயில் செய்வித்தார். எ - று, (கன)

வேறு.

இன்னவகை திருப்பணிகள் பலவுஞ் செய்த
 விரணியவன் மனைமுனிவர் யாரு மேத்திப்
 பன்னரிய புகழ்கூறி நீறு சாத்திப்
 பாந்தகலை வழிவழிபா டதற்குப் பல்க
 மன்னுவகை யினினிபந்த வகுப்பு நாதன்
 வைத்தபணி பெனமுனியை வணங்கி வாழ்த்திச்
 சென்னியிலஞ் சலிசெய்திங் களித்த தன்றோ
 திருந்துதவ மெனக்கென்றான் செங்கோன் மன்னன்.

இ - ள். இன்னவகை திருப்பணிகள் பலவும் செய்த இர
 ணியவன்மனை - இந்தப்பிரகாரம் திருப்பணிகள் பலவற்றையுஞ்
 செய்வித்த இரணியவன்மனை—முனிவர் யாரும் ஏத்திப் பன்ன
 ரிய புகழ் கூறி நீறு சாத்தி - முனிவர்களெல்லாரும் வாழ்த்தி
 (அவருடைய) சொல்லுதற்கரிய கீர்த்தியைப் பாராட்டி விழுதி
 சாத்தி—பரந்த கலை வழி வழிபாடதற்குப் பல்க மன்னு வகையி
 னில் நிபந்த வகுப்பும் நாதன் வைத்த பணி என - (இனி) விரி
 ந்த சிவாகமவிதிப்படி பூசைக்குப் பெருக நிலைபெறும் வண்ணம்
 நிபந்தம் வகுத்தலும் சிவபெருமான் விதித்த பணியேயாம் என்று
 சொல்லு;—செங்கோல் மன்னன் - செங்கோலையுடைய இரணிய
 வன்மர்—முனியை வணங்கி வாழ்த்திச் சென்னியில் அஞ்சலி
 செய்து - விமாக்கிரபாதமகாமுனிவரை வணங்கித் துதித்துச்
 சிரசின்மேல் அஞ்சலிபண்ணி,—இங்கு அளித்தது அன்றோ
 எனக்குத் திருந்து தவம் என்றான் - இங்கே பணித்தருளப்பட்ட
 தன்றோ அடியேற்குத் திருத்தமுற்ற தவமாவது என்று விண்
 ணப்பஞ்செய்தார். எ - று. (கஅ)

இத்தகைய முனிவருட னொருநாண் மன்ன
 னிலங்கியபே ரம்பலத்தி னிருந்து றாலின்

வைத்தமுறை யுறைவற்கு மஞ்ச னந்தூ

மலரமுது முதலான மல்க வைத்து

நித்தவிழா வெழுவேண்டுஞ் செல்வ நல்கி

நிலவுபதஞ் சலிமுனியா னிறுத்து வித்த

புத்தகமின் புறமுனிவர் யானே யேற்றிப்

பொற்கோயில் வலங்கொண்டு புகுவித் தார்கள்.

இ - ள். இத்தகைய முனிவருடன் - இவ்வியல்பையுடைய முனிவர்களோடும்—ஒருநாள் மன்னன் இலங்கிய பேரம்பலத் தின் இருந்த - ஒருநாள் இரணியவன்மர் விளங்கிய பேரம்பலத் திலே இருந்து,—தூலின் வைத்தமுறை - சிவாகமத்தில் விதித்த முறைப்படி—இறைவற்கு மஞ்சனம் தூ மலர் அமுது முதலான மல்க வைத்து - சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனம் சுத்தமாகிய புட்பம் திருவமுது முதலானவை நிறையும்படி கற்பித்து—நித்த விழா எழ வேண்டும் செல்வம் நல்கி - நித்திபோற்சுவம் நடத் தறகு வேண்டுந் திரவியங்கொடுத்து—நிலவு பதஞ்சலி முனி யால் நிறுத்துவித்த புத்தகம் - விளங்குகின்ற பதஞ்சலிமகா முனிவராலே செய்வித்த சாத்திரத்தை—முனிவர் இன்பு உற யானே ஏற்றி - முனிவர்கள் இன்பம் பொருந்த யானேமேலேற்றி-- பொற்கோயில் வலம் கொண்டு புகுவித்தார்கள் - அழகிய திருக் கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து (சபையினுள்ளே) பிரவேசிப் பித்தார்கள். எ - று. (கக)

மனங்குளிர வன்னவர்கள் பின்னு முன்னான்

மருனியநை மித்திகங்கள் வகுப்பான் மாதத்

தினங்கடொறு முணர்ந்துமது மாத மேவத்

திருந்துதம நகவிதியைச் செலுத்து முன்ன

வனங்கனது வளநகர மணையுங் காலே

யந்நகர்போன் மன்னவனிங் கமைக்க வென்ன

வினங்கொளிருஞ் சனங்கள்பணிந் தின்ப மெய்தி
யெந்தைதிரு வசந்தவிழா வெழுவித் தார்கள்.

இ - ள். அன்னவர்கள் பின்னும் முன் நூல் மருவிய ரைமித்
திகங்கள் மனம் குளிர வகுப்பான் - அம்முனிவர்கள் பின்னும்
முற்கூறிய சாத்திரத்திலே பொருந்திய ரைமித்திகங்களை மனங்
களிகூரும்படி வகுக்கும்பொருட்டு—மாதத் தினங்கடொறும்
உணர்ந்து - மாசநக்சத்திரந்தோறும் செயப்படிம் மாசபூசையை
ஆராய்ந்து—மது மாதம் மேவ - சித்திரைமாசம் வர,—திருந்து
தமனக விதியைச் செலுத்து முன்னு - திருத்தமுற்ற தமனக
பூசையை நடத்துதற்கு முன்னாக—அனங்கனது வள நகரம்
அணையும் காலே அநநகர்போல் மன்னவன் இறகு அமைக்க
என்ன - மன்மதனுடைய வளம் பொருந்திய நகரத்திலே (அவன்)
பிரவேசிக்கும்பொழுது அநநகரத்தை அலங்கரித்தல்போல இரா
சாவே இந்நகரத்தை அலங்கரிப்பிக்கக்கடவாய் என்ஞ்சொல்ல,—
இனம் கொள் இரும் சனங்கள் பணிந்து இனபம் எய்தி - கூட்ட
மாகப் பொருந்திய மகாசனங்கள் வணங்கி ஆனந்தமடைந்து,—
எந்தை திரு வசந்த விழா எழுவித்தார்கள் - எமது பிதாவாகிய
சிவபெருமானுக்கு அழகிய வசந்தோற்சவம் நடத்துவித்தார்கள்.
எ - று. தமனகம் - மருக்கொழுந்து. (௨௦)

விரிந்தபுதுப் புனல்விளையாட் டாடி மாதம்
விரவதிரு வாண்டெழுத்து விழவு மோங்கப்
பொருந்தும்வகை புரிந்தாடி புரட்டா திக்குட்
புகழ்பறினான் கட்டமிக ளொன்றிற் பூசை
தகுந்தகுதி மிகுதிசுறை தவறு நீங்கத்
தந்துநவந் தருபந்தாச் சமைத்தி யாகம்
பரந்தவிர தாங்கமுடன் பவித்திர தத்தைப்
பயில்வித்தைப் பசிப்பூரப் பரிசு மைத்தார்.

இ - ள். ஆடிமாதம் - ஆடிமாதத்திலே—விரிந்த புதப்பு
 னல் விளையாட்டு-பரந்த புதிய நீர்விளையாட்டுச்சுவமும்—விரவு
 திருவாண்டெழுத்து விழவும் - பொருந்திய திருவாண்டெழுத்
 துற்சுவமும்—ஒங்கப் பொருந்தும் வகை புரிந்து - விளங்கும்படி
 (விதிக்கு) இயையும்வண்ணஞ்செய்து,—ஆடி புரட்டாதிக்குள் -
 ஆடிமாசமுதற்புரட்டாதிமாதவரையினுள்ளே—புகழ்பதினான்கு
 அட்டமிகள் ஒன்றில் - புகழப்படுகின்ற சதார்த்தசி அட்டமி
 என்னுந் திதிகளுள் ஒன்றிலே—பூசை தரும் தகுதி மிகுதி குறை
 தவறு நீங்க - நித்தியபூசைக்கு விதித்தகிரமத்தில் உண்டாகிய
 அதிகமும் நூனமுமாகிய குற்றம் நீங்கும்பொருட்டு—தந்து
 நவம் தரு பந்தாச் சமைத்து - (முந்நூல் ஒருநூலாக இவ்வனம்
 ஆகிய) நூல் ஒன்பதாயுள்ள (இருபத்தேழிழையையுடைய) பந்
 தாகப் பண்ணி,—யாகம் பரந்த விரதாங்கமுடன் - யாகத்தை
 விரிந்த விரதாங்கமகளோடு நடத்தி,—பலித்திரத்தைப் பயில்
 வித்து - பலித்திரத்தைச் சாத்தி,—ஐப்பசிப்பூரப் பரிசு அமைத்
 தார்-ஐப்பசிமாசத்துப் பூரத்திருவிழாவுக்கு வேண்டிவனவற்றை
 அமைத்தார்கள். எ - று. (உக)

அந்தமிலெண் ணான்கறமுந் திருக்கண் சாத்தி
 யவற்றின்மிகத் தனித்தென்னை யாண்ட வன்னை
 பெய்தைபிரான் மைந்தர்களோ டெழுச்சி கொள்ள
 வெழுந்தருளி வருந்திருநோன் பியைய வைத்துச்
 சிந்தையின்மா லயனாண் வெழுந்த செந்தீத்
 திரளுருவண் ணிலைநாக்கித் திகழ்க ணங்கள்
 வந்தெவையு மழலாகி மல்கல் போலும்
 வளங்கொடிரு விளக்கீடு விளங்க வைத்தார்.

இ - ள். அந்தம் இல் எண்ணான்கு அறமும்
 சாத்தி - முடிவில்லாத முப்பத்திரண்டு தருமங்கனையுந் திருக்
 கண் சாத்தியருளி—அவற்றின் மிகத் தனித்து என்னை ஆண்ட

அன்னை - அவைகளினும்பார்க்கப் (பிரீதி) மிகும்படி தனித்து
என்னை ஆட்கொண்டருளிய மாதாவாகிய சிவகாமியம்மையார்—
எந்தை பிரான் மைந்தர்களோடு எழுச்சி கொள்ள - எமது பிதா
வாகிய சிவபெருமான் குமாரர்களோடும் திருவிழாக் கொண்ட
ருள—எழுந்தருளி வரும் திரு நோன்பு இயைய வைத்த - எழுந்
தருளிவருகின்ற சிறப்பையுடைய விரதோற்சுவத்தை விதியோடு
பொருந்த நடத்தி,—மால் அயன் சிந்தையில் நாளை எழுந்த செந்
தித் திரள் உரு அண்ணலை - விட்டினுவும் பிரமாவும் உள்ளத்
திலே நாணும்படி தோன்றிய சிவந்த அக்கினிப்பிழம்புவடிவா
கிய சிவலிங்கப்பெருமானே—திகழ் கணங்கள் எவையும் வந்து
நோக்கி அழல் ஆகி மல்கல் போலும் - விளங்குகின்ற கணங்க
ளெல்லாம் வந்து தியானித்துத் தாங்களும் அக்கினிவடிவாகி
கிறைந்திருத்தல்போலும்—வளம் கொள் திரு விளக்கீடு விளங்க
வைத்தார் - வளமை பொருந்திய அழகிய தீபோற்சுவத்தை
விளங்கும்படி செய்தார்கள். எ - று.

தீபத்தண்டு சோதிலிங்கத்தையும் திருக்கோயில் எங்கும்
இட்ட விளக்குகள் அக்கினிவடிவு பெற்ற கணங்களையும்போலு
மென்றறிக. (௨௨)

மார்கழியா திரைநாளின் முனிவ ரெல்லாம்

வந்துதடம் படிந்துபொது வுணங்கி வாழ்த்திப்

பார்தகுமா தொழுதகன்றார் முன்ன மென்று

பன்னமுனி மன்னவனீர் பயிற்று மிந்தச்

சீர்தருமா தினமென்னத் தில்லை வாழ்ந்

திருவுடையந்த ணொந்தை திருநா ளென்று

சார்தருமா நவதீர்த்த நீத்தங் கொண்டு

தஞ்சனமஞ் சனவிழவு தருவித் தார்கள்.

இ - ள். முனிவர் எல்லாம் முன்னம் மார்கழி ஆதிரை
நாளின் வந்து - இருடிகளெல்லாரும் முன்னாளிலே மார்கழிமா

சத்தத் திருவாதிரை நகஷத்திரத்தில் வந்து—தடம் படிந்து பொது வணங்கி வாழ்த்திப் பார் தருமா தொழுது அகன்றார் என்று - சிவகங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து கனகசபையை நமஸ்கரித்துத் துதித்துப் பூயியிலே தரும்படி சும்பிட்டுக்கொண்டு போயினார்கள் என்று—முனி பன்ன - விபாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளிச்செய்ய;—மன்னவன் நீர் இந்தச் சீர்தரும் மா தினம் பயிற்றும் என்ன - இரணியவன்மர் நீங்கள் இந்தச் சிறப்புப் பொருந்திய பெரிய திருநாளை நடத்துங்கள் என்று சொல்ல;—தில்லை வாழும் திரு உடை அந்தணர் எந்தை திரு நாள் என்று - தில்லைவாழ் திருவுடையந்தணர்கள் இது எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருநகஷத்திரம் என்று;—சார்தரு மா நவ தீர்த்த நீத்தம் கொண்டு - (சிதம்பரத்திலே) பொருந்திய பெரிய நவதீர்த்தங்களையும் மற்றத்தீர்த்தங்களையும் கொண்டு—தஞ்சை அன மஞ்சன விழவு தருவித்தார்கள் - (ஆன்மாக்களுக்குப்) பற்றுக்கோடு போன்ற திருமஞ்சனத்திருவிழாவை நடத்தினார்கள். எ - று. (உரு)

போனகமால் வரைபோன்மா நிவேதனத்தைப்
பொருந்தியதைப் பூசத்திற் புணர்வித் தேத்தி
யினமிலா முனியரசன் நன்னை நோக்கி
யிமையவர்க ளனைவரும்வந் தேத்தி வாழ்த்து
மானியென வருமாண்டி லானி மாதத்
தருள்விரவுத் திரதினம்வந் தணுகிற் நென்னத்
தேனகுதா ரணிமன்ன னிறைஞ்சி யானித்
திருநாளிற் கெழனிழவு செய்க வென்றான்.

இ - ள். பொருந்தியதைப் பூசத்தில் - பொருந்திய தைமா சத்தப் பூசநகஷத்திரத்திலே—மால் போனக வரை போல் மா நிவேதனத்தைப் புணர்வித்து ஏத்தி - பெரிய அன்னமலைபோலும் பெரிய நிவேதனமாகிய திருப்பாவாடையைத் திருவழுது

செய்வித்தத் துதித்த, — ஈனம் இலா முனி அரசன் நன்னே
 நோக்கி - குற்றமில்லாத வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் இரணிய
 வன்மரைப் பார்த்த, — இமையவர்கள் அனைவரும் வந்து ஏத்தி
 வாழ்த்தும் ஆனி என - தேவர்களெல்லாரும் வந்து வணங்கித்
 துதிக்கின்ற ஆனியென்னும்படி — வரும் ஆண்டில் ஆனிமாதத்து
 அருள் விரவு உத்திர தினம் வந்து அணுகிற்று என்ன - வரும்
 வருடத்தில் ஆனிமாதத்தில் அருள் பொருந்திய உத்திரநக்ஷத்தி
 ரம் வந்து அணுகியது என்று சொல்ல; — தேன் நகு தார் அணி
 மன்னன் இறைஞ்சி - வண்டிகள் மகிழும் மாலையை அணிந்த இர
 ணியவன்மர் வணங்கி, — ஆனித் திருநாள் விழவு இவரு எழச்
 செய்க என்றான் - ஆனித்திருநாளுற்சுவம் இங்கே நடக்கும்படி
 பண்ணுக என்றார். எ - று. (௨௪)

தாரும்பா ருந்தரித்த தடந்தோ ளானுந்
 தாவிலரு முனிவர்களுந் தலைவன் முன்னின் ,
 தீரோன்பான் முதலான வோரோன் பானு
 ளொந்தைபிரான் திருவெழுச்சி யின்ப மெய்த
 வாரும்பா ருள்ளோரும் வானுள் ளோரு
 மாலயனு மேலவரு மலங்க ணீங்கி
 யாரும்பா தம்பணிதற் கென்று வாயி
 லிலங்கவிடைக் கொடிவலங்கோண் டேற்றுவித்தார்.

இ - ள். தாரும் பாரும் தரித்த தடம் தோளானும் - மாலை
 யையும் பூமியையுந் தாங்கிய பெரிய புயங்களுடைய இரணிய
 வன்மரும் — தாவு இல் அரு முனிவர்களும் - குற்றமில்லாத அரிய
 முனிவர்களும் — தலைவன் முன் நின்று - சிவபெருமான் சந்நிதி
 யிலே நின்று, — ஈரோன்பான் முதலான ஓரோன்பான் நாள் -
 பதினெட்டு நாள் முதலாகிய ஒன்பதுநாளாயுள்ள இருபத்தேழு
 நாளும் — எந்தை பிரான் திருவெழுச்சி இன்பம் எய்த - எம்மு
 டைய பிதாவாகிய சிவபெருமானது திருவிழாவினால் ஆனந்த

மடைதற்கும்—மலங்கள் நீங்கிப் பாதம் பணிதற்கு - மலங்களினின்று நீங்கித் திருவடிகளை வணங்குதற்கும்—பார் உள்ளோரும் வான் உள்ளோரும் மால் அயனும் மேலவரும் யாரும் வாரும் என்று - பூமியிலுள்ளவர்களும் சுவர்க்கத்திலுள்ளவர்களும் விட்டினுவும் பிரமாவும் (உருத்திரர் முதலிய) மேலோர்களும் ஆகிய எல்லாரும் வாருங்கள் என்று—விடைக்கொடி வலங்கொண்டு வாயில் இலங்க ஏற்றுவித்தார் - இடபக்கொடியைப் பிரதக்ஷிணமாகக் கொண்டு வந்து சந்தியிலே விளங்கும்படி ஏற்றுவித்தார்கள். எ - று. (உரு)

மண்ணுலகி னுண்ணிறைந்த மைந்தர் மாதர்

வானவர்க ளாமகளிர் மற்றுள்ளோரு

மெண்ணரிய மகிழ்ச்சியுடன் றிசைக டோறு

மெய்துவார் மெய்தகுநோ யிரித்தோ மென்பார்

கண்ணிறைபொற் கோபுரங்கை தொழுது வீழ்வார்

கனகமயத் திருவீதி கண்டு வாழ்வார்

ரண்ணல் பொதுப் பணிந்தயர்வார் நடமுன்போற்றி

யாடுவார் பாடுவா ராயி னார்கள்.

இ - ள். மண்ணுலகினுள் நிறைந்த மைந்தர் மாதர் - பூலோகத்தின்கண் நிறைந்த ஆடவர்களும் பெண்களும்—வானவர்கள் அரமகளிர் - (சுவர்க்கலோகத்தின்கணுள்ள) தேவர்களும் அரம்பையர்களும்—மற்று உள்ளோரும் - மற்றைபோர்களும்—எண் அரிய மகிழ்ச்சியுடன் றிசைகள் தோறும் எய்துவார் - அளவிடற்கரிய களிப்போடு திக்குகடோறும் வந்து பொருந்துவார்கள்,—மெய் தகு நோய் இரித்தோம் என்பார் - உண்மையாகவே (நமக்கு) உரிய பிறவிநோயை நீக்கினோம் என்பார்கள்,—கண் நிறை பொற் கோபுரம் கைதொழுது வீழ்வார் - காட்சிக்கு நிறைந்த பொற்கோபுரங்களைக் கையினாலே கும்பிட்டு நமஸ்கரிப்பார்கள்,—கனகமயத் திருவீதி கண்டு வாழ்வார் -

பொன்மயமாகிய திருவீதிகளைக்கண்டு வாழ்வார்கள்,—அண்ணல் பொதுப் பணிந்து அயர்வார் - சிவபெருமானுடைய கனகசபையை வணங்கிப் பரவசர்களாவார்கள்,—மூன் நடம் போற்றி ஆடுவார் பாடுவார் ஆயினார்கள் - எதிரே திருநிருத்தத்தைக் (கண்டு) துதித்து ஆடுவோர்களும் பாடுவோர்களு மாயினார்கள். எ - று. (உரு)

வேறு.

இப்பெற் றியின்வரு மெத்திக் கினருமி தெம்மிற் றருமென நம்மிற்றுத், துய்ப்பொய்ப் பிறவிக டுய்த்தற் கென மகிழ் துணிவால் வருபவ ரணிவாழ்த், தப்பற் றுயர்தவ மூவா யிரவர்க டாவா மறைபொடு தேவாரக், கைப்பற் றிய பணி முற்றப் புலிமுனி கழலான் விழுவெழு தொழில் செய்வான்.

இ - ள். இப்பெற்றியின் வரும் எத்திக்கினரும் - இவ் விபல்போடி வரும் எல்லாத்திசையினுள்ளோர்களும் — நம் இற்று இது எம்மின் தரும் என - நாமென்பது ஒழிந்த இப்பேறு நம்மால் அடையத்தருவதோ என்று பாராட்ட,—பொய்த் துய்ப்பிறவிகள் துய்த்தற்கு என மகிழ் துணிவால் வருபவர் அணி வாழ - பொய்யாகிய சிற்றின்பத்தை அதுபவித்தலை யுடைய இப்பிறவிகள் (இந்நிருத்தானந்தத்தை) அதுபவித்தற்கு வாய்த்தனவே என்று மகிழ்கின்ற உறுதியோடு வரும் அடியார்களுடைய நிகர வாழ்வுபெற,—தப்பு அற்று உயர் தவ மூவாயிரவர்கள் - தவறுதலின்றி உயர்ந்த தவத்தையுடைய மூவாயிரமுனிவர்கள்—தாவா மறைபொடு - ஒழியாத வேதவொலியோடு,—தே வாரக் கைப் பற்றிய பணி முற்ற - சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகிய கையினுலே செயற்பாலனவாகிய பணிகளை முடிக்க,—புலிமுனி கழலான் விழவு எழுதொழில்செய்வான் - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருடைய திருவடிபை அடைந்தவராகிய

இரணியவன்மர் திருவிழா எழுதற்கு வேண்டித் தொழிற்சீலைச் செய்வாராயினார். எ - று. (௨௭)

நண்ணித் தினகரன் முதலோர் கிழமைகொ ணலமார் நவமணி யணிமேவப், பண்ணிப் பரிகல முதலா யினபகர் திருவா சிகையரி பயில்பீடம், விண்ணிற் நிகழ்தருமகரத் தொழிலின விரிவெண் குடைமிடை கொடியென்றென், நண்ணற் குரியன வெண்ணற் கரியன வம்பொற்படிதிரு முன்பு ய்த்தான்.

இ - ள். தினகரன் முதலோர் கிழமை நண்ணி நலம்கொள் ளார் நவமணி அணி மேவப் பண்ணி - குரியன் முதலிய நவக் கிரகங்களுக்கும் உரிமை பொருந்தி அழகு கொண்டு நிறைந்த நவரத்தினங்களினாலும் ஆபரணங்களைப் பொருந்தச் செய்து, — பரிகலம் முதலாயின - பரிகலமுதலாயினவைகளும்—பகர் திருவாசிகை - சொல்லப்படுகின்ற திருவாசிகைகளும்—அரி பயில்பீடம் - சிங்கந்தாங்கும் ஆசனங்களும்—விண்ணில் திகழ் தருமகரத் தொழிலின - ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற மகரதோரணங்களும்—விரி வெண்குடை - விரிந்த வெள்ளிய குடைகளும்—மிடை கொடி என்று என்று - நெருங்கிய கொடிகளும் என்றென்று—அண்ணற்கு உரியன எண்ணற்கு அரியன - சிவ பெருமானுக்கு உரியவைகளாய் அளவிடற்கரியவைகளாய் உள்ளவைகளை—திரு முன்பு அம்பொற்படி உய்த்தான் - சந்நிதியிலே அழகிய பொற்படியிற் சேர்த்தார். எ - று. (௨௮)

கடமா நெனவுமிழ் களியா னையினணி கதிர்மா மணி நிலை தருதேர்முற், றிடமாய் நடைபெறு வடமால் வரை புரை சிலதேர் கவரியி னிரைதோரை, மிடைவான் முகி றொடு கொடியா டைகள்விட விழியா ரிசைவளர் மொழியார் பொற், படகா திகண்ட மிடுவா ரொளிகடல் பலவாமெனநளி பயில்வித்தார்.

இ - ள். கடம் ஆறு என உமிழ் களி யானையின் அணி - மதத்தை நதிபோலப் பொழிகின்ற களிப்புப்பொருந்திய யானை களுடைய நிரைகளையும்—கதிர் மா மணி தரு நிலைத் தேர் - ஒளியையுடைய பெரிய இரத்தினங்களாலே செய்யப்பட்ட நிலைத்தேர்களையும்—முன் திடம் ஆய் நடை பெறு மால் வடவரை புரை சில தேர் - முன்னே வலியையுடையனவாய் நடக்குந் தொழிலைப் பெற்ற பெரிய மேருமலைபோலுஞ் சில தேர்களையும்—கவரியின் நிரை - சாமரங்களுடைய நிரைகளையும்—தோரை - பீலக்குடைகளையும்—மிடை வான் முகில் தொழி கொடி ஆடைகள் - நெருங்கிய ஆகாயத்துள்ள மேகத்தைத் தொழிகின்ற கொடிப்புடைவைகளையும்—விட விழியார் இசை வளர் மொழியார் - நஞ்சுபோலும் கண்களையுடையர்களும் கீதம் பொருந்திய வார்த்தைகளையுடையர்களாகிய பெண்களையும்—பொற படகாதிகள் - பொலிவாகிய படக முதலிய வாத்தியங் களையும்—நடம் இடிவார் - நிருத்தஞ்செய்வோர்களையும்—ஒலி பல கடல் ஆம் என நனி பயில்வித்தார் - ஒலிக்கின்ற பல கடல்களாம் என்று சொல்லும்படி மிகப் பொருந் தவித்தார் கள். எ - று.

(உரு)

மேவும் பார்க்கண்டிடை மகுடஞ் சொரிமணி விலகிப் பொலிதிரு வலகிட்டுத், தூவண் புனன்மது மலர்வெண்டொ ரிரினிதுதைவித் தெழின் மறுசூயர் தெற்றிப், பாவுந் துகில் பொதி புறவங் கமுதணி பலகும் பழுக்கிலை வளர்செம்பொற், றீவங் களுமலி தரமங் கலவணி திகழத் திசைதொறு நிகழ் வித்து.

இ - ள். மேவு உம்பர்கள் மிடை மகுடம் சொரி மணி - (திரு வீதியிலே) பொருந்திய தேவர்களுடைய நெருங்கிய முடிகளி னின்றும் உதிர்ந்த இரத்தினங்களை—விலகிப் பொலி திருவலகு இட்டி - (இருபக்கத்தினும்) தள்ளிப் பொலிந்த திருவலகிலுலே

பெருக்கி,—எழில் மறுகு தூ வண் புனல் மது மலர் வெண் பொரி நனி துதைவித்து - அழகையுடைய திருவீதியிலே சுத்தமாகிய வளம் பொருந்திய சலத்தையும் தேனையுடைய பூவையும் வெள்ளிய பொரிகளையும் மிக நிறைவித்து,—உயர் தெற்றி - உயர்ந்த திண்ணைகளிலே—பாவும் துகில் பொதி உற அங்கு அழுது அணி பல கும்பமும் - பரந்த பரிவட்டத்தினாலே சுறமுதல் பொருந்த அங்கே சலத்தினாலே பூரிக்கப்பட்ட பல பூரண கும்பங்களும்—நிலை வளர் செம்பொன் தீவங்களும் மலிதர - நிலைபொருந்திய செம்பொன்னாலாகிய தீபங்களும் நிறைய—திசைதொறும் மங்கல அணி திகழ நிகழ்வித்து - திக்குகடோறும் மங்கலமாகிய அலங்காரம் விளங்க நடத்தி. எ - மு. (௩௦)

பொற்பா லிகைமுனை பொலிவித் தளவறு களபப் புது விறை மெழுத்ச்சீ, ரிற்பான் மணவணி தரவா யில்கள்கழு கேரார் கதலிகள் சேர்வித்து, வெற்பா மெனமுகில் வரவா ணநிறை வெருவா தெதிர்பொரு கரமானக், கற்பா வியநெடு நிலைமா ளிகைமணி கட்டா வளர்கொடி விட்டார்கள்.

இ - ள். பொற் பாலிகை முனை பொலிவித்து - பொற்பா லிகைகளிலே அங்குரார்ப்பணம் பண்ணி,—அளவு அது புதுவி ரைக் களபம் மெழுகி - அளவிறந்த புதிய வாசனைத்திரவியங் களாலாகிய கலவைச்சாந்தினால் மெழுகி,—சீர் இற்பால் மண அணி தர - அழகையுடைய வீடுகடோறும் கவியாணச்சிறப்பு விளங்க—வாயில்கள் கழுகு ஏர் ஆர் கதலிகள் சேர்வித்து - வாயில்கடோறும் கழுகுகளையும் அழகு நிறைந்த வாழைகளையும் நாட்டி,—வெற்பு ஆம் என முகில் வர - (இவைகள்) மலைகளாம் என்று மேகங்கள் (படிய) வர—வாரண நிறை வெருவாது எதிர் பொரு கரம் மாண - யானைநிறைகள் அஞ்சாது எதிர்ந்து பொரு கின்ற துதிக்கைஉள்போல—கற்பாவிய நெடு நிலை மாளிகை - கல்லினாலே செய்ப்பட்ட நெடுநிலைமாளிகைகடோறும்—வளர்

கொடி மணி கட்டா விட்டார்கள் - நீண்ட கொடிகளிலே மணிகளைக் கட்டிவிட்டார்கள். எ - று. (௩௧)

இடமால் வரைநிறை கணநா தர்களுட னிறையா மெனவெழு நீலேநீடு, மடமா னவைதொறு மதிமாசுண நதி மருவா வளர்சடை யினர்பாதத், தடைவார் வடகலை தொடர் வார் திருவழு தடுவா ரடுவன வடைவாவைத், தடுவா ரரகர விடுவார் வரவர வெண்டா னறவெதிர் கொண்டார்கள்.

இ - ள். இட மால் வரை நிறை கணநாதர்களுடன் இறை ஆம் என - இடமாகிய பெரி ப திருக்கைலாசமலையின் கண் நிறைந்த கணநாதர்களோடு சிவபெருமான் போல—எழு நிலை நீடும் மடம் ஆனவை தொறும் - எழுநிலை பொருத்திய திருமடங்கடோறும் உள்ள—மதி மாசுணம் நதி மருவா வளர் சடையினர் - பிறையும் பாம்பும் கனகையும் பொருந்தாத நீண்ட சடையையுடைய முனி வர்களும்—பாதத்து அடைவார் - (அவர்களுடைய) திருவடிகளிலே சேர்வோர்களும்—வடகலை தொடர்வார் - வடநூல்களைப் படிப்பவர்களும்—திருவழுது அடுவார் - திருவழுதைச் சமைப்பவர்களும்—அடுவன அடைவா வைத்து இடுவார் - சமைத்தவைகளைப் பந்தியாக வைத்துப் படைப்பவர்களுமாகிய இவர்கள், —அரகர இடுவார் எண்தான் அறவர வர - அரகர என்று உச்சரிக்கும் அடியார்கள் அளவின்றி வர வர, —எதிர் கொண்டார்கள் - (அவர்களை) எதிர்கொண்டார்கள். எ - று. (௩௨)

விண்ணோர் வனிதையர் மகவான் முனிவர்கள் விரிபா ரிடர்மிசு கணநாதர், மண்ணோ ரெனவுரு வினராய் வழிபட மதமார் கயமுகன் முதனோ, ரெண்ணோ ரளவறு கனி பான் முதலிய விசைவித் தவையவன் மிசைவித்துப், பண்ணோ டியன்மொழி யவனோ டிறைதரு பரவும் பவனிகள் பயில்வித்தார்.

இ - ள். விண்ணோர் - தேவர்களும்—வனிதையர் - அரம்பையர்களும்—மகவான் - இந்திரனும்—முனிவர்கள் - இருபுகளும்—விரி பாரிடர் - பரந்த பூதர்களும்—மிசு கணநாதர்-மிக்க கணநாதர்களும்—மண்ணோர் என உருவினர் ஆய் வழிபட - மனிதர்கள் போல உருக்கொண்டவர்களாய் வந்து வழிபட,—முதல் நாள் - முதற்றிரு நாளிலே—மதம் ஆர் கயமுகன் - மதம் பொருந்திய யானைமுகத்தை யுடைய விக்கினேசுரரை—ஒரெண் ஓரளவு அறு கனி பால் முதலிய அவல் இசைவித்து அவை மிசை வித்து - ஒவ்வொன்று அளவிற்றதபழம் பால் முதலியவைகளை அவலோடு கூட்டி அவைகளைத் திருவமுதுசெய்வித்தது,—பண்ணேடு இயல் மொழியவளோடு இஹ தரு பரவும் பவனிகள் பயில்வித்தார் - பண்ணேடுபொருந்திய திருவார்த்தையை யுடைய உமாதேவியாரோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளியரும் புகழப்படுந் திருப்பவனிகளை நடத்தினார்கள். எ - று. (௩௩)

செழுவான் மதிபுனை பவனா னியில்வரு திருநாள் விழு வெழு பொழுதாரத், தொழுவார் பிறிவரு நிலைபா னினை வொரு துணிவான் மொழியொரு பொருடோய்வற், நெழலா லழிவுறு தொழிலால் விழிமழை யிசைவா லிருபய நிலவா வும், நழியா தகமலி கசிவா லருளை யடைந்தா ரினைப் பிடைந்தார்கள்.

இ - ள். செழு வான் மதி புனைபவன் ஆனியில் வரு திருநாள் விழவு எழு பொழுது - செழுமை பொருந்திய ஆகாயத் துள்ள பிறையை அணிபவராகிய சிவபெருமான் ஆனிமாதத்தில் வருந் திருநாளிலே திருவிழாக்கொண்டருளும்பொழுது—ஆரத் தொழுவார் - (பூமியிலே எட்டுறுப்பும்) பொருந்தும்படி வணங்கும் அடியார்கள்,—பிறிவு அரு நிலைபால் - (சிவத்தோடு) இரண்டற்ற நிலையினாலும்—நினைவு ஒரு துணிவால் - சித்தத்தில் ஒரு ணர்வே உடைமையாலும்—மொழி ஒரு பொருள் தோய்வு

அற்று எழலால் - (முன்னேவாசனையினாலே செயப்படிம்) துதி வாக்கியங்கள் ஒரு பொருளைப் பொருந்ததலின்றி எழுதலாலும்—அழிவு உறு தொழிலால் நழுவுதலுற்ற (பிரதக்கணம் நமஸ்காரம் முதலிய) கருமங்களினாலும்—விழி மழை இசைவால் - கண்ணினின்றும் நீர் பொழிதலினாலும்—இரு பயன் இலவா உற்று அழியாது அகம் மலி கசிவால் - (இன்பத் துன்பங்களாகிய) இருபயன்களும் இல்லனவாதலின் அவற்றைப் பற்றி மயங்காது உள்ளத்தின்கண் நிறைந்த களிப்பினாலும்—அருளை அடைந்தார் - திருவருளை அடைந்தார்கள்,—இனையர் மிடைந்தார்கள் - இத்திறத்தர்களே (எனமுடி) நெருங்கினார்கள். எ - று. (ருச)

மன்றா முய்திருநடரா சனதுயர்மணிமா ளிகைவெளி வளர் வானிற், 'சூன்றா னிறன்மணி முடிவா னவரணி சூழு மாணுடர்திர ளொடுகூடி, நின்ற ளெனவகி னவமே வியவுரு நேசத்தவரவர் பாசத்தே, சொன்றாய் நிழலெழு மொளிமே னியிலென வுயருத் திரனிழ வயர்வித்தார்.

இ - ள். மன்று ஆடிய திரு நடராசனது உயர் மணி மாளிகை - கனகசபையின் கண்ணே நடக்கின்ற திருநிருத்தராஜருடைய உயர்ந்த இரத்தினமாளிகையிலே—வெளி வளர் வானில் சூன்றா விதல் மணி முடி அணி வானவர் சூழு - ஆகாயத்திற் பொருந்திய சுவர்க்கத்திலுள்ள குறையாதவீரத்தையும் இரத்தினகரீடத்தையும் உடைய வரிசைபாகிய தேவர்கள் கூட்டம்—மாணுடர் திரளொடு கூடி நின்று ஆள் என-மனிதர்கள் கூட்டத்தோடு கூடி நின்று (அடிபேருகளை) ஆண்டருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,—அகில் நயம் மேலிய உரு - (அக்கடவுளுடைய திருநெறியிலே சாத்தப்பட்ட கரிய) அங்குசாநதினது நன்மை பொருந்திய நிறத்தை—நேசத்து அவர் அவர் பாசத் தேச ஒன்று ஆய் ஒளி மேனியில் நிழல் எழும் என - அன்பையுடைய அவரவரது பாசத்தினொளி திரண்டு ஒளியையுடைய திருமேனியிலே நிழ

லெழுதின்றது என்று சொல்லும்படி, — உயர் உத்திர விழவு அயர்விததார் - உயர்வாகிய திருவானியுத்திரத்திருவிழாவைச் செய்வித்தார்கள். எ - று. (௩௫)

அருணற் புரவல னெதிர்முற் கதைமுனி யறைவா னொருநிநு தனைவேறற், கிரணத் திறல்குரு விருளிற் றாவா விகலா னெனவெறி கயிருளே, மரணத் திணையுற வருணற் கதுபழி வழியா வொருகடி வடிவாகிச், சரணத் திருகரம் விரவக் களமொடு சந்தித் திடுநெறி பந்தித்து.

இ - ள். முனி அருள் நற்புரவலன் எதிர் முற் கதை அறைவான் - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளையுடைய நல்ல இரணியவன்மரேதிரே ஒரு முற்கதைபைச் சொல்வார்: — குரு ஒரு நிருதனை வேறற்கு இரணத் திறல் தர இருளில்வர - குருவானவர் ஓரசுரனை வெல்லும்பொருட்டு யுத்தஞ்செய்யும் உபாயத்தைக் கற்பிக்கும்படி (வருணனிததுக்கு) இருளிலே வர, — இகலான் என எறி கயிருளே மரணத்தினை உற - (அவ்வருணன் அக்குருவைப்) பகைவனென்று (நினைந்து) விடுத்த பாசத்தினாலே (அக்குரு) மரணத்தினைப் பொருந்த, — வருணற்கு அது பழி வழியா ஒரு கடி வடிவு ஆகி - அவ்வருணனுக்கு அக்கொலைப்பாவங் காரணமாக ஒரு பிசாசுவடிவநதோன்றி — சரணத்து இரு கரம் விரவக் களமொடு சந்தித்திடு நெறி பந்தித்து - இரண்டிகால்களிலும் இரண்டிகைகளும் பொருந்தக் கழுத்தோடு கூடும்படி, கட்டி. எ - று. (௩௬)

காரார் கடலிடை நெடுநா ளிடுமிடர் கடிவா னொருவரின் முடியாதாய், நீரா யினபெற லரிதாய் மழைவிழ நிணையா தல மர நிலன் வாணோர், வீரா மடவா லருகா நடமிடு விரகா விரைவிரி தருகொன்றைத், தாரா வருணன் துயர்பா தகவிடர் தவிரா யெனநனி தொழுதார்கள்.

இ - ள். கார் ஆர் கடலிடை நெடு நாள் இடம் இடர் கடி
வான் ஒருவரின் முடியாதாய் - கருமை பொருந்திய சமுத்திரத்தி
னுள்ளே (கொண்டிபோய்) நெடுநாளிட்ட துன்பத்தை நீக்க ஒரு
வராலும் முடியாதாகி, —மழை விழ நினையாது அலமர - மழை
பெய்ய நினையாது (வருணன்) வருந்திக் கிடப்ப, —நீர் ஆயின
பெறல் அரிதாய் - சலங்கிடைத்தல் அரிதாகி, —நிலன் வாறோர் -
பூமியிலுள்ளவர்களும் சவர்க்கத்திலுள்ளவர்களும்—வீரா - வீர
ரே—மடவரல் அருகாநடம் இரி விரகா - உமாதேவிமார் பக்
கத்திலே நிற்பத் திருநிருத்தஞ்செய்யும் வல்லவரே—விரை விரி
தரு கொன்றைத் தாரா - மணம் விரிந்த கொன்றைமாலையை
யுடையவரே—வருணனது உயர் பாதக இடர் தவிராய் என
நனி தொழுதார்கள் - வருணனுடைய மகாபாதகத்தாலாகியதுன்
பத்தை நீக்கியருளும் என்று மிக வணங்கினார்கள். எ-று. (௩௭)

தேசிற் பொலிபொது நிறையற் புதனூலி செறிநற்
கடலெதிர் திகழ்வுற்றுப், பாசத் தனையற வருளச் சலபதிபா
வித் தினமிது படிவுற்றோ, ராசற் றுயர்கதி யடையக் கட
வுளு மணுகப் பெறவா மதுபெற்றான், மாசித் திருமக மென
மற் றதுதக மலிபொற் கொடியது பொலிவித் தான்.

இ - ள். தேசின் பொலி பொது நிறை அற்புதன் - ஒளியி
னாலே மிக்க கனகசபையின்கண்ணே நிறைந்த அற்புதராகிய சிவ
பெருமான்—ஒலி செறி நற்கடல் எதிர் திகழ்வுற்று - ஒலிபொ
ருந்திய நல்ல சமுத்திரத்துக்கு எதிரே எழுந்தருளி—பாசத் தனீ
அற அருள - பாசக்கட்டு அற்றுப்போகும்படி அருள்செய்ய;—
சலபதி பரவி - வருணன் துதித்து, —தினம் இது படிவுற்றோர்
ஆச அற்று உயர் கதி அடையக் கடவுளும் அணுகப் பெற வர
மது பெற்றான் - இந்நாளிலே இந்தத்துறையிலே ஸ்நானஞ்செய்
தவர் பாசநீங்கி உயர்ந்த முத்தியை அடைதற்கும் சிவபெருமான்
எழுந்தருளப்பெறுதற்கும் வரம்பெற்றான், —மாசித் திரு மகம்

என - இந்நாள் மாசித்திருமகம் என்று (வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்) சொல்ல, —மற்றது தக - அம்மாசித்திருமகம் பொருந்த, —மலி பொற் கொடியது பொலிவித்தான் - (இரணியவன்மர்) விளங்குகின்ற பொலிவாகிய கொடியேறறுவித்தார். எ-று. ()

எத்தன் மையினல முய்க்குஞ் சலபதி யிறைசேர் தரவா முறுநாளோர், பத்தொன் பதுவிழ வுய்க்கும் படிகளி பயிலும் கயமுக னயிலுந்தேன், மொய்த்தங் கொளிர்கனி யப்பம் பயறவன் முதலா யினபல வுதவா வாழ், நித்தம் பொலிவிழ வுத்தன் றரமிக நெஞ்சார் கரைவுற நைஞ்சார்கள்.

இ - ள். எத்தன்மையின் நலம் உய்க்கும் சலபதி இறைசேர்தரவாம் உறு நாள் ஓர்பத்து - எவ்விதத்தாலும் இன்பத்தைக் கொடுக்கும் வருணன் சிவபெருமான் (கடற்கரைக்கு) எழுந்தருளும்படி வரம் பெற்ற நாள் பத்தாநாளாக—ஒன்பது விழவு உய்க்கும்படி—ஒன்பதுநாட்டிருவிழாவை (விக்கினமின்றி) நடத்தும்பொருட்டு—கனி பயிலும் கயமுகன் - கனிப்பைப் பொருந்திய யானைமுகக்கடவுளுக்கு—அயிலும் தேன் அருகு மொய்த்து ஒளிர் கனி அப்பம் பயறு அவல் முதல் ஆயின பல உதவா - உண்கின்ற தேன் அருகே செறிந்த விளங்குகின்ற பழம் அப்பம் பயறு அவல் முடிவியன பலவற்றை நிவேதித்து, —நித்தம் வாழ் பொலி விழவு அத்தன் தர - நித்தமும் வாழ்வுறுதற்கேதுவாகிய மிக்க திருவிழாக்காட்சிபைச் சிவபெருமான் தந்தருள, —நெஞ்சமிக ஆர் கரைவு உற நைஞ்சார்கள் - உள்ளத்திலே மிக நிறைந்த கசிவு பெர்ருந்தத் தம்மை இழந்தார்கள். எ - று. (௩௯)

கண்ணு யிரமுடையவன்மா தவன்மலிகமலா லயன்முதலெனலாகும், விண்ணு முடையவர் வடநீ டணிமுலை விடவாள் விழியுடை மடவாரா, நெண்ணு யிரமுனி நணநா தருமறை யிசைநா ரதாரணி யெனையோரிம், மண்ணுள் பவருடனண்ணு வளர்திரு மன்ற வருள்புரி யென்றார்கள்.

இ - ள். கண் ஆயிரம் உடையவன் மாதவன் மலி கமலாலயன் முதல் எனல் ஆகும் விண்ணாடி உடையவர் - இத்திரன் விட்டுணு மிக்க பிரமா முதலெனதக்க தேவர்களும்—வட நீடி அணி முலை விட வரள் விழி உடை மடவார் - முத்துவடம் பொருந்திய அழகிய தனககளையும் நஞ்சும் வாளும்போலுங் கண்களையுமுடைய அரம்பையர்களும்—ஆறு எண்ணாயிரம் முனி - நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர்களும்—கணநாதரும் - கணநாதர்களும்—மறை - வேதபுருடர்களும்—இசை நாரதர் - கீதததையுடைய நாரதரும்—அணி ஏனையோர் - நன்மையையுடைய மறைமையோர்களும்—இம் மண் ஆள்பவருடன். நண்ணு - இப்பூமியிலுள்ள மனிதர்களோடு பொருந்தி—வளர் திரு மனரா அருள்புரி என்றார்கள் - உயர்ந்த திருச்சபையையுடையவரே அருள்செய்யும் என்று வேண்டுகொண்டார்கள். எ - று. (சு)

புகழும் பவனிக ளகமின் புறுநெறி புனிதன் றாவிழி புனல்கொண்டிட், டிகழும் பரகதி யெனவந் தான தெழுச்சிக் சுமரர் பழிச் சிக்கைத், திகழஞ் சலியோடு மிகுமங் கலவணி சேவித் தலர்தட மேனிச்சே, ரகமங் ககறா வமுதந் தருகுழி யாடிக் கடல்வழி கோடித்தார்.

இ - ள். புனிதன் அகம் இன்பு உறு நெறி புகழும் பவனிகள் தர - சிவபெருமான் (அன்பர்களுடைய) மனம் இன்பத்தை அடையும்படி (யாவராலும்) புகழப்படுந் திருப்பவனிகளைத் தந்தருள;—அமரர் - தேவர்கள்—பரகதி இகழும் என - (இததரிசனத்தாலாகிய இன்பத்தை நோக்கும்போது) முததி இகழப்படுமென்று—அரனது எழுச்சிக்கு வந்து,—சிவபெருமானுடைய திருவெழுச்சிக்கு வந்து,—சேர் அகம் அங்கு அகறா - (தங்களை) அடைந்த பாவம் அங்கே நீங்கும்படி—அலர் தடம் அமுதம் தருகுழி மேவி ஆடி - (பொற்றாமரைகள்) அலர்வின்ற சிவகமலையையும்முத்தியைக் கொடுக்கின்ற பரமானந்தகூபத்தையும் அடைந்து ஸ்நானஞ்செய்து,—விழி புனல் கொண்டிடுப் பழிச்சி - கண்

களினின்றும் நீர்த்தாரைகொண்டு அதித்து, — திகழ் அஞ்சலிக் கையொடு - வினாடுகின்ற அஞ்சலியத்தததோடு—மிகும் மங்கல அணி சேவித்து - மிக்க மங்கலமாகிய திருவிழாச் சிறப்பைச் சேவித்து, — கடல் வழி கோடித்தார் - சமுத்திரத்துக்கு எழுந்தருளும் வழியை அடைகரித்தார்கள். எ - று. (சக)

ஆனைத் திரள்கட லடையக் கருமுடி லணியிற் பொலிவுற வரவஞ்சேர், சேனைத் தொகைநதி யோதத் தினுயிசை திகழப் புயமயில் பயிற்றழைச், கானத் திடையெழு காலுய்த் தனவிழு கைதைத் துகள்வழை யெய்தக்குத், தேனக் கனவன மானப் பொழிமழை சேறும் வகைதரு திருவீதி.

இ - ள். ஆனைத் திரள் கடல் அடையக் கரு முகில் அணியிற் பொலிவு உற - (திருப்பவணிக்கு முன சென்ற) யானைக்கூட்டம் சமுத்திரத்தை அடைந்தபொழுது கரிய மேகபந்திபோலப் பொலிய, — அரவம் சேர் சேனைத் தொகை நதி ஓதத்தினும் இசை திகழ - ஒலி பொருந்திய காலாட்கூட்டம் ஆற்றுவெள்ளத் தினும் ஒலியினால் வினாடுக, — புயல் துயில் பயில் தாழைக் கானத்திடை எழு கால் உய்ததன விழு கைதைத்துகள் வழை எய்த - மேகங்கள் நதிதிரை செய்கின்ற தாழைக்காட்டில் எழுகின்ற காற்றினாலே தள்ளப்பட்டனவாய் விழுகின்ற தாழம்பூவீனியுகள் சுரபுன்னைகளின் பூங்கொத்தைப் பொருந்த, — அக் கனவனம் மானக் குப் பொழி தேன்மழை - அம்மேகத்தின் நீர்போலப் பூமியிலே பொழிகின்ற தேன்மழையினாலே—சேறு ஆம் வகை தரு திரு வீதி - சேருகுந்தன்மையைத் தருகின்ற திருவீதியிலே. எ - று. (சஉ)

கொத்தார் மலரளி குலவும் புள்ளொலி குழுமித் திசை தொறும் விழிமுத்தத், தொத்தார் அதிவளர் தொண்டத் திரளொடு சூலப் படைதிசை யடைகாவற், பத்தா யுதவுரு

வினர்கூழ் படையொடு பயிற் றா நியமிக வயர்வானோ, ரித் தா-
ரணியின ருடனே விரவிமுன் னேவற்கொடுபுடை சேவி
த்தார்.

இ - ள். கொத்து ஆர் மலர் அளி - திரளாகிய நிறைந்த பூக்
களினுள்ள வண்டிகளின் இசையும்—சூலவும் புள் ஒலி குழும்பி -
விளங்குகின்ற பறவைகளின் ஓசையுங்கூட, —திசை தொறும் -
திக்குகடோறும்—விழி முத்தத் தொத்து ஆர் ததிவளர் தொண்
டத் திரளொடு - கண்ணீராகிய முததககளையுடைய பழமை
பொருந்திய தோத்திரங்களை மிகச்செய்கின்ற அடியார் கூட்டத்
தோடும்—சூலப்படை திசை அடை காவற பதது ஆயுத உருவி
னர் சூழ் படையொடு - சிவாஸ்திரத்தையும் (அதனைச் சூழ்ந்து)
பத்துத்திக்கினும் அடைந்த காவலாகிய தசாயுதருபிகளையும்
சூழ்ந்த படைகளோடும்—பயில் தூரியம் மிக - பழகிய வாத்தி
யங்கள் மிக முழங்க, —உயர் வானோர் இத்தாரணியினருடனே
விரவி - உயர்ந்த தேவர்கள் இப்பூமியிலுள்ள மனிதர்களோடு
கலந்து—முன் ஏவற்கொடு புடைசேவித்தார் - (தங்களுக்கு)
முன் விதித்த விதிமைக் கைக்கொண்டு பக்கங்களிலே சேவித்
தார்கள். எ - று.

(சுட)

வருமா தெரிபவ ரெனவான் மிசையெழ வளரா வளை
தலை யினதாய்முத், தருமா மணிதிமி னுரைவாழ் சலசா
மலையா வரைபுரை திரைமோதிப், பொருமா மிகவிறை தரு
மா கடலிடை புரினத் தலைதகு வெளியுற்றுத், திருமா லறி
வரு பெருமா னனைவகை திகழுஞ் சலபதி யெதிர்கொண்
டான்.

இ - ள். வருமா தெரிபவர் என - (சிவபெருமான்) எழுந்த
ருளிவருதலைக் காண்பவர்போல—வான் மிசை எழ வளரா -
ஆகாயத்தின்கண்ணே உயர் எழுந்து—வளை தலையினது ஆய் -

வணங்கிய தலையிளையுடையதாஈ—முத்து அரு மா மணி திமில்
 னுரை வாழ் சலசரம் அலையா - முத்துக்களையும் அரிமபெரிய
 இரத்தினங்களையும் மரக்கலங்களையும் னுரைகளையும் (தன்னி
 டத்தே வாழ்கின்ற மீன்களையும் அலைத்துத் தள்ளி—வரை புரை
 திரை மோதி - மலைபைப்போலுந்திரைகளினாலே (கரையை)
 மோதி—பொருமா மிக இரை தரு மா கடலிடை - பொரும்படி
 மிக ஒலிக்கின்ற பெரிய சமுத்திரதீரத்துள்ள—புளிந்த தலை
 தரு வெளி உற்று - மணற்குன்றினிடத்தே பொருந்திய வெளி
 பைச் சேர்ந்து—திருமால் அறிவு அரு பெருமான் அனை வகை -
 விட்டினுவும் அறிதற்கரிய சிவபெருமான் எழுந்தருளுந்தி
 ரததை—திகழும் சலபதி எதிர்கொண்டான் - விளங்குகின்ற வரு
 ணன் எதிர்கொண்டான். எ - று. (சசு)

கட்டங் கியவொளி தெளியச் சலபதி காணும் பொழு
 திடை யடைதுன்பக். கட்டங் கறவருள் சரணங் களிலலை
 கரமுன் புறவிழ மழுவும்பொற், கட்டங் கழுமுடை யவன்
 முன் பொலிமலி கடன்மண் டியவவர் களுநாயைக், கட்
 டங் கழிவுற மிகுமன் பிறையொடு கற்ற வெனவருள் பெற்
 றார்கள்.

இ - ள். சலபதி கண் தங்கிய ஒளி தெளியக் காணும் பொ
 முது - வருணன் தன்னிடத்தே பொருந்திய ஒளிவடிவாகிய சிவத்
 தைச் (சகலவடிவமாகத்) தெளியும்படி தரிசித்த பொழுது,—
 இடை அடை துன்பக்கட்டி அங்கு அற அருள் சரணங்களில் -
 இடையிலே (தன்னை) அடைந்த துன்பத்தை விளைவித்த
 பந்தம் அங்கே அறும்படி அருளிய திருவடிகளிலே—அலை கரம்
 முன்பு உற விழ - திரைகளாகிய கைகள் முன்னே பொருந்தும்
 படி நமஸ்கரிக்க,—மழுவும் பொற் கட்டங்கமும் உடையவன்
 முன் - மழுவையும் அழகிய கட்டுவாங்கத்தையும் உடைய சிவ
 பெருமான் சந்தித்திலே—பொலி மலி கடல் மண்டிய அவர்க
 ளும் - எழுகின்ற நிறைந்த சமுத்திரத்திலே ஸ்நானஞ்செய்த

அடியார்களும்—மாயைக் கட்டி அங்கு அழிவு உற - மாயாபந்தம் அங்கே அழிய—கற்றா என மிகும் அன்பு இறைபொடி அருள் பெற்றார்கள் - கன்றையுடைய பசப்போல மிக்க கருணையை யுடைய சிவபெருமானிடத்தே திருவருளைப் பெற்றார்கள். எ-று.

குரையார் கடல்குட கரைமே லொளிவளர் குணபா னுளவள னெடுநீளத், திரையார் கரமலி கலனா நவமணி திர ண்மா நிதியகி றுகிற்சீரை, நரையார் கவரிகள் விரையார் தரு மத நற்பூ நிறைபுனல் சர்ப்பூரம், வரையார் மதகரி நிரையா திகளொடு வாழ்பொற் றிருவடி சூழ்விப்ப.

இ - ள். குரை ஆர் கடல் குட கரை மேல் - ஒலி நிறைந்த சமுத்திரத்தினது மேலைக்கரையின்மேலே—ஒளி வளர் குண பால் உள வளன் - ஒளி வளர்கின்ற கீழைக்கரையிலுள்ள வளங் களை—நெடு நீளத் திரை ஆர் கரம் - மிக நெடுமையையுடைய திரைகளாகிய நிறைந்த கைகளினாலே—மலி கலன் ஆம் - நிறைந்த மரக்கலங்களினிடத்தனவாகிய—நவமணி - நவரத்தி னங்கள்—திரள் மா நிதி - திரண்ட பெரியபொன்—அகில் - அகிற்கட்டைகள்—துகில் - பட்டுக்கள்—சீரை - வஸ்திரங்கள்— நரை ஆர் கவரிகள் - வெண்மை பொருந்திய சாமரங்கள்—விரை ஆர் தரு மதம் - மணநிறைந்த கஸ்தூரி—நற்பூ - நல்ல குங்கு மப்பூ—நிறை புனல் - நிறைந்த பனிரீர்—சர்ப்பூரம் - கருப்பூ ரம்—வரை ஆர் மதகரி நிரை ஆதிகளொடு—மலைபோலப்பொருந் திய மதயானைநிரைகள் முதலியவற்றோடு—வாழ் பொற்றிருவடி சூழ்விப்ப - எங்கும் நிறைந்த பொன்போலுந் திருவடிகளிலே (வருணன் காணிக்கையாக) இட. எ - று. (சக)

பாசத் தனையறு துறையுற் றிமையவர் படியிற் படிபவ ருடனாடிப், பூசற் றொழில்புரி திரைநற் பொலிவுயர் புளினத் தலைத்கு வெளியுற்றுத், தேசத் தவறொலி கடலிற் பொலி

யொலி சின்னத் தொலிதிசை மன்னச்சீர், வாசப்பொழிவிடை
யாறிக் கணபர்கள் வாணோ ரொடுகழி வழிவந்தான்.

இ - ள். பாசத்தனை அறு துறை உற்று - பாசபந்தமறுத்த
துறையைப் பொருந்தி;—இமையவர் படியிற் படிபவருடன் ஆடி-
தேவர்களோடும் பூமியிற்பொருந்திய மனிதர்களோடும் திருமஞ்
சனஞ்செய்தருளி,—பூசறொழில் புரி திரை நற்பொலிவு உயர்
புனிணத் தலை தகு வெளி உற்று - பொருதற்றொழிலைச் செய்-
கின்ற திசைகளினாலே நல்ல பொலிவோடும் உயர்ந்த மணற்
ருன்றினிடத்தே பொருந்திப் வெளியை அடைந்து,—தேசத்த
வர் ஒலி - தேசத்தவர்களுடைய ஓசையும்—கடலிற் பொலி
ஒலி - சமுத்திரத்தின் மிக்க ஓசையும்—சின்னத்து ஒலி - திருச்
சின்னங்களினோசையும்—திசைமன்ன - திக்குகளைப் பொருந்த,—
சீர் வாசப் பொழிவிடை ஆறி - சிறப்புப் பொருந்திய மணத்தை
யுடைய பூஞ்சோலையினிடத்தே ஆறி,—கணபர்கள் வாணோ
ரொடு கழி வழி வந்தான் - கணநாதர்களோடும் தேவர்களோ
டும் கழிவழியாக எழுந்தருளிவந்தார் சிவபெருமான. எ - று. ()

அன்றன் றலைகடல் வளனங் களனில படிக்கொண் டடி-
யிணை தொழுதன்பா, லின்றென் றிடவர மென்றும் பெற
வர மிறைதா வெனளிரை வுடனெய்தி, மின்றங் கியகழ றுகி
கொண் டருளொடு விரவுஞ் சலபதி ளிடைகொண்டான், புன்
றண் கதிர்மதி புனையும் பான்மிகு பொன்னம் பலமத னுள்
புக்கான்.

இ-ள். அன்று அன்று அலை கடல் வளன் அங்கு அளவு இல
கொண்டு - அப்போதப்போது அலைகின்ற சமுத்திரத்தினுள்ள
வளங்களை அங்கே அளவில்லாத பிரகாரமாகொண்டு வந்து—
அடி இணை தொழுது - (கழிக்கரையிலே காணிக்கையாக இட்-
மித) திருவடிகளிரண்டையும் வணங்கி,—இறை - எம்பெருமா
னே—இன்று என்றிட என்றும் அன்பால் வரம் பெற - இந்த

மாசிமகம்போல எந்த மாசிமகத்தினும் அடியேனும் மற்றையடி யார்களுந் அன்பினோடும் (இவ்வாறே) வரம்பெறுமபொருட்டு— வரம் தா என - வரந்தந்தருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,— விரைவுடன் எய்தி - (அவ்வரத்தைச்) சடிதியிற்பெற்று,—மின் தங்கிய கழல் துதிக்கொண்டு - ஒளிபொருந்திய திருவடிகளைத் துதித்தது,—அருளொடு விரவும் சலபதி விடை கொண்டான் - திருவருளோடு கூடிய வருணன் விடைகொண்டு மீண்டான்;— தண் சுதிர்ப புன்மதி புனையும் பரன்—ஒளிர்மையாகிய கிரணத்தை யுடைய பாலசந்திரனை அணிந்த சிவபெருமான்—மிகு பொன் அம்பலமதனுள் புக்கான் - மிக்க கனகசபையினுள்ளே புகுந்தரு ளினார். எ - று. (சஅ)

என்றென் நிகழ்வது மாதந் தருதினம் யாவும் புகழ் விழ வெழவாழ்வற், றென்றும் புலிமுனி யுரகந் தருதவ னொளிநுந் கனகம துருவாகி, முன்றற் சியபுர வுலனங்கிகள் வளர் மூவா யிரவார்க டேவாரு, மன்றங் சியதிரு மன்றந் தொழுதுவ ரந்தான் விரவ இருந்தார்கள்.

இ - ள். என்று என்று - இப்படி இப்படி—இகழ்வு அது மாதம் தரு தினம் யாவும் - குற்றமற்ற மாசநஷத்திரங்களைல்லா வற்றினும்—புகழ் விழவு எழ - புகழப்படுகின்ற திருவிழாக் கொண்டருள,—வாழ்வு உற்று ஒனதும் - வாழ்வைப் பொருந்தி ஒருப்பட்ட—புலிமுனி - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரும்—உரகந் தருதவன் - பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—ஒளிரும் கனகமது உரு ஆகி முன் தங்கிய புரவலன் - விளங்குகின்ற பொன்வடிவமாகி முன்பின் பொருந்திய இராசாவும்—அங்கிகள் வளர் மூவாயிரவர் கள் - அக்கிணிகளை வளர்க்கின்ற மூவாயிர முனிவர்களும்—தே ஆரும் மன் தங்கிய திரு மன்றம் தொழுது - தெய்வத்தன்மை நிறைந்த சிவபெருமான பொருந்திய திருச்சபையை வணங்கிக் கொண்டு—வரந்தான் விரவ இருந்தார்கள் - மேன்மைபொருந்த இருந்தார்கள். எ - று. (சக)

ஈரா றுயிருடன் மூவா றமரு மெழுத்துப் புகன்முதல்
விரியென்றுந், தாரா தரமென வுலகோர் பலகலை தருமா விர
ணிய வருமாமுற், சீரார் தரவரு திருநாள் படிமுதல் சில
நாள் வழிசெல மிகநவ்விக், கூரார் படையின னருளா லரசர்
கள் கொண்டா டிடுநெறி கண்டார்கள்.

இ - ள். ஈராறு உயிர் மூவாறு உடல் அமரும் எழுத்துப்
புகல் முதல் விரி - பன்னிரண்டு உயிரும் பதினெட்டு மெய்யுமா
கப் பொருந்திய எழுத்துக்களாலாகிய சொற்கள் முதலியவற்றி
னால் (ஆதியில்) விரிததுச் செய்யப்பட்ட னூல்கள்—என்றும்
தார ஆதரம் என - எக்காலமும் மேலாகிய மூலமாயிருக்க—உல
கோர் பல கலை தருமா - (பிற்காலத்துள்ள) பெரியோர்கள்
(பின்னும்) பல னூல்களைச் செய்தல்போல,—முன் இரணியவரு
மாச் சீர் ஆர் தர வரு திரு நாள் படி முதல் - ஆதியில் இரணிய
வன்மராலே அழகு பொருந்த நடத்தப்பட்டு வந்த திருநாட்க
ளும் படித்தரங்களும் மூலமாயிருப்ப,—சில நாள் வழிசெல -
சிலகாலம் முறைமையோடு சென்றபின்,—நவ்விக் கூர் ஆர் படை
யினன் அருளால் - மாணையும் கூர்மை பொருந்திய மழுப்படை
யையுமுடைய சிவபெருமானது திருவருளினாலே—அரசர்கள்
கொண்டாடிடும் நெறி மிகக் கண்டார்கள் - (பிற்காலத்துள்ள)
அரசர்கள் (யாவரும்) கொண்டாடும்வண்ணம் (பின்னும் திரு
நாட்களையும் படித்தரங்களையும்) மிகுதியாக நடத்தினார்கள்.
எ - று. (ரு0)

சொற்ற னுமைபொரு ளானா மிகுபொரு டெணிவா
லவரரு டொகுமாவிப், பொற்ற மரைமலர் விரைகுழ் புன
லணி புலியூர் வளநகர் புகழ்தாமங், கற்ற ருரைசெயல் பெற்
றார் செவிகொடு கவர்வார் பொருள்விரி பகர்வார்சீ, நற்றாரிரு
வினை யற்றார் மிகுபரி வுடையார் திருவடி யடைவாரே.

இ - ள். சொற்றான் உமை பொருள் அரணு மிகு பொருள் துணிவால் - சொல் உமாதேவியும் பொருள் சிவபெருமானுமாக நிச்சயிக்கப்பட்ட மிக்க பொருட்டுணர்வினாலே—அவர் அருள் தொகும் - அவர்களுடைய திருவருள் (இந்நூலின்கண்ணே) பொருந்தும்,—(ஆதலினாலே)—பொற்றாமரை மலர் 'விரை சூழ் புனல் அணி - பொற்றாமரைப்பூக்களின் மணம்பரந்த சிவகரு கையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட—புலியூர் வளநகர் புகழ் இத்தா மம் கற்றார் - வியாக்கிரபுரமென்னும் வளத்தையுடைய திருப்ப திமையப் புகழும் இப்பாமாலையைப் படித்தவர்களும்—உரை செயல் பெற்றார் - வாசித்தற்றொழிலைப் பெற்றவர்களும்—செவி கொடு கவர்வார் - காதினாலே கேட்போர்களும்—பொருள் விரி பகர்வார் - பொருளை விரித்துச் சொல்வோர்களும்—சீர் உற்றார் - செல்வத்தை அடைந்தோராவர்கள்,—இருவினை அற்றார் - (நல் வினை தீவினை என்னும் இருவினைகளையும் நீங்கினோராவர்கள்,— மிகு பரிவு உடையார் - மிக்க அன்பையுடையோராவர்கள்,—திரு வடி அடைவார் - திருவடிகளை அடைவார்கள். எ - டு. (ருக)

செடிசேர் பொழிலணி புலியூர் வளநகர் செல்வம் பெரு குக திருமன்றிற், கொடிசேர் விடையின னைடிசே ரொளிதெ ளி சூறிகு நெகுழு மறைசூழ்து, பொடிசேர் வடிவின ரடி சேர் முடியினர் புனல்சே ரிருவிழி யினராகி, யடியே னென துய ரகல்கு டிடுநெறி யாள்வா னடியவர் வாழ்வாரே.

இ - ள். செடி சேர் பொழில் அணி புலியூர் வள நகர் செல் வம் பெருகுக - செடிகள் பொருந்திய சோலைகளுடைய அலங்க ரிக்கப்பட்ட சிதம்பரமென்னும் வளத்தையுடைய திருப்பதியிலே செல்வம் தழைக்கக்கடவது;—திரு மன்றில் கொடி சேர் விடை யினன் அடி சேர் ஒளி தெனிகுறி கூடுக-திருச்சபையின்கண்ணே நடத்தருள்கின்ற கொடியிலே பொருந்திய இடபத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய திருவடியிலே பொருந்திய ஒளியைத் தெளி

யும ஞானம் சித்திக்கக்கடவது;—சூழமுறை சூழக - கூட்டமாகிய வேதங்கள் பரவக்கடவன;—பொடி சேர் வடிவினர்-விபூதியணிந்த திருமேனியையுடையவர்களும்—அடி சேர் முடியினர் - திருவடிகள் பொருந்தின தலைஷையுடையவர்களும்—புனல் சேர் இரு விழியினர் ஆக - நீர் பொருந்திய இரண்டு கண்ணையுடையவர்களுமாகி—அடியேன் என துயர் அகல் கூட்டும் நெறி ஆள்வான் அடியவர் வாழ்வார் - அடியேனாகிய என்னுடைய துன்பங்கள் நீக்கத்தைப் பொருந்தும்படி ஆண்டருளுஞ் சிவபெருமானுடைய திருத்தொண்டர்கள் வாழக்கடவர்கள். எ - று. (௫௨)

வேறு.

மழைவழங்கு மன்னவனோங்கு
பிழையில் பல்வள னெல்லாம் பிறங்கு
தழைவஞ்செழுத் தோசை தரையெலாம்
பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே.

இ - ள். மழை வழங்கு - மழை பெய்யக்கடவது;—மன்னவன் ஓங்கு - அரசன் ஓங்கக்கடவன;—பிழை இல் பல்வளன் எல்லாம் பிறங்கு - குற்றமில்லாத பலவகைப்பட்ட வளங்களெல்லாம் விளங்கக்கடவன;—அஞ்செழுத்து ஓசை தழை - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தினதொலி தழைக்கக்கடவது;—தரை எலாம் பழைய வைதிக சைவம் பரக்க - பூமியெங்கும் பழைய வைதிக சைவமார்க்கம் பரவக்கடவது. எ - று. (௫௩)

திருவிழாச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - சகந்.

—

கோயிற்புராணவுரை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றமபலம்.

மெய்கண்டதேவன் திருவடிவாழ்க.

திருவிழாச்சுருக்கத்தில் இடுபத்தெட்டாஞ் செய்யுளில் தின
கரன் முதலோர் கிழமை நண்ணிக் கொள் நலம் ஆர் நவமணி
என்பதற்குப் பாணுவார முதலிய ஏழுவாரத்தினும் பொருந்தி
ஆராய்ந்து கொள்ளப்படும் நன்மை பொருந்திய நவரத்தினங்கள்
எனப் பொருள் கூறலும் ஒன்று.

மாணிக்கம், முதது, பவளம், மரகதம், புருடராகம், வச்சி
ரம், நீலம், கோமேதகம், வைரீரியம் என்னு நவரத்தினங்களுள்
ளும் மாணிக்கமுதலிய ஏழும் முறையே பாணுவார முதலிய ஏழு
வாரங்களினும் பரீக்ஷிக்கற்பாலன. கோமேதகம் பாணுவாரத்தி
னும், வைரீரியம் சோமவாரத்தினும், பரீக்ஷிக்கற்பாலன.

